

ΘΕΟΥ
ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΥΠΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΣΙ
2004

ΘΕΟΥ
ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΘΕΣΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΛΟΓΙΚΗ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΤΗΣ ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΘΕΟΥ

(Ὅτι τὸ παρὸν καταδείξει τὴν *ἀπόλυτον* *ἱστορικότητα* τοῦ Θεοῦ,
οὐ κατὰ μόνην τὴν κοινῶς παραδεδεγμένην ἱστορίαν
τὴν παρ' ἀνθρώπων καταγεγραμμένην,
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐν χρόνῳ προγενεστέρω τῆς ἀνθρώπων
ἐπὶ γῆς ἐμφανίσεως
ἱστορικὴν μαρτυρίαν τοῦ φυσικοῦ κόσμου,
ἀπὸ τῆς ὀρισμένης αὐτοῦ ἀρχῆς λειτουργούντος
καθ' ἀπλοῦς, σαφεῖς, σταθεροῦς, *Λογικοῦς* Νόμους
ὧν ἡ παρουσία ἐλέγχεται ἀδύνατος ἄνευ τοῦ τούτου Ἐγκαταστήσαντος)

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
B. Sc., M. Sc., D.I.C., Ph. D.

ΑΘΗΝΗΣΙ
2004

© 2003, 2004 by George P. Stavropoulos
ISBN: 978-960-85044-3-0

All rights reserved. Except for legitimate quotations for the purposes of analysis, criticism, research and the advancement of knowledge, this book may not be reproduced in part or in whole in any form by any means whatsoever, including photographic, electronic, mechanical, photocopying or recording, nor be made available by any information storage and retrieval system intending commercial profit without permission in writing from the author.

Inquiries should be addressed to the author:
45 Sporadon St., Athens 11361, Greece.

© 2009 by George P. Stavropoulos.
ISBN: 978-960-92751-1-8

The electronic presentation of this publication in the Internet is intended *solely for the free strictly personal information of its users.*

Should the latter feel they owe something, let it be to their favorite *true* charity.

Special Pre-publication Edition.
Self-published in 2003. Revised in 2004.

Library of Congress Cataloging in Publication Data:

Stavropoulos, George P., 1934—
ΘΕΟΥ ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΘΕΣΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
GOD: HIS THESIS AND PROOF

Includes Index.

1. Logic. 2. Philosophy. 3. Reality. 4 Religion. 5. Science.
6. Effect on Current Affairs.
I. Title.

Text set principally in Graeca Size 10.

Printed in Greece.

Πᾶσιν
ἐπιθυμοῦσι κάγωνιῶσι
λαβεῖν ἀθεντικὴν τὴν ἀπόκρισιν
ἐπὶ ταῖς καιριωτάτου περὶ τῆς
κόσμου καταγωγῆς καὶ καταλήξεως
ἐρωτήματος·
ὅπως
πειθόμενοι,
πανδημῶς ἀναπέμψωσιν Οὐρανόσε
τὸν
ἱκετικὸν ὕμνον:
Ἐπάνελθε
Θεέ μου καὶ Κύριε,
ταχίονα τὴν ἡμέραν ποιῶν ἢν ἐνετείλω,
ἵνα
παύσωμεν βλασφημοῦντες Σε Ἄγαθὲ
καὶ
συναγωγὴ λαῶν κυκλώσῃ Σε Δίκαιε
Δικαστά!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἐπισκόπησις τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων ἀφ' ἧς τὸ ἐπὶ Κεφαλῆς Πρόβλημα ἐξετάζεται.	9
2. Ἀνεξετάσεως τῆς σχέσεως Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης Ἄρχαὶ Κοινὰ Λογικὰ Γενικαί.	31
3. Ἡ Ἄρχαία καὶ Σύγχρονος Πολυθεΐα, Πανθεΐα καὶ Δογματισμός.	33
4. Αἱ μὴ ἀνεγνωρισμέναι Κοινὰ Λογικὰ Ἄρχαὶ Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης.	42
5. Ἡ Θεοῦ Ἀποδεικτικὴ τοῦ Φυσικοῦ Κόσμου Ἀξία.	53
6. Ἡ Θεοῦ Ἐνανθρώπησις.	54
7. Ἡ Χριστοῦ Κρίσις.	58
8. Ἡ Νέα Πνευματικὴ τῆς Ἱστορίας Ἄρχή. Τὰ κατὰ καὶ μετὰ τὴν Σταύρωσιν καὶ Ἀνάστασιν.	68
9. Τὸ γὰρ Μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς Ἀνομίας.	96
Πίναξ Ὀνομάτων καὶ Πραγμάτων.	111
Ἀναγνωρίσεις.	117

ΕΔΑΦΙΑ

§1-2	9	§48	58
§3-5.....	10	§49.....	61
§6	12	§50	62
§7.....	13	§51.....	68
§8	14	§52-54	69
§9.....	27	§55-56.....	70
§10	28	§57	71
§11.....	31	§58.....	72
§12-19	32	§59	79
§20-22.....	33	§60.....	81
§23-25	42	§61	83
§26-31.....	44	§62.....	84
§32-36	45	§63	86
§37-40.....	46	§64-65.....	88
§41-43	53	§66-67	89
§44-45.....	54	§68.....	95
§46	55	§69	96
§47.....	56	§70.....	104

ΘΕΟΥ

ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

1

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΦ' ΗΣ ΤΟ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ

§1 Τὰ παλαιὰ μεταξὺ λαῶν σύνορα κατὰ τὴν κυρίαν τούτων οὐσίαν πλέον κατέπεσαν ἐν πολλοῖς, αἱ λεωφόροι πληροφορήσεως κείνται πρὸς ἡμῶν ἄφθονοι, καὶ ἐπ' αὐταῖς παντοειδεῖς τε καὶ ὑπεράφθονοι ῥέουσιν αἱ πληροφορίαι. Ὅμως ὁ χρόνος οὐ διαστέλλεται, χὸ διαθέσιμος πρὸς συλλογὴν, διαλογὴν, ἀφομοίωσιν καὶ κατανόησιν τῶν ἡμῖν προσφερομένων πνευματικῶν κυρίως πραγμάτων ἐστὶν ἄκρως ἀνεπαρκής. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν *"in real time"* σύγχρονος ἐν τῷ ἐν ἡμῖν πνεύματι οὐχὶ *"ἐνσωμάτωσις"* ἀλλ' *ἐμπνευμάτωσις* τῆς μακρᾶς ἡμῶν πείρας καὶ γνώσεως ἐστὶν ἀνύπαρκτος, πρὸς τὸ μέλλον συνεχῶς ἀναβαλλομένη.

§2 Οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν ἡ ἐπὶ τῆς γῆς κοινωνία ἀνθρώπων ἠύρεθη ὁμοιοῦσα τόσον πολὺ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὅμως οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν τὸ παγκοσμίως ὁμοιοῦμενον ἠλέγχθη τόσον πολὺ ἀνεπαρκὲς κατ' ἀξίαν, κρινόμενον ἰκανῶς ἐπαρκῶς κάπὸ μόνης τῆς ἰκανοποιήσεως ἦν πρὸς τῆς προσκλήσεως καὶ μόνῃ ἡ ἐπιδίωξις αὐτοῦ ἐπιφέρει. Διότι οὐκ ἐστὶν ὁμοιοῦμενον κατ' ἐπιταγὴν συνειδητῆς συνθέσεως ἐνιαίου πολιτισμοῦ ἀνταξίου ἡμῶν, ἐπιδιώκοντος κυρίως τὰ πνευματικὰ ἄριστα, ἀλλὰ περιορίζεται κατὰ τὴν ἀδυσώπητον ὑφ' ἡμῶν καταστάσαν προσωπικὴν ἐκάστου ἐπιθυμίαν συνεχοῦς προσκλήσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν ἔτι καὶ ἔτι πλείονων· ἐν ᾧ τῇ θήρᾳ περι-

φρόντιδες καταδαπανῶμεν ἑαυτοὺς οὐ μόνον κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ κυρίως κατὰ τὸ πνεῦμα, περιφρονούντες ἦθη τε καὶ ἀρχάς, ἕως καὶ τὴν τὴν ἀλήθειαν, ὅτε καὶ τὸ θρασύτατον ψεῦδος ὑπισχνεῖται ταχίονα, ἀκοπωτέραν καὶ κυρίως ἀδαπανωτέραν τὴν πρόσκτησιν!

§3 Γενικὸν καὶ πρώτιστον σχεδὸν παρὰ πάντων κρινόμενον "ἀγαθὸν" δοκεῖθ' ἢ "Δημοκρατία", κεκτημένη ἤδη ὑπὸ τῶν πλείστων, καίτοι οὐδεμία περὶ τὸν αὐτῆς ὀρισμὸν ὑπάρχει ὁμόνοια. Ἐν τισὶ μὲν τόποις, ἢ ἐπιθυμία τοῦ δήμου προσδιορίζεται διὰ τῶν λεγομένων δημοσκοπήσεων, πρὸς ὧν τὰ ποτελέσματα ἁρμόζεθ' ὁ κενὸς πλέον δῆθεν πολιτικὸς λόγος καὶ πᾶσ' ἢ διὰ τῆς δῆθεν πολιτικῆς ἐπιδίωξις μόνων ὑλικῶν ἀγαθῶν, καίτοι ἐδραία πλέον ἐστὶν ἢ ὑποψία κερυμμένης στενῆς χειραγωγήσεως τῶν δημοσκοπήσεων πρὸς τὸ διωκόμενον ψήφισμα καὶ τὸν ἐμφανῆ τούτου σκοπὸν. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, ἐπιβάλλεται δημοσίως ἢ κρίσις τῶν ἡγεμόνων ὅτι "τοιαύτη" δῆθεν ἤθελεν εἶναι ἢ ἐπιθυμία τοῦ δήμου εἰ οὗτος ὄντως ἐγίγνωσκε τί ἐστὶν αὐτῷ ἀγαθόν!

§4 Θρασύτατοι πλέον δημαγωγοὶ καὶ κοινωνιῶν ἀρχηγοὶ ἀναδείκνυνται οἱ οὕτως ἐφευρίσκοντες χίκανοποιοῦντες τὴν οὕτω σκοτεινῶς "καλλιεργουμένην", ἀκριβῶς δ' εἰπεῖν *κακιεργουμένην*, ἐπιθυμίαν τοῦ δήμου, ἐπὶ δὲ κεφαλῆς πάντων αὐτῶν κατακάθηνται οἱ ἐπιτυχέστατ' ἐμφανίζοντες ὡς ἀλήθειαν τὰ δεξιώτατα ψεῦδη, κάσυνειδήτως χῶμως συναισθητῶς (*unconscionably yet consciously*) ὑπηρετοῦντες τοὺς ἀποκομίζοντας τὰ ὀφέλη, παρ' ὧν διορίζονται, ὑπὸ νημάτων ἐπ' ὀθόνας κινούμενοι, ἐν κυβερνήσεσιν, ἀκαδημαίαις, πανεπιστημίαις, ἐκκλησίαις, συλλόγοις, ὀργανισμοῖς, πανταχοῦ ἔνθεν αἱ ἐντολαὶ χῆ "πληροφόρησις" διατάσσονται, πανταχοῦ ἔνθα αἱ κατ' ἐπιθυμίαν "πληροφορία" παράγονται καὶ τὸ "δίκαιον" ἀποιέμεται.

§5 Πᾶσα ἰδέα καὶ ἔννοια τῷ συστήματι τούτῳ μὴ ἀρεστὴ περιφρονεῖται καὶ καταθάπτεται, χοὶ τοιαύτας τολμῶντες παρουσιάσαι κατασκευαυνοῦνται καὶ ὀστρακίζονται. Ἐλέγετό ποτ' ἐν ἀθωοτέροις καιροῖς ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τοὺς σεμνοὺς ἀνθρώπους δεῖ ἄρχεσθαι, ὡς ὅτι πάντες τότε σεμνῶς γινώσκοντες τὴν ἑαυτῶν δύναμιν τε κάδυναμίαν ὠμολόγουν Θεὸν ἐν Οὐρανοῖς ἐπ' ἀρχῆ. Οὐ πλέον! Ὅτι πάγγνωστον τοῖς ψευδομένοις τυγχάνει πῶς ὁ Θεὸς τὸ ψεῦδος βδελύσσεται κάποστρέφει τὸ βλέμμ' ἀπὸ τῶν ἀπεργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Ὅθ' ἢ ἀνομία γίγνεται νόμος *ἡλιθίῳ δημοκρατικῷ δικαίωματι*, ὁ πρώτος κατασκευαυνοῦμενος ὑπὸ τοῦ διὰ ψευδῶν δῆθεν ὑπηρετουμένου "λαοῦ" κόστρακίζόμενος ἀπ' αὐτοῦ ἐστὶν ὁ ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχων Ἀθῶος Θεός, ὁ αἰδίως διαχωρίζων τὴν Ἀλήθειαν ἀπὸ παντὸς ψεύδους. Οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον βεβαίως ἀρκεῖ ἢ θεωρητικὴ κυρίως

κατὰ Κυριακὴν ἢ τιν' ἄλλην λατρείας ἡμέραν ἐν λατρευτικοῖς χώροις ἐκδηλουμένη τῶν προσερχομένων *δῆθεν* ἐπὶ Θεῷ πίστις· ἦν ὑπερηφάνως ἐπικαλοῦνται, ἵνα δι' αὐτῆς τὴν *δῆθεν* ἰσχὺν ἑαυτῶν καταδείξωσι τοῖς ἀντιφρονοῦσιν, οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δογμάτων! Ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, χῆ κατὰ πᾶσαν δραστηριότητα ἢ "ἀδράνεια" διαρκῆς *κάδι* ἀλειπτὸς συνεπῆς προσήλωσις ἐπὶ τὴν Ἀλήθειαν! Ἀλλὰ ταύτην *διαρρήδην* ἀρνούμεθα. Ἀπαιτοῦμεν αἰεὶ παρὰ τῶν λοιπῶν ὅπως ὑποτάσσωσιν ἑαυτοὺς τοῖς ἑαυτοῖς καθέκαστα δέοσι κώδιξι καλῆς ἀγωγῆς! Ὅμως ταῦτο τοῦτο ἡμεῖς πρῶτοι ποιεῖν παρ' οὐδενὸς ἀπαιτοῦντος δοκεῖται δεσμευτικόν! "Δημοκρατικῶς" τῶν κωδίκων παραγομένων, καὶ "σεβαστῆς" τυγχανούσης τῆς διαφωνίας ἐν "δημοκρατίᾳ", οἱ μὲν κώδικες *σκοπίμως κατασκευάζονται χαλαροί*, οὐδεὶς δ' ἑαυτὸν ἐξασκεῖ ἐν αὐτοῖς, οὐδ' *ἐμπράκτως* ὁμολογεῖ ἑαυτὸν αἰεὶ αὐτοῖς ὑποκείμενος, ἀλλὰ πάντες ὡς ἕκαστος βούλεται τε καὶ δύναται θρασύτατα ὑπεκφεύγουσι! Μοιραίως ἄρ' ἐν ταῖς κοινωνίαις ἡμῶν "δίκαιον" δοκεῖται τὸ τοῦ κατισχύοντος, *χὼς αὐτὸ παρ' αὐτοῦ δοκεῖται ἐκάστοτε!* Ἴδὲ τοὺς ἐπὶ δικαστηρίῳ ὑπερασπιζομένους τὸ "δίκαιον" τῶν ἐντολέων αὐτῶν, *αἰεὶ ἱκανοὺς ὄντας τᾶκρως ἀντίθεθ' ὑποστηρίζει κατὰ τὸ τοῦ ἐπομένου ἐντολέως συμφέρον*, ἀφ' ὧν ὡς χοῖ δικασταὶ ἐπιλέγονται, δι' ὑπόταξιν νόμοις τῆς τοιαύτης "δημοκρατίας", ἥτοι δι' ὑπόταξιν τοῖς τούτους ἐπιθυμοῦσιν, οὐδέποτε δι' ὑπηρεσίαν τῆς ὑπὲρ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπων νόμους Δικαιοσύνης! Ὡς εἰκός, πολλοὺς λίαν ὁ παρῶν λόγος δυσαρρστήσει. Τὴν δύσβατον καὶ τεθλιμμένην τοῦ Κυρίου ὁδὸν βαδίζουσαι ἢ Δικαιοσύνη καὶ ἢ Ἀλήθεια, πόσους καὶ τίνας νῦν συνοδοιπόρους εὐρίσκουσι; Διὰ τοῦτ' ἀγεληδὸν τοῦ Κυρίου ἀποτασσόμεθα καὶ θρασύτατα πρὸς οὐρανὸν ἀναπτύσσομεν λάβαρ' ἀνθρώπων τὰς ἀγέλας πρὸς κρημνὸν ὁδηγούντων καὶ τὴν σημαίαν τοῦ παρ' ἡμῶν αὐτῶν ὀριζομένου *δῆθεν* "ἀνθρωπισμοῦ", λησμονοῦντες ὅτι οὗτος κατὰ μὲν τὸ πάλαι ὠρίσθη ἐπ' ἀρχῶν θειῶν τὸν Θεὸν ἐν ἀρχῇ, κατὰ δὲ τὸ νῦν σταθερῶς καταπίπτει τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀποτασσομένης. Ἐν τῇ *δῆθεν* καλῇ ἡμῶν κοινωνίᾳ, πᾶσ' ἀναφορὰ εἰς τὸν Κύριον οὐκ ἔστι πλέον "πολιτικῶς ὀρθή", διόθ' ὑπομιμνήσκει τὸν βαθύτατ' ἐν ἡμῖν ἀνομολογήτως μισούμενον, δι' ὃ καὶ προσεκτικῶς τεθαμμένον τῆς συνειδήσεως ἔλεγchon! Ὁ Θεὸς οὐκ ἔστι πλέον πραγματικότης ἀντικείμενη, ἀλλ' ὑπόλοιπον παλαιᾶς καὶ παρωχημένης κᾶρ' ἀμέσως ἀποβλητέας ἐσωτερικῆς τροχοπέδης! Οἱ τὸν Θεὸν λησμονοῦντες ἀλλὰ *δῆθεν* συναφῶς τοῖς νῦν καθεστηκόσι δόγμασιν ἔτι ἐπικαλοῦμενοι τοὺς τρόπους τῆς παλαιᾶς καλῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς τῆς *ἀρρήκτως ἡδραιωμένης ἐπ' ὀρθοτέρου ἀνθρωπισμοῦ χύγιεστέρας ἐπὶ Θεῷ πί-*

στεως ἀπλῶς ἐν φρενῶν μεγίστη συγχύσει εὐρίσκονται! Ἐπιζητοῦσι πράγματα *Λογικῶς ἀντικείμενα, κάρ' ἐμπραγμάτως ἀδύνατα!* Ἐν τοιοῦτῳ κλίματι ἐθεσπίσθη πιστεῦεσθ' ὡς κύριον, εἰ οὐ μόνον, τοῦ Θεοῦ μέλημα τὴν παντοειδῆ ὑπηρετήσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὴν πλήρωσιν κενῶν στομάχων ἀκορέστων, εἰ ἀκόλαστον, ἐπιθυμιῶν· ὡς καὶ τὴν ἄμεσονδιόρθωσιν πάσης ἀδικίας παρ' ἀδικῶν ἐπιγιγνομένης, πλὴν ἄνευ τινὸς τῶν κακοπραγούντων ποινῆς, *δήθεν* ἀπαγορευομένης ὑπὸ τῆς ἀπείρου Θείας Ἀγάπης! "Ἄλλαις λέξεσιν, *ἄξεστ' ἀπαίδευτ' ἀνάγωγοι* ἀνθρώποι, ὁμοῦ "λαός" τε καὶ δημεγέρται, παντοειδῶς διὰ *δήθεν* ὠφέλειαν ἑαυτοὺς διαφθείροντες καὶ ἀλλήλους, προσεπάθησαν διαχωρίσαι πρὸς τὸ συμφέρον τῶν θυλάκων αὐτῶν τὰς ἐν Θεῷ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν Αὐτοῦ μόνην ἀπονεμομένης Ἀγάπην καὶ Δικαιοσύνην· ἀπαιτοῦντες δι' ἑαυτοὺς μόνην τὴν πρώτην, διαρρήδην ἀπορρίπτουτες τὴν δευτέραν! Τοῦ Θεοῦ ἀποστάντος ἀπὸ τοῦ "κοινωνικοῦ τούτου προγράμματος", Οὗτος ἐν ἀρχῇ μὲν ἐβλασφημήθη· διότι δ' οὐκ αὐθωρὶ ἐτιμώρησε παραδειγματικῶς τοὺς βλασφήμους, εἶτ' ἐκηρύχθη ὅλως ἀνύπαρκτος ὡς χυπὸ διασήμων περὶ τὴν "διανόησιν" διατριβόντων· τῶν ἐπισήμων *δήθεν* ὑπ' Αὐτοῦ ὀρισθέντων ἀντιπροσώπων Αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ἐν ἀπιστίᾳ σπευσάντων ἐν τῷ μεταξὺ προσδιορίσαι Αὐτὸν ὡς "ἀπερινόητον, ἀκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα"! Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπισήμως οἱ ἀνόηθ' οὗτοι προσυπέγραψαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπιστίαν, κάπεποιήθησαν πᾶσαν αὐτῶν ὡς καὶ πνευματικὴν ὑποχρέωσιν κατανοήσεως τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ κατὰ ταύτην διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων, αὐτεπιγενόμενοι ἄχθος ἀρούρης, χρήσιμοι μόνον πρὸς τελετὰς ἀγιασμῶν, γάμων, βαπτίσεων καὶ θανάτων τῆς ἐπισήμου κρατικῆς πλέον θρησκείας· δι' ἧς, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ μόνου, μόνον τὸ ἐν πολλοῖς *ἄδικον* κοσμικὸν κράτος ὑπηρετοῦσι πιστῶς, ἀπαιτοῦντες καὶ λαμβάνοντες μισθὸν ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὴν παρ' αὐτῶν "χριστιανικῶς" ἀλλ' *ἀσέμνως* καλουμένην "συναλληλίαν", ἧτοι *συνδιαχειρίσιν καὶ νομὴν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας*, περὶ ἣν ἀτελευτήτως διεξάγεθ' ὁ μεταξὺ τῶν ἀλληλοπολεμουμένων ἀγῶν κατὰ σκαιὰν περιφρόνησιν τοῦ διδάγματος τοῦ τρίτου πειρασμοῦ! "Ἄρ' ἀπὸ τοῦ στερρῶς ἐγκαθιδρυμένου συστήματος τούτου ἐντελῶς ἀποκλείεται μαθεῖν τινὰ τὴν Ἀλήθειαν περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου! "Ἄλλον οὖν χρὴ εἶναι τὸν πρὸς Αὐτὴν τρόπον.

§6 "Ἄρ' ἀνάγκη ἐστὶν ὅπως, ἵνα διαλάμψη ἡ Ἀλήθεια, διαψευσθῶσι πλήρως οἱ κατὰ τοῦ Θεοῦ φερόμενοι ψευδοὶ· μέγιστον ὦν σύγχρονον ὡς κάπο καθεδρῶν ἀκαδημιῶν τε ἀκκκλησιῶν διαδιδόμενον ψεῦδος ἐστὶ τὸ λέγειν ἀδύνατον, κατὰ Λογικὴν *δήθεν* τε καὶ Ἐπιστήμην, τὰποδεικνύει ὄντως ὑπάρχοντα τὸν Θεόν, ἥδη δηλω-

θέντ' "ἀπερινόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα" ὄντα! Τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν ταῦτα λεγόντων ἀμβλύνοια ὡςθ' οὐτ' ἀδυνατοῦσι κατανοῆσαι *πάντη παράλογον ὄντα πάνθ' ἕτερον λόγον περὶ παντὸς δηλούμενου ἀπερινοήτου κάκαταλήπτου καὶ πάντων ἐπέκεινα ὄντος*. καθ' ὃν, πρῶτος ἀξιωματικῶς ἀκυροῦθ' *ἅπας ὁ αὐτῶν λόγος*, ἐν ᾧ πρῶτος ὁ λέγων ἀδύνατον τάποδείκνυσθ' ὄντα τὸν Κύριον, καὶ εἶτα πᾶσα ἡ παρ' αὐτῶν ἀναπτυσσομένη "θεολογία"

§7 Πρὸ τοῦ λέγειν τι ἄλλο, μέτρον ἄριστον Λόγου χρῆ ἡμᾶς θεῖναι· κατανοοῦντας ὅτι *κενός* ἄνευ *τάριστου* μέτρου ἐστὶ πᾶς ἕτερος λόγος. Παλαιόθεν εἴθισται λέγειν τὸν ἄνθρωπον παντὸς μέτρον. Κἂν ἡμῖν ἔτι ἐξῆ τὸ ἔθιμον τοῦτο τηρεῖν, σοφώτεροι ἔσομεν εἰ ἐξαίρεσιν τοῦ Λόγου ποιήσομεν, κρίνοντας ὅτι ἄνθρωπος καὶ τὸ βρέφος, τὸ νήπιον, ὁ παῖς, ὁ ὄριμος, ὁ ἄνους γέρον, ὁ ἄπειρος, ὁ πολυπείρος, ὁ σοφός, ὁ ἄσοφος, ὁ χθές, ὁ νῦν, ὁ αὔριον, ὁ ἐγνωκῶς ὅτι οὐδὲν ἴδει, ὁ εἰδὼς ὅτι οἶδε ὀλίγα, ὁ εἰσόμενος ὅσα εἰδήσει! Τίνος τούτων τὸν Λόγον ὀρίσωμεν γενικὸν μέτρον τοῦ Λόγου παντός, ἵνα μὴ κενὸς Λόγου λόγος καὶ τὸ μέτρον ἡμῶν τοῦτο γένηται; Ἐνθυμούμενοι δ' ὅτι μεστὸν Λόγου προσπαθοῦμεν τὸν περὶ Θεοῦ ἡμῶν λόγον ποιεῖν, τίμι δικαίωματι τὸν δεῖν' ἀνθρώπινον Λόγον γενικὸν μέτρον θῶμεν τοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ Λόγου; Ἐξέστιν ἀφ' ἡμῶν διαφεύγειν ὅτι κατὰ τι *πονηρῶς ἢ ἀνοήτως μὴ ὀριζόμενον* μέτρον λέγετ' "ἀπερινόητος κάκατάληπτος καὶ πάντων ἐπέκεινα" ὁ Θεός; Ἄρα, ἵνα ὀρίσωμεν γενικὸν μέτρον Λόγου, *ἕνα μόνον τοιοῦτον χρῆ τε καὶ δεῖ ἡμᾶς ἐπιλέγειν* τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, τί λέγω, τὸν *αἰδίως, ἄνευ ἀρχῆς τε καὶ τέλους*, Τέλειον ὄντα Λόγον! Τοιοῦτος μόνος νοεῖται ὁ "ἐν ἀρχῇ ᾧ[ῆ]ν [ὁ] Λόγος". Ὑπὲρ τὰ λοιπὰ πάντα "πράγματα" πολυπλοκώτατος, πλουσιώτατος, ἐννομώτατος, καίτοι ἐν ἑαυτῷ ἀπλούστατος ὢν καὶ πάντη ἄνευ τινὸς ἀτελείας, οὐκ ἀγαθῆ τινη τύχῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς παρεγένετο, οὐδ' ἀπὸ τινος προγενεστερου ὡσαύτως Τελείου τινὸς Λόγου Γεινήτορος ἐγεννήθη! Εἰ γὰρ τοιοῦτος ὑπῆρξέ ποτε, Τελειὸς τε κ' Αἰδίος ἐν ἑαυτῷ ὢν, οὐδέν' ἐξ ἀνάγκης ἀπόγονον Τελειὸν τε κ' Αἰδίον ἀπήτει ἂν Οὗτος, ἀκριβῶς γ' Αὐτῷ ὅμοιον! *Εἶς* ἄρ' οὖν ἐστὶν ὁ Τέλεις κ' Αἰδίος Λόγος! Ἄλλ' ἄρ' ὄντως ἐστὶν Αὐτός; Τί σὺ λέγεις; Ρίψον ἐν σάκκῳ καὶ μείξον ὄσας σειρὰς τάλφαβήτου ἐστὶ χρεία. Καὶ βαλὼν τὴν χεῖρα σύρον ἕξω ἐν ἐκάστοτε κατὰ σειρὰν γράμμα ἵν' ἀκριβῶς τὸ παρὸν κείμενον παραγάγῃς! Ὑπολόγισαι τὴν μαθηματικὴν πιθανότητα. Δοκεῖς σὺ ταύτην εὐκόλως κατορθωτήν; Καὶ *μικρὸν* τῆς ὅλης Ἀληθείας τοῦτ' ἐστὶ μέρος! Ἐρώτησόν τινα Λόγον ἔχοντ' ἄλλ' οὐ κατανοοῦντα τὴν γλῶσσαν, εἰ ταῦτα κατανοεῖ! *Πῶς* οὖν ἄρα τοῦτ' ἔσεται κατανοητόν τινη

παντελῶς Λόγον οὐκ ἔχοντι; Ἄρ' ὅτι εἷς ἔστω ὑπάρχει κατανοῶν τὸ παρὸν κείμενον, πενιχρὸν μέρος τοῦ Λόγου παντός, καταδείκνυσιν *"ἀπ' ἀρχῆς"*, *αἰδίως ὄντως ὄντα* τὸν Λόγον καὶ *κάτοχον ἀπάσης* τῆς Ἀληθείας! Καί γ' ὁ τὸ κείμενον τοῦτο συγγράφας βεβαιοῖ σε ὅτι οὐκ ἔστιν αἰδῖος, οὐδέ πως γινώσκει πῶς ὁ ἐν αὐτῷ Λόγος ἀπό, καὶ διὰ, *μόνου* τοῦ Μεγίστου Ἐνὸς Λόγου ἐγένετο! Τί οὖν νῦν ἄρα λέγεις· ὅτι ἀπερινόητος κάκατάληπτος καὶ πάντων ἐπέκειν' ἔστιν ὁ Θεός, ὁ νῦν ἄρτι περιγραφείς ὡς ὁ *Εἷς* Μέγιστος Λόγος, ἢ μᾶλλον ὅτι ἔτι καὶ ἔτι περινοητὸς καὶ κατανοητὸς ἡμῖν γίγνεται' αὐξανομένοις τῷ Λόγῳ, ᾧ αὐτοδιδασκόμεθ' Αὐτοῦ βοηθοῦντος ὑποτάσσειν ἐν τάξει τὸν νοῦν ἡμῶν; Πῶς οὖν πάντων ἐπέκειν' ἴσταται ὁ Θεός, ἴΩ προσαγόμεθ' ἀγαλλιώμενοι διὰ τῶν τοιούτων συναγωγῶν; Καὶ πῶς οὖν οὐκ ἔστι προῖον ἀγνοίας κάβελτερίας τὸ λέγειν ἀπερινόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα τὸν Θεόν, ὅπερ διδάσκειτ' ἐπ' αἰῶνας μακροῦς καὶ κρατεῖ (ἢ ἵνα κρατῆ;) τοὺς ἀνθρώπους μακρὰν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ δεσμίους τοῖς τοιαῦτα διδάσκοσι πλὴν ἀγνοοῦσιν ὅτι μετὰ *περισσῆς ἄλλ' οὐδέποτε περιττῆς* προσοχῆς δεῖ αὐτοὺς χρῆσθαι τῶν ὅσων ὀρθῶν φθεγμάτων τῆς ἀποφητικῆς καλουμένης Θεολογίας καὶ μηδέποτε συνειδητῶς καταχρησθαι τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ὄντολογικοῦ, κατηγορικοῦ καὶ ὑπαρκτικοῦ εἶναι;

§8 (α) Τὸ ὄντολογικὸν εἶναι ὀρθῶς ἀποδίδεται τῷ Θεῷ μόνῳ. Ὁ Παντοκράτωρ, εἰκονιζόμενος ὡς ὁ Ὄν, ἔστιν ὁ *αὐτεξουσίως πλήρως ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς ἐκ τῆς ἰδίας ἄλλως ἀκατηγορήτου καὶ ἰδίας Αὐτοῦ φύσεως* Ὄν. Ἀκριβῶς εἰπεῖν, ἀπ' Αὐτοῦ μόνου ἐξικνεῖται (*παράγεται, οὐχὶ ἐκπορεύεται!*) πᾶς καὶ πᾶν ἕτερον ὅπερ ὑπάρχει *ὑπ'* Αὐτὸν ὄν, κἄρ' οὐχὶ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἕκαστον ἐξουσίας ἢ φύσεως! Τὸ ὑπαρκτικὸν εἶναι ἄρ' ὀρθῶς ἀπονέμεται μόνοις τοῖς *ὑπὸ* τὸν ὄντολογικῶς ὄντα ἐξαρτωμένως ὑπάρχουσιν. Ἀκριβῶς εἰπεῖν, ὁ Θεός οὐχ ὑπάρχει, ἀλλ' ἀπλῶς ἔστιν! Ὡς ὅτι ἀπείρως τοῦ ὑπάρχειν ἀνώτερόν ἐστι τὸ εἶναι! Ὅφειλετ' εἰς μόνην τὴν ἀπαιδευσίαν ἡμῶν περὶ ταῦτα ὅτι συγχέομεν τὸ ὄντολογικὸν εἶναι καὶ τὸ ὑπάρχειν, καὶ θεωροῦμεν φιλοσοφικῶς "βαρύτερον" τὸ δεύτερον ἢ τὸ πρῶτον, ἀντιστρέφοντες οὕτω τὴν μεταξὺ αὐτῶν σχέσιν, καὶ μὴ ἀποδιδόντες τῷ Θεῷ τὰ Αὐτῷ δέοντα! [Κατὰ ταῦτα, ὡς καὶ ὁ τοῦ παρόντος μακρὸς τίτλος οὐχὶ καλῶς συνετέθη, ἀλλ' ἵνα κατανοητὸν τὸ νόημ' αὐτοῦ γένηται, δεδομένης τῆς νῦν συνήθους ἐν χρήσει εἰ καὶ ἀσαφοῦς σημασίας τῶν ὀρων.] Τὸ κατηγορικὸν εἶναι ὀρθῶς ἀποδίδεται παντὶ ᾧ δικαίως ἢ κατηγορία προσάπτεται. Π.χ., τὸ λέγειν τινὰ καλὸν εἶναι καλῶς λέγεται μόνον εἰ ὄντως καλὸς ἔστιν οὗτος. Ἄλλὰ κἀν τούτῳ ὑπάρχει οὐσιώδης τις διαφορά: Π.χ., Ὅτι ὁ Θεός ἐστι Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον

οὐ κατηγορεῖ τὸν Θεὸν ὡς πνεῦμα (τίθησιν Αὐτὸν ἐξετασθέντα μεταξὺ τῶν πνευμάτων, ἧτοι ἐν κατηγορίᾳ πραγμάτων ἐρευνηθέντων καὶ εὐρεθέντων ἔχειν τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα, ἤδη ἀνεγνωρισμένα πρὸ τῆς Αὐτοῦ ἐξετάσεως), ἀλλὰ δηλοῖ τὸ *ἐγγεινές ποιόντης* Αὐτοῦ φύσεως: Οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν νοεῖν τὸν Θεὸν εἰ μὴ ὡς Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον, ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ *ἀνωτάτη δυνατὴ* κατηγορία τοῦ ὄντολογικοῦ εἶναι! Τὸ λέγειν καλὸν τὸν Θεὸν οὐ λέγεθ' ὅτι ἐξετασθεὶς ὁ Θεὸς ἠῦρέθη καλός, ἀλλ' ὅτι ἡ *καλοσύνη φύσει ἐστὶν ιδιότης ἀνωτέρα τῆς ἀντιθέτου αὐτῆς κακοσύνης*, τῷ Θεῷ ἀρμοδιωτάτη, ὡς οὐ δύναται εἶναι ἡ κακοσύνη, ἀπερροφημένη (εἰ ὀρθὸν οὕτως εἰπεῖν) ἐν αὐτῇ τῇ Θεοῦ φύσει, ὥστε *φύσει εἶναι καλὸν τὸν Θεόν*. Ἀλλὰ πάλιν, διὰ τούτου οὐ λέγεθ' ὅτι ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ φύσεως δεσμευόμενος, ἀδυνατεῖ εἰ ἐπιθυμεῖ ὁ Θεὸς εἶναι κακός, ἀλλ' ὅτι *ἐν ἐνὶ ἡνωμένῳ* ἐν Αὐτῷ φύσις, σκέψις καὶ βούλησις μόνον κατὰ τὸ καλὸν διανοοῦνται τὸν Θεὸν εἶναι τε καὶ ποιεῖν. Τάντιθετα τῶν ἐν Θεῷ κατὰ τὴν Αὐτοῦ φύσιν ὄντων οὐκ ἐστὶν ὄντολογικῶς, οὐτ' ἐν τῷ Θεῷ (ὡς ὅτι τότε σύγκρουσις ἀντιθέτων ἐπήρχετο ἂν ἐν Αὐτῷ) οὐτ' ἐστὶ "τόπος" ἐνθ' ὄντολογικῶς ταῦτα ἐστίν, ἀλλὰ *δυνητικῶς μόνον ὑπάρχουσι*, ἐρχόμενα εἰς τὸ ὑπαρκτικὸν εἶναι μόνον ὅτ' αὐτὰ τις ἐπιλέξει ποιήσειν, χούτως αὐτὰ οἷοσι ἐν τῷ ὑπάρξειν. Ὅμοίως περὶ Ἀληθείας καὶ ἀληθοῦς, ὡς καὶ περὶ δικαίου καὶ Δικαιοσύνης. Ὅμοίως καὶ περὶ Ἀγάπης, πλὴν ὅτι κατὰ ταύτην τὴν ιδιότητα, οὐκ ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς πάντα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἄξια, οὐχὶ δὲ καὶ τὰνάξι' αὐτῆς. Τὸ κακὸν οὐκ ἀρχῆθεν ὑπῆρχε, πλὴν *μόνον δυνητικῶς*, εἴ τις ἐπέλεγε τοῦτό ποτε, κατὰ παράβασιν τῆς Θείας ἐπιλογῆς καὶ ἐπιθυμίας. Ἡ παντελής ἀπουσία ὡς καὶ τῆς δυνατότητος τοῦ κακοῦ *ὄλως ἄλλον τὸν Θεὸν καὶ τὸν κόσμον ὑπονοεῖ*, ὡς ὅτι ἐπιβάλλει τῷ κόσμῳ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἐλευθερίας. Μόνη ἡ ἀνόργανος φύσις ὑποκειμένη τῷ μηδέποτε παρακουμένῳ σκληρῷ φυσικῷ νόμῳ ἀπολαμβάνει τῆς ἀπουσίας τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ὁ κόσμος πτωχότατος ἦν ἂν εἰ ἀπουσίαζεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἐνόργανος φύσις, ἢ μόνη κέκτηται τὰγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ ὀλοκληροῦτ' ἐν αὐτῷ, διὰ τῆς ἐλευθερίας καθισταμένῳ πλουσιωτάτῳ, διὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἴν' ὁ κόσμος γένηται πλουσιώτατος εἰσήχθη ἐν αὐτῷ ἡ τῶν ἐνοργάνων ὄντων ἐλευθερία, ἐξικνουμένη ἐς ἀπόγειον διὰ τοῦ ἀνθρώπου. *Διὰ τῆς ἐλευθερίας ὁ κόσμος γενόμενος πλουσιώτατος ἐγένετο καὶ στίβος ἀγῶνος ἐφ' ἀγιότητα!* Οἱ τάντιθετον αὐτῆς ἐπιλέγοντες καταχρῶνται τῶν μέσων ἃ παρέχει ὁ κόσμος ἐφ' ἀγιότητα! Πάντες κατὰ *Δικαιοσύνην ἀνάλογον* μισθὸν λήψονται. Τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ πονηροῦ. Οἱ βάλλοντες κατὰ τοῦ Θεοῦ (ἐν οἷς πρωτίστως "διανοοῦμενοι" καὶ καθηγηταί) διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κακοῦ

ἐν τῷ κόσμῳ, οὐδέποτε διενόηθησαν παρουσιάσαι ἡμῖν τὴν *δηθην* σοφωτέραν συνταγὴν τῆς κόσμου κατασκευῆς, ἀφ' οὗ τὸ μὲν κακὸν ὅλως ἀπουσιάζει, ἢ δ' ἐλευθερία αὐτῶν ἀκεραία διατηρεῖτ' ἀκριβῶς ὡς καὶ νῦν ἔχει, καὶ τοὶ οὐ μετασκευάζοντ' ἐς πολὺσπαστ' ἀνδρείκελ' ὑπὸ νημάτων κινούμενα ἢ ὅλως εἰς λίθους! Ὡν προφανῶς ζηλοῦσι τὴν μηχανικὴν ἀναμαρτησίαν; Ἡ μήπως ἀπαιτοῦσι μόνην τὴν ἰδίαν ἀτιμωρησίαν—*δι' ἐλευθέρως πεποιημέν' ἀνομήματα*, διὰ τῆς συγκεκαλυμμένης αὐτῆς ἀπαιτήσεως τῆς καταργήσεως τῆς διακρίσεως καλοῦ καὶ κακοῦ θρασύτατ' εἰσηγούμενοι τὴν πτώχευσιν αὐτοῦ ὅλου τοῦ κόσμου; Ἐλεύθερος ὢν ὁ Θεός, ἐλεύθερον ἐποίησε καὶ τὸν κόσμον. Ἡ ὑπαρκτικὴ παρουσία τῆς *δυνατότητος* τοῦ κακοῦ ἐνυπάρχουσα καὶ τῷ Θεῷ καὶ τῷ κόσμῳ πληρεστάτους καὶ τελειοτάτους ποιεῖ ἀμφοτέρους, ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν. Ἡ ἀγιότης τοῦ Θεοῦ ἐπιτυγχάνετ' ἀκριβῶς διὰ τῆς καὶ αὐτῷ τῷ Θεῷ παρουσίας τῆς δυνατότητος τοῦ κακοῦ, οὕτινος ἢ ἐπιλογὴ *συνειδητῶς εἰς πάσαν περίπτωσιν* ἀπορρίπτεται. Ἡ ἀντίστοιχος ἀγιότης τοῦ κόσμου ἔτι ζητεῖται· τῶν ἀνθρώπων, τινῶν δ' αὐτῶν *κατὰ προτίμησιν*, ἐπιλεγόντων ποιεῖν καὶ τὸ κακόν! Διὰ τὴν τοιαύτην συγχώνευσιν τοῦ ὄντολογικοῦ καὶ κατηγορικοῦ εἶναι ἐν τῷ Θεῷ Ἄπλοῦν καὶ Τέλειον εἶναι Αὐτὸν λέγομεν. Ὅτι ταῦτα ἐν ἡμῖν ἔτι κεχωρισμένα τυγχάνει οὐ δηλοῖ ὅτι φύσει ταῦτα ἐστὶ καὶ παραμένει κεχωρισμένα, ἀλλ' ὅτι δεῖ αὐτὰ ῥέπειν πρὸς τὸ ἐνοῦσθαι ὡς ἐν τῷ Θεῷ ἐστὶν ἠνωμένα, ἵνα καὶ τούτῳ Αὐτῷ ἡμεῖς ὁμοιάσωμεν γενόμενοι ἀπλοῖ τε καὶ τέλειοι, καὶ ὁ κόσμος δικαιοθῆ ὡς ἔργον Θεοῦ, ὅτι οὐκ ἀπέβη εἰς μάτην. Οὐχ ἡμεῖς ἐσμὲν τὸ μέτρον τῶν τοιούτων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεός! Καίτοι οὐδ' αὕτη ἡ Ἐκκλησία ἐν αὐτῇ γε τῇ ἀρχῇ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἔθηκεν ἐνώπιον ἡμῶν τὸν Θεὸν πρῶτον μὲν ὡς πληρες Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον *κατανοητὸν καὶ καταληπτὸν καὶ ἐγγύτατα ἡμῶν ἐνρίσκόμενον* καὶ διὰ τοῦ αἰτεῖν τε καὶ κρούειν ἡμῶν ἡμῖν αὐτοπαρεχόμενον καὶ εἶτα δ' ὡς Πατέρα, μυρία ὅσα διὰ τῆς παραλείψεως ταύτης τῆς καταφατικῆς Θεολογίας κακὰ διὰ τῶν αἰώνων ἐπισωρεύσασα, καὶ τὸ παρὸν ὀδηγήσαι τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀκατανοήτου κάλογίστου καὶ μὴ πρὸς τὸν Θεὸν οὔσης ἀποφατικῆς "θεολογίας" πνευματικὸν ἀδιέξοδον προτιμήσασα! Μήπως ἵνα δι' αὐτῆς *δηθεν* "βαθυστόχαστα" τὰ ὅσα *σκοτεινὰ* περὶ τοῦ *Φωτεινοῦ*, Ἄπλοῦ, Τελείου, Ἀγίου Θεοῦ οἱ "θεολόγοι" λέγουσιν ἐμφανίσωσι, χούτως ὅλως τοὺς ἀνθρώπους τυφλοῦντες, μονόφθαλμ' αὐτοὶ αὐτῶν ὀδηγοὶ γένωνται; Ὅτι καὶ τούτου ὑπάρχει φεῦ ὡσεὶ βásiμος ὑποψία, τῆς "Ἐκκλησίας" ὑπαρξάσης τῆς μακροβιωτάτης τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίσσης!

(β) Πρὸς βαθυτέραν ἀλλ' οὐχί γε πλήρη τοῦ Θεοῦ κατανοήσιν ἐρωτᾶται: Τί ἀκριβῶς ἐστὶ τοῦτο τὸντολογικὸν καὶ κατηγορικὸν ὄν ὅπερ ἀκριβολογικῶς ἀποδίδομεν τῷ Θεῷ; Ποιήσωμεν τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἡμῶν, πνευματικῶς ὁμοίων Αὐτῷ κατὰ πίστιν, καὶ ἐρωτήσωμεν· Τί ἐστὶ πρᾶγμα; Πῶς οὐ πράξεως παράγωγον ἀποτέλεσμα; Εἰσὶ πρᾶγματα καὶ αἱ λέξεις; Τοῦ λόγου συστατικά, ὁ δὲ λόγος τοῦ λέγειν παράγωγον, καὶ πράξις τὸ λέγειν, καὶ πρᾶγμαθ' αἱ λέξεις. Ἄλλ' ἄρ' ἐστὶ τὸ λέγειν ἐνέργεια αὐτούσιος ἢ μᾶλλον ὁμοίως πρᾶγμα καὶ αὐτό, παράγωγον ἄλλης τινὸς πράξεως ἐπίσης ἐνεργουμένης; Εἰ τὸ λέγειν αὐτούσιον, οὐδὲν ἄρ' ὀπισθεν αὐτοῦ ἴσταται. Πρὸς τί οὖν ἐρωτῶμεν συχινάκις τίς οὗτος ὁ λόγος; Ἐρωτῶντες καταφάσκομεν ὅτι καὶ αὐτὸς παράγωγον ἐστὶ πρᾶγμα *δηλοῦν* τι *νοούμενον* ὅπερ αἰτούμεν *δηλότερον* γίγνεσθαι. Ἄλλ' ἐν τούτῳ κρύπτεται *σημαντικωτάτη ὄριου φύσεων κεχωρισμένων ὑπέρβασις*: Αἰτοῦντες ὅπως τὸ νοούμενον δηλότερον γένηται, αἰτούμεν ὅπως *ἔπος ἕτερον παραχθῆ*, ὅπερ μεταδιδόμενον καὶ παρ' ἡμῶν λαμβανόμενον, ὡς *δηλότερον νόημα* ὑφ' ἡμῶν προσληφθῆ! Ἄλλὰ τὸ ἔπος τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἐστὶ πρᾶγμα, ἰδιότυπον ἀκουστικὸν κύμα. "Ἀναλογικῶς" καταγραφόμενον ὑπὸ τινος μηχανῆς, τοῦτο καταχωρεῖθ' ὡς σύνολον ἐνιαῖον. "Ψηφιακῶς" καταγραφόμενον ὑπὸ τινος μηχανῆς, τοῦτο πρῶτον μερίζεται εἰς ὅσονδῆποτε λεπτότερα τμήματα-σήματα, εἶτα δὲ καταχωρεῖθ' ὡς σύνολον τούτων. *Τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ φύσις τῶν μηχανῶν τοῦ φυσικοῦ κόσμου* ὥστε παρ' *οὐδεμιᾶς* αὐτῶν τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ἔπος κατανοηθῆσθεθ' ὡς *νόημα*! Αἱ μηχαναὶ κατὰ λεπτοτάτην ἀνάλυσιν καταγράφουσιν εἴτ' ἰδιότυπα σήματα, εἴτ' ἰδιότυπα σύνολα δυαδικῶν "ψήφων", κοῦδὲν πλέον αὐτοῦ! Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει γενήσονται ταῦτα κατανοητά, πλὴν ὑπὸ τινος *δυναμένου μετατρέψαι, κατὰ σύμβασιν μόνον παρ' αὐτοῦ οὐχὶ δὲ καὶ τῆς μηχανῆς κατανοητῆν*, τὰ σύνολα ταῦτα εἰς *νόημα ἐνιαῖον*. Τοῦτο διότι *τὸ νόημα* ἐστὶ μέρος τοῦ κατὰ κοινὴν παραδοχὴν καὶ μόνον νοήμονος νοητοῦ, τοῦ πνευματικοῦ, οὐχὶ τοῦ φυσικοῦ, κόσμου! Καὶ *οὐδεμίαν ἔχομεν ἢ δυνάμεθα νοῆσαι, ἄφες κατασκευάσαι, πνευματικὴν (spiritual, not pneumatic)* μηχανὴν ἢ τις μετὰ τὸ τὰ καθέκαστα διδαχθῆναι δυνήσεται *κατανοῆσαι τὸ νόημα* τῶν φυσικῶν σημάτων τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὸ μεταδιδόμενον ἔπος. Τοιαύτας "μηχανάς", εἰ ἔξεστί μοι χρῆσθαι τῷ ὄρω, *οὐ ποιοῦμεν, γεννῶμεν*, κἀνθρώπους ὀνομάζομεν. Τίς λέγει τῶν νοημόνων ὅτι κατασκευάσομεν ἄνθρωπον; Ὅτι ἔτι οὐ γενικῶς καταγέλαστος ἐγένετο ἢ προσπάθεια κατασκευῆς μηχανῶν *νοημόνων* ὀφείλετ' ἐς τὴν *παρόρασιν* τοῦ ἐνυπάρχοντος ὡς ἄνω ὀρίου. Ταῦτ' ἀναφέρομεν ἵνα κάλλιον κατανοηθῆ ἢ ἀληθῆς

φύσις τῆς μεταξὺ ἀνθρώπων συνομιλίας, καὶ τὸ παρ' αὐτῆς σημαινόμενον, ἤτοι ὅτι καίτοι *ἐξωτερικῶς* τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἐσμὲν μέλη, συνομιλοῦντες *πνευματικῶς* διαλλάσσομεν! Τὸ ὄριον παύει ὑπάρχον ἐν συνομιλίᾳ καθαρῶς *πνευματικῶν* ὑπο(καὶ ἀντι)κειμένων· ὁπότε διὰ τοῦτο, *ἄμεσος* (ἀνευ διαμέσου τινός ἢ καὶ ὑπερβαινομένου ὀρίου) ἡ συνομιλία καθίσταται. Ἀλλὰ καὶ τότε, τοῦ νοεῖν ἐστὶ παράγωγον πρᾶγμα τὸ νόημα. Οὕτω φθάνομεν εἰς τὴν *ἐξ οὐδενὸς ἑτέρου* ἔλκουσαν τὴν καταγωγὴν Αὐτῆς Ἀίδιον Νόησιν, ἢ ἄλλως ἄρρητον Λόγον, τὸν κατὰ τὴν ἐκκλησιάζουσαν θεολογίαν καὶ Πατέρα καλούμενον, Ὅς *ἐνεργῶν ἐπὶ τὰ ἕξω* καταφαίνεθ' ὡς *Ῥητὸς* Λόγος, καὶ δι' ἀκριβῶς τοῦτο λέγεται τότε "ὁ μονογενὴς Υἱὸς ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων", ὡς ὅτι οὐδέποτε ἦν χρόνος καθ' ὃν ὁ Θεὸς οὐκ εἶχε τὴν ἐπὶ τὰ ἕξω ἐνεργεῖν *ἐγγενῆ* ποιότητα, ιδιότητα, δυνατότητα, ἰσχύν, ἢ ἐξουσίαν! Ὅς διὰ τοῦ *Ῥητοῦ Λόγου* μόνοι, *γίνοντες Αὐτόν, φθάνομεν εἰς τὸν ἄρρητον Λόγον, οὕτω διὰ τοῦ Υἱοῦ μόνοι, γίνοντες Αὐτόν, φθάνομεν εἰς τὸν Πατέρα!* Οὗτος ὁ *Ῥητὸς Λόγος* ἦν ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, ὁ καταφανὴς ἡμῖν ὡς ὁ Χριστὸς καὶ εἰπὼν *ἀληθῶς* ὅτι μόνον διὰ τοῦ Υἱοῦ καταφαίνεται καὶ καταφθάνεται ὁ Πατήρ. *Πῶς* οὐχὶ ἀκριβῶς τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν ἡμῖν; *Τίς* δύναται φθάσαι τὸν νοῦν ἡμῶν, τὸν ἐν ἡμῖν ἔσω *ὡσαύτως* ἄρρητον Λόγον, παρεκτὸς διὰ τοῦ *Ῥητοῦ* ἡμῶν λόγου· πλὴν ὡς εἰκὸς μόνον ὅτ' *ἀληθεύομεν καὶ ψευδόμεθ'* ἄλλ' ἐννοοῦντες κάλλια τινὰ λέγοντες; [*Πῶς* δ' οὐ διπροσωποῦμεν, ὅτ' ἐν *πνευματικῇ ἀσθενείᾳ* διατελοῦντες, ἐν ἕξωθι παρουσιάζομεν πρόσωπον ἠθελήμενως ψευδόμενοι, καίτοι παρὰ φύσιν καὶ δεύτερον ψευδόμενοι ἐν ἡμῖν συντηροῦμεν; Καὶ πῶς οὐ παύομεν διπροσωποῦντες ὅτ' ἔτι ἐν *πνευματικῇ ἀσθενείᾳ* διατελοῦντες εἰς δύο παρὰ φύσιν πλέον καὶ ἕξωθι ἐμφανῆ *ἀθελήτως* διασπώμεθα πρόσωπα, ἀμφότερα *ἀληθεύοντα*; *Πῶς* ἐστὶ πνευματικῶς ὑγιὲς ὅτι τὸ πρῶτον κοινῶς λογίζεθ' ὡς "ὑγίεια" παρὰ τὴν *Λογικῶς* καταφανῆ καίτοι οὐκ αἰσθητῶς ὁρατὴν τοιαύτην ἐσωτερικὴν ἀλλ' οὐσιαστικὴν διάσπασιν τῆς προσωπικότητος καὶ καταπίεσιν τοῦ καὶ ἐν ἡμῖν ἀεὶ ἀληθεύοντος ἠθικοῦ νόμου καὶ καταγράφεθ' ὡς σχιζοφρενῆς διασάλευσις τῆς διὰ τὴν διπροσωπίαν τοῦ ψευδομένου μὴ μὲν πλέον ὄντως ὑγιούς καὶ ἀληθεύειν ἐπιθυμούσης προσωπικότητος, ὅμως δ' ἔτι διατηρούσης ἑαυτὴν ἰκανὴν συντηρεῖν ἐν ἑαυτῇ κεκρυμμένον τὸ ψεῦδες ἔνσυνειδήτως; Καὶ πῶς ἐστὶ χεῖ-

¹ Ἐν τῷδε κόσμῳ τὰ πνευματικὰ ὑπόκεινται, κείμεν' ἐντός, τῶν φυσικῶν ἀντικειμένων. Εἰ τὰ ὕστερα φαίνονται συνομιλεῖν, οὐσία τὰ πρότερα διεξάγουσι τὴν συζήτησιν! Μὴ οὖν σφάλλωμεν συγχέοντες τὰ ὄντολογικὰ καὶ πνευματικὰ κείμενα, ὑποκείμενα, καὶ ἀντικείμενα μετὰ τῶν γραμματικῶν τοιούτων.

ρων ἀσθένεια πνεύματος ὅτε τὸ δεύτερον αἰσθητῶς καθορᾶται μόνον ὅτ' ἀδυνατοῦντες πλέον συντηρῆσαι τὴν τοιαύτην ἐσωτερικὴν διάσπασιν τε καὶ καταπίεσιν, πλέον καθορώμεθα διασπώμενοι ἀθελήτως εἰς τὰ παρὰ φύσιν δύο ἐν ἡμῖν ἀληθεύοντα πνευματικὰ πρόσωπα, ἀπολλύμενοι τὴν ἰκανότητα τοῦ δῆθεν ὑγιούς κεκρυμμένου ψεύδεσθ' ἐνσυνειδήτως;] Καὶ διὰ τοῦτο, ἤτοι διότι οὐδεὶς καὶ οὐδὲν ὑπάρχει προγενέστερον τῆς Ἀϊδίου Νοήσεως γεννήσαν Αὐτὴν καὶ διότι κατ' ἐξοχὴν ἐστὶν ἀδύνατον Λογικῶς καὶ πραγματοΛογικῶς Ταύτην ὡς πληρεστάτην παντὸς ἐλθεῖν εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὅλως εἶναι τουτέστιν ἐκ τοῦ μηδενός, λέγομεν ὅτι Ἄναρχός ἐστιν ὁ Ἄπλοῦς, *Εἰς* ὑπάρχων *πλήρης* Θεός, καὶ Λογικῶς καὶ πραγματοΛογικῶς μὴ ἀνήκων καὶ μὴ δυνάμενος ὑπάγεσθ' ἐς τὰς κατηγορίας τῶν γεγεννημένων, ἢ πεποιημένων, ἢ τῶν ὑπὸ τινα ἢ τι ἕτερον ὑπαρχόντων, ἢ τῶν τύχη εἰς τὸ εἶναι ἐλθόντων.

(γ) Ἄλλ' ἔτι μακρὰν ἐσμέν ἀπὸ τοῦ πλήρως δικαιολογήσαι τὸν περὶ πληρότητος τοῦ Θεοῦ Λόγον. Ἐπ' αὐτὸ νῦν χωρίσωμεν. Ὑπάρχουσι λέξεις, ἄρα δὲ κατὰ τὰνωτέρω καὶ Λόγου κατηγορίαί, ἀναφερόμεν' ἐς τοιαύτας καταστάσεων διακρίσεις (ὡς: εἶναι, ὑπαρξίς, ποιότης, ποσότης, σχέσις, τάξις, αἰτίασις, σταθερότης, μεταβολή), ἐντελῶς κατανοηταί, πλην ἐξόχως ἀφηρημέναι, ἄς διαβλέπομεν κατὰ περίπτωσιν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς ἀναφερομένας εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον ἀφηρημένας κατηγορίας καὶ καταστάσεις (ὡς: πνεῦμα, ἰδέα, ἀριθμός, μηδέν, χώρος, χρόνος, διαστάσεις, ἀκίνησις, κίνησις, ὕλη, σχῆμα, μορφή), ὡς καὶ (ὡς καὶ αἱ δευτέρ' ὡσαύτως) εἰς πλέον ἄπτά, ἢ καὶ ἐντελῶς ἄπτά πράγματα, περὶ ὧν ὑστάτων ἀναγνωρίζομεν ὡσαύτως τὴν γενικὴν ποιότητα τῆς μάζης καὶ πάσας τὰς αὐτῆς ιδιότητας ἄς ἐξετάζει ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη. Καί γε πέραν τῶν ἀζῶων φυσικῶν ὑπάρχουσι καὶ ζῶντα φυσικὰ ὄντα, ἄτομά τε καὶ κοινωνίαί, ἄλογα ζῶα καὶ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζοντες, ἀσχολούμενοι περὶ, καὶ διακατεχόμεν' ὑπὸ, πνευματικῶν ἀντικειμένων, ἰδιοτήτων, ἰκανοτήτων, ἐνεργειῶν, ἐνεργημάτων, σχηματισμοῦ καὶ μεταφορᾶς ἰδεῶν, ἔχοντα, ἔχοντες εἰς διάφορον βαθμὸν ἀνεπτυγμένας τὰς οὐσιώδεις τῶν ζῶντων ιδιότητας τῆς αἰσθήσεως πραγμάτων φυσικῶν καὶ πνευματικῶν, τῆς μνήμης καὶ ἀναμνήσεως, τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς συναισθήσεως, τῆς σκέψεως καὶ περισκέψεως, τῆς κρίσεως καὶ διακρίσεως, τοῦ λογισμοῦ, διαλογισμοῦ καὶ συλλογισμοῦ, τῆς διανοήσεως, κατανοήσεως καὶ βουλήσεως, τῆς λήψεως ἀποφάσεων κἀναλήψεως δράσεων, τοῦ ἔχειν καὶ κινεῖσθαι ὑπ' ἀπροσώπων καὶ προσωπικῶν τοῦ ἀτόμου παθήσεων, καὶ διαπροσωπικῶν συμπαθητικῶν ἢ ἀντιπαθητικῶν "παθήσεων", τάσεων, διαθέσεων καὶ παρομήσεων, ἀποτε-

νομένων ἐν περιπτώσει ἀνθρώπων κᾶς ἀνωτέρας πνευματικᾶς, τὰς ἠθικᾶς καὶ θρησκευτικᾶς καταστάσεις καὶ πράγματα, καὶ τὰς εἰς τὸ ἀνώτατον ἐπίπεδον γιγνομένης ἀποτιμήσεις κἀξιολογήσεις τῶν πάντων, ὑλικῶν τε καὶ πνευματικῶν τε καὶ ἠθικῶν, κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκάστου αὐτῶν, αἰσθανομένην εὐρίσκεσθ' ἐπὶ κλίμακος ἀπολύτου, καίτοι ἀδυνατοῦμεν ὡσεὶ μαθηματικὴν τιμὴν ἀποδοῦναι τῇ ἀξίᾳ ἐκάστου αὐτῶν. Ὡς ἐκ τῆς συναφείας ἤθους καὶ ἔθους, τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τοῦ δευτέρου, καὶ τῆς κατὰ τὰς περιστάσεις μεταβολῆς τῆς τῶν πραγμάτων ἀξίας κατ' ἤθος, τείνομεν κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀποδέχεσθ' ὅτι πάντα τὰ πράγματ' οὐδεμίαν ἔχουσιν ἠθικὴν ἐγγενῶς ἐν αὐτοῖς κειμένην ἀξίαν. Οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον. Ἀληθές ὅτι πράγμαθ' ὡς αἱ ἰδιότητες τῶν *σωμάτων* οὐ κέκτηντ' ἠθικὸν ἐν αὐταῖς βάρος· ἀληθές ὅτι πνευματικαὶ λειτουργίαι ὡς ἡ σύγκρισις καὶ διάκρισις οὐ κέκτηντ' ἠθικὸν ἐν αὐταῖς βάρος. Ἀλλὰ πῶς ἐστὶν ἢ ποτε γενήσεται δυνατόν ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ τὸ μῖσος ὡσαύτως οὐδὲν ἐν αὐτοῖς κέκτηντ' ἠθικὸν βάρος, κᾶρ' ἐστὶν ἢ γενήσεται ἀδύνατον τὸ διακρίνειν αὐτὰ κατ' ἀξίαν ἀπολύτου; Ταῦτὸ ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἐχθρότητα, ἢ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν μισανθρωπίαν, ἢ τὸ καθῆκον καὶ τὴν αὐτοῦ περιφρόνησιν, ἢ τὴν φιλαλήθειαν καὶ τὴν ψευδολογίαν. Ταῦτὸ γενικῶς διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ κακίαν· ταῦτὸ γενικῶς διὰ τὸ καλὸν καὶ κακόν, ᾧ ζεύγει ἀνήκει ὡσαύτως ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη, ἡ ἀγαλλίασις χῆ κατάθλιψις, ἡ ἐλπίς χῆ ἀπελπισία, ὁ ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος, τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον, ἡ δικαίωσις καὶ ἡ τιμωρία, ἡ προτίμησις τοῦ θανάτου διὰ Δικαιοσύνην χῆ ἐπιλογὴ ζωῆς ἐν φυγῇ²! Ταῦτὸ ὡσαύτως διὰ τὴν ἑαυτῷ ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὴν χάριν ὠφελημάτων αἰσχρῶν ἀφ' ἐνὸς μὲν χαμέρπειαν ἀφ' ἑτέρου δὲ δι' ὀνύχων τε καὶ ὀδόντων ἐφ' ὑψηλ' ἀναρρίχῃσιν ὅθεν κατάδηλός τε καὶ καταγέλαστος γίγνηθ' ἡ θρασεῖα ἀνικανότης ἀναρριχηθέντος πρὸς τὰποδιδόναι τὰ θέσεως χρέη. Ταῦτὸ ὡσαύτως διὰ τὴν ἀτίμητον ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐξώνησιν ἑαυτοῦ χάριν αἰσχρῶν-προσκαίρων ὠφελημάτων. Ἐπιθυμοῦμεν

² Λέγεται τελευταίως παρ' ἀνοήτων ὅτι μέγιστον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ παρούσα (καὶ ὑπονοουμένη ὡς ἡ μόνη) ζωὴ. Ἀλλ' ἐπὶ συναπτοῦς εἰκοσικαίπειντ' αἰῶνας ἡ ἀνθρωπότης, πεπαιδευμένη, τὸν *Σωκράτην* καὶ διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ θανάτου χάριν Δικαιοσύνης καὶ τῆς βεβαίας αὐτῷ παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαίωσης ἔτι θαυμάζει, οὐχὶ δὲ τὴν παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς "ἀνθρωπιστικῆς" *δήθεν* φιλοσοφίας νῦν ἐνσυνειδήτως τε καὶ παντοειδῶς *κακιεργουμένην* ἐπὶ τὸ μηδὲν χάριν τῆς "ζωῆς" κατολίσθησιν, ἐνεργουμένην οὐχὶ τόσον ἵνα βλαβῆ ὁ βροτὸς ἄνθρωπος, ὅσον ἵνα βλασφημηθῆ ὁ πάντων ἐπιστήμων καὶ πάντα στήσας Θεός! Ὡς οὔτε γ' ὁ Σωκράτης, οὔθ' ἡ πεπαιδευμένη ἀνθρωπότης παρεφρόνησαν, τοῖσδ' ἄλλοις ἡ ἀπονομή τῆς παρακρούσεως πρέπει, ὅτι *ἐκόντες, οὐκ ἄκοντες*, ἀμαρτάνουσι!

ἀντὶ τῆς αἰσχροῦς προσποιήσεως ταυθόρμητον μειδίαμα τὸ ἐκπηγάζον ἐκ τῆς βαθείας ἱκανοποιήσεως τῆς ψυχῆς ἀγαλλομένης ἐπὶ τῇ γεινικῇ ὄψει τοῦ κάλλους σβεσθῆναι ἀπὸ τοῦ κόσμου; Οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν ποιεῖν ἢ ἀφαιρέσαι τὴν *ἠθικὴν ἀξίαν* ἐκ τῶν πραγμάτων τῶν ἐχόντων τοιαύτην! Ἐπιθυμοῦμεν εἰς κατάθλιψιν καταβυθίσει τὸν κόσμον; Πληρώσωμεν αὐτὸν διὰ παντοειδούς ἀσχημίας! Καὶ *ἠθικόν, οὐ δὲ μόνον αἰσθητικόν*, χρὴ τάνθρωπῳ κριτήριον ὥστ' ἀσφαλῶς δύνηται ποιεῖν τὴν διάκρισιν ὠραιότητος κάσχημίας! Εἰ τοιαῦθ' ἡμεῖς ἀτελεῖς ἄνθρωπ' εὐκόλως ἀναγνωρίζομεν, καὶ πολλὰ λίαν εἰσὶν αἱ κατηγορίαι ἐν αἷς κατηγοροῦμεν τὰ πράγματα, πόσα μᾶλλον εἰσὶν ἐν ὄλῳ τὰ πράγμαθ' ἃ πλήρως κατηγορεῖ ὁ Θεός ἐν ὅσαις κατηγορίαις ἀληθῶς ἀνήκουσι ταῦτα! Ὅσαι πνευματικαὶ διακρίσεις φύσει οὐ κέκτηντ' ἠθικὸν βάρος καὶ εἰσὶ πλήρεις ἐν ἑαυταῖς ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐστηρῶς νοητικὴν λειτουργίαν τοῦ νοῦ. Ἐν τῷ Θεῷ, ἀνήκουσιν εἰς τὸν Νοῦν κάποδίδονται τῷ Πατρί. Ὅσαι πνευματικαὶ λειτουργίαι φύσει κέκτηντ' ἐν ἑαυταῖς ἠθικὸν βάρος οὐσ' ἑαυτῶν καὶ τῶν λοιπῶν πάντων πραγμάτων ἀξιοΛογικαί, αὐτ' ἀνήκουσι κάποδίδονται τῷ ἐν ἡμῖν πνεύματι· καὶ Θεῷ, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ. Ὁ αὐτοσεβασμὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ ἴστασθ' *ἐνεργητικῶς* Τέλειος ὥστε μήτ' Αὐτὸς μήτε τις ἄλλος εὐρίσκειν ἐν Αὐτῷ τι μεμπτόν, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος φέρεται. Διὰ τοῦτ' ἐστὶν ἀσυγχώρητος ἁμαρτία τὸ βάλλειν κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἐμπνέοντος καὶ αὐτὸν τὸν Ἐναῶλον Θεόν! Ἡ Ἁπόλυτος, Ἁπλῆ *χώσαύτως Ἀξιακὴ Οὐσία, οὐ σύστασις* τοῦ Θεοῦ, ἐν ἧς ὄψει καὶ αὐτὸς ἐδομήθη ὁ κόσμος, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου ἐμπνέεται Πνεύματος. Κατὰ τάνωτέρῳ πάντα λέγομεν Θεοῦ *Οὐσίαν οὐ σύστασιν*, ὡς ὅτι καὶ τὸ ἐν ἡμῖν πνεῦμα *ἓν, οὐ τρία, ἐστὶ* σκεπτόμενόν τε καὶ ἀξιολογοῦν τε καὶ δρῶν! Ὡς, κατὰ πνεῦμα, τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν ὅμοιοι, ἄρα καὶ αὐτός, καθαρὸν Πνεῦμα Ὡν ὅλος, ἐκ Μιᾶς, Μόνης, Ἁπλῆς καὶ Ἀδιαχωρίστου Οὐσίας ἐστίν. Ἡ *αὐτὴ Οὐσία κατὰ τὰδιαίρετον Αὐτῆς σύνολον* Σκεπτομένη ὁ "Πατήρ", ἡ *αὐτὴ Οὐσία κατὰ τὰδιαίρετον Αὐτῆς σύνολον* δρῶσα ὁ "Υἱός", ἡ *αὐτὴ Οὐσία κατὰ τὰδιαίρετον Αὐτῆς σύνολον* ἈξιοΛογοῦσα καὶ τὸ "Ἁγιον Πνεῦμα". *Εἰς* Λόγος Ἀκέραιος, Ἁγιος, Πλήρης καὶ Τέλειος *ἐν ἐκάστη τῶν τριῶν τούτων* λειτουργιῶν! Αὕτη ἐστὶν ἡ φύσει πνευματικῇ *ἀδιαίρετος* Ἁγία Τριάς, κοῦχί τις ὡς Ῥωμαϊκῇ ἄρχουσα τριανδρία, ὡς τινες ἀνοήτως ὑπονοοῦσι, ἢ καὶ σκοπίμως ἐγκαταλείπουσιν ὑπονοεῖσθαι! Εἰ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἢ ἐμὴ ταπεινότης ἀδυνατεῖ, δι' ἔλλειψιν πλείονος γνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς γλώσσης, κάλλιόν πως διηγείσθαι τὴν Θεοῦ Δόξαν, ἐμὸν τὸ ἁμάρτημα. Ἀλλὰ δι' ὅσων ἐξέθηκα πᾶς νῦν δύνατ' ἀξιολογήσαι τὴν δυνατότητα τῶν ἀκροατῶν τοῦ

Χριστοῦ ἐπὶ τῷ κατανοεῖν ὅσα ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια οὔτε νῦν δύναται κάλλιον κατανοῆσαι τε καὶ ἐκφράσαι. Τροφήν τοῖς τότε ἀκούοσι κατάλληλον τότε αὐτοῖς ὁ Κύριος ἔδωκεν· ἦτις δικαίως ὡς γάλα κατάλληλον μὲν διὰ βρέφη ἀκατάλληλον δὲ δι' ὠρίμους νῦν κρίνεται, ἡμῶν ἐς τήνδ' ὥραν ἐλθόντων. Τροφή τοῖς παρόσι καταλληλοτέρα νῦν αὐτοῖς δίδεται. Οἰκοδομήσοιμεν ἡμᾶς ἂν ἐπ' αὐτῇ, διορθοῦντες σὺν Θεῷ τὰ ἐν τῷ παρόντι τυχόντα κακῶς κείσθαι. Πᾶσ' ἄρνησις τοῦ τοῦτο ποιεῖν, ἐμφανέστατα νῦν, οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἀγαθῷ!

(δ) Ἐπὶ πέντεκαίτεσσαράκοντα ἔτη κατέχω πολῦτιμον μικροῦ μεγέθους βιβλίον ἐν ᾧ ἡ γνώσις τῶν ἐννοιῶν εἰς χιλίας κατηγορίας ἀποτεθησαύριστα. Ἐν αὐταῖς, ἀναρίθμητ' ἄλλαι κατηγορίαι κατατέθηται, ὡς ἀνήκουσιν. Ὡς εἰκός, αἱ πλείοσαι αὐτῶν εἰσι ποιοτικά, οὐχὶ ποσοτικά. Αἱ ἀριθμητικαὶ πᾶσαι κατατάσσονται ὡς ἀριθμός. Χρώματα καὶ σκιαὶ ἐννοιῶν διὰ κεχωρισμένων σημαίνονται λέξεων. Ἐρωτᾶται: *Πῶς ἐν ἡμῖν αἱ ἐννοιαὶ καταγράφονται; Κεκτῆμεθ' ὡσαύτως γονίδια, ἐν ἀνὰ ἐννοιαν, καὶ χρώμ' αὐτῆς καὶ σκίαν; Εἰ οὕτω, πῶς τὰ δι' ἀριθμοὺς ἀκριβῆ ποσοτικὴν ἐκάστῳ αὐτῶν ἀποδιδόασιν τὴν ἀξίαν, τὰ δὲ δι' ἄλλας ἐννοίας μόνην ποιοτικὴν;* Ἀλλὰ τὰ γονίδια πιστεύονται κληρονομούμενα, οὐκ ἐν ἡμῖν παραγόμενα! Μανθάνομεν πλείονας γλώσσας. Ἀποτιθέμεν' αἱ νέαι λέξεις καὶ ἐννοιὶ ἐν νῷ, ἄρ' ἀποτίθεντ' ἐν ἐγκεφάλῳ; Εἰ οὕτω, *τίνι* τῷ τρόπῳ; Δυνάμεθα πληῆσαι σημεῖον τοῦ ἐγκεφάλου ἔνθα ἡ ἔδρα ἐννοίας τινὸς καὶ καταστρέψαι διὰ παντὸς τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐνθυμείσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι, χειρίζεσθαι τὴν ἐννοιαν ταύτην; Ἐν τελικῇ ἀναλύσει, πᾶσα κατάθεσις εἰς μηχανικὴν ἢ ἠλεκτρονικὴν ἀνόργανον ἢ ὀργανικὴν τράπεζαν μνήμης ("ὑπολογιστὴν") κατατίθετ' ἀναλελυμένη ὡς σειρά *φυσικῶν, οὐχὶ νοητικῶν*, "μηνυμάτων" ἢ "πληροφοριῶν", συνήθως ἀπλῶν παλμῶν "ναὶ = 1, ἢ οὐ = 0", ἀντιστοιχοῦντων κατὰ σύμβασιν (μόνοις ἀνθρώποις, οὐχὶ δὲ καὶ ταῖς μηχαναῖς κατανοητῆν) εἰς τὰ παρ' ἡμῶν μόνων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν μηχανῶν, κατανοούμενα πράγματα. [Προγράμματα, γνωστὰ ὡς "software applications", μετατρέπουσι τὰ παρ' ἡμῶν μόνων ἐπὶ τῶν πλήκτρων ἀναγιγνωσκόμενα γράμματα τάλφιβήτου εἰς τὸν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς μηχανῆς εἰς ἕκαστον πλήκτρον ἀντιστοιχοῦντ' ἀριθμόν, ἀναλυόμενον εἰς ἀκολουθίαν δυαδικὴν τῶν ἀριθμῶν 0 καὶ 1, πρὸς οὓς ἀντιστοιχεῖτ' ἀκριβῶς ἴση ἠλεκτρικοῦ φορτίου ποσότης ἀφαιρουμένη ἢ προστιθεμένη εἰς τὴν ἐκ διοξειδίου τοῦ πυριτίου *φυσικὴν τράπεζαν* ἠλεκτρικῶν φορτίων. Οὕτως ἡμῶν ἐννοούντων τὸ διὰ γραμμάτων καὶ λέξεων ὑφ' ἡμῶν μόνων κατανοούμενον "μῆνυμα"-*νόημα*, ἢ φυσικὴ τράπεζα καταδέχεται ἠλεκτρικὰ μόνα φορτία! Ἀντίστοιχα προγράμματα "ἐκταμιεύουσιν", οὕτως εἰ-

πείν, *ἀντίγραφα* τῶν ἐν τῇ φυσικῇ τραπέζῃ κατατεθημένων ὡς γράμματα, δι' *ἀντιστρόφων ἀντιστοιχίσεων*, οἷς προστίθεται στάδιον *ἀντικαταστάσεως* τοῦ δι' ἐκάστου πλήκτρου ὑπονοουμένου ἀριθμοῦ διὰ συμβόλου-εἰκόνος *σχεδιαζομένου ὑπὸ τῆς μηχανῆς εἰς ὁμοίωσιν* τοῦ ἐπὶ τοῦ πλήκτρου ἀναγραφομένου γράμματος. *Οὐδαμόθεν πιστοποιεῖται* χῆ ἐλαχίστη ἔστω *αὐτόβουλος δραστηριότης* τῆς μηχανῆς πρὸς *λογικὴν ἐπεξεργασίαν* καὶ ἐλαχίστων ἔστω φορτίων, ἵνα μή τι περὶ τῶν ἀντιστοιχούντων αὐτοῖς ἀριθμῶν καὶ τῶν διὰ τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀριθμῶν ὑφ' ἡμῶν κατανοουμένων "μηνυμάτων"-*νοημάτων* εἴπωμεν. Τοῦτο διότι *οὐδεμίαν ἢ μηχανὴν κέκτητ' αὐτόβουλίαν, ἀπαραίτητον πρὸς αὐτενέργειαν*, ἀλλ' ἐνεργεῖ *μόνα ὅσα* διὰ τοῦ προγράμματος (ἦτοι τῆς *προγραφῆς*) *αὐστηρῶς* αὐτῇ διατάσσονται, καὶ *παύει λειτουργεῖν* εἰς πᾶν σημεῖον τοῦ προγράμματος ὅπου τάκολουθοῦν βῆμα οὐ προσδιώρισται. Πᾶσα δὲ *φυσικὴ μεταβολή, οὐκ ἐπεξεργασία*, τῶν φορτίων ἀποβαίνει εἰς *ἀλλοίωσιν, ἦτοι καταστροφὴν*, τῆς μνήμης! "Ἄλλως ἢ διάκρισις μεταξὺ τινος ὑπὸ τῆς μηχανῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐν τῇ μνήμῃ ταύτης στοιχείων καὶ (μερικῆς, ἔστω) φυσικῆς καταστροφῆς τῆς μνήμης ἀδύνατος ἦν ἂν! Οὕτω λεπτομερῶς τῆς διὰ τῶν ὑπολογιστῶν *λειτουργίας ἀνθρώπων* ἐπεξηγουμένης, *καταφαίνεθ' ὅτι οὐδεμία ἀληθῶν μηνυμάτων καὶ νοημάτων ἐν μηχαναῖς διαχείρισις γίνεται*, καὶ ὅτι, ἄρα, *μεγάλῃ συναφῆς κατάχρησις γίνεται* τῶν λέξεων "μῆνυμα" καὶ "πληροφορία", καὶ *παραποίησις*, ὅτε μὲν ἀνόητος, ὅτε δὲ σκόπιμος καὶ *κακόπιστος*, τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐνοιῶν, πρὸς *σύγχυσιν* τοῦ *ποιοτικῆς-ποσοτικῆς ὁρίου ἀφεύκτως ὑπάρχοντος* μεταξὺ τοῦ *νοῦ* καὶ τῆς *μηχανῆς*, ἐν τῷ νῷ παντὸς μὴ ἐπαίοντος!] Εἰ ὁ ἐγκέφαλος ἡμῶν ἐνεργεῖ ὡς "ὀργανικὸς ὑπολογιστής" (καὶ πολλαχοῦ πολλοὶ νῦν καταγίγνουντ' ἐπὶ τὸ κατασκευάσαι τοιοῦτόν τινα), *ὡσαύτως ἐπ' ἄριστα μόνως σειρὰς παλμῶν* δυνήσεται καταγράψαι. *Τίς οὖν ἄρ' ἐστὶ τὸ φυσικὸν τῆς κατανοήσεως ὑποκείμενον, ὃ τάντικείμενα κατανοῶν νοῦς; Πῶς ἀκριβῶς* φυσικοὶ παλμοὶ ἐν ἡμῖν εἰσερχόμενοι πρῶτον μὲν εἰς φορτία, ὕστερον δὲ τὸ καὶ σπουδαιότερον εἰς κατανόησιν ἀποβαίνουνσι *νοημάτων*, καὶ *πῶς* τοιαῦτα εἰς φορτία καὶ παλμοὺς αὐδῆς πρὸς μετάδοσιν ἀντιστρέφονται, *οὐδεὶς* βροτὸς ἔτι γινώσκει, χῆ ἐπιστήμη *οὐδεμίαν* εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτ' ἀπόκρισιν δίδωσιν. Ὁ "ὀργανικὸς ὑπολογιστής", ἂν ποτε κατασκευασθῇ, μόνον τὸ πυρίτιον δι' ὀργανικῆς ὕλης ὑποκαταστήσει. Τὰ περὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ φυσικῆς τραπέζης καὶ νοῦ παντελῶς καὶ δι' αὐτοῦ μενεῖ ἄγνωστα. Ἐγὼ καὶ πνεῦμα παραμένουσιν ἀπ' ἀλλήλων πλήρως κεχωρισμένα, καίτοι ἐν ἡμῖν συναιροῦντ' ἀγνώστῳ τῷ τρόπῳ. Οὐθ' ὁ Λό-

γος ὄν ἐκστομίζομεν, οὐθ' ὁ Λόγος ὄν ἔτι τηροῦμεν ἐν ἑαυτοῖς μὴ ἐξαντλοῦντες αὐτὸν διὰ τῆς ἐκστομίσεως, ἐστὶ σύνολον ἠλεκτρικῶν φορτίων, ποσότης τις παντάπασιν *ὕλικου* ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ὁ δὲ τρόπος δι' οὗ ὁ Λόγος, ὁ κόσμος ὅλος τῶν ἐννοιῶν "εἰσέρχεται" ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ὕλης παντάπασιν ἄγνωστος παραμένει. Δυνάμεθα κατανοεῖν τὰς πιθανότητας τοῦ ἔλκειν ἐν σειρᾷ ἀπὸ σάκκου σφαιρας-ψήφους, ἐκάστην ἀντιστοιχοῦσαν εἰς ἐν γράμμα τάλφαβήτου, καὶ καταγράφειν οὕτω, τυχαίως, βραχὺ τι μήνυμα. Δυνάμεθ' ἀπὸ *φαινομενικῶς μόνον κεινοῦ* πύλου ἔλκειν περιστεράς. Ἄλλὰ τίς ἡμῶν δύνατ' ἀπ' *ὄντως κεινοῦ* πύλου ἔλκειν περιστεράς, ἢ τί ἄλλο; *Πόθεν* οὖν ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν εἰσῆλθον αἱ ἐννοιαί; Εἰ δ' οὐκ εἰσῆλθον, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἀνεπτύχθησαν, *πῶς μηδὲν ἐν ἀρχῇ* κατανοοῦντες οἱ ἄνθρωποι, τὰς *ἐννοίας* ὕστερον κατανοεῖν ἤρξαντο; Ἦτοι, *τί ἄρα συνέβη* (τίς ἦν ὁ ἐπὶ τοῦτο δράσας μηχανισμός) ἵν' ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν μεταλλαγῇ ὥστε καταστῆ δυνατὸν τὰ πρότερον μὴ κατανοούμενα φυσικὰ σήματα, ἀκούσματα, καὶ παλμοὶ εἰς *νοήμαθ'* ὕστερον μεταλλαχθῆναι; Εἰ δ' αἱ ἐννοιαὶ οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ συνόλου *περιπλόκων καὶ λίαν μακροσκελῶν* πλήν *σημαντικῶν σειρῶν σταθερῶν ἀλληλουχιῶν* τῶν ἠλεκτρικῶν φορτίων τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὸ 0 καὶ τὸ 1, δύναται τις ὑπολογίσει τὴν *πιθανότητα* τοῦ *σταθεροῦ συνόλου τῶν σταθερῶν ἀλληλουχιῶν* τῶν ἠλεκτρικῶν φορτίων τῶν ἀντιστοιχουσῶν εἰς τὸ *σύνολον* τῶν ὑπαρχουσῶν ἐννοιῶν ὡς καὶ τῶν παραχρησόμενων τοιούτων, καὶ καταδείξει τὸν τρόπον δι' οὗ αἱ ἀλληλουχίαι αὐταὶ ἦλθον καὶ ἔρχονται εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὅλως εἶναι καθίστανται *δεσμευτικαί* τοῦ τρόπου καθ' ὃν κατανοοῦμεν καὶ τὸν φυσικὸν καὶ *κυρίως τὸν πνευματικὸν* κόσμον; Ἴνα ἡ πλήρης σημασία τοῦ λόγου τούτου μὴ διαφύγη σημείωσον: Ἡ κατὰ τὴν ὡς ἄνω σύμβασιν ἀντιστοιχίσις σειρᾶς ἠλεκτρικῶν φορτίων πρὸς σειρὰν γραμμάτων τῆς ἀλφαβήτου ἀποτελοῦσαν τὸν γραμματικὸν κώδικα, ἦτοι τὴν λέξιν, δι' οὗ/ῆς σημαίνεθ' ἡ ἐννοια ἐν ἐστὶ πρᾶγμα. Ἡ ἀντιστοιχίσις σειρᾶς ὅλης ἠλεκτρικῶν φορτίων πρὸς τὴν διὰ τῆς λέξεως *σημαινομένην ἐννοιαν καθ' ἑαυτήν*, ἦτοι ἡ καταγραφή ἐν μνήμῃ ἠλεκτρικῶν φορτίων ὡς *φυσικὸν "ἀντίγραφον"*, ἔστω, εἰ τοιοῦτον *ὑπάρχει*, τῆς οὐσίας τῆς ἐννοίας, ἄνευ ἀνακλήσεως εἰς τὴν ἐνεργὸν μνήμην τῆς ὁποίας οὐσίας ἡ χρῆσις μόνη τῆς λέξεως (καὶ τῶν αὐτῇ μόνη ἀντιστοιχούντων φορτίων) ἄκαρπος ἀπομένει ὅλως ἕτερόν ἐστὶ πρᾶγμα. Τήνδ' εἰκὸν' ἐνεγκ' ἐς νοῦν: Ἀπαγγέλλει τις ἀριθμοὺς καὶ τινες ἀκροαταὶ εἰς γέλωτας καὶ ἐπευφημίας ἐκσπῶσι, σοῦ ἀποροῦντος! Διατί; Διότι κατὰ τὴν *μεταξὺ αὐτῶν σύμβασιν* ἕκαστος ἀριθμὸς ἀντιστοιχεῖ εἰς τιν' ἀστείαν διήγησιν! *Ἐν γλώσσῃ ἑτέρα,*

ἦν σὺ ἀγνοεῖς, ἢ διήγησις συντελεῖται· ἡ ἀπλή γνώσις τῶν ἀριθμῶν οὐκ ἀρκεῖ· εἰς τὸ "πρόγραμμα" τοῦτ' ἀπαιτεῖθ' ὡσαύτως ἡ ἀντιστοιχίσις ἀριθμοῦ πρὸς διήγησιν! Παράβαλε: Διὰ πόσου κειμένου λέξεων ἐξηγοῦμεν περίπλοκόν τινα ἔννοιαν; Πρὸς κατανόησιν ὑφ' ἡμῶν τῆς οὐσίας τῆς ἐννοίας αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἡ *κατανόησις καὶ πασῶν τῶν ἐννοιῶν τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς τὰς λέξεις τοῦ κειμένου δι' οὗ ἐξηγείται ἡ ἔννοια*. Συνεπῶς, ἵνα ἡ ὅλη σημασία τῆς οὐσίας τῆς ἐννοίας καταγραφῆ ἔν τινι ἐγκεφάλῳ, εἰ ἐκεῖ καταγράφεται, οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ καταγραφὴ τῆς σημαινούσης αὐτὴν λέξεως, ἀλλ' ἡ *πλήρης καταγραφὴ καὶ τοῦ ἐπεξηγητικοῦ τῆς ἐννοίας κειμένου*. Ὅμοίως, ἵνα ἡ ὅλη οὐσία ἐννοίας τινὸς παρασταθῆ ἔν τινι φυσικῇ μνήμῃ, εἴ πως δυνατόν ἐστι τοῦτο, *ἀκριβὲς φυσικὸν "ἀντίγραφον"* ἔν εἴδει ἠλεκτρικῶν φορτίων τῆς ὅλης οὐσίας τῆς ἐννοίας αὐτῆς ἀπαιτεῖται, δι' ὃ οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ καταγραφὴ τῆς σειρᾶς τῶν φορτίων τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς τὴν τὴν ἔννοιαν ταύτην σημαίνουσαν λέξιν, ἀλλὰ *χρὶ ἀκριβῆς καὶ πλήρης καταγραφὴ τῆς σειρᾶς τῶν φορτίων τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰς πάσας κατὰ τάξιν τὰς οὐσίας τῶν ἐννοιῶν ὑπὸ τὰς λέξεις τοῦ πλήρους ἐπεξηγητικοῦ τῆς ἐννοίας κειμένου!* Ἄλλαις λέξεσιν, ὡς οὐθ' ἡ ὅλη Βρετανικὴ Ἐγκυκλοπαιδεῖα ἀποτελεῖ κλειστὸν ἐν ἑαυτῷ ἐπαρκὲς σύνολον γνώσεως πασῶν τῶν ἐν αὐτῇ λέξεων καὶ τῶν δι' αὐτῶν σημαινόμενων πραγμάτων, ἀλλ' ἀπαιτεῖ πλήθος μέγ' ἄλλων βιβλίων πλήρως ἐξηγούντων τὰ ἐκεῖ διαλαμβανόμενα ἵνα πλήρης ἡ γνώσις τινος ἦ, ἄρα *πάντα τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλοπαιδεῖα καὶ τοῖς βιβλίοις αὐτοῖς πᾶσι διαλαμβανόμενα δεῖται καταγράφεσθ' ἐν φυσικῇ μνήμῃ οὐχὶ ὡς ἀπλαῖ λέξεις μόνον ἀλλὰ χῶς οὐσιαστικαὶ ἔννοιαι πλήρεις, εἰς τὴν δυαδικὴν γλώσσαν τοῦ 0 καὶ 1 διὰ τῶν ἀντιστοιχοῦντων αὐτοῖς ἠλεκτρικῶν φορτίων!* Ἀληθῶς ἀγαθὴ τῇ τύχῃ, ὡς τινες λέγουσιν, ἄνευ Προσωπικοῦ Θεοῦ καθωρισμένος, **determined**, ὁ φυσικὸς κόσμος παρήχθη; *Τότε, ποία τύχη ἀγαθοτάτη παρήχθη (τίς ἢ μαθηματικὴ πιθανότης αὐτῆς), ποῦ αὐτὴ φυσικῶς κατεγράφη (ὡς ἠλεκτρικὰ φορτία φυσικῇ ἐν τῷ φυσικῷ σύμπαντι ποιουμένη), πῶς ἐκεῖθεν ἐφ' ἡμᾶς διανέμεται, καὶ πῶς κατέστη καὶ καθίστατ' ἐφ' ἡμᾶς πάντας δεσμευτικὴ ἢ ὅλη ἀκολουθία πασῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐννοιῶν;* Βράχιον εἰπεῖν, *πῶς* ἐκ τοῦ μὴ ὅλως εἶναι τὸ φυσικὸν τοῦτο σύνολον παράγεται *σταθερόν*, ἀφ' οὗ ἡμεῖς ἀντλοῦμεν ὡς *ιδέας* ἐν νῷ ἔχομεν; Ἀπὸ τοῦ πλήρους κενοῦ κενὸν μόνον, ἤτοι, οὐδὲν ἀπολύτως παράγεται. Εἴ πως, ἀγαθοτάτη τῇ καθαρᾷ τυφλῇ τύχῃ ἐκ τοῦ κατ' ἐπιστήμην ἀρχῆθεν δῆθεν ὅλως ἀμόρφου ὑλικοῦ κόσμου παρήχθη καὶ *πάν ὅπερ ἔχομεν νόημα, ἀσφαλῶς καὶ δυνάμεθα συνεχίσει κυβεῦεν ἐν κληρωτίσι καὶ "παιδιαῖς"*

ἄλλαις ὁμοίαις ὅσα δι' ἰδρώτος τε καὶ στερήσεων ἐξοικονομοῦμεν, πανευτυχεῖς ποιούμενοι τοὺς καρπομένους ἀπ' αὐτῶν τὰ ὀφέλη, ἀλλ' οὐ δικαιούμεθ' ἀποκαλεῖν τοῦτ' εἴτε φιλοσοφίαν εἴτ' ἐπιστήμην!³ Εἰ ὁ Θεὸς οὐκ ὑπάρχει, *κουδεῖς ἐπὶ τοῦτ' ἐπιτήδειος ἄλλος ὑπάρχει*, αἱ ἔννοιαι οὐκ ἂν εἰσέρχαιτο ἐν τῷ κόσμῳ! *Οὐδόλως ἀρκεῖ* τὸ λέγειν τὸν ὑλικὸν κόσμον ἄνευ Θεοῦ πῶς εἰς τὸ εἶναι ἐλθόντα. Δεῖ καὶ τὸν πνευματικὸν ἡμῶν πάντα κόσμον ἐπιστημονικῶς πῶς φέρειν εἰς τὸ εἶναι ἄνευ Θεοῦ! Πᾶς ἕτερος λόγος ἀφελῆς λίαν διαπιστοῦται, καὶ πᾶσ' ἐπὶ τούτου σιωπὴ οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἀγαθῷ! Αἱ ἔννοιαι οὐδόλως ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πῶς ἢ μὴ ἔννοια, ἐκ τοῦ μὴ ὄλως εἶναι, παράγει τὴν ἔννοιαν; Ὁ ἐγκέφαλος μόνος κατὰ τὰνωτέρω *ἀδυνατεῖ* τοῦτο ποιεῖν. Ὁ Πλάτων οὐκ ἦν παράφρων πιστεύων εἰς τὴν ἀπόλυτον τῶν

³ Ὁ Einstein ἐδήλου ἑαυτὸν μὴ ἄθεον, εἰς Προσωπικὸν Θεὸν μὴ πιστεύοντα, ἄρ' οὐχὶ Ἑβραῖον κατὰ τὴν εἰς Θεὸν πίστιν, πάντως σιωνιστὴν κατὰ τὰ λοιπά, **a determinist**, κἀρνητὴν τῆς ἐλευθέρως βουλήσεως. "Ἀρ' εἰς τὴν ἀπρόσωπον καθαρὰν ἀγαθὴν τύχην τὴν ἀβούλως καθορίσασαν τὸ "πεδῖον" ὡς τὸν καθοριστικὸν τοῦ κόσμου παράγοντ' ἐπίστευεν ὡς εἰς Θεόν, μὴ πάντως ἐλέγχοντα διὰ τῆς σχετικότητος καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἠθικὰς σχέσεις! Ἡ πίστις αὐτοῦ ἦν κατὰ Λόγον ἢ παραλογισμόν; Ὑπάρχει ἐν αὐτῇ σύγχυσις; Ἦν αὕτη ἠθελημένη, ἢ μήπως ἀθελήτος; Μὴ ἦν αὕτη καὶ προσπάθεια φυγῆς ἀπὸ τῆς πραγματικότητος διὰ τὸν φόβον μὴ ἡ γενικὴ τῆς θεωρίας ἐφαρμογὴ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ὀλοσχερῶς διαλύσῃ τὰς κοινωνίας αὐτῶν, κἀν ταῦτῳ ἀποδοχῇ τῶν παραδεδεγμένων συμβάσεων; Μείγμ' αὐτῶν πάντων! Κρίνον: Ἦθελημένως ἢ ἀθελήτως παρέβλεψεν ὅτι αἱ κοινωνίας συμβάσεις (ὡν μέρος καὶ παραδόσεις Ἑβραίων), ἐφ' ὧν ἠρνήθη τὴν ἰσχὴν τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος, διεμορφώθησαν ἐν ἐποχαῖς διαχύτου ἐπὶ τῷ Προσωπικῷ Θεῷ πίστεως; Εἰ τοιοῦτος Θεὸς οὐκ ὑπάρχει, πῶς τὸ κατ' αὐτὸν μόνον ὑπάρχον "πεδῖον"-Θεός, τὸ **deterministically** καθορίζον τὰ πάντα, ἄρα καὶ τὴν διανόησιν τῶν ἀνθρώπων, *ἰδίᾳ ἐν ἀπουσίᾳ ἐλευθέρως βουλήσεως*, τοιοῦτω διεμόρφωσεν ἑαυτὸ ὥστ' ἐπιτρέψαι τὴν κατ' αὐτοῦ τότε διάχυτον τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ Προσωπικῷ Θεῷ μόνην πίστιν; Ἄρα παραλογίζεται τὸ "πεδῖον"-Θεός; Πῶς τότε, ὀρθή ἐστὶν ἡ θεωρία, δι' ἧς, καὶ ἡς χάριν, ἡ ἀποστασία ἀπὸ τοῦ Προσώπου-Θεοῦ; Αἱ παραδόσεις Ἑβραίων, ὧν ὁ σιωνισμὸς μέρος, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ Προσωπικῷ Θεῷ πίστεως ἠδραιώθησαν. Πῶς οὖν καὶ τὴν ἔδραν ταύτην ἠρνήθη καὶ σιωνιστὴς μέχρι τέλους παρέμεινε; Πῶς οὖν οὐ μὴ προτιμήσωμεν τὴν Πλάτωνος τάξιν, κατ' ἐπίσκεψιν ὀνομάτων ποιούντες τὴν διάκρισιν ἀπ' ὀνομάτων εἰς περιγραφάς, εἰς σχήματα καὶ τύπους, εἰς ιδέας καὶ τὴν δι' αὐτῶν γινώσιν πραγμάτων, δι' ὧν πάντων ἡμᾶς δεῖ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὴν τὴν *οὐσίαν* τοῦ ὑπ' ἐξέτασιν πράγματος, ὅπερ ἐστὶ μέρος τῆς ὅλης πραγματικότητος; Πάντα ταῦτ' ἐστὶν ἀπαραίτητα κατατάσσεσθαι κατὰ τρόπον κατὰ πάνθ' ἀπλοῦν, σαφῆ, οἰκονομικώτατον ἐν ἧ' μνήμῃ πάντα τὰ φυσικὰ καὶ πνευματικὰ πράγματα καταγράφεται. Αἱ πιθανότητες τῆς τοιαύτης *τυχαίας καὶ ὀρθῆς* τούτων καταγραφῆς ἐστὶν ὑπολογισμὸς [π.χ., δοθείσης μιᾶς ἀπαρτίας τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ἢ λέξις ΓΗ κέκτηται $(1/24) \times (1/23)$ πιθανότητος ἐλθεῖν ὀρθῆ. Ἄλλὰ τότε τῶν δύο γραμμάτων ἤδη ἐξαντληθέντων, ἕτερα τάλφαβήτου ἀπαιτεῖτ' ἀπαρτία ἵνα νέα αὐτῶν γένηται χρῆσις]. Εἰ Προσωπικὸς Θεὸς

ιδεῶν ὑπαρξιν καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν αὐτῶν εἰς ἡμᾶς. Ἄλλ' ὑλικῶν οὐρανίων ἀντικειμένων μὴ ὑπαρχόντων ἀντιστοιχούντων ἐκάστη αὐτῶν (καὶ γε κἀν ἐκείνη τῇ περιπτώσει μυρία ἐρωτήμαθ' ὅμοια τῶν ὡς ἄνω ἀνεφύοντο ἄν), ἢ ἀπόλυτος τῶν ιδεῶν ὑπαρξίς μόνον ἐν τῷ *Νῶ τοῦ Θεοῦ ἐστι δυνατή*. Ἄλλως ἐπιστημονικῆ τῆς καὶ τούτων ὑπάρξεως δεῖται ἐξήγησις! Οἱ δ' ἐπιστήμονες οὐδόλως τιμῶσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐπιστήμην ἀρνούμενοι συλλογίζεσθαι περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν ιδεῶν, δικαιολογούμενοι περὶ τοῦτο δι' *αἰσχροῦς καταχρήσεως* αὐτῶν τούτων τῶν ιδεῶν! Οἱ ἐπιστήμονες ἵνα μὴ κενολόγους ἑαυτοὺς καταδείξωσιν ὀφείλουσιν ὅπως ὡς *πραγματολογικοὶ μηχανικοὶ-ἐπιστήμονες* παραγάγωσι δι' ἀκλονήτων ἐπιχειρημάτων τὸν κόσμον· ἀθεμελίωτοι θεωρεῖται ἐπ' ιδεῶν ἀμφιβόλων οὐδαμοῦ Λογικῶς καταλήγουσι! Πρὸ τοῦ χρῆσθ' ιδεῶν δι' ἄλλα τινά, ἐκκινήσωμεν ἐξηγοῦντες τὴν *τούτων* προέλευσιν, ἄλλως ὁμοιάσωμεν λαθρεπιβάταις (*free riders*) ἀνερχομένοις ἐπ' ὀχήματος ἐν κινήσει κάρνουμένοις καταβαλεῖν τὸν τίμιον ναῦλον! *Καλὴ ἢ αἰδῶς!*

§9 Ὡς ὅτι ἀδυναμία ἀποδείξεως τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ὅλως ἐμπλέκεται μετὰ τῆς ἀδυναμίας ἀποδείξεως τῆς ἀνυπαρξίας Αὐτοῦ, ἄρ' ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ *δῆθεν ἀδυνάτου* τάποδεικνύει ὑπάρχοντα τὸν Θεόν, εἰ ἀληθῆς, ἐγγενῆς τυγχάνει τοῦ κόσμου ἐν ᾧ ζῶμεν ἀδυναμία· εἴθ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δεδημιούργηται, εἴτ' αὐθύπαρκτος ἴσταται. Ἄλλὰ *πῶς Θεολογικῶς* λέγεται, ὡς καὶ παρ' ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας καὶ γενικῆν ἄρα συνιστωμένην τῶν πιστῶν πίστιν, ὅτι *σκοπίμως ἢ κατὰ διαφυγὴν ἀπ' Αὐτοῦ* οὕτως ὁ Θεὸς τὸν κόσμον δεδημιούργησεν ὥστε τυγχάνειν ὅλως ἀδύνατον πᾶσαν διὰ τῶν ὑπὸ

οὐχ ὑπάρχει, οἱ τοῦτο πιστεύοντες, ἐν οἷς καὶ ὁ **Einstein**, ὀφείλουσι πρῶτον μὲν ὑπολογίσει τὰς πιθανότητας τῆς πλήρους τῶν πραγμάτων περιγραφῆς κατὰ τὸ Πλάτωνος ἀπλοῦστατον πρόσταγμα, εἶτα δὲ συλλογίζεσθαι τὴν λογικότητα τάποδέχεσθαι ταύτην ὡς τὴν πρωτογενῆ καὶ ὁμῶς *τυχαίαν* τοῦ κόσμου αἰτίαν! Καθ' ὅσα γινώσκουμεν, οὐδέποθ' ὁ **Einstein** ὑπελόγησε τὰς ὡς ἄνω πιθανότητας, εἴθ' ἵν' ἀριθμητικᾶς τιμᾶς αὐταῖς δῶ, εἴθ' ἵνα περιλάβῃ αὐτὰς ποιοτικῶ τῷ τρόπῳ εἰς τὴν "φιλοσοφίαν" αὐτοῦ! Ὁ ροῶν ἐπὶ τέλους κατανοεῖτω καὶ διὰ ποίων ἄλλων ὡσαύτως, πάντως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Λόγου οὐχὶ ἀπροσδοκῆτων, ὁδῶν ἐφ' ἡμᾶς ἢ παροῦσα ἐπῆλθε πνευματικῆ τοῦ κόσμου κατάστασις, δοθέντος καὶ τοῦ μεγάλου πλήθους καθηγητῶν τῆς "φιλοσοφίας" καὶ "θεολογίας" (ἐν οἷς καὶ τινες διακεκριμέν' ἱερεῖς) μέγαν κατὰ τὸ τεκμήριον τῶν θεωριῶν αὐτοῦ θεωρούντων τὸν **Einstein** τοιαῦτα εἰπόντα, οὐ συνεπέστερ' εἰσὶν οἱ ἐπίγον' οἱ δοκοῦντες τὴν θεωρίαν παντάπασι γενικῆν ἰσχὺν ἔχουσαν—τῶν παντὸς θρησκευματος ὅπου γῆς ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ-Προσώπου περὶ ἄλλα πολλὰ τὸν χρόνον δαπανουσῶν! Πῶς παραλογίζόμεν' οἱ ἄνθρωποι ἐφ' οὐ Θεοῦ ἕκαστος δηλοῖ "πίστιν" ῥίπτουσι διὰ τῶν ἰδίων συμφραζομένων τὸν ψόγον δι' ὅσα *δῆθεν* "λογικά" οὔτοι φαντάζονται!

τοῦ Θεοῦ θεμένων πραγμάτων ἀπόδειξιν τῆς Κείνου ὑπάρξεως; Ἐστὶ πῶς δυνατὸν καὶ τὴν *Mona Lisa* δέχεσθ' ὑπάρχουσαν καὶ τὴν ὑπαρξιν τοῦ κείνης δημιουργοῦ, αὐτοῦ γε τοῦ *da Vinci*, ὑπολαμβάνειν ὅλως ἀμφίβολον; Τίσιν ἐν τῷδε καιρῷ λέγουσιν οὗτοι τοιαῦτα; *Πῶς* τοὺς ἀληθῶς εὐσεβεῖς δύναθ' ἱκανοποιεῖν τὸ *δῆθεν* "ἀκατάληπτον" *τοῦ ἴν' Αὐτὸν ἡμεῖς καταλάβωμεν ἀταποκαλυφθέντος* Θεοῦ καὶ συνίστησι βλασφημίαν, ὀδηγοῦν εὐθέως εἰς τοιοῦτους παραλογισμοὺς καὶ τιθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ αὐτὴν ταύτην τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην; Ὡς ὅτι *πῶς* διαφεύγει ὅτι εἰ οὕτως, ἢ ἐπιλογὴ πίστεως ἢ ἀπιστίας εἰς τὸν Θεὸν γίγνεται *παράλογος πράξις καὶ γυμνὴ διακύβευσις*, καὶ ὁ *Καλὸς* Θεὸς ὑπονοεῖται *καλὴν* δεχόμενος τὴν κυβείαν τῆς τύχης ψυχῶν καὶ ἐπιχειρῶν ἀποδοῦναι *ὅλως ἀμφίβολον* Δικαιοσύνην ἡμῖν *κατὰ τὴν διὰ τὴν τοιαύτην παρ' Αὐτοῦ σκόπιμον κατασκευηῶν πραγμάτων, φυσικῶν τε καὶ πνευματικῶν, κυβενομένην πίστιν ἡμῶν*, ἄλλως ὅλως ἀδυνατοῦντων, ὡς καὶ κατ' αὐτὴν γε τὴν Λογικὴν καὶ τὴν Ἐπιστήμην, ποιεῖν τὴν διάκρισιν ὑπὲρ τῆς Θεῖας Σοφίας; Μὴν ἄρ' ὅτι διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ "ἀκαταλήπτου" ἐπιχειρεῖτ' ἀναδείξαι τῆς τοῦ Θεοῦ μείζονα τὴν *ἀνθρώπων* σοφίαν, πασῶν δὲ μεγίστην τὴν τῶν *τοῦτο λεγόντων*; Ὅτι καὶ περὶ τούτου δεῖ τὸν πιστὸν μάλιστα περισκεμμένως τὰ πράγματα ἐπισκέπτεσθαι! Ἐν περιπτώσεσιν ἀμφιβόλοις, πάντα τὰ συστήματ' ἀποδόσεως ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης καθιστᾶσιν ἀναλόγως ἀμφιβόλους τὰς ἀποφάσεις! Ἀληθῶς πιστεύουσιν οἱ τοιοῦτοι ὅτι τοιαύτη ἔσεται καὶ ἡ Θεία Ἀπόφασις; Ὅτι ὁ Θεὸς ἀδυνατήσῃ φράξαι πᾶν στόμ' ἀμφιβολίας, ἄδικον, ἢ καὶ *πιθανῶς* ἄδικον, Αὐτὸν λέγον; Ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἐγνώκει πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου τὰ πρὸς καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτοῦ, ὥσθ' οὕτω πῶς δημιουργήσῃ αὐτὸν ὥστ' ἐμπεριέχειν *ἀκλόνητον* τὴν ἀπόδειξιν τῆς παρὰ Κείνου δημιουργίας αὐτοῦ, ἵνα τελικῶς καταφράξῃ πᾶν βλασφημοῦν στόμα καὶ στομῶση πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀπολύτου κἀδιαμφισβητήτου Δικαιοσύνης Αὐτοῦ; Σχόντες ἐμπειρίαν "θεολογίας" χιλιάδων ἐτῶν, εἰς τοιοῦτον πνευματικὸν λάκκον νῦν κατεπέσαμεν; Φθάσαντες σχεδὸν εἰς τὴν δωδωκάτην, τοιαῦτα ἔτι ἐτοιμάζομεν παρουσιάσαι τῷ Κριτῇ καὶ Δεσπότῃ; Ἐρυθρίᾳ τις τῶν κατὰ θρασὺν εὐφημισμὸν "θεολόγων", κατηγορῶν τε κάρχιερέων; Περὶ τίν' ἀληθῶς εἰ οὐκ ἐπ' ἀκριβῶς ταῦτα ποιούσιν οὗτοι τὰς διατριβὰς αὐτῶν, *τοῦλάχιστον κατὰ βίου δυσμάς*;

§10 Ἄλλ' ἔστι καὶ ἑτέρα πλευρὰ θεωρήσεως τοῦ προβλήματος τῆς θρησκείας. Πᾶσ' αἱ μεγάλαι θρησκείαι παλαιαὶ λίαν εἰσίν. Αἱ νεώτεραι ἢ νεώταται οὐδὲν ἔξεκίνησαν ἀνασκευάζουσαι τὰς πρὸ αὐτῶν ὑπαρξάσας ὥστε καταδείξαι τὰς δυνάμεις κἀδυναμίας αὐτῶν,

ἵνα τελικῶς τὰ νέα τῶν δογμάτων αὐτῶν σύνολα, πλεον τῶν νέων ἀποκαλυπτομένων ἀληθειῶν περιέχη καὶ τὰς δυνάμεις, ἀποκλείη ὁμῶς δὲ τὰς ἀδυναμίας, ἐκείνων. Πάντα τὰ νεόκοπα θρησκευτικὰ σύνολα ἰδεῶν τόσον καταφανῶς στεροῦνται ψηγμάτων σοφίας ὥστε μεγάλως διαπορεῖν πάντα ἐλέγχοντα πῶς ἀπὸ τῶν εἰσηγουμένων κάσπαζομένων αὐτὰ διαφεύγει ὅτι τοιαῦτ' ὄντως αἱ ἀπαιτήσεις εἰσὶν ἐπὶ θρησκείας ἐμφανιζομένης ἐπιτυχῶς καλύπτειν τὰ πάντα, πνευματικὰ τε καὶ ὑλικά (καί γε μόνη τοιαύτη δικαιοῦται παγκοσμίου ἀποδοχῆς), ὥστ' οὐδεμία παντὶ τῷ καθορῶντι μένη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ὡς ὅτι ἰδοῦ, ὡς ἐν ἄνθραξιν ἀδιάφθορος τε κάμολιντος λάμπει ἀδάμας! Μόνοι ὀφθαλμοὶ ἀδαῶν ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἀδάμαντα πᾶν ὅ,τι σήμερον φαίνεται λάμπειν! Ἄλλα μόνη μελέτη βαθεῖα καὶ ἐνδοσκόπησις βαθυτέρα δύναντ' ἰάσ' ὀφθαλμοὺς θαμβουμένους εὐκόλως. Περὶ δὲ τῶν παλαιῶν αὐτῆ ἐρώτησις πρώτη: *Πόθεν* καταφαίνονται περιέχουσαι *πάσας* τὰς ἀληθείας περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου; Καὶ *πῶς* διαφεύγει ὅτι πρωτίστως ἵνα θεραπεύσωσι κυρίως τὰς *τοπικὰς* παλαιὰς πνευματικὰς ἀσθενείας τὰ συστήματ' αὐτῶν συνετέθη ὥστε καταληπτὰ γένηθ' ὑπ' αὐτῶν πρώτων τῶν τότε ἐκεῖ διαβιούντων ἀνθρώπων; *Πῶς* οὖν ἀναμένομεν τὰ συστήματ' αὐτῶν εἶν' ἐλεύθερ' ἀπὸ τῶν περιορισμῶν τῆς τότε ἐκεῖ γνώσεως καὶ παιδείας ὡς καὶ τῆς τότε ἐκεῖ γλώσσης ἐν ἣ ἐξεφράσθησαν; *Πόθεν* οὖν αἱ Γραφαὶ καταφαίνονται πεπαγιμένως περιέχουσ' ὡς παραδίδονται πᾶσαν τὴν ἐν Νῶ τοῦ Θεοῦ μόνου ἀσφαλῶς κειμένην Ἀλήθειαν, ὥστε δεδικαιολογημένως προστατεύωνθ' αὐτ' ἀπὸ πάσης ἀλλοιώσεως καὶ παρερμηνείας; Τούτου μὴ ὄντος, πῶς οὖν ἄρ' οὐ προσπαθοῦσιν οἱ φύλακες φυλάξαι παγίως *μόνα τὰ τότε ἐκεῖ πιστευόμενα*, κἄν ταῦτα οὐκ ᾧσι πᾶσα ἢ ἐν Νῶ τοῦ Θεοῦ ὅλη Ἀλήθεια; Ἡ ἄρ' οὐκ ἐγίνωσκεν ὁ Θεὸς τοὺς περιορισμοὺς τούτους; Ἐὰρ' οὖν μὴ περιλαβὼν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὁ Θεὸς τὰς ὑστερον ἡμῖν γενομένας τῆς Ἀληθείας ἀποκαλύψεις, συλλήβδην περιττὰς αὐτὰς ἐθεώρησεν, ὡς καὶ ὅτε τῆς εἰς Αὐτὸν ἡμῶν καθάπτονται πίστεως, ἦν ὡς ἀφεύκτως νῦν καθορῶμεν δραστικῶς οἱ δοκούμενοι φύλακες ἀλλοιοῦσιν ἢ καὶ διακυβεύουσι; Τοῦ χρόνου παρερχομένου καὶ τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων καὶ ἀναγκῶν ἀνθρώπου ἀναπτυσσομένων, *ὄντως* ἦν ποτε χρόνος ὅθ' ἢ Ἀλήθεια ὀσονδῆποθ' ἀπλή οὐκ ἂν ἐγένετο κατανοητὴ κἄρ' οὔτε ἀποδεκτὴ! Τοῦ χρόνου παρερχομένου, πλείονα τμήματα τῆς Ἀληθείας εὐδοκεῖ ὁ Θεὸς παραδοῦναι ἡμῖν, κατὰ τὰς ἐκάστοτ' ἀναπτυσσομένας γνώσεις κἀντιλήψεις ἡμῶν. Αὕτη ἐστὶν ἢ ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις καὶ ἐπενέργεια! Ἐὰρ' ἀποτελεῖ ἀσυγχώρητον βλασφημίαν τὸ περιφρονεῖν ὅσ' ὁ Θεὸς διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν

Ἅγίου Αὐτοῦ Πνεύματος εὐδοκεῖ ταῖς Γραφαῖς προστιθέσθαι, συμπληρῶν, διερμηνεύων, ἢ καὶ ἐπεκτείνων αὐτάς! *Οὐδεμία Γραφή δοκουμένη σεπτῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων γέγονέ ποτε καὶ δὴ πλήρης διὰ χειρὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ!* Εἰ τοιαύτη ἐγένετό ποτε, ὁ Θεὸς οὐκ ἂν ἐγκατέλιπ' αὐτὴν εἰς ἀλλοίωσιν ἢ ἀφανισμόν! Τὰ γνήσια Θεοῦ ἔργα μένει ἕως τῆς συντελείας, ἵνα περὶ Αὐτοῦ ἀψευδῶς μαρτυρῶσιν! Ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ ἀνθρώπων εἰσὶ κείμενα, ἄρ' οὐκ ἀπηγόρευτ' αὐτῶν ἢ συμπλήρωσις. Τοῦτο βεβαίως ἠρνήθησαν τῷ Κυρίῳ Χριστῷ οἱ Ἑβραῖοι τῆς ἐποχῆς. Ἄρα κείνους ἐζήλωσαν οἱ ἐπ' Ἐκκλησίᾳ ταγοί; Μὴ γένοιτο! Καίτ' ἀκατανόητος γίγνεθ' ἢ περὶ τοῦ κοινῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ ἔργου τούτου (τουτέστι τῆς παρ' ἡμῶν ἀσφαλοῦς ἀνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης ἀντινομίας κατανοήσεως τῶν τε Γραφῶν καὶ τῆς Δημιουργίας) ἀδιαφορία τῶν ἐπ' Ἐκκλησίᾳ ταγῶν! Μόνος ὁ ὀρθὸς ἐπιβάλλεται ἔλεγχος, ἵνα μὴ τις βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑπεισέλθῃ, κἂν προσβάλλωνται τὰ συστήματα χοῖ ἐγωισμοὶ τῶν ἀνθρώπων! Οὐκ ἐστὶν Ὁρθοδοξία περὶ αὐτῆς Ὅλης τῆς Θεοῦ Οὐσίας καὶ τῆς καθολικότητος τῆς Θεοῦ δημιουργίας ἀδιαφοροῦσα! Κοῦκ ἐστὶ Καθολικότης αὐτὴν Ὅλην τὴν Θεοῦ Οὐσίαν καὶ τὴν ὀρθὴν τῶν πραγμάτων Θεοῦ τάξιν περιφρονοῦσα! Τὰ παρὰ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ! Γιγνωσκομένη, ἢ ἡμᾶς ἐλευθεροῦσα Ἀλήθεια τὰ μὲν Ὁρθὰ περὶ τοῦ ἐντελοῦς Ὁλοῦ οἰκοδομεῖ ἐν ἡμῖν σταθμίζουσ' αὐτ' ἀκριβῶς ὡς ἐπ' ἀπολύτου ζυγοῦ, τὰ δὲ μὴ Ὁρθὰ ἀποβάλλει, τὰ δ' ἐλλείποντα συμπληροῖ! Ὅτι ὁ Κύριος ὢν Παντογνώστης καὶ ἐλευθερώτατός ἐστι. Καὶ πρὸς τὴν Ἀλήθειαν τοὺς ἀνθρώπους καλεῖ ἵνα καὶ κατὰ τοῦτο Αὐτῷ ὁμοιάσωμεν. Διὰ τοῦτ' ὀφείλομεν πάνθ' ὅσα δυνάμεθ' ὀρθῶς συνέχειν ἐν νῷ καὶ πᾶσι κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν αὐτῶν παρέχειν ὡς δι' ἀκριβοῦς ζυγοῦ ἰσορροπημένην Δικαιοσύνην, μηδενὶ χαριζόμενοι καὶ μηδέν(α) ἀδικούντες, ἵνα μὴ τὴν Ἀδιαίρετον Ἀλήθειαν-Δικαιοσύνην προσβάλλωμεν! Κατανοοῦμεν;

2

**ΑΝΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ
ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΑΡΧΑΙ ΚΟΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ**

§11 (α) Ἐνδεχόμενα, παντελῶς ἀπ' ἀλλήλων διακριτά, μόνα δύο ὑπάρχει: Εἴτ' (i) ὑπὸ Δημιουργοῦ δεδημιουργημένος, εἴτε (ii) ἀδημιούργητος κἀφ' ἑαυτοῦ μόνου ὁ κόσμος ἐστί. Κατὰ ταῦτ' ἀντιστοιχῶς: εἴτ' (i) ὑφίσταται δημιουργικὴ ἰκανότης ἀνήκουσα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Δημιουργόν· εἴτε (ii) οὐδεμία τοιαύτη ὑπάρχει, ἐν ἑαυτῷ κἀφ' ἑαυτοῦ αἰδίως ὄντος τοῦ κόσμου, ἐν ἧ περιπτώσει *Λογικῶς ἀποκλείετ' αὐτομάτως* ἐκ τοῦ μὴ ὄλως εἶναι εἰς τὸ εἶναι τοῦτον εἴτε *πεφηνέναι εἴτε πεφάνθαι*, ἢ εἰς τὸ μὴ ὄλως εἶναι ἐπανελθεῖν, ἤγουν λέξεσιν ἄλλαις, τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν συνόλῳ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐξηρητημένον καθ' οἰονδήποτε τρόπον (ὑπο)δηλοῦντ' αὐτὸν χρονικὴν ἀρχὴν ἔχοντ' ἢ τέλος, δι' ὧν (ὑπο)δηλοῦθ' ἢ τούτου κατασκευή!

(β) Ἄρα, *οὐδόλως πως τίθεται θέμα θρησκείας: πάντες πιστεύουσιν* εἴτ' (i) εἰς Θεὸν-Δημιουργόν, εἴτε (ii) εἰς Θεὸν-Κόσμον. Λέξεσιν ἄλλαις, ἢ *διάκρισις καὶ πᾶσα ἢ διαμάχη τελοῦνται περὶ αὐτὴν ταύτην μόνην τὴν Θεοῦ φύσιν!* (i) Κατὰ τὴν πίστιν *πασῶν* τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ὁ *Εἷς Θεὸς μόνος* πάντα τὸν κόσμον ἐποίησεν, ἀόρατόν τε καὶ ὄρατόν, πνευματικόν τε καὶ ὑλικόν. (ii) Κατὰ τὴν πίστιν τῆς *μῆας καίθ' ὑπὸ ποικίλ' ὀνόματα φαινομένης* παρατάξεως τοῦ Θεοῦ-Κόσμου, πάντα τὰ ὑλικά καὶ πνευματικά, καὶ πάντα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα πράγματα ἀπ' αὐτοῦ μόνου τοῦ κόσμου ἐστί.

(γ) Καθ' ὃ μέτρον *ἀμφοτέρ' αἱ παρατάξεις δογματικῶς λέγουσι τὴν νίκην ἀδύνατον* διὰ τὸ *δῆθεν* ἀπροσδιόριστον κάκατάληπτον κάκατανόητον τοῦ πιστευομένου Θεοῦ, *κρυφίως ἀτελῆ τὸν ἑαυτῆς ἐκάστη συνομολογοῦσι Θεόν!* Θεὸς τέλειος ἐν ἑαυτῷ ὧν, οὐδεμίαν φοβούμενος ἀποκάλυψιν, *φανερὰ, τέλεια, ἀπλᾶ κἀπὶ σκοπὸν ἀφεύκτως ποιεῖ καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ!* Κατὰ τοῦτο, *ἐκάστη αὐτῶν ἀπαίδευτος καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῆς βλάβσημος καταφαίνεται!*

§12 Εἴθ' ὁ εἷς εἶθ' ὁ ἄλλος Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐνέταξεν, ἐν ᾧ ποιούμεν πάσας, ἄρ' οὖν καὶ τὰς Θεολογικάς, οὐχ ἀπλῶς τὰς δῆθεν "θεολογικάς", ἡμετέρας ἐντεύξεις. Παρὰ πάντων οὖν ἄρ' ἅπας ὁ πρὸς τὸν οὕτως ἢ ἄλλως ὑπάρχοντα Θεὸν δέων σεβασμὸς ἀπαιτεῖται!

§13 (α) Μέρους τῶν δεουσῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἡμετέρων ἐντεύξεων ἐστὶ χῆ λεπτομερῆς κατὰ Λόγον καθ' ὕλην καὶ Πνεῦμα τοῦ κόσμου μελέτη. Ὅτι δι' αὐτῆς μόνης ἀποφανήσθ' ἢ ἀληθῆς τοῦ Θεοῦ φύσις, ἦτοι ποῖος ἐκ τῶν δύο ἐστὶν Οὗτος.

(β) Ὁ δὲ Λόγος οὐκ ἐστὶν ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ τοῦ ὄντως Ἐνὸς ἐκ τῶν δύο Θεοῦ, ὅτι μέρος τοῦ κόσμου εἶτ' (i) ποιηθὲν εἶτε (ii) ἐν χρόνῳ ἀκολουθήσαν ἡμεῖς οὐ μείζονες τοῦ αἰδίους Ἐνὸς δυνάμεθα εἶναι!

(γ) Πάντως, κατ' ἐπιστήμην λεπτομερῶς δεῖ ἡμᾶς καταδείξαι πῶς ἀπὸ τῆς ὕλης χὸ Λόγος καὶ θῶλον Πνεῦμα παράγεται, εἰ ἀπ' αὐτῆς παραγόμενα ταῦτα ἐμμένομεν λέγειν!

§14 Τοῦ ὕλικου κόσμου κατὰ τὰ ἐν §11(α/i) ἔργου τοῦ Θεοῦ ὄντος, ἢ παρ' ἡμῶν μελέτη τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἔμμεσος, ἀλλὰ συγκριτικῶς πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἀμεσωτάτη μελέτη ἐστὶ τοῦ τοῦτον Συντάξαντος! Τοῦ ὕλικου κόσμου κατὰ τὰ ἐν §11(α/ii, β/ii) ὄντος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ μελέτη τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἐστὶν ἢ ἀμεσωτάτη δυνατὴ Θεολογία, ἐπιβαλλομένη γενέσθαι κατ' αὐστηράν Λογικὴν παρατήρησιν τε κἀνάλυσιν οὐχὶ δὲ καθ' ὑπόθεσιν ἢ θεωρίαν, καθότι τότε οὐκ ἐξετάζομεν τὸν Κόσμον-Θεὸν ἀλλὰ μᾶλλον κεινολογοῦμεν περὶ τὰς ἡμετέρας ὑποθέσεις καὶ θεωρίας.

§15 Ἡ δῆθεν "θεολογικὴ" θέσις ἢ λέγουσα περιφρονητέα τὴν μελέτην τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ὡς δῆθεν περισπῶσαν ἡμᾶς μακρὰν τῶν "πνευματικῶν" ἀναζητήσεων, διὰ τὰ κατὰ τὰ §11, §12, §13 καὶ §14, αὕτη ἐστὶ περιφρονητέα!

§16 Πᾶσ' αἰ φερόμεν' ὡς "ἐξ ἀποκαλύψεως Θεοῦ Ἀλήθειαι" πάντως ἀνθρώπων δηλώσεις εἰσὶ κούδῳλως ὑποχρεοῦσιν ἡμᾶς εἰς ὑποταγὴν, ἐκτὸς ἐὰν ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸν ἐκάστοτε δεινότατον δυνατὸν Λογικὸν ἔλεγχον ὅλως ἀπρόσβλητοι ἀποδεικνύονται.

§17 Πᾶσ' ἄλλη ἀποκαλυπτομένη ἀλήθεια κᾶν μὴ ὡς "ἐκ Θείας ἀποκαλύψεως" φερομένη, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἐκάστοτε δεινότατον δυνατὸν Λογικὸν ἔλεγχον καὶ ὅλως ἀπρόσβλητος παραμένουσα, τῆς αὐτῆς μετὰ τῶν ἐν §16 δεῖται τιμῆς.

§18 Οὐδεμία νοεῖται διχόνοια ἢ ἀντινομία μετὰ τῶν ὄντως ἐκ Θεοῦ Ἀληθειῶν!

§19 Σύγκρουσις μετὰ πειστυομένων "ἀληθειῶν" μὴ αἰρομένη διὰ τοῦ ἐκάστοτε δεινοτάτου δυνατοῦ Λογικοῦ ἐλέγχου, ἀμφιβόλους ποιεῖ αὐτὰς πάσας, καθιστᾶσα ταύτας ἀνεξεταστῆς ἐκ βάρῃων!

3

Η ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΟΛΥΘΕΪΑ, ΠΑΝΘΕΪΑ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤΙΣΜΟΣ

§20 Ὡς οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι ἐφοβοῦντο τὴν δράσιν φυσικῶν ἀντικειμένων καὶ ζῶων ἄπερ ἐθαύμαζον ἀφ' ὧν καὶ ἐτρέφοντο, αὐτοῖς πρώτοις ἀπέδωσαν τὴν θεϊκὴν ιδιότητα.

§21 Διὰ τοῦτο πασῶν παλαιόταται αἱ πολυθεϊστικαὶ θρησκείαι ὑπῆρξαν.

§22 Ἀλλὰ νῦν, ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ τίνας καὶ πόσ' ὑπῆρξαν οἱ τοιοῦτοι ἀρχαῖοι θεοὶ καὶ τίς ἡ φύσις αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν. Νῦν γὰρ γινώσκουμεν ὅτι ἡ ποιότης τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν δογματικῶν αὐτῶν ἀνάλογός ἐστι τῆς γενικῆς γνώσεως τῶν εἰς αὐτὰς καὶ αὐτὰ πιστευόντων!

Παρατηρήσεις: (α) Ἐκ τῶν ἀρχαίων, οἱ Ἕλληνες, ἀναγνωρίζαντες τὴν ἀνωτερότητα τῶν ἀνθρώπων ἔναντι τῶν ἄλλων πλασμάτων, πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων ἐγκατέλιπον τὴν ἐπ' ἄψυχα καὶ ζῶα θρησκευτικὴν πίστιν. Ἐγνωκότες ὅμως δ' ὡσαύτως καὶ τὸ βρότειον τῶν ἀνθρώπων, τὰ τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτήρων ἰσχυρότατα ἀλλὰ μόνον καὶ σεβαστότατα παρεχώρησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ιδιώματα. Οἱ θεοὶ αὐτῶν οὐκ ἐγγενῆ εἶχον κακότητα κοῦκ ἐμάχοντο τὸ Καλὸν διὰ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος αὐτῶν. Ὁ ἐγωισμὸς καὶ αἱ ἔριδες τῶν θεῶν, ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ τῶν θεῶν αὐτοσυντηρήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν αὐτοῖς δεόντων μοιραίως προήρχοντο. Ἀποτελεῖ ὅμως μέτρον τοῦ Λόγου τῶν Ἑλλήνων ὅτι κάπὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἔθηκαν μέτρον, ἀποδοθέν εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ κάπὶ τοὺς θεοὺς πάντας Θεοῦ καὶ πατρὸς πάντων Διός. [Μὴ δ' ἀφ' ἡμῶν διαφύγη ἡ ἀπόλυτος ταυτότης τῶν ὀνομάτων Θεός, Ζεὺς, Διός, Deus. Μεταξὺ τῆς Ἑλλήνων καὶ Λατίνων γραφῆς τὰ ο καὶ υ ἐστὶν ἐναλλάξιμα. Ὡς καὶ τὰ χειρικὰ τ, δ καὶ θ. Ἡ συγγένεια τοῦ ζ μετὰ τοῦ dj χή παρ' Ἰσπανῶν προφορὰ τοῦ z ὡς θ δηλαὶ εἰσίν. Αἱ φωνητικαὶ διαφοραὶ εἰσὶ ζήτημα μόνης ἐκφορᾶς ἤχου.] Ἡ παράβασις τοῦ κατὰ Δία μέτρον οὐ τυχαίως ἐκλήθη

ὑβρις, εὐθεΐα προσβολῆ τῆς Θείας ἐπιθυμίας, ἀσεβῆς τοῦ, κάπρεπῆς τῷ, καθ' οὗ, οὐχὶ δὲ λόγος καθ' αὐτὸν ἄξεστος τοῦ χρωμένου αὐτόν. Ἐναντιοδιαστῆλαι ἡμᾶς χρῆ τὴν *ἀσιατικὴν πίστιν εἰς τὰ π' ἀρχῆς αὐτόνομον καΐδιον εἶναι ἀμφοτέρων τῶν Καλοῦ καὶ Κακοῦ*, παραγόντων τὸν κόσμον διὰ τοῦ συνεχοῦς μεταξύ ἑτῶν πολέμου, ἀπὸ τῆς *ἐλληνικῆς* πίστεως εἰς *ἕνα Ἄγαθὸν μόνον Θεὸν* ἐπιτρέποντα χάριν ἐλευθερίας εἰς τοὺς ὑπ' Αὐτὸν παραβαίνειν (ἐπὶ τινα χρόνον) τὸ Αὐτοῦ θέλημα. Κἀναγνωρίσαι ὀφείλομεν ὅτι οὐδενὸς λαοῦ ἢ θρησκεία παρέμεινεν ἀμετάβλητος κἀνεξέλικτος ὡς διὰ γενεῶν ἐδόθη αὐτῷ. Ἄνοητον τὸ πιστεύειν εἰδωολάτρως τοὺς Ἑλληνας, διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς τὸ Δωδεκάθεον. Μᾶλλον προέχει τάντιληφθῆναι διατί, π.χ., ἡ Θεοῦ Νόησις Ἄθηνᾶ *ῥιμος ἐγεννήθη παρθένος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός!* Πῶς οὐ διότι *οὐδέποτ' ἦν χρόνος καθ' ὃν ὁ Θεὸς οὐκ ῥιμον καὶ παρθένον εἶχε τὴν Αὐτοῦ Νόησιν;* Ὅτι ὡς κεχωρισμένον καὶ διὰ τοῦτ' ἀνεξάρτητον πρόσωπον παρίσταθ' ἡ Ἄθηνᾶ οὐκ ἐστὶ σημαντικόν· σημαντικόν ἐσθ' ὅτι ἡ Θεοῦ Νόησις καὶ Σοφία *ἀπ' ἀρχῆς ἐνενοήθη ὡς πλήρης ἐν τῷ Νῶ τοῦ Θεοῦ προσωπικῆ ἰδιότης*, καὶ ἐγένετο δῆλη ἡμῖν, καταστάσα σεβαστὴ κάγαπητὴ παρὰ πάντων, ὡς *ῥιμος παρθένος, ἧτοι ἀπαραβίαστος παρὰ πάσης ἀσόφου καὶ κακοβούλου ἀρχῆς*, δι' ὃν λόγον καὶ πολεμικὰς λογικῶς προσέλαβεν ἰδιότητος καὶ προσωνομάσθη Πρόμαχος, Προστάτις καὶ Προασπίστρια κἄν Παρθενῶνι ἀπεικονίσθη κρατοῦσα ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ δόρυ διὰ τὴν ὀξύνοϊαν καὶ τὴν μακρόπολον καὶ μακροπτόλεμον ἰκανότητα τῆς Θείας Σοφίας, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὴν Αὐτῷ καὶ Αὐτῇ μόνους ἀνήκουσαν Νίκην κατὰ παντὸς πολεμίου. Οὐδ' ἔστιν ἀσήμαντον ὅτι ἡ Ἑλλήνων Θεογονία *ἀλληγορικὴ ἐστὶ διήγησις τῆς παρὰ τῶν τότε ἐξελίξεως τῆς Θεολογίας ἐπὶ τᾷ εὐγενέστερον*. Σημαντικὸν δυστύχημ' ἐστὶν ὅτι ἀπ' αἰῶνων μακρῶν ἀπέκαμον πλέον οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦντες βελτιοῦν τὴν ἐν τῷ νῶ αὐτῶν ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ, προσκολληθέντες ἐπὶ παλαιὰ ἀτελῆ ἢ ἡμιτελῆ δόγματα—ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τῆς πνευματικῆς ἑτῶν προόδου, ἵνα πλέον παραδοθῶσι τῇ ἀπιστίᾳ, διὰ τῆς *διὰ κείνα γεννηθείσης ἀμφιβολίας!* Ὅπερ, ὡς εἰκόσ, οὐκ ἐστὶ δείγμα τῆς ἀπουσίας τῆς Θείας Σοφίας, ἀλλὰ τῆς *ἀσοφίας τῶν ἀτελῶν χῆμιτελῶν ἱσταμένων δογμάτων καὶ τοῦ κατὰ κείνων ἀσόφου πολέμου!* Ὡς ὅτι μέτρον *τάληθοῦς ἔσω ἄρα δὲ καὶ τοῦ ὄλου ἀνθρώπου* αἰεὶ παραμένει ἡ εἰκὼν ἧν ἐν ἑαυτῷ φέρει τοῦ εἰς ὃν πιστεύει Θεοῦ.

(β) Ἡ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἱστορικοὺς χρόνους παράλληλος τῶν Ἰουδαίων μόνων μονοθεϊστικῆ πρακτικῆ οὐδαμῶθεν συνάγετ' ἀκολουθήσασα *κριτικὴν ἀνάλυσιν*, ἔστω καὶ μυθολογικὴν, τοῦ μεγάλου ζητη-

ματος του Θεού: έναντι πασών τῶν λοιπῶν, ἀνακυφασῶν κατὰ παρακολούθησιν φαινομένων καὶ φιλοσοφικῆν τούτων συζήτησιν, αὕτη προφανῶς ἐπεβλήθη ἐπὶ λαοῦ πιστεύοντος πρότερον εἰς κατωτέρους θεοὺς σαφῶς ἀναφερομένους ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, καὶ ἕως τοῦ νῦν συντηρεῖται *δογματικῶς*. Κατὰ τοῦτο δέ, φεῦ, τὸ παράδειγμ' ἀνεπτύχθησαν χοῖ ἐξ ἐκείνης προκύψαντες Χριστιανισμὸς καὶ Ἰσλαμισμὸς. Ἴνα φθάσωμεν, ἕως ἔτι τοῦ νῦν, εἰς τὸ *πλὴν ἀνεξετάστως* θεωρεῖν "φυσικὴν" τε καὶ "λογικὴν" τὴν *δογματικὴν* θρησκευτικὴν εἰς ἓνα Θεὸν πίστιν, κατὰ τὰ *Λογικῶς ἀνεξέταστα* παραδοθέντα ἡμῖν δόγματα! Ἡ ἐπὶ τὸν ἓνα Θεὸν πρόοδος τῶν *σκεπτομένων* (οὐ τὸ δόγμ' ἀποδεχομένων) ἀνθρώπων ἦν καὶ ἐστὶν ὄντως βραδεῖα, ἀκολουθοῦσα τὴν *κατανοήσιν* τῶν περικειμένων πραγμάτων *κάποτε-λοῦσα τὴν τελικὴν συνισταμένην* τῆς περὶ τὰ πνευματικὰ ζητήματα προόδου τοῦ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων. *Τοιαύτη* ἦν ἡ διδασκαλία Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, *μεγάλως παρανοηθεῖσα* ὑπὸ τῶν ἀκολουθησάντων *κάπὶ τὸ ἑαυτῶν δόγμα*, μᾶλλον ἢ τὸν Λόγον, προσκολληθέντων Χριστιανῶν. Οὐδ' ἔνεστί πως Θεῷ ἄλλα Λογικῶς ἀναμένειν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων: Ἡ *παντελῶς ἀνοίκειος* τῷ ἀναθρώπῳ ἃ ὅπωπεν *ἀνεξέταστος ἀποδοχὴ* αὐτῷ ἐπιβαλλομένων δογμάτων, χὴ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κρίσις αὐτοῦ κατὰ ταύτην καὶ ταῦτα, *ἐμφανέστατ' ἀντίκειντ'* ἐς τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην, Ἀγαθότητα καὶ Ἀγάπην, καίτ' εἰσὶν ἀγαπητόταται τοῖς τῶν κατὰ δόγμα θρησκείων ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ μὲν δι' ἦν εὐκολίαν παρέχει αὐτοῖς, ἢ δὲ διὰ τὸν *δῆθεν* ἐκ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐμπνεόμενον φόβον, δι' ὃν μέγας χὸ ἀριθμὸς τῶν προσκολλημένων αὐτοῖς ὁπαδῶν. Ἄλλ' ἢ λαοῖς ὅλοις παρὰ καὶ χάριν ἡγεμόνων *ἀσιατικὴ* τοιαύτη δογμάτων ἐπιβολή, *δούλοις οὐκ ἐλευθέρους* ἀνθρώποις οἰκεία, καὶ *ἄκρως ἀπάδουσα τῷ λόγῳ Χριστοῦ*, δηλώσαντος οὐ δούλους ἀλλὰ φίλους Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους!

(γ) Ἡ *ἀφιλοπρόοδος* ἐπὶ πᾶν ἀνεξέταστον παλαιὸν δόγμα προσκόλλησις ἐπέφερον ἀντιδράσεις, *πλὴν κατὰ τὸ ἐν τῇ πράξει παράδειγμα τοῦ καθ' οὗ δόγματος!*: Κατάστασις ἢ ἐπὶ πολλοὺς θεοὺς πίστις; Οὐδὲν ἄρ' ἐμπόδιον ἐπιβάλλει εἰς τὸ εἰσαγαγεῖν τινα νέον θεόν! Ἄρα δὲ καὶ τὸν *ἓνα συγκεκριμένον ὃν ὁ ἡγεμὼν θέλει!* Ὅμως δὲ πλέον, αὐτοῦ εἰσαχθέντος ἐμφανέστατά γε μὲν τοῖς αὐτοῦ ὑπηκόοις, ὅμως δ' ὡς *δόγμ' ἀρχικῶς κεκρυμμένον*, μετ' οὐ πολὺ κατ' *ἀπαίτησιν ἡγεμόνος* ἢ ἐπὶ τὸν ἓν' αὐτὸν πίστις ἐπεβλήθη ὡς *δόγμ' ἀπαιτητὸν ἀπὸ πάντων*. Χὴ ἄρνησις πίστεως ἐπ' αὐτὸν ἀνεφάνη ὡς *βεβαίως τιμωρητέα δογματικὴ ἀπιστία!* Ἀντὶ τῆς *ἀπορρίψεως τῆς κατὰ δόγμα χάριν τῆς κατὰ Λόγον ἐπιβαλλομένης πίστεως εἰς ὅπερ ἀβιάστως Οὗτος προσάγει, τιμωρεῖθ' ὃ τὴν ἀμφίβολον κατὰ*

Λόγον δογματικὴν πίστιν ἐλέγχων, ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως τῆς ἐπὶ τὸν Ἐν Ἀληθῆ Θεὸν πίστεως, παρορωμένης τῆς Ἀληθείας ὅτι οὐ παραλογίζεται ὁ Θεός, ἀλλ' ἐνέστιν Αὐτὸς καὶ ὁ Λόγος! Διὰ τοῦτον τὸν λόγον οἱ Ἑβραῖοι ἀπέρριψαν τὸν Χριστόν, ἐλέγξαντα τὴν δογματικὴν αὐτῶν πίστιν! Εἶτα δέ, δογματικῶς ἐπιβεβλημένη κατὰστασις ἢ τὴν ἐπὶ τὸν Ἐνα Θεὸν πίστιν συνακολοθοῦσα πίστις ἐπὶ τὸ Πνεῦμα; Δογματικὴ μὲν πρώτη χη̅ ὑπὸ τῆς ὑστέρας μεσαιωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἕως τοῦ νῦν σιωπηρῶς ὑπὸ τινῶν τῶν αὐτῆς μελῶν ἐνεργουμένη θρησκευτικὴ ἀπόρριψις τοῦ Πνεύματος ὡς ὅλως ἀπὸ τῆς ὕλης ἀνεξαρτήτου (χάριν δῆθεν τῆς ἐν Χριστῷ δοκηθείσης κοῦχι τιμίως ὁμολογουμένης ἀδαιρέτου Θεοῦ τε καὶ ὕλης ἐνότητος, παρὰ τὴν οὕτως ἐμφανέστατ' εἰσαγομένην δῆθεν "Ὁρθόδοξον" πανθείαν)· δογματικὴ δὲ δευτέρα χη̅ ὀλοσχερῆς ὑπὸ πάντων τῶν ἀπίστων ἐπὶ τῷ Θεῷ ἀπόρριψις τοῦ Πνεύματος ὡς αἰδίδως, ἀνάρχως ἀπ' ἀρχῆς, ὄντος, χάριν τῆς δογματικῆς γνώμης ὅτι τὸ μὲν ἐν ἡμῖν πνεῦμα ἐπιφαινόμενόν ἐστι τῆς ὕλης, τὸ δ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ὡς ὅλως μετὰ Κείνου ἀνύπαρκτον. Ἐρώτημα: Ἔστιν ἄρα μοιραῖον καὶ Λογικόν ὅτι ἀπὸ τῆς πολυθείας ἐκκινήσαντες, εὐθέως εἰς τὴν μονοθεΐαν (εἴτε τὴν κατὰ Θεὸν-Πνεῦμα, εἴτε τὴν κατὰ Θεὸν-Κόσμον) κατέστημεν, κάκειθεν νῦν εἰς τὴν πᾶσι γνωστὴν ἀθείαν, ἢ μήπως ἄρα κεκρυμμένη πολυθεΐα ἐστὶ κᾶρ' ὅλως ἀνύπαρκτος ἢ φαινομένη σύγχρονος ἀθεΐα, κοῦδεμίαν αὐτῆ ἀληθῆ ἐπὶ τὰ βελτίω πρόοδον σημειοῖ, ἀλλὰ μόνην ὑποστροφὴν καὶ τελικὴν θανατηφόρον ὑποτροπὴν εἰς ἐποχὴν γενικοῦ πλέον ἐπὶ γῆς πνευματικοῦ σκότους, νῦν δῆθεν φωτιζομένην ὑπὸ τῶν ὑφ' ἡμῶν δημιουργηθεισῶν ἠλεκτρικῶν πυγολαμπίδων, ἃς ἀποκαλοῦμεν "πολιτισμόν"; Φέρ' ἴδωμεν.

(δ) Πῶς ἤχθημεν εἰς τὴν φαινομένην σύγχρονον ἀθείαν; Διὰ τῆς ἐπιστήμης, οἱ πολλοὶ λέγουσι, διότι, ὡς οἱ δῆθεν εἰδικοί ἐπαίοντες λέγουσιν, "ἄνευ τοῦ Θεοῦ ἤχθημεν" εἰς τὴν παρούσαν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν! Ἄλλ' ἀληθῶς ἄνευ τοῦ Θεοῦ, ἢ μήπως μόνον ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἐκκλησιῶν; Οὐ γὰρ ταυτόσημα ταῦτα! Εἰ "σκοταδισταὶ" ὡς κατηγοροῦνθ' οὔτ' εἰσιν, πῶς ἄρα κάκεινος, ὁ Θεὸς τοῦ Φωτός; Εἰ οὔτοι "Φῶς" τὸ ἑαυτῶν σκότος ἀποκαλοῦσι, πῶς ἐπιστήμονες ἐπὶ Κείνου τοῦ Ἄλλου μεταφέρουσι τὴν τούτῃν σύγχυσιν τοῦ Φωτὸς πρὸς τὸ σκότος; Τίς οὖν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς καταφαίνεται ἔχων ὅλως συγκεχυμένας τὰς φρένας; Ἡ διὰ τῆς ἐπιστήμης ἀπόρριψις τοῦ Θεοῦ-Πνεύματος χάριν τοῦ Θεοῦ-Κόσμου οὔδεμίαν σημειοῖ πρόοδον χρωμένη τοῦ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων ἔν' ἐμφανίσει καταργούμενον τὸ τοῦ Θεοῦ, πλὴν ἄνευ οἰασθήποτ' ἐπιστημονικῆς ἐξηγήσεως τῆς ἐξ ὕλης παραγωγῆς τοῦ καθαρῶς

πνευματικού νόμου τοῦ διέποντος καὶ τὰς *Λογικὰς σταθερὰς* αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν *σκληρὰν ὑποταγὴν εἰς αὐτὸν* τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος. Εἶδομεν ἀνωτέρω τὰ κατ' **Einstein**· τοῦλάχιστον ἢ πείσμων αὐτοῦ ἐμμονὴ ἐπὶ τὸ "πεδίου" ἦν συνεπὴς τῇ ἐπὶ τὸν ἕνα Θεὸν-Κόσμον πίστει. Ἄλλ' ἡ ἐπιστήμη δεχθεῖσα καὶ τὰ **quanta** καὶ σημειώσασα μεγάλην δι' αὐτῶν πρόοδον *ἀδυνατεῖ* Λογικῶς συνδυάσαι τὸν ἕνα κείνον Θεὸν μετὰ τῶν αὐτὸν ἀρνούμενων *μυθῶν ἐκείνων διακριτῶν!* Ἡ *παράλογος ταυτόχρονος ἀποδοχὴ ἀμφότερων* μόνην ὑπηρετεῖ τὴν *ἀπορριψιν* τοῦ πνευματικοῦ διὰ τοῦ Λόγου ἐλέγχου τοῦ ἄκρως ἡμῖν ἐνοχλητικοῦ Ἐνὸς Θεοῦ-Πνεύματος! Ὡς ἡ ἐπιστήμη εἰς νέας ἀνακαλύψεις προβαίνει καὶ πολλαπλασιάζονται τὰ γνωστὰ αὐτῇ ὕλης σωματῖα, οὐδὲν ὧν ἐπὶ ποτ' ἀνεγνώρισθ' ὡς, ἢ ἐστὶ, Δημοκρίτειον, πρὸ ἡμῶν ἄρ' ὀρθοῦται τὸ φάσμα τοῦ συνόλου τῶν ἔτι ἀγνώστων Δημοκριτείων ἀτόμων ὡς τελικῶν ὑποκαταστάτων τῶν πολλῶν ἀρχαίων θεῶν χη' ἐπ' αὐτὰ *ὑποχρεωτικὴ πίστις* τῶν *δήθεν* διὰ τὴν "ἐπιστήμην" ἀπορριψάντων τὸν ἕνα Θεὸν-Πνεῦμα καὶ λεγόντων ἑαυτοὺς "ἀθέους" χάριν αὐτῆς! Ὡς ὅτι ὄντως αὕτη ἐστὶν ἡ *δήθεν* κατ' "ἐπιστήμην" ἀπωτάτη ἐξέλιξις πάσης θρησκείας (κἂν δι' ἄλλου ὀνόματος τυγχανούσης γνωστῆς) ἀπορριπτούσης τὴν ἐπὶ τὸν ἕνα Θεὸν-Πνεῦμα πίστιν! Ἡ πολυθεϊστικὴ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἀθέων οὐσίᾳ πλήν ἀνομολογήτως (ἄρα γ' ἀσυναίσθητως χούτω μόνον τιμίως, ἢ κατὰ πλήρη ἐπίγνωσιν;) ἀναβιοῦσα θρησκεία ἀπαιτεῖ τῆνδε μόνην ἐπιτρεπομένην ἀπάντησιν: Ὅτι οἱ ἀληθεῖς τῶν ἀθέων Θεοὶ εἰσὶ τῶν ἀληθῶν πλήν ἔτι ἡμῖν ἀγνωστα Δημοκρίτεια ἄτομα!

(ε) Ἄλλ' ὡς θεοὺς ἂν δεχθῶμεν τὰ Δημοκρίτεια ἄτομα, *μείζον' ἐπιστημονικὰ* προκύπτει προβλήματα: Ἔστι τᾶτομα αὐτὰ μίας, πολλῶν, ἢ τῆς αὐτοῦ *ιδίας ἕκαστον* φύσεως; *Τί* δὲ σημαίνει ἡ μία πάντων αὐτῶν φύσις; *Τί* δ' αἱ πολλαί; *Τί* δὲ τὸ κατὰ φύσιν *ίδιαν* αὐτῶ ἐῖν' ἕκαστον τῶν Δημοκριτείων ἀτόμων; *Τί* δὲ σημαίνει *τάδιαμφισβήτητον γεγονός* ὅτι πάντ' αὐτὰ ταῦτῶ ἐνὶ ὑποτάσσεται "ἐκεῖ ἔξω" δρῶντι φυσικῶ νόμῳ; Ἔστι γενικὴ τις ὑπὸ τὸν κόσμον ἰσταμένη, αὐτὸν βαστάζουσα καὶ *ἐπ' αὐτοῦ δρῶσ' ἀρχή, δύναμις καὶ φιλοσοφία*; *Τίς* οὖν αὕτη, *τίς* ἢ φύσις αὐτῆς, καὶ *ποῦ* ἐδραζομένη ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν θεῶν γνωστῶν ὡς Δημοκριτείων ἀτόμων, ὥστε ποιεῖν αὐτὰ συνέρχεσθ' ἐς κόσμον; Ἔστιν ὄντως *κόσμος* ὁ λεγόμενος "κόσμος", ἢ ἐστὶν οὗτος ἀληθὴς σωρὸς ἀλλήλοις ἀλλοτρίων ἐν ἀταξίᾳ κάκαταστασίᾳ καὶ γενικῇ πλήρει συγχύσει κειμένων πραγμάτων, ἡμεῖς δ' ἀπλῶς *παρρηροῦμεν* οἰκτρῶς κατ' ἐπιστήμην δοκοῦντες αὐτὸν ὑποκείμενον νόμῳ; Τέθηκεν ἑαυτῇ ἄρ' ὄντως ἡ ἐπιστήμη σκοπὸν τὸ διαλύσαι τὸ περὶ τοῦ κόσμου σκότος ἡμῶν, ἢ ὅλως ἀφιλοσόφητος παρα-

μένουσα μόνον ἀδολεσχεῖ; Πῶς δ' οὐ βλασφημεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὕψιστα τεθέντας θεοὺς, τὰ ἐρωτήματα ταῦτα καὶ τὰ ταῦτ' ἀκολουθοῦντα περιφρονοῦσα; Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα περιφρονοῦντες, πῶς οἱ ἐπιστήμονες οὐκ εἰσιν ἄσοφ' ἢ *charlatans*; Ἀμέσως ἀντιληπτὴ γίγνεθ' ἡ ἐνώπιον πάντων τῶν ἤδη συζητηθέντων *μάλιστα μείζων πολυπλοκότης* τῆς κατὰ *συνεπῆ ἀθείαν* (ἧτοι ἀπόλυτον φυσικὴν πολυθείαν) ἀναζητουμένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ φυσικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου, ἐναντι τῆς *ἀντιστοίχου ἀπλότητος* τοῦ ζητήματος ὑπὸ τὴν διὰ τῆς ἐσκεμμένης ἀρνήσεως τῆς *Τούτου ὑπάρξεως ἀπορριφθεῖσαν* ὑπόθεσιν τοῦ Ἐνὸς Μόνου Θεοῦ! Εἰ τὸ φυσικὸν σύμπαν ἀποτελούμενον ἐκ Δημοκριτείων ἀτόμων ἔστι ἀγνώστου μὲν πλὴν τῆς αὐτῆς φύσεως παραμένει ἀκατάληπτον ἐν τοῖς πλείστοις, ἄρα ποία δεῖται εἶναι ἡ πίστις ἡμῶν εἰς τὴν ἐπιζομένην δῆθεν "λογικωτέραν" διαφημιζομένην κατανόησιν τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος εἰ τοῦτ' ὄντως ἀποτελεῖτ' ἐξ ἀνεξαρτήτων θεῶν (= Δημοκριτείων ἀτόμων) *ἰδίαν ἕκαστον* φύσιν ἐχόντων; *Πῶς τόσαι φύσεις, ξένοι ἀλλήλαις, ὑφ' ἑνα συνέρχονται* φυσικὸν νόμον κάποτελοῦσι κόσμον καὶ *universe* μᾶλλον ἢ συλλογὴν ἀπαισίαν ἀπορριμμάτων; Δεινοτάτη οὖν γίγνεθ' ἡ θέσις εἰς ἣν διὰ τοῦ τρόπου γ' αὐτῶν τούτου περιέρχονθ' οἱ τὴν εἰς Ἐνα Θεὸν ἀπορρίπτοντες πίστιν! (ς) Τί οὖν εἴπωμεν, τὸν Ἐνα Μόνον Λόγον τε καὶ Θεὸν ἀπορρίψαντες; Ὅτι τὰ Δημοκρίτει' ἄτομ' ἴδιον ἕκαστον ἔχουσι Λόγον ὡς πλήρη Πρόσωπα καὶ Θεοί, ἢ ὅτι ὑπάρχουσιν ὡς ὅλως Λόγου ἀμέτοχ' εἰ καὶ αἴδια; Ἴνα μὴ ὅλως γελοῖοι γενώμεθ' ἀπορρίψαντες τὴν ἐφ' Ἐνὶ Μόνῳ Θεῷ Λογικὴν πίστιν, χρὴ ἡμᾶς ἀπορρίψ' ὡσαύτως καὶ τὴν ιδέαν ὅτι τὰ Δημοκρίτει' ἄτομ' ἐστὶ Πρόσωπα καὶ Θεοί! Ἀρνούμενοι λατρεύειν τὸν Ἐνα Θεόν, ἀσφαλῶς οὐ δυνάμεθα λέγειν ὅτι λατρεύσομεν τόσους πολλοὺς! Ἄρα τὰ Δημοκρίτει' ἄτομα δεῖ ἡμᾶς λέγειν εἶναι *νεκρᾶς ὅλως φύσεως, τυχαίως, οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, συμβαίνοντ' ἐμφανίζεσθ' ὑποκείμενα νόμῳ, καίτοι "θεοὺς" αὐτὰ ὀνομάζομεν* διὰ τὸ τούτων ἀρχέτυπόν τε *καΐδιον*! Πόσαι νῦν οὖν ἄρ' αἱ φύσεις αὐτῶν; Ἐὰν μὲν εἴπωμεν ὅτι πλείονες αἱ ὡσεὶ "θεϊκαὶ" φύσεις τᾶριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων Δημοκριτείων ἀτόμων, ἄρ' εἰσὶ "θεϊκαὶ" τινες φύσεις ἐν τῇ φύσει ὅμως μὴ ἀντιπροσωπεύομεναι! *Ποῦ* οὖν εἰσιν αὗται τόπου ἑτέρου πέραν τοῦ φυσικοῦ μὴ ὑπαρχοντος; Ἡ τοιαύτη ἄρ' ἐκδοχὴ ἀπορρίπτεται. Ἐὰν δ' εἴπωμεν ὅτι ἦσσαν αἱ "θεϊκαὶ" φύσεις τᾶριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων Δημοκριτείων ἀτόμων, ἄρ' εἴτ' ἐστὶν ἄτομα "θεϊκὰ" πλὴν ἄνευ τινὸς φύσεως πῶς οὖν ἄρ' ὄντως ὑπαρχοντα, εἴτ' ἐστὶ τιν' ἄτομα "θεϊκὰ" *κοινὴν* ἔχοντα φύσιν, ὥστε τᾶτομα κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν *φυσικῶς διαιρείσθ'* εἰς ὀμάδας. Ἄλλ' ὁ τῆς βα-

+

+

ρύτητος νόμος, π.χ., πῶς ἄρ' ἐνεργεῖ ἐπὶ πάντων πανομοιούτως κά-
νεξαρτήτως τῆς τότε διαφόρου αὐτῶν φύσεως; Ἡ μᾶζα συστατικόν
ἐστὶν ἀδιάσπαστον τῆς φύσεως τῶν Δημοκριτείων ἀτόμων. Δημο-
κρίτειον ἄτομον ἄλλης τινὸς φύσεως οὐ κέκτηται μᾶζαν, ἢ κέκτηται
"μᾶζαν" ὅλως ἄλλης τινὸς φύσεως· καὶ ἐπαρκῶς δι' ἕκαστον τού-
των, ὁ τῆς βαρύτητος νόμος ἀδυνατεῖ ἐνεργεῖν ἐπ' αὐτοῦ! *Οὐδεμίαν
πληροφορίαν κεκτήμεθα ἢ ποθ' ἔξομεν ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ ὑπὸ τὴν ἐπ'
αὐτῷ συνθήκην ὑπάρχοντι κόσμῳ ὅτι ὄντως ὑπάρχει ἔστω ἐν Δημο-
κρίτειον ἄτομον ἄλλης τινὸς φύσεως, μὴ ὑποκείμενον τοῖς κοινοῖς
γνωστοῖς ἡμῖν φυσικοῖς νόμοις, διαβιοῦν ἐν μακρῷ τιμὶ τόπῳ ἢ συμ-
μεριζόμενον πλὴν ἀπληροφρήτως τὸν αὐτὸν τόπον τὸν ὑποκείμενον
ταῖς ἡμετέραις αἰσθήσεσι κάπισημαίς! [Πᾶς ἐπὶ τοιούτων φαντα-
στικῶν καθαρῶς ὑποθέσεων λόγος οὐκ ἐστὶ σοβαρὸς ἢ ἐπιστημονι-
κός! Οὐδεμία φαντασίωσις κἂν μαθηματικῶς ἐπιτρεπομένη ἢ ἐπεξ-
ειργασμένη ἐστὶν ἐπιστημονικὴ πράξις, καθότι οὐκ ἐπιστάμεθ' εἰ
μὴ μόνον διαπεπιστωμένως ὑπαρχόντων ἀντικειμένων! Οὐδεὶς ἐπί-
σταται πραγμάτων ἃ οὐ γινώσκει, πῶς ἄρ' οὖν ἐπιστήμων; "Ὅτι
ἐπιστήμονες ἀναλίσκουσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸν κοινὸν πάντων ἡμῶν
πλοῦτον εἰς τοιούτους δῆθεν κατ' ἐπιστήμην συλλογισμοὺς ἀποτε-
λεῖ ἐντροπὴν ὅτε τόσ' ἄλλα προβλήματ' ἀμερίστου χρήζει φροντί-
δος, περὶ ὧν οὗτοι ἀδιαφοροῦσι!]* Μόνη ἄρ' ἐκδοχὴ ἀπομένει ὅτι ὁ
κόσμος ἡμῶν, εἰ πως ποσῶς κόσμος, πάντως κέκτηται τόσων Δημο-
κριτείων ἀτόμων ὅσαι *δυνητικῶς* χαὶ "θεϊκαὶ" αὐτῶν φύσεις, *πλὴν
τὴν αὐτὴν πάντα φύσιν ἐχόντων κατὰ μόνην καθαρὰν τύχην*, λειτουρ-
γήσασαν κατὰ τὸν νόμον τῶν πιθανοτήτων· ὡς ὅτι *μόνον τυχαίως*
ἄτομα "θεϊκὰ" *κεχωρισμένην* ἕκαστον ὡς τοιαῦτ' ἔχοντα *δυνητικὴν*
φύσιν, πλὴν παντάπασι κατὰ Λόγον νεκρὰ καὶ *μὴ ὡς τοιαῦτα ὑπο-
κείμεν' εἶς τιν' ἀνωτέραν ἀρχὴν* πάντως ἀνευρίσκονται συναποτε-
λοῦντα κοινῷ νόμῳ ὑποκείμενον κόσμον! Μακρὰ σειρὰ *συνεκτικῶν
ἀλλήλοις συλλογισμῶν ἀποκλειόντων πᾶσαν ἐν τῷ συστήματι αὐτῶν
δυνητικῶς ὑπάρχουσαν ἀντινομίαν* καταδείκνυσι τὸ πλῆθος τῶν Δη-
μοκριτείων ἀτόμων ὡς $N = 5.89 \times 10^{120} = 10^{120.7701\dots}$. Κατὰ τάνωτέρω
ἴσος τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἐστὶ χὸ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν αὐτῶν φύσεων.
Εἰ παρομοιάσοιμεν ἕκαστον Δημοκρίτειον ἄτομον πολυέδρῳ καὶ τὰς
δυνατὰς αὐτοῦ φύσεις ταῖς ἔδραις αὐτοῦ, ἢ πιθανότης τοῦ κληροῦ-
σθαι *συγκεκριμένην τίν' ἔδραν* ἐστὶ $p_\phi = (5.89 \times 10^{120})^{-1} = 10^{-120.7701\dots}$
[ἀκριβῶς ὡς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ κύβου, ἢ πιθανότης τοῦ ἐπιτυγ-
χάνειν *συγκεκριμένην τινὰ* τῶν ἕξ αὐτοῦ ἐδρῶν ἐστὶν 6^{-1}]. "Ἄρ' ἢ
πιθανότης τοῦ κληροῦσθαι τὴν *αὐτὴν μίαν συγκεκριμένην ἔδραν-φύ-
σιν* παρὰ πάντων τῶν πολυέδρων ἐστὶ $p_{\phi,N} = (10^{-120.7701\dots})^{10^{120.7701\dots}} =$

+

+

10^{-10^{122.8520}...} [ἀκριβῶς ὡς ἐν τῇ περιπτώσει δύο κύβων, ἡ πιθανότης τοῦ ἐπιτυχάνειν παρ' ἀμφοτέρων τὴν αὐτὴν μίαν *συγκεκριμένην* τῶν ἕξ ἐκάστου αὐτῶν ἔδραν ἐστὶν $(6 \cdot 1)^2 = 1/36$]. Λέγομεν δὲ "τὴν αὐτὴν μίαν *συγκεκριμένην ἔδραν-φύσιν παρὰ πάντων τῶν πολυέδρων*" ὅτι οὐ πάσης *τυχούσης ἀλλὰ μιᾶς, φύσεως* Δημοκρίτει' ἄτομα συνέρχεται *οἰκονομικώτατ'* ἐς σύμπαν!

(ζ) Ἐναλόγως τῶν ἀνωτέρω, *Λογικῶς* νῦν πυνθάνεται τί πείθει ἕκαστον Δημοκρίτειον ἄτομον-θεὸν εἰς κοινὴν δρᾶσιν!; "Θεῶν" νεκρῶν ὄντων τῶν Δημοκρίτειων ἀτόμων, ἀκλονήτων κάμεταπίστων παραμενόντων εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἕκαστον "γνώμην καὶ βούλησιν", *πῶς Νόμος καὶ Ἄρμονία ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει* (ὅπερ ἐστὶν *ἀμετακίνητον σκληρὸν γεγονός, an irremovable hard fact of Reality*, καὶ τὸ μόνον ἐπιτρέπον *πᾶσαν* τὴν ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα), ἀντὶ παντάπασιν ἀσημάντου τε καὶ ἀπέλπιδος ἀταξίας, ἀκαταστασίας καὶ γενικῆς πλήρους συγχύσεως (ὅπερ ὑπάρχον *ἀτίμους ἀπατηλοὺς μάγους πάντας τοὺς ἐπιστήμονας καταδείκνυσιν*); "Ἴνα μὴ εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο ἀχθῶμεν, μία μόνη ὑπάρχει καταφυγή: ἡ *ἀκλόνητος πίστις εἰς τὴν τυχαίαν πιθανότητα τῆς ὑπὸ τῶν θεῶν πάντων ὡσεὶ "ἐλευθέρας ἀποδοχῆς" τοῦ αὐτοῦ ἐνὸς Νόμου!* Ποία ἐστὶν ἡ πιθανότης αὐτῆ; Ἄποδεχόμενοι λογικῶς *τόσας ἐλευθέρας "γνώμας-βουλήσεις"* ὅσοι καὶ οἱ θεοί, ἵνα μὴ αὐτὰ ἦσσαν τῶν θεῶν κατ' ἀριθμὸν ὦσι, καὶ μὴ τις θεὸς ἄνευ "γνώμας-βουλήσεως" εὐρεθῆ, καὶ μὴ τινες τῶν θεῶν ἀλλ' οὐ πάντες αὐτοὶ *τυχαίως* τὴν αὐτὴν ἔχωσι "γνώμην-βούλησιν", ὅτ' αὐτομάτως *παύει* ἐνὶ νόμῳ ὑποκεῖσθαι ὁ κόσμος διασπώμενος εἰς *ὀμάδας* καθ' ὃν νόμον αὐτῶν ἐκάστη ἀκολουθεῖ, καὶ ἵνα μὴ πλείονες τῶν θεῶν ὦσιν αἱ "γνώμαι-βουλήσεις", ὅτε *πῶς* θεὸς πλείονας τῆς μιᾶς ἔχει "γνώμας-βουλήσεις" καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ διχοστασία ἐπέρχεται, καὶ ἵνα μὴ τις θεϊκὴ "γνώμη-βούλησις" εὐρεθῆ αἰωρουμένη ἄνευ θεοῦ "υἱοθετοῦντος" αὐτήν, ὁ ἀριθμὸς τῶν *δυνατῶν* θεϊκῶν "γνωμῶν-βουλήσεων" ἴσος ὡσαύτως χρὴ εἶναι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θεῶν· ἡ δὲ πιθανότης τοῦ κεκτῆσθαι μιᾶς *συγκεκριμένης* "γνώμας-βουλήσεως" ὑφ' ἐνὸς μόνου Δημοκρίτειου ἀτόμου ἐστὶ $p_B = (5.89 \times 10^{120})^{-1} = 10^{-120.7701...}$. Ἄρ' ἡ πιθανότης τοῦ *τύχῃ πάντα τὰ Δημοκρίτει' ἄτομα κοινῆς τε καὶ τῆς ἀρίστης (ὡς δεῖται "θεοῖς") κεκτῆσθαι* "γνώμας-βουλήσεως" ἐστὶ $p_{B,N} = 10^{-10^{122.8520...}}$.

(η) Καὶ νῦν ἐρωτᾶται τίς ἄρ' ἐστὶν ἡ πιθανότης τοῦ *πάντα τὰ Δημοκρίτει' ἄτομα κεκτῆσθαι, ταυτοχρόνως καὶ κατὰ καθαρὰν μόνην τύχην, τὴν αὐτὴν μίαν ἀρίστην φύσιν καὶ τὴν αὐτὴν μίαν ἀρίστην "γνώμην-βούλησιν"*: Ὡς ἀνωτέρω παρωμοιάσαμεν ἕκαστον Δημοκρίτειον ἄτομον πολυέδρω οὕτω καὶ νῦν, προστιθέντες αὐτῷ διαφάνει-

αν και κενόν έσωτερικόν χώρον φιλοξενούντα *έν ακριβώς όμοιον άλλ' ήττον πολυέδρον, πάντη έλεύθερον κινείσθαι παντοιοτρόπως*. Τò κατὰ καθαρὰν μόνην τύχην κεκτησθαι ταυτοχρόνως τήν *αὐτήν μίαν άρίστην* φύσιν και τήν *αὐτήν μίαν άρίστην* "γνώμην-βούλησιν" έπιτυγχάνεθ' ότε, τών δύο πολυέδρων *πάντη έλεύθερως άλλήλων κινήθτων παντοιοτρόπως κάλθόντων ές ήρεμίαν*, αὐτὰ τήν *άρίστην έκάστου* έπιδεικνυσιν έδραν! Ός έκαστον πολυέδρον $10^{120.7701...}$ κέκτηται έδρας, ή πιθανότης τοῦ *άμφοτέρα* ταῦτα έπιδεικνύναι τὰς *άρίστας* έδρας έστὶ $r_{\phi,\beta} = (10^{-120.7701...}) \times (10^{-120.7701...}) = (10^{-241.5402...})$. Καί ή πιθανότης τοῦ πάντα τὰ Δημοκρίτει' άτομα κεκτησθαι τήν αὐτήν μίαν πανομοιότυπον ὄψιν, ήτοι τήν αὐτήν πάντα φύσιν και βούλησιν έστὶ $r_{\phi,\beta,N} = (10^{-241.5402...})^{10^{120.7701...}} = (10^{-10^{123.1530...}})$. Μή δ' ή διαφορά μεταξὺ τών έκθετῶν τών έκθετῶν τών $r_{\phi,\beta,N}$ και $r_{\phi,N} = r_{\beta,N}$ μικρά λογισθῆ: Η πρώτη αὐτῶν έστὶ τὸ *τετράγωνον* έκάστης τών ἴσων δευτέρων!

(θ) Έρώτησον νῦν εἰ ἄρα πείθεται κατ' έπάγγελμα κυβευτῆς, γνώστης τών παιγνίου πιθανοτήτων, έπὶ τοιαύτην *έπ' άριστα* πιθανότητα θεῖναι πᾶσαν τήν περιουσίαν αὐτοῦ και πᾶσαν τήν εὐφυΐαν αὐτοῦ και πᾶσαν τήν τιμήν αὐτοῦ και πᾶσαν τήν ζωήν αὐτοῦ!; Καί γ' *άκριβώς οὕτω* κυβεύουσιν οἱ τὸν *Ένα Μόνον Λογικόν Θεόν* άπορρίπτοντες, κρυπτόμενοι ὄπισθεν τών σοβαροφανῶν *δήθεν* κατ' έπιστήμην θεωριῶν ἄτων! Λέγεται δέ τὸ *έπ' άριστα* ὅτι ὁ κόσμος άποτελεῖ *ποικιλόμορφον* άρμονίαν, δηλοῦσαν αὐτὸν ὑποκείμενον *οὐχι ένὶ μόνῳ άκάμπτῳ στεγνῷ νόμῳ* αλλά *μεγάλῳ άθροίσματι άλλήλοις άρμονικῶν καθ' αὐτοὺς σταθερῶν νόμων*. Πῶς δ' οἱ νόμοι *έν χρόνῳ σταθεροὶ παραμένουσιν* οὐδεμιᾶς άνωτέρας άρχῆς ὑπαρχούσης πέραν τῆς *καθαράς τύχης*; *Ανά ποίαν* χρόνου μονάδ' αναρρίπτεθ' ὁ *"κύβος"* τῆς *πιθανότητος* ὁ αναδεικνύς τήν *καθαρά τῆ τύχη* σταθερότητ' έν χρόνῳ έκάστου αὐτῶν; *Και πῶς οἱ νόμοι άρμονικῶς άεί μετ' άλλήλων συντίθενται*, τῆς άρμονικότητος αὐτῶν πρὸς άλλήλους *ώσαύτως* κατὰ μόνην καθαρὰν τύχην έπιτυχανομένης; Συνομολογούμενων τών πιθανοτήτων και πάντων αὐτῶν πρὸς τὸ ταῦτα πάντ' άλλήλοις άρμονικῶς συναθροίζεσθαι, *μεγάλως μειοῦται ή ήδη δυσθεώρητος* *ώς άνω ὑπολογισθεῖσα καθαρά τῆ τύχη* *πιθανότης* τοῦ συντίθεσθαι τὰ *Δημοκρίτει' άτομα* κατὰ μόνας τήν κοινήν αὐτῶν φύσιν και κοινήν αὐτῶν βούλησιν. Καί *οὐδόλως* *έτι προσυπελογίσθη* τὸ φύσει *άδύνατον* τῆς *άπ' έντός τοῦ φυσικοῦ κόσμου* *έγκαταστάσεως* τοῦ *φυσικοῦ νόμου* και τοῦ *κατὰ τοῦτον έλέγχου* τοῦ *φυσικοῦ κόσμου*, *δεδομένης* τῆς *έν αὐτῷ ὀλοσχεροῦς άπουσίας* τών πρὸς ταῦτ' *άπαραιτήτων* [ιδέ §33 κ. έ.!]!

4

ΑΙ ΜΗ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΟΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

§23 Ἐν ὄψει τῶν κατὰ τὰ §18 καὶ §19, ἐν τυχούσῃ συγκρούσει μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ §16 καὶ §17 "ἀληθειῶν", προβάδισμα δεῖται παρέχεσθαι τῇ ἀντικειμενικῶς ἐκ Θεοῦ ἀμεσωτέρᾳ!

Παράδειγμα: Ὡς αἱ μονοθεϊστικαὶ θρησκείαι δέχονται τὸν ὑλικὸν κόσμον ἐκ Θεοῦ κατασκευασθέντα, πᾶσ' ἀπὸ τούτου συναγωγή παντάπασιν ἐλευθέρᾳ ἀνθρωπίνης τινὸς ὑποθέσεως ἢ παρεμβολῆς (εἴτ' ἐξ "ἐπιστήμης" εἴτ' ἐκ "θεολογίας") δεῖτ' ἐκλαμβάνεσθαι παρ' αὐτῶν ὡς δεσμευτική!

§24 (α) Ἦ ἄνευ Θεοῦ καὶ τὸν Θεὸν ἀρνούμενη τὸν κόσμον σπουδάζουσα ἐπιστήμη, ἐαυτὴν σεβομένη ἵνα μὴ καταγέλαστος γένηται, πάντως ὡσαύτως ὀφείλει ὑποτάσσεσθαι τῷ τε Λόγῳ καὶ Νόμῳ τοῦ κόσμου, οὐχὶ γ' ὡς αὕτη τούτους κατὰ τὰς αὐτῆς περὶ τοῦ κόσμου θεωρίας φαντάζεται, ἀλλ' ὡς ὄντως ἐν αὐτῷ οὗτοι ὑφίστανται, ὡς ὅτι ἄνευ αὐτῶν χυποταγῆς αὐτοῖς ὡς οὐτ' αὐτός γε ὁ κόσμος, οὐδ' αὕτη ὑφίστανται!

(β) Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ κόσμος συντίθεται ὑπὸ τοὺς τε Λόγον καὶ Νόμον συντίθησι μόνον τὸ πρῶτον στάδιον τῆς μελέτης τοῦ κόσμου, τὸ καὶ μόνον μέχρι τοῦ νῦν μελετώμενον. Ὁ τρόπος καθ' ὃν οἱ τε Λόγος καὶ Νόμος συντίθεντ' ἐν ἑαυτοῖς καὶ καθ' ἑαυτοὺς συντίθησι τὸ δεύτερον καὶ μᾶλλον σπουδαιότερον ἀλλ' ἔτι μὴ μελετώμενον στάδιον τῆς τοῦ κόσμου μελέτης, καθότι ἄνευ Θεοῦ δόντος αὐτοῦς, αὐτοὶ ὡς θεοὶ ἐπὶ τοῦ τε κόσμου χημάς ἐγκαθίστανται, χημάς, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ἐπ' ἐγκαταστάσει τῆσδε νέας θεολογίας ἀντὶ τῆς περὶ Θεοῦ παλαιᾶς, ὑπὸ τὴν αὐστηροτάτην δυνατὴν κρίσιν τῆς ἐπιστήμης χρῆ αὐτοὺς θεῖναι.

§25 Καί ἐστι πρὸς ἀμφοτέροις τῷ τε Λόγῳ καὶ τῷ κατ' αὐτὸν Νόμῳ, εἴτ' ἐκ Θεοῦ εἴτ' ἄνευ Αὐτοῦ οὗτοι, ὅτι οὐδεμία ἐσωτερικὴ αὐτῶν νοεῖται ἀντινομία.

Παρατηρήσεις: (α) Κατὰ σιωπηρὰν κούδὲ μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων

συζητούμενην παραδοχήν, ἡ θέσις τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ *Ζητήματος τῆς Αἰτίας* τοῦ Λόγου καὶ Νόμου οὐκ ἔστιν ἔντιμος ἀλλ' ὑβριδική (*hybrid < hubris*) κατὰ τὴν ἀρχικὴν σημασίαν τοῦ ὄρου, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ εὐθέως ὑβριστικὴ τοῦ τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Παρότι ἡ ἐπιστήμη δηλοῖ ὅτι ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐμπειρίας ἐρείδεται, *κουδεμίαν ἔχομεν ἐμπειρίαν Λόγου καὶ Νόμου ἄνευ προϋπάρχοντος Νοῦ* λογίζοντος καὶ νομίζοντος, *διὰ τὴν ἀναπόφευκτον θρησκευτικὴν τοῦ πράγματος σημασίαν ἐν τούτοις ἐμμένει, ἀδικαιολογήτως καὶ κατ' αὐτὸν ἔτι τὸν ἀπλοῦν κοινὸν Λόγον θρησκευτικῶς* παρασιωπῶσα τὴν σημασίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὡς νομίμων προϊόντων *δήθεν μόνου* τοῦ νοῦ τῶν ἀνθρώπων, καίτοι μὴ προὑπαρξάντων ἀλλ' ἀκολουθησάντων τὴν κατὰ Λόγον καὶ Νόμον δημιουργίαν τοῦ κόσμου. Ἡ λεγομένη "ἀνθρωπικὴ ἀρχή" (*anthropic principle*), *πονηρῶς κρυπτομένη* ὀπισθεν τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν νοουμένης *Λογικῆς ἀνάγκης προετοιμασίας* τοῦ κόσμου διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδοχήν, ἣν ἀνάγκην αὕτη ἐν τούτοις *ἀρνεῖται ἀρνούμενη* τὴν Λογικὴν προηγεσίαν αὐτῆς ὡς αἰτίας τῶν ἀκολουθησάντων, σιωπηρῶς ἐπιχειρεῖ ὑποβάλλειν ὡς "λογικὴν" τὴν "λύσιν" τῆς *ex post facto* παρουσίας τῆς ἀνθρώπου ὡς οὔσης αὐτῆς ταύτης τῆς κατὰ πᾶσαν κοινὴν ἐμπειρίαν *προηγουμένης αἰτίας* τοῦ κόσμου! Οὐκ ὀλίγοι κἂν ἄθε' εἰσὶν οἱ *διαρρηδην ἀρνούμενοι* θεωρεῖν τὴν "ἀρχὴν" αὐτὴν σοβαρὰν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ γελοιότητῃ "κατασκευῇ" *παντελεῆ ῥῆξιν* τοῦ Λόγου! Μέτρον τῆς γελοιότητος εἰς ἣν ὁ ἄνθρωπος καταπίπτει ἐπιχειρῶν διαστεῖλαι τὴν φυσικὴν ἐν χρόνῳ τῶν πραγμάτων ῥοὴν ἀπὸ *προηγουμένου* αἰτίου εἰς τὸ *ἀκολουθοῦν* αἰτιατόν! Γενικωτέρας μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων τυγχάνει ἀποδοχῆς ἢ ἀντίληψις ὅτι εἰ οὐ Λόγος τούλάχιστον ἔρεισμι' ἔστι τῆς ἐπιστήμης ἢ ταύτην ὠθοῦσ' ἀνθρωπίνῃ ἐπιθυμίᾳ (ἧς ἡ αἰτία *οὐκ ἐξετάζεται!*) κατανοητὸν καὶ Γενικῶ Νόμῳ ὑποτασσόμενον καταδείξαι τὸν κόσμον. Καθ' ὃ μέτρον τοῦτ' ἀποτελεῖ τὸν παρ' ἀνθρώπων δηλούμενον ὡς τῆς ἐπιστήμης "σκοπὸν", *οὐδόλως καλλίων* τῆς προηγουμένης ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὕτη, οὐσίᾳ πλὴν *σιωπηρῶς* ἐκλαμβάνουσα τὸν *ἔτι διωκόμενον* τῆς ἐπιστήμης "σκοπὸν" ὡς τὴν αἰτίαν τοῦ κόσμου! Συνεπῶς, ἡ ὅλη τῆς ἐπιστήμης Λογικῆ-φιλοσοφικὴ θεμελιώσις *ἐκ βάθρων ἀνεξεταστέα* ἐλέγχεται! (β) Τὸ ἐπὶ τοιαύτης θεμελιώσεως ἐγειρόμενον οἰκοδόμημα, δομούμενον διὰ *προσθέτων ὅλως ἀθαιρέτων ὑποθέσεων οὐδόλως ἐλεγχόμενων δι' ἐντυχούσας κεκρυμμένας ἐσωτερικὰς ἀντινομίας*, ὅπερ ἔστιν ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη, οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν δύναται κρίνεσθ' ὡς μὴ ἄρ' ἀνεξεταστέον! "Ὅτι τοῦτο οὐδόλως ὁμολογεῖται, οὐδέ γέ πως αὕτη συνεχῶς διορθοῦται παρ' αὐτῶν τῶν ταύτην ὑπηρετούντων ἐπιστημόνων, οὐδεμίαν τιμὴν περιποιεῖ αὐτῇ καὶ αὐτοῖς!

§26 Αντὶ τοῦ τοιαύτας ἐπινοεῖν ὑποθέσεις ἐπ' ἄρισθ' ὀδηγούσας εἰς *μόνας θεωρίας* περὶ τοῦ κόσμου οὐχὶ δ' ἐς τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ κατανόησιν, μάλιστα καλλίων ἐλέγχεται ἢ ἐν αὐτῷ τῷ κόσμῳ ἀναζήτησις νόμου(ων) *φυσικῶς ὑπάρχοντος(χόντων) ἀνεξαρτήτως πασῶν* τῶν περὶ τὰ φυσικὰ πράγμαθ' ὑποθέσεων τῶν ἀνθρώπων.

§27 Πᾶσα τοιοῦτου νόμου ἑτέρου ἀνεύρεσις μετὰ τὴν τοῦ πρώτου, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὰ §18 καὶ §25, οὐδεμίαν δύνατ' εἰσαγαγεῖν διχονοίαν ἢ ἀντινομίαν ἐν κόσμῳ ὄντως Λογικῶς ὠκοδομημένῳ. Ἄπ' ἀρχῆς διασφαλίζεθ' οὕτως ἢ καθ' ὅλα Λογικῆ ἀναζητούμενη τοῦ κόσμου δομή.

§28 Νόμος ἕτερος προτεινόμενος παρ' ἀνθρώπων *πλὴν κατ' ἀσυμφωνίαν πρὸς τὸν πρώτου φυσικῶς ὑπάρχοντ' ἀνευρεθέντα* ἐστὶν ἀπορριπτέος.

§29 Νόμος ἕτερος ἐν τῇ φύσει ἀνευρισκόμενος ὡς καὶ ὁ πρῶτος *πλὴν ἀντιφάσκων αὐτῷ* ὀδηγεῖ εἰς τὴν *ἄμεσον ἐγκατάλειψιν* τῆς προσπαθείας ἀναζητήσεως Λογικῆς τοῦ κόσμου δομῆς, τοῦ "κόσμου" τὸθ' οὕτω καταδεικνυμένου μὴ ὄντος *κόσμου*, ἤτοι κατὰ *Λόγον ὠκοδομημένου!*

§30 Οἱ λεγόμενοι νόμοι τῆς φυσικῆς (*laws of physics*) οὐκ εἰσὶν ἀναγκαίως καὶ νόμοι τῆς φύσεως, ὡς ὅτι δύνανται εἶναι τοιοῦτοι κατὰ μόνην προσέγγισιν, ἢ καθ' ὑπόθεσιν, ἢ θεωρίαν.

§31 Οἱ τῆς φύσεως, ἤτοι ὄντως *φυσικοί*, νόμοι *ἀπολύτου ἀκριβείας* εἰσὶν, ὡς ὅτι ἄλλως *σύγχυσις καὶ δυσλειτουργία αὐτῶν* ἐν τῇ φύσει ἐπέρχονται!

(α) Εἰ μὲν οὐτ' εἰσὶν ἐκ Θεοῦ, μισοῦντος τὴν ἀτέλειαν καὶ τὴν σύγχυσιν, *οὐ δύναντ' εἶναι κατὰ προσέγγισιν*, καθότι τὸ μεταξὺ προσεγγίσεως καὶ ἀκριβείας κενὸν *παρ' ἑτέρου δεῖται καλύπτεσθαι νόμου*, καὶ οὐθ' ὁ Θεὸς *φλυαρεῖ* νόμους πολλοὺς ἀτελεῖς ἢ ἡμιτελεῖς ἐφευρίσκων, οὐδ' ὁ Θεοῦ Λόγος τοῦ ἀμερίστου ἡμῶν σεβασμοῦ ἐστὶν ἄξιος ἂν οὐ κατ' ἀκρίβειαν ἀπόλυτον ἰσθῆτ' ἐν ἑαυτῷ μηδὲν περιέχων κενόν!

(β) Εἰ δ' οὐτ' εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ ὁ Λόγος τὸτ' ἐκ τοῦ κόσμου, ὁμοίως οὐ δύναντ' εἶναι κατὰ προσέγγισιν, ὡς ὅτι πάλιν τὸ μεταξὺ προσεγγίσεως καὶ ἀκριβείας κενόν, ἵνα μὴ σύγχυσιν καὶ δυσλειτουργίαν ἐν τῇ φύσει εἰσαγάγη, παρ' ἑτέρου Λογικῶς δεῖται καλύπτεσθαι νόμου, ἀλλ' *οὐδεὶς* πλέον ὑπάρχει τοῦτο καλύπτειν, τοῦ κόσμου καθ' ἃ νῦν πάντες γινώσκουμεν *μὴ ὡς ὁ Θεὸς ἐνεργοῦσαν βούλησιν ἔχοντος, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ὑπάρχοντος!*

(γ) Εἰ γὰρ ὁ ἐπὶ τοῦ κόσμου ἀρμοζόμενος Λόγος καὶ συνεπῶς χὸ ἐπὶ τοῦ κόσμου διὰ τοῦ Λόγου ἐπιβαλλόμενος Νόμος ἐμπεριέχουσι

κενὰ ἐξ αἰτίας *ἀλογίας* καὶ *ἀνομίας*, ἤτοι *ἀτελειῶν* τῆς αὐτῶν συγκροτήσεως, οὐ μόνον διάχυτοι καταφανεῖς σύγχυσις καὶ δυσλειτουργία ἐν τῇ φύσει ὑφίστανται *ἀλλὰ καὶ τὰ κενὰ ταῦτ' ἐστὶ φυσικῶς ἀνευρέσιμα*, καίτοι οὐδέπω ἀνευρεθέντα, ἢ ἔστω ὑποπτευόμενα. Τοιούτων ὑπόψια μᾶλλον δ' ἢ ἀνεύρεσις οὐ δύναντ' ἀλλ' ἀπογοητεῦσαι, *ἀνυπέβλητα σκάνδαλ' ἰστάμεναι* τοῖς ποσὶ οὐ μόνων τῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πιστευόντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἔτι ἀναζητούντων τὸν ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἀναζητούμενον "Γενικὸν Νόμον" εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ δι' αὐτοῦ ἀχρήστου ποιουμένου Θεοῦ! *Πᾶσα γὰρ τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Νόμου ἀμβλύτης παντάπασι περιττὴν καθίστησι καὶ τὴν Θεολογίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν φιλοσοφίαν!*

§32 Οἱ νόμοι τῆς φυσικῆς κατὰ τὸ μέτρον ἀκριβῶς τῆς ἀτελείας αὐτῶν καταδείκνυνται μὴ ὄντες εἴτε τῆς ἐκ Θεοῦ, εἴτε τῆς ἐξ ἐαυτῆς, φύσεως, ἀλλὰ κυρίως ἢ μόνον ἀνθρώπων ἐπινοήσεις.

§33 Νόμος ὑπάρχων καὶ ἐνεργῶν *ὑπάρχοντα καὶ ἐνεργοῦντα ὑπονοεῖ τὸν Νομοθέτην* αὐτοῦ.

§34 Νόμος ὑπάρχων καὶ ἐνεργῶν ὡσαύτως *ὑπάρχοντα καὶ ἐνεργοῦντα ὑπονοεῖ πάντα τὰ μέσ' ὅσ' ἐστὶν ἀπαραίτητ'* εἰς τὴν τούτου ἐν τῷ κόσμῳ κάπὶ τοῦ κόσμου ἐφαρμογὴν.

§35 Οἱ κατὰ τὰ §26, §27, §29, §31, §33, §34 καὶ §36 συζητούμενοι νόμοι νοοῦνται *φυσικῶς ὑπάρχοντες* νόμοι τῆς φύσεως (*natural laws of Nature*).

§36 Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῶν νόμων τῆς φύσεως *Λογικὴ ἀνάγκη* ἐστὶν ὑπάρξεως νομοθετικῶν, ἐκτελεστικῶν, συντονιστικῶν, ἐλεγκτικῶν, διορθωτικῶν, ἐπικοινωνιακῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων κέντρων, ὀργάνων, μηχανισμῶν.

(α) Τοῦ Θεοῦ ὄντος τοῦ Νομοθέτου, τὰ ὡς ἄνω Λογικῶς ἀναγκαῖα, ἀποτελοῦντα μὲν τὴν συνάφειαν τῆς ὕλης μετὰ τοῦ ταύτην ἐλέγχοντος Πνεύματος, ὄντα ὅμως δὲ ὄργανα *πνευματικοῦ* ταύτης ἐλέγχου, ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν *πνευματικὸν τοῦ Θεοῦ* κόσμον, καθότι *μόνον οὕτως ἡμεγίστη Λογικὴ ἐπιτυγχάνετ' Οἰκονομία!*

Παρατήρησις: Καὶ πάντως *μὴ παρορᾶν χρὴ τὴν ὄντολογίαν τῆς συναφείας αὐτῆς!*: Δυοῖν τούτοις τί δεῖ μ' ἐπιλέγειν: "Ὅτι ὁ Κύριος *ἀδιαλείπτως ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν τόπον καὶ χρόνον οὕτω διατίθησι πᾶν Δημοκρίτειον ἄτομον ὥστ' ἐνεργεῖν εἴτε κατὰ τὸν οὕτω φαινόμενον λειτουργοῦντα συνήθη τῆς φύσεως Νόμον εἴτε ὡς καὶ κατὰ τὸν σκοπὸν ἑτέρας τινὸς ἐπιθυμίας Αὐτοῦ;*" Ἡ ὅτι Αὐτὸς *ἀπ' ἀρχῆς οὕτω διέταξε τὴν φύσιν αὐτῶν ὥστ' αὐτομάτως ἀναγνωρίζειν καὶ τὸν συνήθη τῆς φύσεως γενικὸν καὶ εἰδικὸν ἐπὶ σκοπῷ ἑτέρας τινὸς ἐπιθυμίας Αὐτοῦ Νόμον καὶ προτιμᾶν ἐνεργεῖν κατὰ τὸν δεῦτερον*

ἢ τὸν πρῶτον τοιαύτης ἐκδηλουμένης; Εἰ μὲν τὸ πρῶτον, ὁ Κύριος μέρος καθίσταται ἀπαραίτητον τοῦ "μηχανισμοῦ" λειτουργίας τοῦ φυσικοῦ κόσμου, αὐθωρὶ παύοντος λειτουργεῖν ἄνευ τῆς ἀνελλειποῦς ἐπενεργείας Αὐτοῦ· ὅπερ πάντες καθορώμεν μὴ οἰκονομικὸν εἶναι· δι' ὃ καὶ εἰσηγάγομεν τοὺς αὐτοματισμοὺς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, καίτοι οὐ σοφώτερ' ἐσμὲν τοῦ Κυρίου! Εἰ δὲ τὸ δεύτερον, αὐτομάτως κἀναποφεύκτως ἀμφότεροι ὃ τε τῆς φύσεως Νόμος χὸ σκοπὸς τῆς Θεοῦ ἐπιθυμίας αὐθωρὶ περινοητοὶ καὶ καταληπτοὶ γίγνονθ' ὡς καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν Δημοκριτείων ἀτόμων! Ἐνθυμοῦ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ συνήθους Νόμου ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀκούσματι τοῦ "μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένητ' ἐς τὸν αἰῶνα" παραχρῆμα ξηρανθεῖσαν συκὴν! Ὡς ἐπ' ἀκαρπίας, οὐ ξήραιν, ἢ ἐντολὴ ἦν, ἢ συκὴ ἐδύνατο ἂν συνεχίσει ζῆν ἀκαρπῶς! Ἄλλ' ἐξηράνθη ἀναγνωρίσασα τᾶσκοπον τοῦ ἐνταλθέντος ἀκαρπῶς βίου! Διπλοῦν ἦν ἄρα τὸ ἐν ταύτῃ τῇ συναφείᾳ τελεσθὲν θαῦμα: Καὶ τὴν ἐντολὴν ἢ συκὴ ἤκουσε, καὶ ἀκούσασα ἐξηράνθη! Καὶ μόνοι μένουσιν οἱ οὐδὲν ἀντιλαμβάνομενοι καὶ περὶ τὸ Θεοῦ δῆθεν ἀπερινόητον κάκατάληπτον ἐμμένοντες "θεολόγοι"!

(β) Αὐταιτίου ὄντος τοῦ φυσικοῦ κόσμου, τὰ ὡς ἄνω Λογικῶς ἀναγκαῖα οὐδόλως καθίσταται περιττά, ἀλλὰ καταδείκνυται φυσικὰ κᾶρα φυσικῶς ἀνιχνεύσιμα τοῦ ὑλικοῦ σύμπαντος μέρη!

§37 Συνεπῶς, ἢ ἀδυναμία φυσικῆς ἀνιχνευσιμότητος τῶν διὰ τὸν φυσικὸν τοῦ καθ' ὑπόθεσιν αὐταιτίου ὑλικοῦ σύμπαντος ἔλεγχον ἀπαραιτήτων Λογικῶς ἀναγκαίων μηχανισμῶν μὴ αὐταιτίον καταδείκνυσι τὸ ὑλικὸν σύμπαι!

§38 Ἡ κατάδειξις τοῦ μὴ αὐταιτίου τοῦ ὑλικοῦ σύμπαντος, κατὰ Λογικὴν ἀνάγκην ἀδήριτον, ἐπιβάλλει τὴν συναγωγὴν τῆς ἐξωτερικῆς Αἰτίας αὐτοῦ! Ἄλλαις λέξεσιν, ἢ ἀπουσία τῶν φυσικῶν μηχανισμῶν ἐλέγχου σύμπαντος τοῦ φυσικοῦ κόσμου καταδείκνυσι τὴν ἀδήριτον ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ-Λόγου-Νομοθέτου-Δημιουργοῦ!

§39 Μὴ ἔτι πειστικῶς διαπιστωθείσης τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἢ τῆς αὐθυπαρξίας τοῦ κόσμου, ἀλλὰ δοθείσης τῆς Λογικῆς ἀνάγκης ὑπάρξεως σαφοῦς ἐπ' αὐτῷ ἀπαντήσεως, μετὰ περισσοῦς προσοχῆς ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ μόνου τοῦ κόσμου παρεχομένην δεῖ χωρεῖν τὸν μελετητὴν!

§40 Ἡ τοιαύτη προσοχὴ ἐπιβάλλει τὴν ἀπόρριψιν καὶ (α) πασῶν τῶν ψυχολογικῶν παρορμήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐπιμελέστατα κερκιμμένων, παρωθουσῶν τὸν μελετητὴν εἰς τὴν τούτων ἱκανοποίησιν μᾶλλον ἢ τὴν περὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀληθείας ἀνεύρεσιν, καὶ (β) πασῶν τῶν πρωτογενῶν ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἢ ἀκόλουθος μελέτη δομεῖται ἀγουσῶν ἀπλῶς εἰς ἐξέτασιν τῆς πρὸς τὸν κόσμον πιθανῆς

αὐτῶν συναφείας, οὐχὶ δ' αὐτῆς τῆς τοῦ κόσμου δομῆς, καθότι (γ) μάλιστα πασῶν τῶν μελέτης προτεραιοτήτων προέχει ἢ προτέρα τοῦ κόσμου ὀρθὴ κατανόησις ἢ ἡ ἐφεύρεσις περὶ κόσμου θεωριῶν βασιζομένων ἐφ' ὑποθέσεων μὴ ἐξησφαλισμένης ἀξίας!

Παράδειγματα: (α) Ὡς κατὰ τὰ §12 καὶ §13 μέρος τοῦ κόσμου ἐσμὲν καὶ κατὰ τὰ §11αἰ, §12 καὶ §14 αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐνέταξεν ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ ἀφ' οὗ μόνου λαμβάνομεν ἐρεθίσματα, ἢ παρὰ τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν περιφρόνησις τῆς *ψυχολογικῶς ἀφορτίστου* τοῦ φυσικοῦ κόσμου μελέτης καὶ τῆς δι' αὐτοῦ λήψεως τῶν ἐν αὐτῷ *τεθέντων Θεοῦ* μηνυμάτων, χάριν τῆς ἐμμέσου ἐπ' ἄριστα δι' ἀνθρώπων φερομένης ὡς "Θείας ἀποκαλύψεως" *βαρύτατα πεφορτισμένης ὡς παρέχεται τοῖς πλείστοις ἡμῶν ὑπὸ ψυχολογικῶν φορτίων ἀνομολογήτων ἢ καὶ ἀνεπιγνώστων, εἰς οὐδεμίαν ἄγει ἀληθῆ γνῶσιν Θεοῦ* ἀλλ' εἰς μόνον *φανατισμόν, ἀμφιβολίαν* ἐπενδεδυμένην ἐνίοτε λαμπρὰ ἐνδύματα "πίστεως", *ἄχθος καὶ ἄγος* περὶ τὴν σωτηριάν ψυχῆς, καὶ *κοινωνικὸν θεατρισμόν* τῆς ἐπὶ Θεῷ "πίστεως" περὶ ἣν συμφύρονται *κοσμικὰ μόνα* συμφέροντα.

(β) Ἡ ἱστορικὴ ἀπελευθέρωσις τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τοῦ ὄντως *ἀσφυκτικοῦ καὶ δεσμευτικοῦ* αὐτῆς ὑπὸ τῆς "Ἐκκλησίας" ἐναγκαλισμοῦ ἐγένετο διὰ ῥήξεως, ἀμοιβαίου κἂν κρυφοῦ μίσους, κάσιγιήτου ἀντιδικίας, οὐχὶ δὲ δι' *ἀμοιβαίας* ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς τῶν δύο μερῶν *κάμερίστου ἀγάπης πρὸς τὴν Ἀλήθειαν* τὴν ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουσαν, καὶ *δῆθεν* παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀναζητουμένην! Ἡ ἀκολουθήσασα κατασίγησις τοῦ πολέμου μᾶλλον διὰ τὸν πολὺν κόπον καὶ τὴν ἐλλοχεύουσαν ἐν ἀμφοτέροις ἀμφιβολίαν ὡς *οἰοεὶ ἀτέρμων ἐκεχειρία, οὐχὶ ὡς ἀληθῆς εἰρήνη*, ἐπῆλθε. Καὶ ἡ μὲν "Ἐκκλησία" ἐχώρησεν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν κατὰ τὰ ἐξ ἱστορίας γνωστά, ἢ δ' ἐπιστήμη κατὰ τρόπον *ἔτι μὴ καλῶς κατανοηθέντα!* Ὁ Einstein ὡμολόγησεν ἑαυτὸν μαθητὴν τοῦ Spinoza *ἐντελῶς ἀπὸ τῆς "Ἠθικῆς" τοῦ ὁποῦ ὡς καὶ τῆς ἡ λέξις "δικαιοσύνη" ἀπουσιάζει!* Ὁ λέγων ξένας ἀλλήλων τὰς δικαιοσύνην καὶ ἐπιστήμην λίαν πενιχρὰν ὄντως ἔχει τούτων ἀντίληψιν: *ὅτι οὐκ ἔστι Δικαιοσύνη ἄνευ ἐντελοῦς γνώσεως τοῦ Ὁρθοῦ, οὐδ' ἔστιν Ἐπιστήμη ἄνευ ἐντελοῦς φροντίδος ἀποδόσεως τοῖς πράγμασι τοῦ Δικαίου!* Ἡ ἀντίληψις ὅτι κἂν ἀπουσία τῆς ἐτέρας δύναθ' ἐκάστη τούτων ὑπηρετεῖσθ' ἀγνοεῖ τὴν *ἀναγκαίαν ἀμφοτέρων αὐτῶν παρουσίαν* εἰς τὴν ἀναζήτησιν τ' Ἀπολύτου! Ὡς ἀμφοτέραι "Ἐκκλησία" καὶ Ἐπιστήμη παρουσιάζουσιν ἑαυτὰς τὴν Ἀλήθειαν τ' Ἀπολύτου ἀναζητούσας κἂν ἔστω κεχωρισμένως, οὐδεμιᾶ αὐτῶν ἔξεστι χωρεῖν ἄνευ ἐντελοῦς προσοχῆς ἐπ' ἀμφοτέρα τὰ Δίκαιον καὶ Ὁρθόν! Πα-

ρὰ τὰς εἰς Θεὸν τοῦ **Einstein** ἀναφορὰς, γνωστὴ ἐστὶν ἡ παρ' αὐτοῦ ἀπόρριψις τῆς ἰδέας ὑπάρξεως *Προσωπικοῦ* Θεοῦ [ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω σελ. 26, ὑποσημ. 3]. Πῶς οὖν δυνάμεθ' ἔχειν μικρὰν ἔστω πίστιν εἰς τὴν *ἀπλὴν δυνατότητ'* ἔστω ἀνευρέσεως *στερεᾶς ἀπαντήσεως εἰς τὸ μέγα ζήτημα τοῦ Θεοῦ ὡς Προσώπου*, διὰ προσώπων ὡς οἱ **Spinoza** καὶ **Einstein**, ὅτ' εἰς τὸ κείμενον τῆς γενικῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος ὁ **Einstein** ὁμολογεῖ ὅτι "οὐ σκοπεύω παρουσιάσαι τὴν γενικὴν θεωρίαν τῆς σχετικότητος ὡς σύστημα κατὰ πᾶσαν δύναμιν ἀπλοῦν καὶ λογικόν, ἔχον τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν· τὸ κύριον μέλημά μου ἐστὶν ἡ ἀνάπτυξις τῆς θεωρίας αὐτῆς κατὰ τρόπον διασφαλίζοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν αἴσθησιν ὅτι ἡ ἀτραπὸς ἐν ἧ εἰσερχόμεθα ἐστὶ ψυχολογικῶς φυσικὴ, καὶ ὅτι αἱ ὑποκείμεναι ὑποθέσεις φανήσονται ἔχειν τὸν μέγιστον δυνατὸν βαθμὸν ἀσφαλείας"; "Ἄρα κατὰ τὸν **Einstein**, ἡ διασφάλισις τῆς *αἰσθήσεως* ὅτι ἡ ἀτραπὸς (αὕτη ἡ θεωρία) ἐστὶ "*ψυχολογικῶς* φυσικὴ" καὶ τοῦ "*φαίνεσθαι κατὰ δύναμιν ὡς ἀσφαλεστάτων*" τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποθέσεων *ὑπερέχουσιν* εἰς σπουδαιότητα τῆς ἀπλότητος, λογικότητος καὶ οἰκονομίας τῆς θεωρίας αὐτοῦ, ὡς *λογικοῦ καὶ πείθοντος ἔστω καὶ ἀνθρωπίνου* συστήματος σκέψεως! "Ὑστερον ἀπαιτηθέντος ἀναγνωρισθῆν' ὡς *θεμελιακοῦ* πρὸς κατανόησιν τοῦ φυσικοῦ κόσμου, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ καὶ *δεσμευτικοῦ* ὡς καὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπερ "εἰ ἠγνοεῖτο ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, Οὗτος, *οὐχ ὁ Einstein*, ἀνηρῖσκετο ἂν ἐν ἀδίκῳ", κατ' ἄλλην αὐτοῦ ῥῆσιν! Οὕτω, προτείνας ὑπὸ τὴν δῆλωσιν ταύτην τὴν θεωρίαν αὐτὴν ὡς θεμελιακῶς ἐξηγητικὴν τοῦ ὕλικου κόσμου, καὶ προασπίζων, *δι' ἑαυτόν*, τὴν ὑπεροχὴν τοῦ προσώπου ὑπὲρ τὸ ἀπρόσωπον, ὁ **Einstein** ἔθηκεν ὡς ὑπέρτατα κριτήρια τῆς τοῦ κόσμου δομῆς τὴν *ἀνθρώπου αἴσθησιν* (i) τῆς *σχετικιστικῆς ἀτραποῦ ὡς ψυχολογικῶς φυσικῆς* καὶ (ii) τοῦ *φαίνεσθαι αὐτῷ, ὑποκειμένῳ* ταῖς ψυχολογικαῖς αὐτοῦ παρορμήσεις, ὡς ἀσφαλεστάτων τῶν ὑπὸ τὴν θεωρίαν αὐτὴν ὑποθέσεων! Θαυμάζει λίαν καὶ ἀπορεῖ τις περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὠθησάσης εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην τὸν **Einstein**, Ἑβραῖον ἐξ Ἑβραίων ἐπὶ δισχιλιετίαν ζησάντων μεταξὺ Χριστιανῶν. Οὗτοι μὲν διὰ μόνων ὅσου Λόγου ἐκέκτηντο καὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἦλθον εἰς τὴν εἰς Ἐνα καὶ Μόνον Θεὸν πίστιν. Ἐκεῖνοι δὲ διὰ τῆς *ζώσης τῶν πατέρων αὐτῶν μακραίωνος ἐμπειρίας τῶν πρὸς ἐκείνους εὐεργεσιῶν* τοῦ Ἐνὸς Μόνου Θεοῦ, μεθ' οὗ ἔτι λέγουσιν ὅτι κείνοι ἦλθον εἰς συμφωνίαν! Οἱ ἐκ τῶν Χριστιανῶν περὶ Θεοῦ ἀμφιβάλλοντες, πάντως ἐκ πρώτης ὄψεως (καίτοι ἐν τέλει ἀπορριπτομένης) δύνανται, ἄνευ ἀπωλείας πολλοῦ μέρους τοῦ λοιποῦ αὐτῶν χαρακτήρος πέραν τῆς πίστεως, ὁμιλεῖν *ἀορίστως* περὶ τίνος

δήθεν φύσει ακαθορίστου "Αιτιώδους 'Αρχής", ἀντὶ περὶ Αὐτοῦ Τούτου. Τοῦτο τοῖς Ἑβραίοις οὐκ ἔξεστι, καθότι ἐγκαταλείποντες οὗτοι τὴν ἐπὶ τὸν Ἕνα Μόνον Θεὸν-Πρόσωπον πίστιν ἀπορρίπτουσι καὶ ἀπόλλυνται ὡς ἄτομά τε καὶ γένος καὶ πάντα τὸν χαρακτήρ' αὐτῶν ὡς περιουσίῳ λαοῦ! Εἷς μόνος Ἑβραῖος ἀπορρίπτων τὴν ὑπαρξίν τοῦ τοιοῦτου Θεοῦ οὐ μόνον ἐκφράζει τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ πρὸς Ἐκεῖνον πίστιν καὶ σχέσιν, ἀλλ' ἀπορρίπτει καὶ παντὸς τοῦ Ἑβραϊκοῦ γένους τὴν περιουσιακὴν ιδιότητα καὶ πάσας τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσεις! Πολλὰ οὖν καὶ λίαν βαρέα ἦν ἄρα τὰ ψυχολογικὰ βάρη ἃ ἄραι ἐπεζήτηε ὁ Einstein! Ἄλλα καὶ ποῖα ἄρ' ἐστὶ τὰ λογικὰ βάρη τῶν εἰς Λογικὸν τε καὶ Προσωπικὸν Θεὸν πιστευόντων πλὴν ὡσαύτως ἀποδεχομένων τὴν σχετικιστικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Einstein; Πῶς τοιοῦτος Θεὸς κάπροσδιόριστον κᾶρ' ἀμφίβολον περὶ τὸν χρόνον καὶ χρόνον τὸν κόσμον δημιουργεῖ καὶ τιν' ἄπιστον εἰς Αὐτὸν ἐπιλέγει τὰς ἐξ Αὐτοῦ ὑψίστας περὶ τοῦ κόσμου ἀληθείας ἀποκαλύψαι ἡμῖν; Πῶς οὐ περιεργότατον κρίνεθ' ὅτι οὐδὲν ἀκριβὲς ἀκριβῶς αἱ δῆθεν θεμελιακαὶ σχετικιστικαὶ θεωρίαι περὶ τοῦ κόσμου ἀποκαλύπτουσι; Ἐὰρ δύναται τις μηχανὴν αὐτοκινήτου δημιουργῆσαι καταλιπὼν ἀπροσδιόριστους τὰς περὶ στροφαλοφόρου καὶ ἐκκεντροφόρου ἀξόνων λεπτομερείας; Περιεργοτάτη ἄρ' ἔστιν ἡ τῶν τοιούτων εἰς τοιοῦτον Θεὸν "πίστις"!

(γ) Ἡ συναγωγή τῆς δῆθεν ἀποτυχίας τῆς Νευτωνείου βαρύτητος προβλέψαι τὴν περιστροφὴν τοῦ περιηλίου τῶν πλανητῶν εἰς μόνον ὀφείλεται τὴν διαλαθοῦσαν ἀνθρωπίνην ὑπόθεσιν ("ψυχολογικῶς φυσικὴν" καὶ "φαινομένην ἀσφαλεστάτην") τῶν μεταξὺ ἡλίου καὶ πλανητῶν ἀποστάσεων ὡς ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸν νόμον μετρούμενων ἐπ' εὐθειῶν Εὐκλειδείων! Διότι διέφυγεν ἀπὸ τῶν μελετητῶν ἡ Λογικὴ ἀνάγκη τοῦ καθορίζεσθαι τὸ ἴχνος ἐφ' οὗ μετρεῖται ἡ ἡλιουπλανήτου ἀπόστασις διὰ φυσικοῦ νόμου ἑτέρου, ἀνεξαρτήτου, κεχωρισμένου! Οὐ φυσικὸς ἀλλὰ μαθηματικὸς ὢν, ὁ δι' εὐθειῶν Εὐκλειδείων καθορισμὸς περιφρονεῖ τὴν ἐπήρειαν τοῦ λοιποῦ σύμπαντος ἐπὶ τῆς ἔλξεως ἐκάστων δύο σωμάτων, καὶ αἴρει ὑφαιρῶν τὴν συμπαντικὴν τοῦ σύμπαντος λειτουργίαν! Πιστοποιεῖται δ' ὅτι ἀκριβῶς τοιαύτη ἐστὶν ἡ συνέπεια τῆς ὡς ἂν ὑποθέσεως διὰ τῆς ἀποτυχίας τῆς καθ' ὑπόθεσιν λειτουργίας τοῦ νόμου! Ὁ ἅπαν τὸ σύμπαν συνέχων λειτουργῶν φυσικὸς νόμος (πιθανότατα ὁ κατὰ τὸ ἴχνος τῆς ἐλαχίστης δράσεως καθορίζων τὴν διὰ τοῦ νόμου τοῦ Νεύτωνος ἐνεργοῦσαν ἀπόστασιν, ὡς δὲ μᾶλλον διάφορος τῆς ἑτέρας ἐστὶν ἐκάστη τῶν ἐλαχίστων πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πρὸς τὸν πλανήτην δράσεων, ἄρα τὸ γινόμενον τῶν κατὰ τὰ δύο διάφορα ἴχνη ἀποστάσεων ἀντὶ

τοῦ τετραγώνου τῆς Εὐκλείδειου δείται λογίζεσθαι ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Νεύτωνος) *ἀναγκαίως ὀρίζει μέσον $(d_1 d_2)^{1/2}$ ἴχνος μείζον* τοῦ κατ' εὐθείαν Εὐκλείδειον, καὶ *φυσικῶς ἄγει εἰς τὴν περιστροφὴν* τοῦ περιηλίου! Ὁ κατὰ Νεύτωνα νόμος, ἄρα, *συμπληρούμενος διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἴχνους, οὐκ ἀναιρεῖται, χῆ εἰσαγωγὴ τῆς γενικῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος πρὸς διόρθωσιν τοῦ δῆθεν σφάλματος τοῦ νόμου τοῦ Νεύτωνος οὐκ ἀπαιτεῖται!*

(δ) Ἡ *ὑπόθεσις* τῆς σταθερότητος τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός ("ψυχολογικῶς φυσικῆς" καὶ "φαινομένης ἀσφαλεστάτης") οὕσα θεμελιακὴ εἰς τὴν *ἐφεύρεσιν* τῆς εἰδικῆς (σταδίου *ἀπαρατήτου* εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς γενικῆς) θεωρίας τῆς σχετικότητος παρέβλεψε δύο τινά: (i) τὸ *βαρὺ* σφάλμα τῆς ἀναλύσεως τοῦ πειράματος τῶν **Michelson & Morley** καὶ (ii) *αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ φωτός!* Σχετικῶς μὲν πρὸς τὸ πείραμα, ἢ *ὡς αἰεὶ παράλληλος πρὸς τὸν κύριον ἄξονα* τοῦ ὄργανου (**interferometer**) *ὑποθεθεῖσα* συνολικὴ αὐτοῦ ἐν τῷ χώρῳ ταχύτης, ἀντὶ τῆς κατ' *ἄγνωστον κατεύθυνσιν ἀληθοῦς κούσιωδῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος σταθερᾶς συνολικῆς* αὐτοῦ ἐν τῷ χώρῳ ταχύτητος, ἄγει εἰς τὸ γνωστὸν πλὴν *ἐσφαλμένον* συμπέρασμα τῆς κατὰ **Fitzgerald** συμπίεσεως τοῦ ὄργανου κατὰ τὸν κύριον αὐτοῦ ἄξονα, *οὐχὶ δ' εἰς τὸ ὀρθὸν* συμπέρασμα τῆς συμπίεσεως κατὰ τὴν κατεύθυνσιν τῆς *ἀληθοῦς συνολικῆς* ἐν τῷ χώρῳ ταχύτητος! Ὁ **Einstein** *ἐπέλεξε* τοιαύτας μεταβολὰς τῶν συντεταγμένων (αἷς *ἐσφαλμένως ἀλλ' ἠθελημένως ἐδόθη* τὸ προσωνοῦμιον **Lorentz**) ὥστε παραγάγη τὴν *ἐσφαλμένην* **Fitzgerald** συμπίεσιν! Ἡ *ἀληθῆς* συμπίεσις, ἀναγνωρίζουσα τὰ *τετράγωνα* τῶν *ἡμιτόνων* τῶν γωνιῶν τῶν ἀξόνων μετὰ τῆς κατευθύνσεως τῆς *ἀληθοῦς* συνολικῆς ἐν τῷ χώρῳ ταχύτητος *ἀπαγορεύει τὴν ἐπιλογὴν τῶν μεταβολῶν Lorentz*, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν παραγωγὴν τῆς εἰδικῆς θεωρίας! Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ φῶς, τοῦτο τὸ *μέγα* σφάλμα ἐπίσης ποιεῖται: παρότι τὸ φῶς ἀναγνωρίζεθ' ὡς *μία* τῶν μορφῶν ἐνεργείας, χῆ ἐνέργεια *ὀρίζεθ' ὡς τὸ γινόμενον μάζης καὶ τοῦ τετραγώνου τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς αὕτη κινεῖται, οὐδεμία* μάζα ἀναγνωρίζετ' ἀντίστοιχος τῆς τοῦ φωτὸς ἐνεργείας! Ἡ *ἐπιβαλλομένη* ἀναγνώρισις τῆς μάζης τοῦ φωτὸς *ἐπιβάλλει τὴν ἀπ' ἀρχῆς συμπερίληψιν* τούτου εἰς τὸ *συμπαντικὸν* φαινόμενον τῆς βαρύτητος! Τούτου δὲ γενομένου *ὄλως ἄλλα περαίνεται* περὶ τῆς δομῆς τοῦ συνολικοῦ σύμπαντος καὶ ταχύτητος τοῦ φωτός: Ἡ *ὑστέρᾳ* καθορίζεται *συμπαντικῶς καὶ βαίνει συνεχῶς μειουμένη* κατὰ τὴν $-1/3$ δύναμιν τῆς *ἡλικίας* τοῦ σύμπαντος, ἐγείρουσα μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ οὐσιῶδες ἐρώτημα περὶ τοῦ *μετρούντος* τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ! Ἡ προ-

τέρα οὐσα οὐσιωδεστάτη, *ἀνατρέπουσα* τὴν περὶ τοῦ σύμπαντος κρατοῦσαν ἀντίληψιν, καὶ μὴ δυναμένη δι' ὀλίγων περιγραφῆναι, ἀσφαλῶς οὐ τοῦ παρόντος.

(ε) Κατὰ τὴν ἱστορικὴν μεταξὺ **Einstein** καὶ **Niels Bohr** (κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπίσης Ἑβραίου) συζήτησιν, ὁ δεύτερος εἶπε τῷ πρώτῳ "μὴ τῷ Θεῷ λέγεις τί Αὐτὸν δεῖ ποιεῖν", πλὴν ὡμολόγησεν ὅτι καὶ αὐτοῦ ἢ ἐπὶ Θεῷ πίστις ἐν καταστάσει πλήρους ἦν ἀταξίας. Κεντρικὴ τῆς **quantum physics** μορφή ὡν ὁ **Bohr**, ἐκκινήσας ἀπὸ τῆς "ἐξηγήσεως" τῆς δομῆς τοῦ ἀτόμου τοῦ ὑδρογόνου, ἔθηκε τὰ θεμέλι' αὐτῆς ὁμοῦ μετὰ τῶν **Planck** (ἀκτινοβολία τοῦ μέλανος σώματος), **Einstein** (φωτοηλεκτρικὸν φαινόμενον), μελῶν τῆς "σχολῆς Κοπενχάγης", καὶ **Heisenberg** (ἀρχὴ τῆς ἀπροσδιοριστίας). Βασικὴ ἀναδεικνυμένη ἐς τὰ φαινόμενα τῆς **quantum physics** ὡς ἐπίσης κὰς τὴν κινητικὴν τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἀντιδράσεων ἐστὶν ἡ "σταθερὰ" **Planck, h = 6.626x10⁻²⁷ erg sec**, διαστάσεων δράσεως, ἥτοι (ἐνεργείας)×(χρόνον), ἢ (μάζης)×(μῆκος)²×(χρόνον)⁻¹. Ἦτις ἐπίσης ἀποτελεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ **Heisenberg** εἰσαχθὲν μέτρον τῆς *δήθεν φυσικῆς* ἀπροσδιοριστίας. Πλὴν *οὐδεὶς οὐδέπω ἐξήγησε πῶς ἢ "ἀπροσδιοριστία" προσδιορίζει ἀκριβῶς* αὐτὰ τὰ φαινόμενα! Οὐτε ὁ **Planck** τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ μέλανος σώματος, οὐτε ὁ **Einstein** τὸ φωτοηλεκτρικὸν φαινόμενον, οὐτε αὐτὸς ἔτι ὁ **Bohr** τὴν κίνησιν τοῦ ἠλεκτρονίου τουλάχιστον ὡς *ἀρχικῶς* αὕτη ἐπαρουσιάσθη, ἥς ἔνεκα καὶ τὸ βραβεῖον **Nobel** κατέλαβεν! Οὐτε ὁ **Heisenberg** ἢ τις ἄλλος πειστικῶς ἀνεξήγησε τὰ φαινόμενα ταῦτα. Καὶ οὐκ ἐστὶ περιέργον ὅτι ὁ **Einstein** οὐδέποτ' ἐπέισθη ὅτι ἡ "ἀπροσδιοριστία" ὄντως προσδιορίζει! "Ὅ,τι *παρὰ πάντων ἕως τοῦ νῦν πονηρῶς ἀπεκρύβη* ἦν ἢ *πειραματικὴ* διαπίστωσις τῆς *θεμελιακῆς* ἐν τῇ φύσει ἐπενεργείας τῆς *ἀδαιρέτου μονάδος ἐλαχίστης δράσεως*, ἥτοι, τῆς ἐν τῇ φύσει λειτουργίας τῆς δράσεως κατ' *ἀκέραια* πολλαπλάσια τῆς βασικῆς μονάδος *ἐλεγχούσης τὴν πρόοδον πασῶν τῶν φυσικῶν ἀντιδράσεων καὶ πάντων τῶν φυσικῶν φαινομένων!* Ἄλλως εἰπεῖν, *ἀπεκρύβη* ὅτι ἡ φύσις, ἄψυχός τε καὶ ἄνους, ἐν τούτοις *"ἀναγνωρίζει"* ἀπλῆν ἀριθμητικὴν, καὶ λειτουργεῖ βάσει καθ' ὅλα λεπτομερῶν νόμων (τῆς φύσεώς γε, οὐχὶ τῆς φυσικῆς) ὑποκρυπτόντων γνώσιν τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν! Πλὴν νόμων οὐδόλως περιοριζομένων εἰς τὸ καταδείξαι τὸν Νομοθέτην μαθηματικὰς γνώσεις ἔχοντα, (ιδὲ καὶ κατωτέρω, στ) ἀλλὰ καὶ διὰ γενικοῦ νόμου φροντίσαντα διατηρεῖσθαι σταθερὰν τὴν κόσμον μορφήν ἕως τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τοῖς ἀντιδρῶσιν αὐτοῦ μέρος παρέχεται τὸ ἐλάχιστον διὰ τοῦ γενικοῦ νόμου καθωρισθὲν ποσὸν δράσεως ἢ τι ἀκέραιον αὐτοῦ πολλαπλάσιον, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διὰ τῆς ἀντι-

δράσεως επιτυγχανομένης μεταβολῆς! Τὸ πρόβλημα τῆς *μείζονος σημασίας* τοῦ τῆς ἐλαχίστης δράσεως νόμου, ἤτοι τοῦ νόμου τῆς *ἐν τῇ φύσει λειτουργούσης μεγίστης οἰκονομίας δυνάμεων*, συζητηθὲν μεσοῦντος τοῦ 18^{ου} αἰῶνος ὑπὸ τοῦ **Maupertuis**, ἀναγνωρίσαντος τὴν ἐν αὐτῷ κρυπτομένην λειτουργίαν τοῦ *Λόγου, μόνου γ' ἱκανοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τὴν ἔννοιαν* τῆς οἰκονομίας δυνάμεων καὶ συλλαμβάνειν μέτρα *γενικῆς πρακτικῆς ἐν παντὶ τῷ φυσικῷ σύμπαντι ἐφαρμογῆς* τῆς ἐννοίας αὐτῆς, ἤτοι *οὐδενὸς ἐτέρου ἢ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, δῆθεν* ἐλύθη ὑπὸ τοῦ **Voltaire** εἰς βάρος τοῦ **Maupertuis**, πρὸς μείζονα τόθ' ἱκανοποίησιν τῆς *δῆθεν ἤδη πεφωτισμένης* Εὐρώπης. Σήμερον οὐδεὶς πλέον ἔχει θάρρος καὶ πίστιν *δι' ἴασι* τὰς παλαιὰς πληγὰς ἀναξέσαι, καίτοι νῦν οἱ ὄροι θριαμβευτικῶς ἀντιστρέφονται καὶ καταγέλαστοι καταδείκνυνται οἱ τότε καὶ νῦν ὑβρισταί!

(ς) Γνωστή ἐστὶν ἡ πεποίθησις τῶν ὀπαδῶν τῆς νῦν κρατούσης **quantum physics** ὅτι *οὐδεὶς* γενικὸς νόμος ὑπάρχει προσδιορίζων τὴν *ἀκριβῆ* δομὴν τῶν ἀτόμων. Ἐρείδεται δ' αὕτη ἐπὶ τῆς *βασικῆς* ἀντιλήψεως ὅτι τὸ ἠλεκτρόνιον ὡς οἶονεὶ σημειακὸν σωματίον ἐνεργεῖ ἐντὸς τοῦ ἀτόμου, καίτοι *ἀδιάσειστ' ἐστὶ τὰ εὐρήματα* τὰ μαρτυροῦντα τὴν ὡς *σφαιρῶν* ὑπαρξιν τῶν ἀτόμων, μᾶλλον ἢ τὴν ὡς διπόλων, τριπόλων ἢ πολυπόλων! Ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως ἤδη ἐν ἔτει 1930^ῳ ἐνεργῶν ὁ **Hylleraas** περιέγραψε τὴν *θεωρητικῶς ὑπολογιζομένην* ἐνέργειαν ἰοντισμοῦ τοῦ ἀτόμου τοῦ ἡλίου (ἔχοντος δύο ἠλεκτρόνια) διὰ συναρτήσεως δεκακαίτεσσάρων παραμέτρων! Ἡ χρῆσις τῶν σημερινῶν ὑπολογιστῶν, εἰς *οὐδεμίαν* ὡς εἰκὸς μείωσιν ἀπέβη τῶν παραμέτρων, ἀλλὰ μόνου τοῦ χρόνου ὑπολογισμοῦ αὐτῶν. Οὐδεὶς ἔτι γινώσκει πόσας καὶ ποίας δεῖ εἶναι τὰς παραμέτρους τὰς ὀριζούσας τὰς ἐνεργείας ἀτόμων ὡς τὸ ἀσβέστιον (20 ἠλεκτρόνια), ἢ ὁ σίδηρος (26 ἠλεκτρόνια), ἢ ἔτι αὐτὸ τὸ οὐράνιον (92 ἠλεκτρόνια)! *Ὅλως ἄλλη ἐπιτυχάνετ' εἰκῶν*, καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ *ἀπλουστάτη καὶ παντάπασιν ἐνστάσεων ἐλευθέρα*, τῶν ἠλεκτρονίων λαμβανομένων ὡς *ὀμοκέντρων σφαιρικῶν ἐπαλλήλων* *περὶ τὸν πυρῆνα συμπαλλομένων φλοιῶν*, ἀποδεικνυμένων *κειμένων ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἓνα νόμον δομῆς* διὰ πάντα τὰ *ἄτομα*! Οὐδὲ τοῦτο, βεβαίως, ὁμολογεῖται ἤδη ἀπὸ τοῦ 1985! Πᾶς γινώσκων τὰς λεπτομερείας τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ τὰ τῶν ἔτι *κατὰ γενικὴν βλασφημίαν Θεοῦ* κρατουσῶν ἀκαδημαϊκῶν καὶ βιομηχανικῶν αὐτοκρατοριῶν ἄς ὀρθοῦσθ' ἢ ἄθεος πρώτη ἐπέτρεψε καλῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τοὺς διὰ *γενικῆς συνωμοτικῆς καταπνίξεως ἐπιβληθείσης* *σιωπῆς λόγους*, τῆς *Ἐκκλησίας γινωσκούσης ἄλλ' ἐπίσης* *σιωπῆς*!

5

Η ΘΕΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΞΙΑ

§41 (α) Καταφανείσης καὶ διὰ τῶν ὡς ἄνω ὀλίγων ἀλλὰ δραστη-
κῶν παραδειγμάτων τῆς ἀδιασείστου ἀποδεικτικῆς τοῦ φυσικοῦ κό-
σμου ἀξίας περὶ τοῦ προϋπάρχοντος αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ καθορι-
στικῶς ἐπιβαλλομένου καὶ λειτουργούντος καθαρῶς Πνευματικοῦ
Λόγου, παντάπασιν ἐν τῷ κόσμῳ ἀπουσιάζοντος παντὸς φυσικοῦ
νομοθετικοῦ, ἐκτελεστικοῦ, συντομιστικοῦ, ἐλεγκτικοῦ, διορθωτικοῦ,
ἐπικοινωνιακοῦ καὶ λοιποῦ ἀναγκαίου κέντρου, ὄργάνου, ἢ μηχανι-
σμοῦ, οὐδεμία δύναται πλέον ὑπάρξει ἀμφιβολία περὶ τῆς ὑπάρξεως
τοῦ Θεοῦ ὡς Καθαροῦ Πνεύματος καὶ Προσώπου!

(β) Ἡ οὕτω πλέον ἀποδεδειγμένη Θεοῦ ὑπαρξις ἐπιβάλλει τὴν πλήρη
ἀναθεώρησιν καὶ τῆς ἡμετέρας ἀντιλήψεως περὶ κόσμου καὶ τῆς
μετ' Αὐτοῦ ἐκάστου ἡμῶν σχέσεως!

§42 Ὡς οἱ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου νόμοι ἀποδεικνύασι καὶ τὴν
ἕως θανάτου φυσικὴν τούτου ἐξάντλησιν (ιδεὶ σ. 55), ὁ Καθαρὸν Πνεύ-
μα Θεός, πνευματικῶς ἄρα μόνα καὶ διὰ τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἐπιδιώ-
κων, κατὰ Λογικὴν ἀνάγκην ἀδήριτον ἐκτὸς τοῦ θνήσκοντος φυσι-
κοῦ κόσμου ἔθηκε τὸν πρὸς ὃν προσβλέπει σκοπὸν τῆς Δημιουργίας!

§43 Καὶ διὰ τοῦτ' ἄρ' ὡσαύτως ἡμᾶς δεῖ πρεσβεῦειν τὸν σαφῆ
ἀπὸ τῆς ὕλης τοῦ πνεύματος χωρισμόν. Ἄλλ' οὐδόλως τοῦτο σημαί-
νει ὅτι ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐπέλεξεν ὁ Θεὸς διαμένειν ὅλως κεχωρισμέ-
νος! Παντοδύναμος δ' ὢν κούδεμιᾶ δυνάμει ἐκτὸς ἑαυτοῦ ὑποκείμε-
νος, ἄρ' εἰ βούλεται, δύναται καθ' ὃν τρόπον Αὐτὸς θέλει ὃν κόσμον
ἐδημιούργησεν ἐπισκέψασθαι! Οὐδεὶς ἐρευνητῆς ἐπιλέγει διὰ παν-
τὸς παραμένειν ξένος πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐργαστήριον, ὅπερ αὐτὸς
οὗτος ἐδημιούργησε κατὰ σκοπῶ ἐπισκέψεως! Ἀσφαλῶς δύναται ὁ
Θεὸς ὡς Πνεῦμα ἐπισκέπτεσθαι τὴν Δημιουργίαν Αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅλως
ἄλλη ἐστὶν ἢ προσωπικὴ ἐμπειρία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ φυσικοῦ κό-
σμου ὑπὸ φυσικοῦ γε προσώπου! Οὐδεὶς ἄρ' ἔξεστιν ἀπαγορεύσαι
τῷ Θεῷ, ὡς ὅτι οὐδεὶς δύνατ' ἐμποδίσαι Αὐτόν, ἐνανθρωπήσαι καὶ
παρουσιασθῆναι μεταξὺ ἡμῶν ὡς εἷς γε ἡμῶν!

6

Η ΘΕΟΥ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΙΣ

§44 Ὑπὸ τὸ πνεῦμ' αὐτό, καίτοι γε δύναται ὁ Θεὸς δημιουργῆσ' ὡς καὶ τὸν ἄνθρωπον διὰ μόνου τοῦ Λόγου, ἢ ὡς ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ γραφικῇ, πρὸς κατανόησιν καὶ παρὰ τῶν τότε κἀν παντὶ χρόνῳ "ἀπλουστέρων" ἀνθρώπων, περιγραφῇ τῆς διὰ χειρῶν Θεοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας *οὐ κείτ' ἐκτὸς τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ!*⁴ Ἡ πρώτη δυνατική ἔστω οὖν ἄρα τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις ἣν ἡ ἐκεῖ ὑπονοουμένη, *κουδενὶ δεχομένῳ αὐτήν, εἴτε χάριν θρησκείας εἴτε χάριν ποιήσεως, ἔξεστιν ἀρκεῖσθαι πάσαν ἑτέραν τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησιν!*

§45 *Τίς ἄρ' ἦν, τίς παντελῶς ἐδύνατο εἶναι, ὁ σκοπὸς τῆς δυνα-*

⁴ Οὐδόλως γε τοῦτο ὑποχρεοῖ ἡμᾶς πιστεῦναι εἰς τὰ κατὰ λέξιν ἐκεῖ γεγραμμένα περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Πνεῦμ' Ἀγαθὸν ὢν ὁ Θεός, ἄρα καὶ Πνεῦμ' οὐ σπατάλης ἀλλ' Οἰκονομίας ἐστίν. Αὕτη δ' ἐπιτυχάνεται διὰ γενικοῦ νόμου προβλέψαντος τὰ πάντα συντελεσθῆν' ἐν χρόνῳ προσφῶρῳ ἐκάστῳ αὐτῶν. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλειωδεστάτη ἐξεικόνισις τῆς Θεοῦ Σοφίας, Ἰσχύος, Ἀγάπης, Φροντίδος καὶ περὶ πάντων Προνοίας, ἀπερ' ἐκ τοῦ μὴ ὅλως εἶναι δι' Αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι προῆλθον. Εἰ κἀν τῷ παρόντι χρόνῳ ἡμεῖς ὅλως ἀδυνατοῦμεν ἐν νῶ συλλαβεῖν τὸν ἀπλοῦν ἐπ' αἰῶνας μακροῦς πρὸ ἡμῶν κείμενον τοῦ σύμπαντος τρόπον, καὶ κατ' ἄγνοιαν ἢ καὶ περιφρόνησιν ὡς καὶ τῆς προσωπικῆς ἡμῶν περιστάσεως καταγιγνώμεθ' ἀπ' ἀκαδημαϊκῶς ὑψηλοῦ εἰς ὅλως ἀστείας ἀλλ' οὐσία βλασφήμους οὐ τοῦ Θεοῦ μόνου ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς πρὸ ἡμῶν τῶν πραγμάτων ἀπτήης μαρτυρίας ἀναζητήσεις τοῦ τρόπου δῆθεν γενικοῦ τινος νόμου περιττὸν ποιούντος τὸν Κύριον, πᾶς κοινὸν ἔχων νοῦν ἀντιλαμβάνεται πλέον τὸ νόημα τοῦ λόγου περὶ τῶν "πτωχῶν τῷ πνεύματι"! Τὸ μὲν "πτωχὸν" πνεῦμα τῆς ταπεινῆς γραίας τῆς πιστευσούσης κατὰ λέξιν τὰ ἐν τῇ Γραφῇ γεγραμμένα, πλὴν κατανοούσης τὸ μεγαλεῖον τῆς ὅλης πρὸ αὐτῆς οὔσης δημιουργίας ὡς κατασκευάσματος Νοῦ σώζει! Τὸ δὲ "πλουσιώτατον" πνεῦμα τῶν υπερηφάνων καθηγητῶν πανεπιστημίου χιερραρχῶν, ἐθελουφυφλούντων πρὸ τῶν σφετέρων ἐν ἐσόπτρῳ βλεμμάτων καὶ τῆς τοῖς πᾶσιν ὀρατῆς μαρτυρίας τοῦ κόσμου καὶ βλασφημούντων τὸν πρὸ αὐτῶν αὐτὴν Θέοντα, ἀπλῶς περιάγει εἰς θλίψιν τοὺς καθορῶντας ἀμφότερα τὸν τε ἀφ' ὑψηλοῦ ἐκπεσμὸν διὰ τὴν ἐν "πλουσίοις τῷ πνεύματι" ἀπουσίαν πνεύματος ἀληθείας καὶ γενναιότητος καὶ τὴν ἀπαίτησιν ἀποδόσεως αὐτοῖς τοῦ δέοντος σεβασμοῦ διὰ τὸν "πλοῦτον" αὐτῶν! Ὅτι καταθλίβει ἡ ὄψις τῶν εἰς κενολογίαν περιεργόντων τὴν Ἐπιστήμην καὶ Θεολογίαν!

τικῶς δευτέρας (τῆς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν πρώτης πιστευομένης) ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ; Πῶς οὐχ ἡ ἐπιβοήθησις τοῦ σκοποῦ τῆς ὅλης δημιουργίας; Ἄλλὰ τίς ἄρα δύνατ' εἶναι ὁ σκοπὸς αὐτῆς, δοθέντος τοῦ ἐκ θεοῦ σχεδίου (διὰ τῆς συνεχοῦς διαστολῆς τοῦ συμπαντος καὶ τῆς συνεχοῦς μειώσεως τῆς ταχύτητος τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ συνεχοῦς ἀφανισμοῦ ἄρα τῆς ἐν αὐτῷ ἐνεργείας, καὶ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως ἐν αὐτῷ τῆς μονάδος ἢ τῆς δράσεως) ἐπερχομένου θανάτου τοῦ φυσικοῦ κόσμου; Πῶς οὐχ ἡ σωτηρία τοῦ πνεύματος πάντων ὧν σκεπτομένων, πνευματικῶς πλήρως ἀνεπτυγμένων, καὶ πάντα τὰ πνευματικὰ δυναμένων πλασμάτων, ἃ, σταθερῶς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῷ ἄρ' ὑπερβαίνοντι ὡς καὶ τὸν θάνατον τῆς ὅλης φυσικῆς δημιουργίας προσβλέπων, Οὗτος ἐδημιούργησε; Τίς δ' ἐστὶ σωτηρία εἰ μὴ ἡ ὀριζομένη ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ μόνου; Πῶς δ' αὕτη δύνατ' ἐπιτεύξασθ' ὑφ' ἡμῶν ἂν μὴ διδαχθῶμεν αὐτὴν εὐθέως τε καὶ τελείως ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀποδεχομένου ὑποστήναι πᾶσαν τὴν ἐμπειρίαν ἡμῶν ὡς εἶς γε ἡμῶν; Πῶς δ' οἱ ἄνθρωποι πείθονται πέραν ἀμφιβολίας οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ πάσης δυνατότητος ἀντικρούσεως, ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ τεθεὶς αὐτοῖς ὅρος οὐκ ἐστὶ πέραν τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ἂν οὐχ εἶς ἐξ ἡμῶν, ὁ ἐλάχιστος, ἐπιτύχη τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅρον; Πῶς δὲ πάντες σωθήσονται ἂν μὴ σωθῆ καὶ ὁ ἔσχατος; Πῶς ἄρ' ἦν δυνατόν μὴ ἀνευρεῖν τὸν Θεὸν μεταξὺ τῶν ἐσχάτων, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ τὴν προσομοίωσιν προβάτων ἀπολωλότων κληθέντων; Πῶς οὖν ἄρ' ἡμῖν ἔξεστιν ἐπιτίθεσθαι κατὰ τοῦ Θεοῦ εἴτε διότι μεταξὺ τινῶν ἡμῶν ἐνανθρωπήσας, κατὰ Λογικὴν ἀνάγκην ἀδῆριτον, ὑπέδειξεν ἡμᾶς μείζονα τῶν λοιπῶν πάντων ἔχοντας σωτηρίας τὴν χρεῖαν, εἴτε διότι ἐλευθέρως ἀποφασίσαντες οἱ μεταξὺ ὧν ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπησεν ἀπορρίψαι τὴν προσφορὰν σωτηρίας, ἀνοήτως συνάγομεν ὅτι ἄρ' "ἀπώλεσε" τὸν χρόνον Αὐτοῦ ὁ Θεὸς μεταξὺ αὐτῶν εὐρεθεὶς μάλλον ἢ μεταξὺ "ἡμῶν" καλλιόνων ὑποδειχθέντων διὰ τῆς ἐκείνων ἰδίας Αὐτοῦ ἐκλογῆς; Καλλιόνων ἡμῶν ὑποδειχθέντων, πῶς οὖν ἄρ' οὐκ ἀποδεχόμεθα τὴν οὐσιώδη τῶν καλλιόνων εὐθύνην τοῦ καὶ ἄνευ τῆς μεταξὺ ἡμῶν προσωπικῆς τοῦ Θεοῦ παρουσίας ἀποδείξαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντως ἱκανοὺς ἐπὶ τᾶριστα; Πάντες οἱ λαοὶ ἑαυτοὺς ἕκαστος ὑποδεικνύασι τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτοὺς! Ἄλλὰ μόνη ἡ ἐπὶ τᾶριστ' ἐπίδοσις ἀποδείκνυσι τὴν ἐκλεκτότητ' αὐτήν! Πῶς χέαυτοὺς καλλίονας τῶν λοιπῶν οὖν ἄρα δοκοῦμεν καὶ θάπλουν τοῦτ' οὐδόλως κατανοοῦμεν; Ἐπαγωγικῶς γὰρ αἰρόμεθα!

§46 Ὡς καθ' ὅλ' ἀπαραβάτως σεβαστὴ κρίνεται παρὰ πάντων ἢ τῶν ἀνθρώπων διάκρισις ἐκλογῆς τῆς πνευματικῆς πορείας αὐτῶν, πῶς ἄρα τολμῶμεν ἀπαγορεύειν τῷ Θεῷ ὁμοίως διακρίναι ἡμᾶς καθ'

ὁ ἀκριβῶς μέτρον ἡμεῖς τὴν διάκρισιν πεποιήκαμεν; Τί γὰρ οὖν ἄρ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ προσδοκῶμεν; Ὅν ἐν τῆδε ζωῇ ἀπορρίπτομεν διαρρηδην ὡς φορτικόν, περιττόν, ἄχρηστον, πῶς ἀπ' Αὐτοῦ ἀναμένομεν ὅπως δεχθῆ ἡμᾶς ἐν τῇ ἀγάλῃ Αὐτοῦ, Παράδεισον κληθεῖσαν, ἐν τῇ ἐπομένῃ, εἴ γε Αὐτὸς ἔκρινε καὶ δι' ἡμᾶς ἀναγκαῖον ὑπάρξαι μετὰ ταῦτα ζωῆν; Πῶς δ' ἀπαγορεύομεν ὡς δῆθεν παράλογον ἐκείνης τὴν ὑπαρξιν ἀπλῶς διότι φοβούμεθ' ὅτι κείνης ἀληθῶς ὑπαρχούσης ἡμεῖς εὐρεθησόμεθ' ὑπὸ δυσμένειαν; Ἄγνοοῦμεν ὅτι ἄλλοι δικαιοτέρων τοῦ ἡμετέρου βίον διάγουσιν; Ὅτι, ἄρα, καὶ καλλίονος δικαιούνται μισθοῦ μετὰ ταῦτα; Πῶς οὖν ἄρα κατὰ "λογικὴν" καὶ "δικαιοσύνην", ὡς καὶ γελοιοτάτην χάριν "δημοκρατίας" ἰσότητα, ἀπαιτοῦμεν τὴν πλήρη κατάργησιν τῆς μετὰ ταῦτα Θείας Δικαιοσύνης, τουτέστι τὴν ἄρνησιν ἀποδόσεως τοῖς καλλίονσι μισθοῦ τοῦ ἡμετέρου καλλίονος, διὰ τῆς ἀρνήσεως ὑπάρξεως τῆς μετὰ ταῦτα ζωῆς; Καὶ τοῦτο παρ' ἀνθρώπων δῆθεν διανοουμένων, καὶ διὰ τὴν "ἐκλεκτότητα" αὐτὴν ἐγγύτερον ἢ ἡμεῖς τοῦ Θεοῦ ἰσταμένω;

§47 Τῶν ὡς ἀνωτέρω πάντων δοθέντων, καὶ δεδομένης ἐν τινῶν ἡμῶν ταῖς γραφαῖς τῆς ἀναμονῆς τοῦ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν ἀποσταλησομένου Μεσσίου, πῶς ἄρ' ἔτι δοκοῦμεν ὅτι ἵνα τοῦδε κόσμου προβλήματα τινὰ λύση κατὰ τὰς προσδοκίας ἡμῶν Αὐτὸς ἐπελεύσεται μᾶλλον, ἢ ἵνα λύση τὰ τῷ Θεῷ ἀγαπητότατα προβλήματα Πνεύματος; Ἄναφερόμενοι δ' ἐς τὸν Μεσσίαν, καὶ δεχόμενοι τὴν δυνατότητ' ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, πῶς ἄρα δοκοῦμεν κατὰ Θεῖαν Οἰκονομίαν ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένας τὰς δύο ταύτας Θείας ἐλεύσεις μᾶλλον ἢ ὡς μίαν καὶ μόνην; Μιᾶς οὖν ἐκείνης τῆς Ἐλεύσεως οὔσης, πῶς οὐκ ὀρθῶς κρίνομεν ἄρ' ὅτι οὐδὲν τοῦδε θνητοῦ κόσμου πρόβλημ' ἐστὶν ἱκανῶς μεῖζον ὥστ' ἀπαιτεῖν τὴν προσωπικὴν τοῦ Θεοῦ παρουσίαν ἵνα λυθῆ!; Ἄλλως εἰπεῖν, κακῶς οἱ Ἰουδαῖοι ἀνέμενον τὸν Μεσσίαν ἵν' ἐπιβάλη αὐτοὺς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη! Καὶ κάκιστα, τοῦ Χριστοῦ δηλώσαντος ὅτι ἐλήλυθεν ἐκ Θεοῦ, οὔτοι ἀπέρριψαν Αὐτὸν ὡς μὴ τὸν Ἄναμενόμενον ὄντα, διότι ἀπεποιήθη τὴν ἀπαίτησιν τοῦ καθιστάσαι αὐτοὺς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη! Οὐδέποθ' ἡ θεολογία τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ὑπεράνω τοῦδε κόσμου ἐξήρηθη! Οὐδέ γ' ἡ τῶν ἐκ τῶν Χριστιανῶν πλείστων, ὡς ἡ διαρρεύσασα δισχιστικὰ ἀψευδῶς παρὰ τὰ παρὰ "Χριστιανῶν" δηλούμενα μαρτυρεῖ· ἀνεπαρκῶς τὸ Πνεῦμ' ἀπὸ τῆς ὕλης διαχωρισάντων! Ὅτι κατὰ τόνδε τελευταῖον καιρὸν οἱ Ἑβραῖοι μετέρχονται μέσων ἐπιβαλεῖν ἑαυτοὺς ἄνευ τοῦ δῆθεν ἔτι ἀναμενομένου Μεσσίου οὐδὲν ἄλλο ὑποδηλοῦν, ἢ ὅτι σιωπηρῶς ἀπέκαμον ἀναμένοντες κἀνέλαβον ἐπιλύσαι ὃ αὐτοὶ βλέπουσιν εἶναι τὸ πρόβλημα· ὅπερ οὐδὲν ἕτερον ὑποβάλλει τῆς ἀν-

τιλήψεως ὅτι, εἴτε πλέον ὅλως ὄντως ἀπέβαλον τὴν πίστιν εἰς τὸν Μεσσίαν, εἴτε πλέον ἐπέισθησαν ὅτι ὄντως ὁ Χριστὸς ἦν ὁ Μεσσίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς ἀρεσκείας αὐτῶν ἢ αἰτία, ἢ οὐσία, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκείνου Ἐλεύσεως!

Σχόλιον: (i) Βαρύτατοι Λογικῶς οὗθ' οἱ λόγοι! Ἄλλ' ἐπιβαλλόμεν' ὑπὸ τοῦ Λόγου διὰ τὸν Λόγον! Καὶ γ' οὐχὶ πρὸς διάκρισιν κάποκοπὴν συγκεκριμένων ἀνθρώπων ἢ τοῦ ὅλου λαοῦ τῶνδε πραγμάτων γίγνεθ' ἡ μνεία, ἀλλὰ πρὸς διάκρισιν τῆς πνευματοφθόρου δῆθεν ἀνθρωπιστικῆς "φιλοσοφίας" τῆς ἀφοριζούσης τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ κάπο τοῦ ἐν ἑαυτῷ Πνεύματος τοῦ φέροντος αὐτὸν ἐπ' ἀνώτερα. Οὐ γὰρ τυχαῖον ὅτι οἱ διασημότερ' Ἑβραῖοι τῆσδ' ἐποχῆς, οὐ πρὸς, ἀλλ' ἀπὸ, τοῦ Θεοῦ προάγουσι τοὺς ἀνθρώπους, διὰ θεωριῶν ἀθέων παραγωγῆς, διὰ θεαμάτων ἀσέμων παρουσιάσεως, διὰ πραγμάτων ἐγκοσμίων ἐπιδιώξεως, πάντων τῶν τοιούτων στεφανομένων διὰ τῆς ἑαυτῶν προβολῆς διὰ ταῦτα· οἷς συμπορεύονται καὶ πάντες οἱ πρὸς τοιαῦτα προσβλέποντες, τὰ κείνων συμμεριζόμενοι ὑποδήματα! Φεῦ! Διὰ τῶν Ἑβραίων μέσῳ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Μωαμεθανῶν, πλήν ἄνευ ἐνδοσκοπήσεως σὺν Θεῷ, προῆλθε κατὰ τοὺς νεωτέρους καιροὺς ἢ ἐπὶ τὸν Ἐνα Θεὸν πίστις! Νῦν καθορῶμεν τὴν σὺν ἐκείνοις χάριν κερατίων ἀπὸ Κείνου στροφὴν τῶν ἀνθρώπων, καίτοι καθ' ἑβδομάδα "πιστῶν" τῶν καὶ "πολιτῶν" γέμουσιν αἱ συναγωγαί, οἱ ναοί, τὰ τεμένη, εὐλογουμένων διὰ δῆθεν εὐσέβειαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ λειτουργῶν τοῦ Ἰψίστου! Οὐ γὰρ πρὸς ἔπαινον ἡμῶν πάντων!

(ii) Τάνθρωπου ὄντος οὐ μόνον σώματος ἀλλὰ καὶ πνεύματος πλήρους, οὐ βασανιστῆς ἐστὶν ὁ τοιοῦτον αὐτὸν δημιουργήσας Θεός! Οὐδ' ἐστὶν ὁ παρὼν κόσμος κοιλᾶς πειρασμῶν ὡς σκανδάλων τεθέντων τοῖς ποσὶν ἡμῶν ἵν' ἐμποδισθῶμεν! Τῷ πειραζομένῳ οἱ πειρασμοί, τῷ σκανδαλιζομένῳ τὰ σκάνδαλα, ἤτοι ἀνθρώπῳ μὴ ἔτι γιγνώσκοντι ποῦ δεῖ τιθέναι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ. Ὡς διαφέρουσιν αἱ ἀνάγκαι ἀπὸ τῶν περὶ ταύτας ὑπερβολῶν, καθ' ὑπερβολὴν ἀναγκῶν ἡμεῖς αὐτοὶ δημιουργοῦμεν τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰ σκάνδαλα, δι' ἔλλειψιν μέτρου ἀκριβοῦς σταθμίσεως τῶν πραγμάτων. Ἐπ' Οὐρανῷ προσβλέποντες διὰ πίστεως, νῦν δὲ καὶ διὰ τῆς ἀψευδοῦς μαρτυρίας τοῦ Λόγου, παιδευόμενοι καὶ διὰ τῶν ἐπὶ γῆς ἐπ' ἀνώτερα, δι' ὀλίγου κόπου τὸ ἐφ' οὗ ἐδάφους βαδίζομεν παρατηροῦντες, ἀσκανδαλίστους δυνάμεθ' ἔχειν τοὺς πόδας! Ἄλλως, ἡμεῖς αὐτοί, διὰ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, εἰς μάλ' ἥσσανα μοῖραν τίθεμεν τὰ Οὐράνια προφασιζόμενοι σκάνδαλα, ἐφ' ὧν ἡμεῖς διὰ τὴν αὐτῶν ἐπιθυμίαν προσκρούομεν. Οὐ σὺν Θεῷ αἱ ἐπιθυμίαι καθ' ὑπερβολὴν ἀναγκῶν!

7

Η ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΡΙΣΙΣ

§48 Παρά ταῦτα, πάντες καὶ μεθ' ἡμῶν οἱ ῥαββίνοι δυνάμεθ' ἀντιλαμβάνεσθ' ὅτι οὔτε τοῦ Θεοῦ δύνατ' εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἄλλον ἢ τὸν ὄντως καλλίονα καθιστάν' ἐπὶ τὴν φροντίδα τοῦ κόσμου· οὔθ' ὁ πόλεμός ἐστι σημαντικὸς ἐν κόσμῳ ἐκ θείου σχεδίου θνησιγενεῖ, ἐκτὸς ἂν ἐπέλθῃ διὰ τι ἀθάνατον· οὔθ' ὁ θάνατος τιμᾶ ἐπ' ἐλάχιστον ἐρχόμενος μετ' ἄσκοπον βίον, παρὰ τὰς ψευδολόγους διαβεβαιώσεις ὑπαρξιστῶν "φιλοσόφων", καὶ μάλιστα καλλίων ἠθικῶς ἐστιν ὁ θάνατος ἐν πολέμῳ ὑπὲρ ἀθανάτου σκοποῦ· οὔτε σκοπὸς τις τὸν θάνατον δικαιοῖ κάλλιον τοῦ πολεμουμένου *περὶ τὴν φύσιν καὶ ποιότητα* τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγαθοῦ! Συνεπῶς, ὡς καὶ οἱ ῥαββίνοι τοῦ Ἰσραὴλ δύναντ' ἀντιλαμβάνεσθ' ὅτι οὐδόλως δύναθ' ἡ μία τοῦ Μεσσίου-Θεοῦ Ἔλευσις εἶν' ἄσχετος πρὸς τὸν πόλεμον Καλοῦ καὶ κακοῦ, ὅστις τελικῶς ἀναφέρετ' ἐς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν καὶ ποιότητα τοῦ Θεοῦ! Ἐν ᾧ γε πολέμῳ δίκαιόν ἐστι προσωπικῶς παρόντα εἶναι τὸν Θεὸν Κύριον, ἐν τῇ θνητῇ ἀνθρωπίνῃ μορφῇ τοῦ Μεσσίου, καθόσον ὑπὸ θνητῶν ἐπὶ τῆσδ' Ἀρμαγεδδόνος Γῆς ὁ πόλεμος διεξάγεται!

Σχόλιον: (i) Μὴ ἀπατώμεθα! Ὡς ἤδη ἐξηγήθη ἐν σελίσιν 15 καὶ 34, οὐ διπολικός, μαιχαϊκός ἐστιν ὁ πνευματικὸς κόσμος, ἀεὶ διϊστάμενος μεταξὺ τοῦ αἰδίου Καλοῦ καὶ τοῦ δῆθεν αἰδίου Κακοῦ. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι καθ' ἡμέραν δεόμεθ' ὅπως ὁ Θεὸς Κύριος "μὴ εἰσενέγκῃ ἡμᾶς εἰς πειρασμόν"! Τί ἄρα τοῦτο δηλοῖ; "Ὅτι ὁ Κύριος τὰ σκάνδαλ' ἔσπειρε καὶ ἐπ' αὐτ' Αὐτὸς ἡμᾶς φέρει; Ἡ μήπως, μᾶλλον, ὅτι παρακαλοῦμεν Αὐτὸν ὅπως Αὐτὸς βοηθὸς ἡμῶν εὔρεθῇ κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς *πλήρους ἐλευθερίας* ἡμῶν, δι' ἧς μόνης ἡ ἀγιότης καθίσταται ἐφικτή; Μὴ λησμονῶμεν ὅτι χὸ Πέτρος ἐκλήθη διάβολος διὰ τὸ εἰσηγεῖσθαι *παρὰ* τὴν ἐπιθυμίαν Θεοῦ! Ἡ ἰδέα τοῦ Κακοῦ ὡς δῆθεν αἰδίου, χὴ ἰδέα τοῦ Διαβόλου ὡς ἐκπεσόντος ἀγγέλου ἀσιατικαὶ καὶ Ταλμουδικαὶ εἰσιν ἐφευρέσεις, ἐκτὸς ἡμῶν προσωποποιῶσαι τὴν

διάθεσιν τοῦ ποιεῖν παρὰ τὸ Θεοῦ θέλημα! *Μόνοις ἀνθρώποις ἀνελευθέροις, μηδὲν οὐσιώδες περὶ ἐλευθερίας γινώσκουσι*, ἢ τοιαύτη ἰδέα φαίνεται "λογική", ἀπ' ἀρχῆς ἐν Ἐδέμ εἰσηγμένη! Ἀντιλαμβάνονται ποσῶς οἱ τῆς "Ἐκκλησίας" τί *συνολικῶς* εἰσηγοῦνται δεχόμεν' ὡς ὄφειω ἐν Παραδείσῳ τὴν Πονηροῦ παρουσίαν; Ποίαν παντελῆ περὶ τοῦ κακοῦ ἐπέβαλον σύγχυσιν δεχόμενοι τὴν ταλμουδικὴν ἐρμηνείαν; Λέγοντες ὅτι *δήθεν* τὸ πνεῦμα ἐπιθυμεῖ ἀγαθά, ἀλλ' ἢ σὰρξ πειραζομένη ὑπὸ τοῦ Διαβόλου ἐστὶν ἀσθενής; Μὴν οὐχ ὁ Θεὸς τὴν σάρκα ἡμῖν ἔδωκε καὶ τὸ Πνεῦμα εἰσήγαγε; Πῶς οὖν ἐκείνην μὲν ἀσθενῆ τοῦτο δὲ ἰσχυρόν; Ὅλωσ' ἄλλα νοεῖται ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων ἰδέας περὶ τοῦ πολέμου: Ἡ μὲν σὰρξ ἐστὶν οἷα φύσει ἐστίν, ἀπὸ τῶν πνευματικῶν φύσει ἀπέχουσα, ὁ δὲ πόλεμος, *καθολικῶς ἐν Πνεύματι διεξάγεται*, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τιν' ἐξωτικῶ καὶ μυστηριώδει κόσμῳ ἐτέρῳ ἀλλ' ἐν *τῶδε παρόντι* διὰ τὸ πνευματικὸς εἶναι ἡμᾶς, ὡς ὅτι πνευματικὴ χημῶν ἢ ἐλευθερία ἐστὶν ἰδιότης, *ἐνσυνειδήτως* δι' ἧς ἐπιλέγομεν τὸ Καλὸν ἢ τὸ κακόν! *Οὗτος ὁ παρὼν κόσμος* ἐστὶν ἄρ' ἢ Ἀρμαγεδδῶν Γῆ ἐν ἧ σωματικῶς κατοικοῦμεν, χὴ Ἀρμαγεδδῶν Κατάστασις Πνεύματος ἐν ἧ πνευματικῶς ἐνοικοῦμεν, ἔνθ' ἀπὸ καταβολῆς ἀληθῶς ὁ ἀπηνῆς πόλεμος διεξάγεται, καὶ εἴτε σὺν Θεῷ ἡμᾶς φέρει εἰς ἀγιότητα, εἴτε παρὰ τὸν Θεὸν προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν πλέον βλάσφημον βαρβαρότητα!

(ii) Πῶς, ἀντιλέξουσι τινες, ἐπιμένομεν τῆνδε Γῆν δοκεῖν εἶναι τὴν πνευματικὴν ἔδραν τοῦ ὑλικοῦ σύμπαντος, διὰ τὸ δοκεῖν ἑαυτοὺς μόνους νοήμονας κατοίκους αὐτοῦ; Οὐχ οἱ ἀστρονόμοι συνεχῶς νέους ἄλλων ἀστέρων πλανήτας ἀνακαλύπτουσι; Κατ' ἀρχήν, ἢ ὑπαρξίς πλανητῶν ἄλλων ἀστέρων ἐπὶ τοῦ παρόντος *μόνον εἰκάζεται*, οὐδενὸς ἔτι πλανήτου εἰκῶν ἀψεύστως συνελήφθη ἐπὶ πλακὸς φωτογραφικῆς! Αἱ *ὑποθέσεις* ἐφ' ὧν ἡ πλανητῶν παρουσία δομεῖται διὰ τῆς μελέτης τῶν κινήσεων τῶν ἀστέρων *οὐκ* εἰσι βεβαιότητες. Αἱ παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων φορτίζονται *βαρέως* ὑπὸ θεωρίαις περὶ πεδίων, φωτός, ἀστρικῶν καὶ διαστρικῶν φαινομένων, κινήσεων γῆς καὶ ἀστέρων, ὧν ἢ βεβαίωσις ἔτι ἐπιζητεῖται διὰ τῶν αὐτῶν ἰδίων παρατηρήσεων! Καίγ' οὐκ ἐστὶ παράλογον τὸ δοκεῖν ὑπάρχοντας τοὺς ἄλλων ἀστέρων πλανήτας. Ἄλλ' ὡς ἐν τῷ συστήματι τοῦ ἡλίου ἡμῶν πολλὰ πλείονα τῶν ἐννέα κυρίων πλανητῶν, πεντήκοντα ὀνομαζομένων ἡσόνων πλανητῶν, καὶ τεσσαράκοντα τεσσάρων πλανητικῶν δορυφόρων ὑπάρχουσι σώματα, ἀλλ' ἐν μόνον δυνάμενον ζωὴν φέρειν, δικαίως διαπορεῖ τις περὶ τοῦ πόσον αἱ ἀστρονομικαὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσι τὴν συναγωγὴν ὅτι ἰδοὺ τις ἐτέρου ἀστέρος πλανήτης ἄρ' ἰδοὺ καὶ δευτέρα ὁμᾶς ζωῆς ἐν τῷ σύμπαντι! Ἄλλὰ

καὶ περὶ τούτου ἐρωτήσωμεν: Τί *ἀληθῶς* *γιγνώσκουμεν* περὶ τῆς ζωῆς γενικῶς ἐπὶ τοῦδε πλανήτου ὥστε μὴ θεωρεῖν ἀπαραίτητον τὴν ὑπαρξιν μεγάλου πλήθους, ἀναλόγου τοῦ ὧδε παρατηρουμένου, ὑποδεεστέρων εἰδῶν ζωῆς φυτικῆς τε καὶ ζωικῆς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς εἶδους; Τίνες καὶ πόσ' ἄρ' εἰσὶν αἱ συνθῆκαι αἱ ἀπαραίτητοι πρὸς ὑπαρξιν πάντων αὐτῶν τῶν εἰδῶν; Πῶς οὖν λέγομεν ἄρ' ὅτι αἱ ἀστρονομικαὶ μόναι συνθῆκαι ἀρκούσι κοῦκ εἰσὶν ἀπαραίτητοι κάλλαι συνθῆκαι ὧν ὁ μέγας συνολικὸς ἀριθμὸς χαί ἐπὶ μέρους τούτων τιμαὶ εἰσι παντελῶς ἡμῖν ἄγνωστοι; Ἄλλ' ἔστω τις ἄλλος πλανήτης ζῶν ἐπ' αὐτῷ φέρων. Δοθείσης κατὰ τὰ ὡς ἄνω τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, πῶς ὁ σκοπὸς τῆς ὑπ' Αὐτοῦ δημιουργίας τοῦ σύμπαντος πλουσιώτερος, χῆ τούτου ἐπίτευξις εὐκοπωτέρα γίγνεται διὰ τῆς ὑπάρξεως καὶ δευτέρας ομάδος ζωῆς, *ἀπαγορευτικῶς μακρὰν ἀπὸ τῆς πρώτης κειμένης*, ὥστε πᾶσα μετὰ κείνης ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν ὅλως ἄχρηστος ἢ παντὶ τῶν ομάδων τούτων προσώπω; Πῶς τολμῶμεν λέγειν ὅτι περιττὰ καὶ ἄχρηστα ποιεῖ ὁ Θεός; Τίνες αἱ ἐκ τῆς αὐτῶν φύσεως ἀπροσπέλαστοι παρ' ἡμῶν μείζονες οὐσιώδεις ἐπιστημονικαί, φιλοσοφικαὶ καὶ Θεολογικαὶ ἀπορίαι, ὡστ' ἔχειν ἡμᾶς χρεῖαν διαστρικῆς βοηθείας; Ὑποθέσωμεν ὅτι λαμβάνομεν διαστρικὸν μήνυμα περὶ ἀποδείξεως τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, *τούτου γε ὄντος τοῦ μακρὰν μείζονος πρὸ ἡμῶν ἐρωτήματος*. Ἀληθῶς δοκεῖ τις ἐξ ἡμῶν ὅτι σπεύσομεν ἀναγγέλλειν τὴν εἶδησιν, ὅτε τὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλανήτου ἤδη ἀπὸ τοῦ 1985 παρασχεθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ἀρμοδίως, ἡμεῖς αὐτοὶ ὡς παγκοσμίως κορυφαῖοι ἐπιστήμονες χιεράρχαι *καταπιέζομεν πρὸς ἀφανισμόν, καὶ προσκαλούμενοι παρασχεῖν ἐπ' αὐτῆς σχόλιον, ἀνευθριάστως καὶ πρὸ τοῦ ἐν τῷ ἡμῶν ταμείῳ καθρέπτου σιγῶμεν*; Εἰ τὸ μέγιστον τῶν ἐρωτημάτων ἤδη ἀπῆντηται, τίνος ἐτέρου ἢ γνώσεως ἐστὶν ἀναγκαία πρὸς ὠρίμασιν τοῦ πνεύματος ἡμῶν ὡς προσώπων; Οὐχὶ πρόσωπον πνευματικῶς ὠριμώτατον ἤδη ἦν ὁ Σωκράτης καίτοι μὴ ἔχων τὰς ἡμετέρας ἐπιστημονικὰς γνώσεις; Πῶς οὖν οὐχ ὅτι πᾶσ' ἄρ' ἡ συζήτησις περὶ ἐπ' ἄλλοις πλανήταις ζωῆς γίγνεται μόνον ἵν' ἀποφύγωμεν ἀπαντῆσαι τὸ βασανιστικὸν τῶν ἐνόχων ἡμῶν συνειδησῶν ἐρώτημα περὶ Θεοῦ καὶ τῆς παρ' Αὐτοῦ ἡμῶν Κρίσεως; Εἰ γὰρ καὶ ἐπ' ἄλλοις πλανήταις ὑπάρχει ζωὴ, ἄρ' ἡ Κρίσις ἡμῶν ὡς διδάσκεται πλέον παρέλκει καὶ ματαιοῦται, κάπο παντὸς ἐμποδίου ἐλεύθεροι παραμένομεν ἐπιδιδῶσαι τὰ βαρβαρώτατα, τὰ αἰσχροτάτα, τὰ χθαμαλώτατα, τὰ κριβῶς ἐπὶ τῷ ἀπολύτῳ μηδενὶ κείμενα! Ἐστὶν αἰδῶς ἀπομένουσα γνωστῇ τοῖς ἐπ' ἀκαδημαίαις καὶ Ἐκκλησίαις; Καὶ γὰρ σπανιώτατά τι αὐτῆς τοῖς λοιποῖς ἀπομένει! Ἡ *παρὰ πᾶσαν ἐπι-*

στημοικὴν ἔνδειξιν πείσμων προσπάθεια ἐπὶ τὸ "καταδείξει" καὶ διδάξει τὴν ὑπαρξιν τῆς ἐπὶ τοῦδε πλανήτου ζωῆς ὡς ἐνδεικτικὴν τῆς δῆθεν γενικῆς καὶ ἀφθόνου αὐτῆς ἐν παντὶ τῷ σύμπαντι παρουσίας, οὐδέν' εὐγενῆ ἐνέχει σκοπὸν, ἀλλὰ ποιηρότατα ὑποκρύπτει τὴν λυσσώδη τῶν ἀθέων προσπάθειαν γενικῆς ἀπαξιώσεως τῆς ζωῆς ὡς τινος ἐτέρου, τυχαίου, γενικοῦ, καθ' αὐτὸ ἀσημάντου, συμπαντικοῦ φαινομένου, μηδὲν ἐνέχοντος πνευματικὸν νόημα, ὥστε οὕτω βληθῆ ὁ ταύτην δημιουργήσας καὶ πνευματικὰ μόνα διὰ ταύτης ἐπιζητῶν Θεὸς Κύριος! Εἴ ποτ' ἐπετρέπετο παραγαγεῖν αὐτὴν εἰς τὸ φῶς, πολλὰ εἶχεν ἂν διδάξει ἡμᾶς ἢ πλήρης στατιστικὴ ἔρευνα τῆς φυλετικῆς, μορφωτικῆς, διανοητικῆς, πνευματικῆς, ψυχολογικῆς καὶ πολιτισμικῆς προελεύσεως καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν τὰς ιδέας αὐτὰς διακινούντων ἀνθρώπων ὡς καὶ τῶν παραγόντων τὰ τελευταίας ἐσοδείας "θεάματα" τεράτων δῆθεν γεννωμένων ἐξ, ἢ κατοικούντων ἐν σώμασιν, ἀνθρώπων δῆθεν εἰσβληθέντων ὑπ' ἐξωγήνιων! Ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀπολύτως οὐδὲν περὶ τοιούτων τεράτων καὶ ὄντων γινώσκει, ἢ δ' ἐπαρκεστάτη κινηματογραφικὴ καὶ τηλεοπτικὴ μαρτυρία κατάγνωστα ποιεῖ τὰ πνεύματ' ἐν οἷς γεννῶνται καὶ δι' ὧν παράγονται καὶ διαχέονται, τὰ "θεάματα" ταῦτα, ἀφ' ὧν προσδοκᾶται οὐ μόνον χρηματικὸν ἀλλὰ καὶ ἀντιθεϊστικὸν θρησκευτικὸν ὄφελος! Οἱ ἄνθρωπ' οὐτ' εἰσὶ μηδενισταί! Πῶς καὶ ἄνθρωποι καὶ μηδενισταί; Διὰ τὸ τυφλὸν μῖσος κατὰ παντὸς εὐγενοῦς! Διὰ τὰσίγητον μῖσος κατὰ τοῦ Λόγου-Θεοῦ! Τῆσδε ζωῆς μοναδικῆς ἐν παντὶ τῷ σύμπαντι οὔσης, βαρύτατα πνευματικὰ σωρεύοντ' ἐφ' ἡμᾶς αἱ εὐθύναι, κοῦχ ἡμῖν ἔξεστι καταδαπανᾶν τὰ πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὰ πνευματικὰ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν παραγόμενα! Διαβολικὴ οὖν αὐτῶν ἢ προσπάθεια!

§49 Ἀσφαλῶς ἐν τῷ καιρῷ κείνης τῆς μάχης, οὐθ' οἱ ῥαββῖνοι οὐτ' ἄλλος τις θεολόγος ἀνήχθη ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς σὺν Θεῷ ἀντιλήψεως τῆς οὐσίας καὶ τῆς μάχης ἐκείνης καὶ τοῦ ἔκτοτε συνεχιζομένου πολέμου! Ἄλλως ἔχει τὰ πράγματα νῦν!: Ἀπορρίπτοντες σὺν ἡμῖν οἱ Ἑβραῖοι τὴν πατροπαράδοτον αὐτῶν σκόπευσιν τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου ὡς μάλιστα τοῦ Θεοῦ ὑποδεεστέραν, ἐλεύθεροι οὐδὲ μὴν ἀλλὰ χυπόχραιο γίνονται σὺν ἡμῖν ἀνεξετάσαι πάντας τοὺς ἐπὶ τὴν ιδιότητα τοῦ Μεσσίου ποτ' ἐμφανισθέντας ὑποψηφίους, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Χριστοῦ, Ὅν ἤδη μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπότητος δέχεθ' ὡς τὸν Μεσσίαν. Ἀλλὰ ποῖον δεῖ εἶναι τὸ κριτήριον, φύσει ἀναγκαῖον καὶ ἱκανόν, τὸ καθορίζον τὴν ποιότητα τοῦ Θεοῦ-Μεσσίου ὡς ἀνθρωπίνου προσώπου; Ποῖον ἕτερον τῆς ἀπολύτου ἀναμαρτωλότητος καὶ μεμαρτυρημένων, εἰδικῶν, ἀποκλειστι-

κῶς ἀγαθοεργῶν ἰδιοτήτων τε καὶ δυνάμεων μοναδικῶς ἡρμοσμένων Θεῷ μόνῳ, αἵτινες ἐν τούτοις κείνται πλήρως ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱκανότητα διακρίνειν αὐτὰς ὡς τοιαύτας, ἵνα μὴ ἢ Ἐλευσις τοῦ Θεοῦ-Μεσσίου παρέλθῃ ἀπαρατήρητος;

§50 Ἐν ὅλῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ, οὐχὶ δὲ μόνῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ, ὑπῆρξέ ποτε πρόσωπόν τι ἀρμοδιώτερον τοῦ Χριστοῦ; Κρίνον:

(α) Ὅτι ἦλθε μεταξὺ τῶν Ἑβραίων ἦν πλεονέκτημ' ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Θείας Δικαιοσύνης: Ἐκεῖνοι τότε ἦσαν τὸ μόνον σαφῶς μονοθεϊστικὸν ἔθνος καὶ εἶχον ἓν' αὐστηρὸν νόμον ἐφ' ἀμαρτίας κάμαρτωλότητος καίτοι κατάλληλον διὰ μόνους ἀνθρώπους: ἐκείνων οἱ νομικοὶ ἐπέμενον αὐστηρότατ' ἐπὶ θεμάτων ἀπτομένων τοῦ νόμου κατὰ γράμμα καὶ πνεῦμα: καὶ μόνος Αὐτὸς προῦκάλεσεν αὐτοὺς θεῖναι Αὐτόν, ὅπερ καὶ ἔπραξαν, ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον αὐτῶν τῆς ἀμαρτωλότητος!

Σχόλιον (i): Ὑπάρχει κρίσιμος λόγος δι' ὃν ὁ Χριστὸς ὤφειλε προκάλῃσαι αὐτοὺς ἐλέγξει τὴν ἀναμαρτωλότητ' Αὐτοῦ: Ἐπὶ τῆς τοιαύτης προκλήσεως καὶ ἐλέγχου δοκιμάζεται κατὰ Λόγον ἢ ὅλη κατασκευῇ! Ὅτι ταῦτα τὰ δύο καθορίζουσιν οὐ μόνην τὴν θεμελιώδη ποιότητα τοῦ Θεοῦ-Μεσσίου, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνατότητα τ' Ἀνθρώπου ὁμοιάσαι Θεῷ ἔτι καὶ κατ' ἀναμαρτωλότητα, ὅπερ ὄντως συνέβη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα τὰ δύο τίθησιν, ἐπὶ ταύτης τῆς Ἰησοῦ βάσεως, τὴν ὅλην σχέσιν τ' Ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν! Ὅτι ἀμαρτωλὸς Ἰησοῦς οὐκ ἐστι Χριστός! Τούτου τοῦ σημείου κεντρικοῦ ὄντος, ὡς ἀπολύτως ἀληθῆ ἡμᾶς δεῖ λαμβάνειν τὴν πρόκλησιν ἐπ' ἐξέτασιν.

(ii): Ὡς λόγος ὑπάρχει ὡσαύτως περὶ τὸ διατί μεταξὺ αὐτῶν ἦλθεν, οὓς πρώτους ἀπεκάλεσε πρόβατ' ἀπολωλότα χρίζοντα σωτηρίας. Μόν' οἱ τὸν νόμον γινώσκοντες καὶ παραβαίνοντες τὰς μεγίστας διαπράττουσιν ἀμαρτίας, γενόμενοι πλέον πάντων τῶν ἄλλων πρόβατ' ἀπολωλότα, ἅτιν' ἐπίσης ἄξιά ἐστι σωτηρίας εἰ αὐτὴν ἐπιλέξουσι, διότι οὕτως ὁ Ἅγιος Λόγος Θεὸς διατάσσει κἀνθρώπῳ οὐδενὶ ἔξεστιν ἀντιλέξει! Ὅτε ὁ λαὸς τοῦ Νόμου ἀπορρίπτει τὴν προσφορὰν ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι οὐ δύνατ' αὐτοὺς τὸν Νόμον γινώσκοντας καὶ "κρατήσαντας" ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς εἶναι ἀμαρτωλοῦς, ἐμπραγμάτως τιθέασιν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τὸν Θεόν, ἀποφασίσαντα τοὺς πλέον τῶν λοιπῶν χρίζοντας σωτηρίας! Τῷ καιρῷ Ἰησοῦ, μόν' οἱ Ἰουδαῖοι τότε ἐν ζωῇ τὴν προσφορὰν ἐκείνην ἀπέρριψαν. Σήμερον, οὐδεὶς ἄνθρωπος ἢ λαὸς ἐπὶ γῆς δύναται τιμίως δηλῶσαι ἄγνωιαν ἀμαρτίας ἢ τῆς μετανοίας ἢ ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς ἀναμένει! Σήμερον πάντες χρίζομεν σωτηρίας, κοῦδεμία ἐστὶ χρεία τῷ Θεῷ τοὺς Ἑβραίους ἐναντιοῦσθαι διότι τοὺς τότε πατέρας αὐτῶν ἀμαρ-

τωλοτέρους υπέδειξε τῶν λοιπῶν, ὧν οἱ πατέρες ὡσαύτως ἡμάρτησαν κατ' Αὐτοῦ. *Πάντες* ἐσμὲν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐξ ἴσου ἁμαρτωλοί, καὶ μόνος ὁ Θεὸς δύνατ' εἰ βούλεται διασαφηνίσει τὴν διαφορὰν. *Πάντες* τὰς κεφαλὰς ἡμῶν κλίνωμεν! Ὁ Κύριος τιμήσει τὸν ἐπιστρέψοντα κατὰ μόνην τὴν ἐνδεκάτην καθὼς καὶ τὸν ἐπιστρέψαντ' ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης!

(β) Κατὰ τὴν πρώτην Αὐτοῦ δίκην (ἢ Χριστιανοὶ τε χ' Ἑβραῖοι *ἀεὶ* παριστάμεθα, οἱ μὲν σὺν Αὐτῷ οἱ δὲ κατ' Αὐτοῦ), οἱ δικασταὶ ὑπέπεσαν εἰς *σειρὰν ὅλην σοβαροτάτων σφαλμάτων*. Οὐδέποτε πρότερον καταθέντες ἔστω τινὰ τῶν ὡς ἄνω διανοημάτων, *ἀπέτυχον κατανοῆσαι* (i) ὅτι ἡ Δίκη ἐνὸς *πιθανοῦ* ἔστω Μεσσίου *ἐγγενῶς* διαφέρει *πασῶν τῶν προηγηθειῶν κρίσεων ὧν εἶχον πείραν!* (ii) ὅτι εἰς *πάσαν* δίκην *ἀμφοτέραι* δικάζονται αἱ πλευραὶ: ὁ μὲν κρινόμενος διὰ *τινα δυνατὴν* τοῦ νόμου παράβασιν, ὁ δὲ δικαστὴς διὰ *τινα δυνατὴν κακὴν* τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν εἰς τὴν *τούτου* τοῦ κρινομένου περίπτωσιν, καίτοι μόνος ὁ κρινόμενος τελικῶς ἀναγγέλετ' ἀθῶως ἢ ἔνοχος! (iii) ὅτι ἡ περίπτωσις (ii) καθίστατ' ἰδιαιτέρως ἐπαχθὴς διὰ τὸν δικαστὴν ὅτε, καὶ ἀκριβῶς διότι, ἡ δίκη ἐστὶ τελικὴ διὰ τὸν κρινόμενον! (iv) ὅτι αἱ περιπτώσεις (ii) καὶ (iii) καθίσταντ' ἀπείρως ἐπαχθέστερ' ὅτε συντρέχουσι μετὰ τῆς (i), ἦτοι ὅτε *πιθανός τις* Μεσσίας δικάζεται, ὅστις *κακῶς* δικασθήσεται *ἂν κριθῆ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνήθους ἀνθρωπίνης ιδιότητος* μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῇ *μοναδικῇ βάσει τῆ ἀρμοζούσης τῷ Μεσσίᾳ τῷ ἀληθεῖ!* Ταῦτα παριδόντες, ἔκριναν Αὐτὸν ὡς ἤδη ἐγνώκεσαν ἀπὸ τῆς *προτέρας αὐτῶν ἐμπειρίας* μόνων τῶν ἀνθρωπίνων! Διὰ μόνου ἀνθρώπινου κριτηρίου "ἡῦρον" Αὐτὸν ἁμαρτωλὸν δι' αὐτὸ τὸ δηλῶσαι Αὐτοῦ εἶναι Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκλαβόντες Αὐτὸν μὲν ὡς *κοινὸν* ἀνθρωπον καὶ διὰ *τοῦτο* δ' ὡς βλασφημίαν τὴν δήλωσιν ταύτην. Ἄλλ' ἔστω καὶ κατὰ τὸ μέτρον ἀνθρώπου: Οὐκ ἦσαν τότε πάντες οἱ Ἰουδαῖοι κοῦκ ἐσμὲν νῦν πάντες, κατὰ πίστιν γε καὶ τότε καὶ νῦν, τέκνα Θεοῦ, μόνου λαβόντος τοὺς ἀπείρους κόπους τοῦ φέρειν καὶ τὸν ἡμᾶς βαστάζοντα κόσμον χιμᾶς αὐτοὺς πάντας εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὄλως εἶναι; [Ἔστι *πῶς ἄλλως* τὸ μὴ ὄλως εἶναι ἐνεργεῖ καὶ δημιουργεῖ; *Πῶς ἄλλως* τὸ "μηδὲν ἐκ τοῦ μηδενὸς" καταργεῖται, εἰ μὴ δι' ὄντος ὄντως ἀνάρχως ὑπάρχοντος; Εἰ μόνον τὸ *μηδὲν* ἀληθῶς ἦν ἐν ἀρχῇ, τὸ (αὐτὸ) *μηδὲν διηνεκῶς ἦν ἂν*, οὔτε Θεός, οὔτε κόσμος, οὔτε σύ τε κἀγώ! Ὅτι ἐσμὲν *καταδείκνυσιν ἄρα* ὅτι οὐ τὸ *μηδὲν* ἦν ἐν ἀρχῇ ἀλλὰ τι Ἄναρχον, καὶ *Λογικῶς ἀπαγορεύει* τὸ ἐρωτᾶν τί ἄρ' ἦν πρὸ τοῦ Ἄναρχου! Αἴδιον ἐστὶ τὸ Ἄναρχον, χῶς τοιοῦτον οὐκ ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀρξαμένων, δι' ἃ μόνον τὸ περὶ γεννήτορος ἢ δημιουργοῦ αὐτῶν

ἐρωτᾶν Λογικῶς ἐπιτρέπεται. Μὴ οὖν ἐρώτα πῶς ἐκ τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ εἶν' ἄρ' ἐπῆλθεν ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Θεός—ἢ ὁ κόσμος! Εἶθ' ὁ Εἷς εἶθ' ὁ ἄλλος ἀνάρχως ὑπάρχει! Ἄλλ' ὅτι ἀνάρχως ὁ κόσμος ὑπάρχει κἄρ' Ἄναρχος Θεὸς οὐκ ἀπαιτεῖται, τότε μὲν οὐκ ἦν ἀνθρώπου τινὸς πίστις, νῦν δ' ὅλως κατέπεσεν ὡς καταδέδεικται διὰ τῆς μακρᾶς ὡς ἄνω σειρᾶς τῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ κόσμου μαρτυριῶν! Οὕτω κατὰ Λόγον πλέον περαίνομεν, κοῦ κατὰ μόνην πίστιν δεχόμεθα, ὅτι ὄντως ἐστὶν ὁ ἀνάρχως (ὑπάρχων) καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δημιουργήσας Θεός!] Συγκριτικῶς πρὸς ἐκείνους τοῦ Θεοῦ κόπους, τίνας καὶ πόσ' ἄρ' εἰσὶν οἱ γήϊνου πατρὸς κόποι; Οὐκ ἤδη εἰρήκει αὐτοῖς πῶς ὀρθῶς χρῆ ἡμᾶς πάντας λαμβάνειν τὸ ἐρώτημα τῆς Πατρότητος, ἔχοντας Ἐνα μόνον Πατέρα, τὸν ἐν Οὐρανοῖς; Ἔστι τις ἕτερος τρόπος κάλλιον ἀπαντῶν τὸ ἐρώτημα, κἄς αὐτὸ ἔστω τάνθρώπινον μέτρον; Ἄλλ' ὑπὸ τὸ φῶς τούτων τῶν ἤδη συζητηθέντων πέντε σημείων ἦτοι (i) τῆς ἀνυπαρξίας πάσης δυνάμεως ἰκανῆς περιορίσαι πῶς τὴν Θεοῦ παντοδυναμίαν, ἐνέχουσαν καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐνανθρωπήσαι, (ii) τῆς ἐγκυρότητος διὰ τοὺς Ἰουδαίους τῆς κατὰ τὴν Γραφὴν αὐτῶν ἀναμονῆς τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου, (iii) τῆς κατὰ Θεῖαν Παντοδυναμίαν καὶ Οἰκονομίαν ἐνότητος-μοναδικότητος (μὴ ὅμως συζητηθείσης ὡς γε καὶ ὄφειλε γεγονέναι ἐν τῇ Ἰουδαίῳ Γραφῇ) τῆς Θεοῦ-Μεσσίου Ἐλεύσεως, (iv) τῆς ἀπορρίψεως τοῦ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων προταθέντος τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου σκοποῦ ὡς μάλιστα κατωτέρου τῆς προσωπικῆς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς παρουσίας, καὶ (v) τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καταδειχθείσης ἀνωτέρας ὑπὲρ πάντ' ἄλλον ἀνθρώπων καταλληλότητος Αὐτοῦ ὡς Μεσσίου, πῶς οὐχ ὀρώμεν ὅτι ἐν τῷ κρίνειν τὸν Θεὸν-Μεσσίαν-Ἀνθρώπων τάνθρώπινον κριτήριον οὐκ ἐπαρκεῖ, καθότι ἀπαιτεῖται ὡς καὶ τὸ Θεῖον; Ὅτι ἄρ' ἀνάγκη ἐστὶν ὅπως πᾶς καὶ δυνατικός ἔστω Μεσσίας κρίνηται ταυτοχρόνως ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπιπέδων τ' Ἀνθρώπου τε καὶ τοῦ Θεοῦ; Οὐχ ὁ Χριστὸς ἔδωκεν αὐτοῖς, διὰ τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς, καὶ τῆς ὅλως ἀσυνήθους Αὐτοῦ μεταξὺ κείνων διαβιώσεως, καὶ τῆς ἠθελημένης Αὐτοῦ ἀντεκθέσεως διὰ λόγων καὶ πράξεων εἰς τὸν εὐσυνειδήτως λεπτομερῆ αὐτῶν ἔλεγχον, ἰκανὸν οὕτω χρόνον σκέψεως περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῆς Πατρότητος-καὶ-Υἱότητος, ὅπερ συνίστησι τὴν οὐσιαστικωτάτην περὶ Ἀληθείας ἐρώτησιν, ἐν ἀμφοτέροις ἐντὸς καὶ πέραν τοῦ μέτρου τάνθρώπου, ὅθεν ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ βροτοὶ ἐκκινεῖν ἐξετάζοντες τὴν ὅλην Ἀλήθειαν; Ποῖον καινὸν περὶ τοῦ Θεοῦ τε καὶ τοῦ Μεσσίου στοιχείον εἰσηγάγομεν νῦν, ὅπερ καίτοι παροραθὲν οὐκ ἤδη ἦν ὄντως προσιτὸν αὐτοῖς τότε;

(γ) Καί οὕτω, πόσον πράγματι *άγία* ἐστὶν ἡ "Αγία Γραφή" ἢ οὐδαμῶς αὐτῆς ἀναλύσασα τὴν δυνατὴν Ἐλευσιν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ περιορισθεῖσα εἰς μόνην τὴν Ἐλευσιν Μεσσίου τινὸς *ἀνεπαρκῶς ἐν νῶ συλληφθέντος τε χόρισθέντος*, ὅστις ἐλθὼν ἐκρίθη βάσει αὐτῆς, *κακῶς ὀδηγησάσης τοὺς κρίναντας, ἀφέντας ἑαυτοὺς κακῶς ὀδηγήσασθ' ἐς τὸ κρίνειν Αὐτὸν οὐχὶ κατὰ τάληθές Ἀνθρώπινόν τε καὶ Θεῖον*, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὸ διὰ τῆς "Γραφῆς" ταύτης ἀνθρώπινονομικόν, μέτρον, εἰς οὗτινος τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν πᾶς νομικὸς ἔλεγχος περιώριστο ἕως τοῦ χρόνου ἐκείνου; *Συνήθης* τις ἄνθρωπος, ἁμαρτωλὸς κατὰ πάντας τοὺς τρόπους καθ' οὓς ἁμαρτωλοὶ ἡμεῖς πάντες ἐσμέν, ἀναμφιβόλως ἐψεύδετο ἂν εἰ ἐδίδου ἑαυτῶ τὴν ιδιότητα τῆς Ἰδιότητος τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπιπέδου, δηλαδὴ μετὰ τῆς *συσημασίας τῆς ἀναμαρτωλότητος ἀναποσπάστως συνηρημένης!* Ἄλλὰ μόνον ἐὰν *θεωρήσης* τὸν ὑπὸ κρίσιν *συνήθη καὶ τὴν ἁμαρτωλότητ' αὐτοῦ πέραν πάσης ἀμφιβολίας διὰ τούτου τὸ σῆθητες*, ἔχει τὸ ἐπιχείρημ' ἀξίαν (ἐν τῷ δικαστηρίῳ αὐθις "αὐταποδεικνυμένην" διὰ τοῦ τῆς δηλώσεως περὶ ἀναμαρτωλότητος "ψεύδους")! Ἄλλὰ τὸ ἐπιχείρημ' ὅλως ἀπόλλυται τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῷ κρίνειν τὸν Θεὸν-Μεσσίαν-Ἀνθρώπον, διότι ὁ Θεὸς οὐδέποτε ψεύδεται, κἄρ' οὐδ' ὅτε κρίσει ὑπόκειται διὰ τὸ εἶν' Αὐτὸν Θεὸν-Μεσσίαν-Ἀνθρώπον! Οἱ κριταὶ ἠγνόησαν παντελῶς τὴν κρισιμωτάτην αὐτῆν "λεπτομέρειαν" καὶ ἐξέλαβον τὴν δήλωσιν τῆς Θείας ταυτότητος τοῦ Χριστοῦ ὡς τι ἕτερον ψεῦδος *συνήθους* ἀνθρώπου, *παρὰ τὴν μαρτυρίαν παντὸς τοῦ δημοσίου καὶ ιδιωτικοῦ αὐτοῦ βίου τεθέντος γυμνοῦ ἐνώπιον αὐτῶν πρὸς ἐξέτασιν, ὅστις ἤδη ἐδεδηλώκει Αὐτὸν ὅλως ἀσυνήθη Ἀνθρώπον ὄντα, καὶ ὑπερβάντα πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπινου ἐπιπέδου ἐλέγχους!* Ἀπέμενε μόνος ὁ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ἐπιπέδου ἔλεγχος τῆς Ἀληθείας τῆς Ἐκείνου ταυτότητος κ(ἀν)αμαρτωλότητος, *σαφῶς πέραν* τοῦ μέχρι τότε ὀρίου τῆς ἰκανότητος μαρτυρίας τοῦ *συνήθους* ἀνθρώπου οὐχὶ μόνον ὑπὸ κρίσιν κειμένου ἀλλὰ καὶ δικάζοντος!

(δ) Παρὰ ταῦτα, οἱ δικασταὶ ἔδρασαν κατὰ μόνου τοῦ κατηγορουμένου, ἐφ' οὗ (Οὐδ') μόνου ἤρμωσαν ὡς ἁμαρτίαν ὅ,τι ἐξέλαβον, *κατὰ τῶν ἀνθρώπινον μέτρον*, ὡς νομικὴν "ἀδυναμίαν" Αὐτοῦ ἀποδείξ' ὡς κοινὸς ἐκλήφθεις ἄνθρωπος τὴν Αὐτοῦ Θεῖαν ταυτότητα, ἧτοι ὀρωμένην ἐκτὸς πλαισίου τῆς ὅλης ἐπιγείου δημοσίας καὶ ιδιωτικῆς Τούτου ζωῆς, *μαρτυρούσης ἀψεύστως περὶ τῆς ὅλως ἄλλης Αὐτοῦ προελεύσεως!* Δικάζειν διὰ γενικῆς προειλημμένης κακῆς ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων ἐστὶ *κακοδικεῖν!* Ὅτι ἡ πλειονότης ὁμάδος ἀνθρώπων *κακοπραγεῖ* οὐδόλως ἐπιτρέπει συναγαγεῖν ὅτι *πάν* μέλος

τῆς ομάδος κατοπραγεί! Ὅτι πάντες οἱ συνήθεις ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι ἁμαρτάνουσιν οὐδόλως ἐπιτρέπει σοι προσαρτᾶν ἁμαρτίας ἐπ' ἐνδεχομένου Μεσσίου, ἐκτὸς ἂν ἀναμένης καὺτὸν εἶναι συνήθη ὡς οἱ λοιποὶ χούτως ὡσαύτως ἁμαρτωλόν, καὶ ἀγνοήσης τὴν συνολικὴν μαρτυρίαν τῆς ὅλης τούτου ζωῆς! Ἄλλὰ τοῦθ' ὀμιλεῖ ἀποκλειστικῶς περὶ τῆς ποιότητος τῆς κρατούσης Θεολογίας καὶ τῶν δικαστῶν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει περὶ τῆς ποιότητος τοῦ κατηγορουμένου! Ἄναφορικῶς πρὸς αὐτόν, οἱ δικασταὶ ὄφειλον μὴ ἀφεῖν' ἀνεξέταστον τὴν μαρτυρίαν πάσης τῆς ἐπιγείου Τούτου ζωῆς ἰδιωτικῆς τε καὶ δημοσίας ἥτις ἀπεδεδείχει τὴν ἀναμαρτωλότητ' Αὐτοῦ, κᾶρα τὴν Ἀλήθειαν τῆς περὶ τὴν προέλευσιν Ἐκείνου δηλώσεως, ἡχούσης ὡς βλασφημίας ἄνευ ἐκείνης τῆς μαρτυρίας!

(ε) Πρὸ ἑαυτῶν ἔσχον οἱ δικασταὶ πάντας τοὺς ἐλέγχους καθ' ὅρασιν, ἀκοήν, γεῦσιν, ἀφήν τῶν ἀποκλειστικῶς ἀγαθοεργῶν Αὐτοῦ πράξεων, παντάπασι μοναδικῶν καθ' ὅλην τὴν ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μεγάλην τούτων συγκέντρωσιν ἐφ' ἑνὸς μόνοῦ προσώπου, καὶ δὴ ἐνεργοῦντος ἐπ' ὀνόματι τῆς ἰδίας Αὐτοῦ ἐξουσίας! Κατὰ πᾶσαν τὴν ἐμπειρίαν ἀνθρώπων, οἱ δικασταὶ ἔσχον ἐνώπιον αὐτῶν ἓνα μοναδικὸν ἄνθρωπον ἤδη πέραν παντὸς κατ' ἄνθρωπον μέτρου ἀναμαρτωλότητος κάγαθοεργοῦ ἰκανότητος! Τὸ μόνον ἕτερον μέτρον ἦν καὶ ἔστι τὸ τοῦ Θεοῦ: Ἄνεκοίνωσεν ὅτι ἀνοικοδομήσει "τοῦτον τὸν οἶκον Θεοῦ" ἐν ἡμέραις τρισίν! Ἐξέλαβον Αὐτὸν ὑπονοοῦντα τὸν λίθινον Ναόν· οὐκ ἀνεζήτησαν ὀρίσαι τὸν ἐπὶ γῆς τόπον κατοικίας τοῦ Θεοῦ-Μεσσίου-Ἀνθρώπου· οὐδ' ἀνερωτήθησαν πῶς καταλληλότερος ἦν ὁ ἐκ λίθου καὶ κοιίας ναὸς ἢ ὁ ζῶν, τὸ Ἐαυτοῦ χοϊκὸν ἀλλ' οὐχὶ ὑπ' ἀνθρώπου κτισθὲν αὐστηρῶς ἀναμάρτητον σῶμα—ἀναμάρτητον ὡς ὁ Θεὸς μόνος πιστοποιῆσαι ἐδύνατο! Ἡ Θεολογία ἐκείνων οὐδέπω ἀνήλθεν εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον! Παρέμεινε καὶ ἔτι καὶ νῦν παραμένει ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ κατὰ παράδοσιν Νόμου καὶ τῶν ἀπαγορεύσεων ἐπὶ τῆς συνήθους ἀνθρωπίνης κατ' Ἰουδαίους ζωῆς, καὶ οἱ δικασταὶ ἔκριναν ὡς ἂν ἐκεῖνος ὁ Νόμος κάκεῖν' αἱ ἀπαγορεύσεις κατ' ἀποκλειστικότητα ἤρμωτον ὡς καὺτῷ τῷ Θεῷ, ὡς Θεῷ ἐπὶ γῆς, ὡς Θεῷ-Μεσσίᾳ-Ἀνθρώπῳ!

(ς) Νῦν, τῆς Θεολογίας προαχθείσης [καὶ ἂν οἱ Ἑβραῖοι, διαβιῶσαντες δύο χιλιετίας μεταξὺ Χριστιανῶν κἀναγνωσόμενοι τάσδε γραμμάς, ἔχωσιν οὐσιώδη ἐπιχειρήματα περὶ τὴν πλήρη ἀναμαρτωλότητα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀνάγκην σωτηρίας πάντων ἡμῶν, νῦν ἐπέστιν ὁ τελικὸς χρόνος τῆς τούτων παρουσιάσεως, καθότι ταχέως ἐξαντλεῖται πλέον ὁ χρόνος τῆς μὴ ἀπείρου ὑπομονῆς τοῦ Κυρίου, ἥτις εἰ ἄπειρος κατήργει ἂν τὴν Δικαιοσύνην Αὐτοῦ!], πάντες κα-

θορώμεν σαφώς ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἐν (δ) περιγραφείσα ὡς νομικὴ τοῦ κρινομένου Ἀνθρώπου "ἀδυναμία" οὐσία ἦν ἡ ἀποκλειστικὴ, μεγάλη καὶ ἄδικος αὐτῶν τῶν δικαζόντων παράλειψις ἐξετάσεως τῆς πάντων τῶν περὶ τὴν δίκην πραγμάτων συνολικῆς μαρτυρίας! Ὅτι κείν' ἀπεφάνθησαν ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Αὐτὸς ἐληλύθει ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διαβόλου, ἀπλῶς ἐξ αἰτίας τῆς δηλώσεως Αὐτοῦ περὶ τῆς Αὐτοῦ προελεύσεως καὶ κατὰ περιφρόνησιν πλήρη τῆς μαρτυρίας τοῦ βίου Αὐτοῦ!: Ὁ διάβολος καὶ πάντες οἱ δυνητικῶς ἐρχόμενοι ἐξ αὐτοῦ ἀσφαλῶς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχουσι: τὸ διαβάλλειν (καὶ ἐξαπατᾶν), ὡς ὅτι μόνον αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦτο δηλοῖ! Ἄν ἐπιλέξῃ, κάγαθὸν ἐπὶ τινα χρόνον ποιεῖν ὁ διάβολος δύναται—εἰ τοῦτο ὑπηρετεῖ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἄρα δύνατ' αὐτὸς ἐπιλέξ' ἀγαθοεργεῖν διὰ βίου, καὶ ἴστασθ' ἔτοιμος ὡς καὶ θάνατον ὑποστήναι δι' ἀγαθότητα; Τίν' ὠφέλει ἂν τοῦτο: αὐτόν, ἢ τὸν Θεὸν μόνον; Ἀσφαλῶς οὐχὶ γε αὐτόν ὡς διάβολον! Ἄλλ' εἰ τὸν Θεόν, οὐχὶ μόνον αὐτὸς ὡς διάβολος οὐδὲν προσκομίζεται, ἀλλ' ὡσαύτως κἀν τοῖς πράγμασι παύει εἶναι διάβολος, ἐφ' ὅσον τοῦτο τὸ εἶδος ἀγίας ζωῆς, γνωστὸν ὡς ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μόνου, μόνῳ Αὐτῷ ἐπιστρέφει πάσας τὰς χάριτας κἀρα οὐδένα ἐξαπατᾶ! Τίνος εἶδους "διάβολος" οὖν ἐστὶ τότε ὁ ἄνθρωπος ὁ δι' ἀγαθότητ' ἀποκομίζων θάνατον μόνον καὶ ταπάρνησιν ὡς διάβολος, ὅτε πάντα τὰ κέρδη προσκομίζονται τῷ Θεῷ; Οἱ δικασταὶ ἠγνόησαν τὴν παγίδα, ἣν μόνου καθ' ἑαυτῶν ἔθεσαν!

(ζ) Τί ἀκολουθῶς ἐποίησαν οἱ τότε Ἰουδαῖοι καὶ γνωστὸν ἐστὶ καὶ συνεχωρήθη ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὸ οὐκ εἶδέναι αὐτῶν τί ἀκριβῶς ἦν ὅπερ ὄντως ἐκείνοι ἐποίησαν! Τί ποιήσουσιν οἱ καὶ νῦν σὺν ἐκείνοις, αὐτοῖς ἐναπόκειται! Τῶν μὲν Χριστιανῶν οὐκ ἐστὶν ἴδιον τάναιρεῖν τὴν συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ! Ἔστιν ὅμως δ' ἴδιον τῶν Ἑβραίων τὸ μονίμως ἀρνεῖσθ' ἀνεξετάσαι τὴν Δίκην ἐκείνην, καὶ σὺν ἀθέοις στρεψοδικοῦντες ἐπ' ἄλλων ἐπιχειρεῖν φορτοῦν τὸ μέγα βάρος τῆς δεινῆς ἐκείνης κακοδικίας; Εἰ ὄντως ἠλήθευεν ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίκασαν καὶ κατεδίκασαν τὸν Χριστόν, ἀναμφιβόλως οἱ Ἑβραῖοι οὐκ ἂν σκοπίμως κάπιμελῶς ἐσιώπων περὶ Κείνου μέχρι τοῦ νῦν, ἀλλ' ἔσπευδον ἂν μεγάλως τιμῆσαι Αὐτὸν πρώτοι! Διὰ τῆς πολλὰ συνομολογούσης ἠθελημένης δισχιλιετοῦς παραλείψεως ταύτης, δοθείσης καὶ τῆς σημερινῆς μεγάλης εὐαισθησίας αὐτῶν περὶ ἀδίκους καθ' Ἑβραίων διώξεις, ἅρ' αἴρεται πᾶσα ἡ ἄσεμνος κατὰ τῶν Ῥωμαίων κατηγορία (ἥς πρό, ἢ τοῦ "γένους Ῥωμαίων" ἀδράνεια μαρτυρεῖ καὶ τῆς ἐκείνων πίστεως πέρι!) καὶ μόνῃ ἢ πτώσις ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω παγίδι διαιωνίζεται! Οὐκ οὖν σοφῶν αὐτὰ πάντα!

8

Η ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΗ ΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

§51 Διὰ τῶν μέχρι τοῦδ' ἐπληρώθη, καθ' ὅσην μοι ἄνωθεν ἐδόθη σοφίαν πρὸς τὸ λιτῶς ἐκθέσ' ἐπὶ χάρτου, ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπὸ τὸν μακρὸν τοῦ παρόντος ἐγχειρήματος τίτλον ἐν νῶ σωρευθέντος, Λόγω ἐκεῖ συλλεγέντος, καὶ (πρὸς πλήρωσιν τοῦ τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ βαθέως συναισθανομένου περιβάλλοντος συλλογικοῦ νοῦ) πιέσαντος ἐκφρασθῆναι περιπλόκου διὰ τοὺς κλάδους ἄλλ' ἐνιαίου διὰ τὸν σκοπὸν συνόλου νοήματος. Πάνθ' ὅσα τὰ παροράματα, πάνθ' ὅσα τὰ σφάλματα, πᾶσ' ὅσ' αἱ ἀτέλειαι, πᾶσ' ὅση ἡ τυφλότης ἰδεῖν τὴν περὶ τὰ ναφερθέντα ὄλην Ἀλήθειαν, ἐμά! Ἡ Ἀλήθεια ὡς ἄνωθεν, ἐξ Οὐρανοῦ Σεμνῆ Ἀθηνᾶ, Θεοῦ Πλήρης Ἀειπάρθενος Νόησις νεύει, μειδιῶσα, τοὺς μὲν νοοῦντας εὐθέως ἀφώνως καλοῦσα, τοὺς δ' ἔτι μὴ δυναμένους νοεῖν πρὸς τὸ μετὰ πίστεως κατ' ἀρχὴν κρούειν τὴν θύραν καὶ αἰτεῖν πρῶτον δι' ἀπαλῆς λίαν ἐωθινῆς δρόσου ἀποδιψῆσαι. Μόνω τῷ Λόγω τὸ μειδιῶν Αὐτῆς νεῦμ' ἐς βροντώδη Αὐδὴν τὸν νοῦν καταυγάζουσιν ἐν ψυχαῖς μεταλλάσσεται. Ψυχᾶς δεχομέναις τὴν ἀπ' Αὐτῆς Ζεΐδωρον Θεοῦ Φωτὸς καταλάμπουσιν Αὔραν. Πάνθ' ὅσ' ἀπὸ τοῦ παρόντος κόσμου ἐλλείπει ώραία, δι' ἔλλειψιν θάρρους πρὸς τὸ κατιδεῖν τὸ μειδιῶν Αὐτῆς νεῦμα, διὰ περίσσειαν φόβου πρὸ τοῦ συγκλονίζεσθ' ἀπὸ βάρων δομῆς. Ἡ ἔλλειψις θάρρους κενοὶ τὴν ψυχὴν. Ἡ περίσσεια φόβου διὰ τοῦ ζόφου ῥιγῶ τὴν Φῶς Ἀληθείας διψῶσαν ψυχὴν. Τὸ ζόφου μόνου πλήρες κενὸν παρέχει τὴν μεγίστην πρὸς πλήρωσιν πίεσιν. Ὁ Θεός, εὐγενῶς, οὐ πιέζει, ἀλλ' *ἔτοιμος προστρέχειν* παρίσταται. Τὰ λοιπά, πάντα κατ' αἰσθητήριον! Ἄνευ αἰσθητηρίου Ἀληθείας ὁ νοῦς ἐνεργῶν, οὐδὲν ἀληθεῖον ταῖς λέξεσι δίδωσι νόημα· δι' ὃ καὶ παραπαίει ἐν τῷ ζοφῶδει κενῷ, περὶ ἑαυτὸν τῆδε τῆ ἐντυχούση ῥιπῇ κυλινδούμενος ὅλως ἀσκόπως, ἀπούσης τινὸς πρὸς πόλον βαρύτητος. Σφάλλει τὸ αἰσθητήριον; Ἀσχημιῶν γέμει ὁ τόπος! Ἔστι τις ἔτι νοῶν; Ἄρ' ἔστι καὶ τις ἐλπίς!

§52 Τοῦ αἰσθητηρίου μὴ ἔτι ἀπολιπομένου, χώρος κενὸς καλῶν ἵνα δι' ἡμῶν πληρωθῆ καταφαίνεθ' ὑπάρχων μεταξύ τοῦ μακροῦ καὶ τοῦ βραχείου τοῦδ' ἐγχειρήματος τίτλου. Χωρίσωμεν οὖν νῦν ἐπὶ τὸ καθῆκον αὐτό, ὅτι γ' οὐ πάντα τετέλεσται διὰ τῆς Σταυρώσεως. Μόνοις ἀπίστοις νῦν δ' ἀρνούμενοις πρῶτον πάντων τὸν Λόγον ἔξεστι τοῦτο πρεσβεύειν. Τοῖς πεπεισμένοις ἐπὶ τῷ Λόγῳ, ἢ ἀνεύρεσις τῆς τῆς Θυσίας αἰτίας καθίσταται τὰμέσως ἐπόμενον πρόβλημα.

§53 Δισχιλιετία ὅλη παρήλθεν, ἄνευ τινὸς παρ' ἡμῶν οὐσιώδους κατανοήσεως. Κυρίως διότι ἐσπεύσαμεν, ἀντὶ τοῦ μεθ' ὑπομονῆς κρούειν τε καὶ αἰτεῖν ὥστ' ἀνάγκη πεισθῆ ὁ Θεὸς καὶ προσδράμη, προτιμᾶν τὰσπουδάστως μετὰ βίας πολλῆς ἀποφαίνεσθαι. Οὐνεκεν ἐκαλέσαμεν τὸν Θεὸν "ἀπερινόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα", καὶ νῦν ξενιζόμεθα καὶ μεγάλως ὀχλούμεθα διὰ πάντα τὸν ᾧδε γιγνόμενον λόγον, ἀποκαλύπτοντα τὸν κενὸν παραδοθέντα ἡμῖν *ἀσιατικόν, οὐ κατὰ Λόγον, "πατερικόν"* λόγον, γενόμενον κατὰ σκαιὰν περιφρόνησιν τοῦ ἄλλ' ἐξ Οὐρανοῦ κελεύοντος μόνου Πατρός, καὶ σιωπῶμεν κρυπτόμενοι, μὴ ἐπιθυμοῦντες ὁμολογεῖν ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ "διαβόλου" δύνατ' ἐξέρχεσθ' ὁ *παρῶν δοξαστικὸς τοῦ Θεοῦ* λόγος· ὡς ὅτι ἄλλως, χεῖρονες ὄντως ἐκείνου γεγονότες καταδεικνύμεθα!

§54 Οὐκ ἄρ' ἐγίγνωσκε τὸ ἐπερχόμενον ὁ Θεός; Ἀσφαλῶς, ἀπ' ἀρχῆς, πρὸ τῆς κόσμου δημιουργίας! Τίς ἐπὶ γῆς, πατὴρ ἐπιθυμῶν γίγνεσθαι, οὐ κατανοεῖ ὅτι τὸ ἔχειν τέκνα ὑπονοεῖ καὶ θυσίας; Πῶς οὖν οὐκ ἄρα καὶ ὁ Θεός; Μὴ πλείονα Κείνου κατανοεῖ ὁ βροτός; Θυσιασθέντος οὖν τοῦ Κυρίου, πῶς δυνάμεθ' ἀρνείσθ' ὅτι ἀληθῶς καὶ Πατὴρ ἡμῶν ἐστι, κάδελφός ἔτι καὶ φίλος; Καὶ ὅτι ἄρα πολῦτιμ' ἐσμέν, οὐσία *πνευματικοὶ ὄντες, οὐ χοϊκοί;* Ὁ χοῦς μεταλλάσσειτ' ἐς φυτόν τε καὶ σάρκα καί, σηπομένης αὐτῆς, ἐπανακάμπει ὅθεν προῆλθεν, ἵν' ἐπαναλάβῃ τὸν κύκλον περὶ τὸν βαρὺν μύλον ὡς ὑποζύγιον. Τὸ πνεῦμα, κατὰ τὴν ὅλως ἄλλην αὐτοῦ ἐνεργεῖ φύσιν: ἐμπνεόμενον, *ἐλευθέρως προσφέρεται*· εἰσερχόμενον, φύσει ἐλεύθερον μένει· διερχόμενον ἐπ' ἀνδρώσει δοκιμασίαις, ἐν τέλει ἐξέρχεται· ἐλευθερούμενον, οἶον αἰεὶ ἐστι παραμένει· θέον, ἐπὶ θέωσιν ἵεται· ἐπανακάμπτον δ' ἐπὶ τέλους εἰς τὸν Ἐμπνεύσαντα, ἐκεῖ ἀναπαύεται! Ἄλλ' ἢ εὐθεία αὕτη πορεία ἐνέχει *δικαίαν ἀναφορὰν διὰ χρῆσιν ἐλευθερίας!* Ὅτι ὁ ἐλεύθερος *οὐκ ἐστὶν ἀσύδοτος, ἀλλ' ὑπόκειται Λόγῳ*, οὐ χάριν ἐλεύθερος ἑαυτῷ ἐν ἀρχῇ ἀπεδόθη, ἵν' ἐλευθέρως ἐπιδοθῆ εἰς ἔργα σεμνά, φωτεινά, τοῦ Λόγου προαγωγὰ· οὐκ ἄσεμνα, σκοτεινά, τοῦ ζόφου παράγωγα καὶ προαγωγὰ. Τὸν κόσμον παρήγαγεν ὁ Θεὸς ἵνα τὸ ἔρεβος Φωτὶ κοσμηθῆ, οὐχὶ δ' ἵνα δι' ἀσυδοσίας τὸ Φῶς καὶ τὸ Κάλλος βλασφημηθῆ καὶ χεῖρον τὸ ἔρεβος ἐπανέλθῃ!

Γιγνώσκουσι καλῶς οἱ ἀντιφρονούντες τί ἀπὸ τοῦ Θεοῦ θρασύτατα ἀπαιτοῦσι; Γιγνώσκουσι καλῶς οἱ κατ' ἔλλειψιν Λόγου διδάσκοντες τὴν "ἀγάπην" ὡς *δήθεν μόνην* τῆς Μεσσίας ἐλεύσεως μέριμναν τί ὄντως ὑπονοοῦσι περὶ τῆς Σοφίας Θεοῦ; Οὐχὶ χοῖ ἀμαρτωλοὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτῶν ἀγαπῶσι; Τίν' εἰ οὐ Λόγῳ ὁ τρόπος τῆς ἀγάπης φωτίζεται; Ἔστιν ὑγιῆς ἢ παρὰ Λόγον ἀγάπη, ἢ δι' Αὐτοῦ μόνου καθίστατ' Ἀγάπη; Ὅτι ὁ Κύριος περὶ ἀγάπης κυρίως ὠμίλησεν οὐδὲν ἀναιρεῖ τῶν παρόντων! Κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀκουόντων ὁ λόγος Αὐτοῦ τότε. Τοσαύτη γὰρ ἦν ἡ ἔλλειψις τῆς ἀγάπης! Νῦν πάντες ὁμιλοῦσι περὶ "ἀγάπης", ἥτις ὅμως δι' ἡμῶν παρεφρόνησε καὶ μεγάλην λίαν ἔχει ἀνάγκην δραστηκῆς διορθώσεως βίου τε καὶ πορείας τε καὶ σκοποῦ! Διὰ τοῦτο ἡ Ἐλευσις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Θυσία. Διὰ τοῦτο χῆ ἐναντίωσις! Εἰς τὸ κατώτατον σημεῖον τῆς ἱστορίας ὁ Σωτὴρ ἀνεφάνη, ἵνα πρὸς Αὐτὸν ἀγάγη καὶ σῶση ὡς καὶ τοὺς χαμηλότατα συρομένους! Ἡ ἐναντίωσις ἦν διὰ τὴν *ἐσκεμμένην ἀρνήσιν ἀνόδου ἐπὶ τὰ φωτεινὰ ὕψη*, διὰ τὴν *ἀπαιτουμένην ἔτι πλέον ἀσύδοτον κάτιμώρητον πτώσιν εἰς σκότη ἔνθ' οὐκ ἐστι πυθμὴν!*

§55 Τί εἴπωμεν περὶ τῆς παρελθούσης δισχιλιετίας; Ἔντονοι αἱ φωτοσκιάσεις! Φῶς καὶ σκότος ὁμοῦ! Νῦν δὲ πρὸς ὁμίχλην καθ' ἡμέραν παχυνομένην ἢ παντελῆς μείξις αὐτῶν! Κατὰ τὴν πρό τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐποχὴν διάχυτος ἦν ἡ Νέας Ἀνατολῆς Προσμονή! Τουλάχιστον ὁ κόσμος τότε *εἶχεν Ἐλπίδα: προσέβλεπ' ἐπὶ τὸ Μέλλον!* Νῦν, οὐδ' αὐτὸ ἔτι τολμῶμεν, οὐδὲ δι' αὐτὸ πλέον ἐτοιμαζόμεθα! Καίγε οὐδὲ *στιγμὴν περὶ αὐτοῦ προσευχόμεθα!* Ὅτι οὐδεὶς στεναγμὸς πρὸς Οὐρανὸν ἀναθρώσκει: "Ἐλθὲ Κύριέ μου, Κριτά! Ὅτι ἐπερίσσευσεν ἡ ζοφώδης ἀχλὺς κάπελιπεν ἡ πίστις ἐπὶ τὴν Ἀγάπην Θεοῦ!" Οὐδεὶς ἐκὼν ἑαυτὸν πρὸς κρίσιν προσάγει! Πάντες ὁμοῦ κρᾶζομεν τὸ "ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο!" Ἀλλ' οὐχὶ *σὺν Χριστῷ, ἀλλὰ κατ' Αὐτοῦ!*

§56 Πάντ' αὐτὰ προϊόντα τῆς ἀπιστίας τῆς ἐπελθούσης δι' αὐτῆς γε τῆς "πατερικῆς" ῥήσεως τοῦ ἀπερινοήτου καὶ ἀκαταλήπτου καὶ πάντων ἐπέκεινα τοῦ Θεοῦ! Ἀνεμένετο ὁ Σωτὴρ! Ὁ Σωτὴρ ἦλθεν, ἐδίδαξεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη, ἀνελήφθη! Καὶ μετ' ὀλίγον ἐλησμονήθη! Τὸ ἀτέρμον τοῦ *δήθεν ἀπερινοήτου καὶ ἀκαταλήπτου* καὶ πάντων ἐπέκεινα Θεοῦ "μυστήριον" συνεχίζεται! Ψελλίζομεν προσευχὰς καὶ δεήσεις πρὸς Ὅν ἀγνοοῦμεν! Ἀγαπῶμεν Ὅν οὐδόλως κατανοοῦμεν! Ἡ ἄγνοια ἡμῶν τοῦ Κυρίου οὐ κατακαίει τὰ ἔγκατα! Τί ἐστι Κρίσις, *διὰ τί ἐστὶν ἀναγκαία, ποῖος ὁ χρόνος αὐτῆς, παντελῶς ἄγνωστα!* Ἡμεῖς πλέον ἀπλῶς προσευχόμεθα λέξεσι κεναῖς, ἀκαταλήπτοις! Οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν σκέψιν διαπερᾶ ἡ καθαρὰ πιθανότης

ὅτι εἰς βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ συντελεῖ ὁ διὰ κεινῶν λέξεων προφερόμενος λόγος! *Τί γὰρ δεῖ τὸν Θεὸν ἀντιληφθῆν' ἐκ τοῦ λόγου ἡμῶν προσφερομένου λέξεσι ξέναις, ἀκαταλήπτοις; Ἐπεταξάμην τὸ σκέπτεσθαι! Ἐπεταξάμην τοῖς ἡγεμόσι καὶ τοῖς πατρᾶσιν! Ἐνεταξάμην ἀγέλη ἐφορμούσῃ ἐπὶ κρημνὸν καὶ σφαγὴν! Ἄνθρωποι θέλομεν ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ἄνθρωπ' οὐ πλέον ἐσμέν: ἂ ὁπώπαμεν οὐκ ἀναθροῦμεν, ἂ πρὸ ἡμῶν ἴστατ' οὐ καθορώμεν, ἂ δὲ λέγομεν ὡς ἄρθροι κραυγαί, οἰμωγαί, χείρονες ἀλόγων ὑλακαί! Ἴδὲ τοὺς νέους καθ' ἡμέραν τε χεσπέραν Διαλόγους "Ἑλλήνων"! Εὐγε ἡμῖν! Δοξασθήτω τὰ λαμπρὰ ἡμῶν ἀξιώματα! Τὰ βαρύτιμα ἡμῶν ἄμφια! Οἱ ἀπαστράπτοντες μεγαλόσταυροι! Οἱ μεγάλοι βραδεῖς ἀπὸ μετώπου ἕως κοιλίας σταυροί! Αἱ ἕως ἐδάφους γοιυκλισίαι αἱ φέρουσαι τὸ μέτωπον εἰς τὸν χοῦν! Δόξει αὐτῷ δόξαν προσφέρειν Θεῷ! Ἴδου ἡμεῖς! Ἀλλὰ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ὁ ἀπερινόητος κἀκατάληπτος καὶ πάντων ἐπέκεινα Κύριος! Ἴδὲ περὶ τίν' ὄλως ἄλλ' ἡμεῖς ἀπερινοήτως κἀκαταλήπτως ἀλλὰ μετ' ἐπάρσεως τεσσαράκοντακαιτεσσάρων καισάρων, ἢ μετὰ περισπουδάστου δημοσίας ταπεινοσύνης ὀγδοήκοντακαιοκτῶ "ἀγίων" ὑπερηφάνως πλὴν ἡλιθίως τυρβάζομεν! Πατριάρχαι καὶ ἱεράρχαι, ἀκαδημαϊκοὶ καὶ καθηγηταί, διανοοῦμενοι καὶ ὁ λαὸς ὁ παχὺς! Πάντα ταῦτα διὰ τὴν περὶ Θεοῦ πλήρη ἡμῶν ἄγνοιαν! Ἦν θρασύτατ' αὐτῷ ἐπιστρέφομεν λέγοντες ὅτι οὕτως αὐτὸς δι' ἄγνοιαν, ἀβλεψίαν, ἢ ἔστω ἀδιαφορίαν τὰ πράγματα κατεσκεύασεν ὥσθ' ὄλως ἄγνωστος ἡμῖν παραμείνη! Τοιαῦτ' ἀπὸ τῶν σοφῶν ἡμῶν ἀκούων ὁ ἄνθρωπος ἢ ὁ Θεός, τί δεῖ αὐτὸν τε καὶ Κεῖνον ἀπὸ τοῦ πολλοῦ λαοῦ ἀναμένειν; Οὐδεὶς πλέον πολὺ περὶ αὐτοῦ κόπτεται! Ἄλλ' οὕτως ἀπολείπει ὁ χρόνος καθ' ὃν ταχέως πλέον ἀπολείπουσιν οἱ καθαρᾶ τῇ καρδίᾳ πιστεύοντες! Καθ' ὑπόσχεσιν ἄρα τὸ τάχ' ἐπερχόμενον! Νέα λαμπρὰ ἀνατέλλει Κυρίου Ἡμέρα, **Dies Irae!** Ἄρα, ἢ φεῦ πῶς οὖν ἄρα, εὐρεθησόμεθ' ἔτοιμοι συνεορτάζειν;*

§57 Τὴν δισχιλιετίαν ἀνεξετάζοντες τοῦτο πρῶτον ὀφείλομεν ἐρωτῆσαι· ἄρα σκοπὸς τοῦ Κυρίου ἦν ἡ ἐγκατάστασις, παραλλήλως πρὸς τὰς παλαιὰς ἢ ἀντ' αὐτῶν, νέας θρησκείας λατρευούσης Αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὴν δισχιλιετίαν ἀνεπτύξαμεν τὴν λατρείαν Αὐτοῦ, χη συνακόλουθος ἐγκατάστασις διαμέσῳ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων *ὀργανωμένου στρατοῦ κληρικῶν* τασσομένων ἐλέγχειν τὰς μετ' Αὐτοῦ αὐτῶν σχέσεις; Οἱ Μαθηταὶ συνελέγησαν ὡς πρώτη αὐτῆς κληρικῶν, ἢ μᾶλλον *ἀνθ' ἡμῶν πάντων*; Αἱ πρὸς αὐτοὺς ἐντολαὶ διαχωρίζονται ὡς πρὸς αὐλικούς καὶ πληβείους, ἢ *γενικαὶ εἰσὶ καὶ ταυτόσημοι* διὰ πάντας ἀνθρώπους; Ἔστιν ὄντως *οὐρανόθεν καταβαίνουσ' ἀνάγκη* ὀργανώσεως σκληροῦ καὶ δυσκάμπτου *μηχανισμοῦ* "Ἐκκλησίας" κα-

τὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς τότε αὐτοκρατορίας, ἧς ἡ ὀργάνωσις ἐπαρουσιάσθη ὡς ὁμοίωσις τῆς ἐν Οὐρανοῖς, κυρίως ἵν' ἐμφανίσῃ αὐτὴν καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν σπεύσασαν ὁμοιοῦσθ' "Ἐκκλησίαν" ὡς Θεῖω Δικαίῳ ἐγκαθεστῶσας, ἵν' ἀμφοτέρων ἡ κοινωνικὴ ἔδρα παγιωθῇ; Καθότι *εἰ οὕτως, οὐδεμία ὑπάρχει ἄμεσος* μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἐκάστου ἡμῶν σχέσις, ἀλλ' οἷα ὑπάρχει *ἀφεύκτως διέρχεται διὰ κείνου* τοῦ μηχανισμοῦ, ἡμεῖς οἱ πολλοὶ *δέσμοι διὰ βίου ἐσμέν τῆς ἐκείνου διδασκαλίας, αὐτῷ κατὰ πάνθ' ὑποχρεούμεθ' ὑποτάσσεσθαι, ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαρτᾶν κάψ' ἡμῶν οὐδεμίαν ποιεῖν* περὶ Θεοῦ σκέψιν, δι' ἃ ὅμως πάντα λαμβάνομεν *πλήρες ἄλλοθι διὰ πᾶσαν κακοδοξίαν ἐκ τοῦ μηχανισμοῦ αὐτοῦ ἀπορρέουσιν!* Τί οὖν γενήσεται (ἢ μάλλον γίνεται ἤδη, ὡς κατωτέρω ὀψόμεθα) τῆδε ἢ τῆδε ψυχῆ, τῆ γεννηθείσῃ ὑπὸ τότε ἢ τότε διασπασθῆν θρησκευτικὸν δόγμα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως; Κατὰ τὰς *τούτων* διδασκαλίας κριθησόμεθα (ἤδη κρινόμεθα) ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ, ἢ μάλλον καθ' ὃν Νόμον *ἀπ' ἀρχῆς Αὐτὸς διὰ πάντας γενικῶς ἐνετείλατο; Διατὶ πρῶτοι οἱ "θεολόγοι"* ὅλως ἀδιαφοροῦσι περὶ τὸ ἀπ' ἀρχῆς διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐπὶ τοῦ ὄψεως ἐπιρρίψεως τῆς εὐθύνης διὰ τὴν πρώτην παράβασιν ἐν Ἐδέμ διδαχθέν; Ὁ ὄψις ὑπαινίσσεται. Ἡ Ἐκκλησία δοκεῖ ὅτι *διδάσκει, ἀλλ' ἐνίστε μόνον "διδάσκει!"* Ὁ Κύριος ἀεὶ κρίνει κατὰ τὸν *ἀπ' ἀρχῆς ἀμετάκλητον* περὶ τὰ πνευματικὰ Αὐτοῦ Νόμον! Τὸν διατάττονθ' ὅπως χῆμεῖς διὰ τὴν ὁμοίωσιν ὑποκειόμεθα *ταύτῳ Ἐνὶ σὺν Θεῷ ἐν ἡμῖν Λόγω, οὐχὶ τῷ τοῦ τυχόντος τυχόντι ψευδεὶ λόγῳ!* Ἄρα σαφέστατον γίνεθ' ὅτι παρ' οὐδενὸς δεσμεύεθ' ὁ φύσει Δικαιοκρίτης-Λόγος-Θεός! Συνεπῶς ὁ λόγος "ἄν τινων κρατεῖτε..." οὐδεμίαν καθίστησι τάξιν καταλύουσιν τὴν *ἄμεσον* μεταξὺ Αὐτοῦ χημῶν σχέσιν, ἀλλ' ἐνεργεῖ καὶ δεσμεύει τὴν Κρίσιν μόνον καθ' ὃ μέτρον *ὄντως οἱ ἄνθρωποι σὺν Λόγῳ-Θεῷ ποιοῦσι τὴν κρίσιν· εἰ δ' αὐτὴ ἐνεργεῖται κατὰ παράβασιν Λόγου, οὐδὲ κείνος κατὰ ταύτης τὸ μέτρον δύναται θεωρεῖσθ' εἰρημένος ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ!*

§58 Ἄρ' οὖν σφάλλει ὁ ἀνθρώποις διηρθρωμένος "Ἐκκλησίας" μηχανισμός; Κρίνον:

(α) Εἶπον αὐτοὶ ἀπερινόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα τὸν Θεόν! *Ἐφ' οὗ καὶ ἐμμένουσιν!* Εἶπέ ποτε τοιοῦτόν τι ὁ Χριστός; (β) Λέγουσιν οὗτοι ὅτι μεθ' ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας αὐτῶν ἀγαπῶσι τὸν Κύριον. Ἄλλ' *ἐλησμόνησαν* καὶ διὰ τοῦ περὶ ἀπερινοήτου κ.τ.λ. *κενὸν ἐκήρυξαν* τὸν "καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν" Χριστοῦ ὄρον! Οἱ σοφοὶ *ἐλησμόνησαν* ὅτι *οὐκ ἔστιν ἀγάπη ἄνευ τῆς διανοίας πλήρως ἐμπλεκομένης*, ὅτι ὀρθῶς πάθος ἀποκαλεῖται ἢ *παράλογος* ἄνευ τῆς διανοίας "ἀγάπη"! *Ἐλησμόνησαν* ὅτι εἰ ἢ

ισχύς τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἡμετέρας "ἀγάπης" ἐξαντλεῖτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας, μηδενικὴ ἄρ' ἐστὶν ἡ συνεισφορά τῆς διανοίας ἡμῶν, χῶτι ἄρ' ἐξαντλοῦντες αὐτοὶ τὴν ἰσχὴν τῆς ἀγάπης αὐτῶν εἰς τὰ ὅρια τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ θεωροῦντες αὐτοὺς ὡς ἄνωθεν κατὰ φώτισιν θείαν πεπροικισμένους, οὐ μόνον ἑαυτοὺς ὑποδεικνύασι τῶν λοιπῶν ἡμῶν ἐγγενῶς εὐφυστέρους, ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ Χριστοῦ σοφωτέρους! Ἄδυνατοῦντες κατανοῆσαι τὸν "καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν" ὄρον, οὐκ ἔκρουσαν οὐδ' ἤτησαν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν παρητήθησαν! Καὶ ὁ Θεὸς Κύριος, φωτίζων μόνον τοὺς μετὰ πίστεως κρούοντας καὶ αἰτοῦντας, οὐκ ἐπέστη περὶ τῆς ἀδαμάστου αὐτῶν πίστεως εἰς τὴν οὐδὲν παριδοῦσαν πλήρη κάπολυτον Αὐτοῦ Λογικότητα ὥστε κατὰ Ταύτην φωτίσει αὐτούς!

(γ) Διὰ τοῦτο, εἰπόντες αὐτοὶ ἀπερινόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα τὸν Θεὸν πρόσθετον καὶ βαρύτατον διέπραξαν σφάλμα, ὅτι παρείδον καὶ ἔθεσαν ὑπ' ἀμφιβολίαν τὴν πλήρη κάπολυτον Αὐτοῦ Λογικότητα! Εἰς μὲν τὴν "καλλίστην" τῶν περιπτώσεων ὑπενόησαν τὸν Κύριον οὐχὶ ἐλλόγως διανοηθέντα ἐνανθρωπήσαι καὶ ὄντως ἐνανθρωπήσαντα· εἰς δὲ τὴν "χειρίστην", οὗτοι ἔθεσαν ὑπ' ἀμφιβολίαν ὡς καὶ τὴν ταύτην τὴν Ἐνανθρώπησιν! Εἰ ὄντως κατὰ Λόγον καὶ τὰς κατ' αὐτοὺς "ἀσυμβάτους" Αὐτοῦ καὶ ἡμῶν φύσεις αἰεὶ ἀπερινόητος κάκατάληπτός ἐστιν ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάντων ἐπέκειν' Αὐτὸς ἴσταται, ἄρ' ἀγεφύρωτον παρὰ πᾶσαν καὶ Θείαν προσπάθειαν αἰεὶ παραμένει τὸ μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν χάσμα! Διανοηθέντος οὖν Αὐτοῦ ἐνανθρωπήσαι καὶ ὄντως ἐνανθρωπήσαντος, ἄρα "διέφυγεν" ἀπ' Αὐτοῦ ὁ περιορισμὸς τοῦ οὐσίᾳ καὶ φύσει ἀπερινοήτου κάκαταλήπτου Αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, ὑπ' Αὐτοῦ οὕτω πεποιημένων κατὰ προτέραν Τούτου ἀπόφασιν ὥστε πάντῃ ἐπέκειν' Αὐτὸς ἀφ' ἡμῶν ἴσταται! Εἰ Λογικὸς ἀλλὰ κάπερινόητος κάκατάληπτος καὶ πάντων ἐπέκειν' ἐστὶν ὁ Θεός, οὐδεμίᾳ ἄρα δυνατότητι συντρέχει ὥστε δυνηθῆ ὄντως ἐνανθρωπήσαι! Ὅτι κατὰ Λόγον ὁ Θεὸς διενόηθη ἐνανθρωπήσαι καὶ ὄντως ἐνηθρώπησεν ἐκβάλλει ὡς παράλογον καὶ βλάσφημον τὸν λόγον αὐτῶν περὶ τὰπερινοήτου κάκαταλήπτου καὶ πάντων ἐπέκεινα τοῦ Θεοῦ, ὃς λόγος μόνον ἄθεα κἀντίθεα κἀντί-Χρίστα διανοήμαθ' ὑπηρετεῖ! Διὰ τοιούτων ἀπ' ἐντὸς τῆς "Ἐκκλησίας" ἐβραϊκῶν κάσιατικῶν διανοημάτων σιωπηρῶς προήλθεν ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀμφισβήτησις, παρ' ἀνθρώπων ἐμφανιζόντων ἑαυτοὺς λογικωτέρους ὡς καὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφ' οὗ θρασύτατα μεταφέρουσι τὴν ἀνθρωπίνην ἀβελτερίαν, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐξηπλώθη στενωροεὶα καὶ διὰ ταῦτα τιμιωτέρα φεῦ τῇ φωνῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἔτοιμον πρὸς καρποφορίαν τὸ σπέρμα

τῆς ἀθείας!: Ἐπαρκῶς διότι εἰ ὅσα ἐκ Θεοῦ ὁ Χριστὸς ἐλήλυθεν εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι ἡμῖν πάντη ἀπερινόητα καὶ ἀκατάληπτα μένει δι' αὐτὴν τὴν Θεοῦ φύσιν, ἄρα *πρώτη* ἢ Ἐκκλησία, *σιωπηρῶς οὕτως ὅλως ἀμφίβολον κηρύττουσα* τὴν ἰδίαν αὐτῆς "θεολογίαν", οὐ δικαιοῦτ' ἰσχυρίζεσθ' ὅτι λέγει τι περὶ Θεοῦ ἀληθές!

(δ) Ὡς αἷματος τοῦ ἰδρώτος Αὐτοῦ στάζοντος ὁ Κύριος προσηχηθή χυπὲρ ἡμῶν ἵνα μείνωμεν ἠνωμένοι, καπὶ τοῦθ' ὁ Παῦλος τὴν Ἐκκλησίαν ἐξώρκισεν ἰδὼν ἐν αὐτῇ τὸ σπέρμα τῆς διασπάσεως καὶ τὰ ἐκ ταύτης κακά! Οὗτοι τὸν Λόγον περιφρονήσαντες οὐδὲν περὶ τῆς ἐν *μόνῳ τῷ Λόγῳ* ἐνότητος κατενόησαν, καὶ τὸν λόγον ἑαυτοῦ αὐτῶν ἕκαστος, ἑαυτὸν εἰπὼν ἐπὶ κεφαλῇ τῶν λοιπῶν πάντων, προέβαλεν ὡς δεσμευτικὸν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Διὰ τάνθρωπίνου ἐγωισμοῦ ἢ περιφρόνησις τῆς προσευχῆς Χριστοῦ· χῆ λησμοσύνη τοῦ λόγου περὶ τῶν σπευσάντων ἀποκτεῖναι τὸν Κληρονόμον ἵνα τὴν Αὐτοῦ περιουσίαν ἀρπάσωσιν, ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν μεῖζον αὐτῆς μέρος· χῆ *ἐπὶ σκοπῷ βαθύτατα ἐσκεμμένη* παρ' αὐτῶν ἰδιοποιήσις τῆς ἰδιότητος τοῦ πατρὸς (ἕως Οὐρανοῦ μεγεθυνθείσης τῆς βλασφημίας αὐτῶν διὰ τῆς ἐπὶ πάντας αὐτοὺς καὶ ἰδίως ἐπὶ "πατριάρχας" θραυστάτης καταχρήσεως τῶν ὑπερθετικῶν) παρὰ τὴν *ρήτην ἀπαγόρευσιν* τοῦ μηδέν' ἐπὶ γῆς καλέσαι πατέρα, ὡς καὶ κατὰ τὸ πάλαι τὸνομ' Ἀβρὰμ-Ἀβραάμ ὑπ' ἀνθρώπου ἰδιοποιήθη καίτοι ἀνήκον μόνον εἰς τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὄντα πάντων Πατέρα (ἐν Οὐ μόνου τῇ ἀγκάλῃ χὸ Λάζαρος)· χῆ ὅλη τῆς Ἐκκλησίας διάσπασις μέχρι τοῦ *ἐν οὐδενὶ ἐπὶ γῆς τόπῳ δύνασθ' ἀνευρίσκειν* τὸν ἐπίσκοπον, ὡστ' ἀποστεῖλαι αὐτῷ μήνυμα, τῆς *ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ οὔσης μιᾶς ἀδιαιρέτου* Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ τοῦδεμίαν ἀπ' αὐτῶν λαμβάνειν ἀπόκρισιν περιφρονούντων καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον!

(ε) Περὶ τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ κατὰ Λόγον προσδιορισμοῦ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ δόγματος, τούτων ἀναλωθέντων, ἔμελλεν ἢ ἔτι θραυστέρα κακοδοξία ἐλθεῖν ἵνα κατ' αὐτῆς *ὑπὸ πίεσιν ἀντιδρώντες* ἀποφασίσωσι, καὶ δὴ *κατὰ δόσεις, διεσπασμένως διὰ τῶν αἰώνων, τὸ ἔτι μὴ πλήρες* δόγμα τῆς Ἐκκλησίας! Ὁρθῶς ὁ *Εἶς* Θεὸς Πατὴρ ὠνομάσθη, ἀλλ' *ἐσφαλμένως* οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ὠνομάσθη Αὐτὸς καὶ *Πλήρες καὶ Τέλειον Πρόσωπόν-τε-καὶ-Πνεῦμα!* Διὰ τοῦτο μέχρι τῆς παρουσίας στιγμῆς *ἀμφίβολος* ἐν ψυχαῖς παραμένει ἢ Θεοῦ φύσις χῆ σχέσις μεταξὺ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος, χοὶ πολλοὶ ἐκλαμβάνουσι τὸν Θεὸν ὡς τι ὅλως ἀπροσδιόριστον καὶ τιν' *ἀδιάσπαστον μὲν ἀλλὰ Τριανδρίαν*, καὶ τὸν ὡς Χριστὸν ἐπιφανέντα *Πλήρη* Θεὸν οἱ μὲν ὡς μὴ ἐν ἑαυτῷ Θεὸν *παντάσῃ Πλήρη*, οἱ δ' ὡς μὴ Θεὸν ὅλως! Διὰ τοῦτο μέχρι τῆς παρουσίας στιγμῆς οὐδόλως

κατενοήσαμεν τὴν ὄντολογίαν ἡμῶν ὡς φύσει δισυστοσάτων, μόνον ἔξωθεν ὄντων ἐξ ὕλης [οὔσης ἐκ παντάπασιν ἄλλης, μὴ πνευματικῆς φύσεως], ἔσωθεν δ' ἐκ Πνεύματος [καθ' ὃ μόνον ἡμεῖς οἱ ἔξωθεν δίποδες χοϊκοὶ (= human) καλούμεθ' ἀνθρωπίσαι, ἤτοι Θεῶ ὁμοιάσαι, δι' ὃ καὶ λεγόμεθ' ἀνθρωποι, Αὐτοῦ μόνου ὄντος τοῦ κυρίως Ἀνθρώπου], ὑπὲρ οὗ μόνου [ὅτι κυρίως εἶπείν δεδημιουργημένα Πνεύματ' ἐσμέν] ὁ Κύριος ἦλθε. Διὰ τοῦτο μέχρι τῆς παρούσης στιγμῆς οὐδόλως κατενοήσαμεν τὴν ὄντολογίαν κἄρα τὴν σημασίαν ὅλην τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐκλαμβάνομεν τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ὡς θεοποίησιν καὶ τῆς ὕλης τοῦ ἐπὶ γῆς σώματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ κείνου ἀναμένομεν τὴν θεοποίησιν χόλης τῆς ὕλης, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀντιλαμβανόμεν' ὅτι ὁ αὐτὸς Πλήρης καὶ Τέλεις Θεὸς ἦν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ὡς παρέμεινε καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὸ ἐξ ὅλως ἄλλης φύσεως δημιούργημα φύσει ἀδυνατεῖ τῷ αὐτοῦ Ἀϊδίῳ Δημιουργῷ ἕξομοι(ἔξουσι)οῦσθαι! Διὰ τοῦτο μέχρι τῆς παρούσης στιγμῆς οὐδ' ὡς Ἐκκλησία κατενοήσαμεν πόσον διὰ τῆς Πρώτης τοῦ Χριστοῦ-Θεοῦ ἐπὶ γῆς Ἐλεύσεως, Διδασκαλίας, Πάθους καὶ Ἀναστάσεως ριζικῶς μετηλλάγη ὁ κόσμος καὶ μόνον ἔξωθεν (ἤτοι μόνα τᾶψυχα ἕλικὰ πράγματα) φαίνεται συνεχίζων(οντα) τὴν πορείαν αὐτοῦ(ῶν) ὡς ἂν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτοῦ ἢ Ἐλευσις τοῦ Χριστοῦ κατέλιπ' ἐντύπωσιν, δι' ὃ χῶς Ἐκκλησία συνεχίζομεν ἀναμένειν τὴν Δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Ἐλευσιν ὡς ἔτι οἱ Ἑβραῖοι τὴν τοῦ Μεσσίου αὐτῶν Πρώτην καὶ μόνην, καὶ κατὰ τοῦτ' αὐτοῖς ὁμοιάσαντες!

(ς) Καὶ διὰ τοῦτο μέχρι τῆς παρούσης στιγμῆς οὐδόλως κατενοήσαμεν πόσον περὶ τὰ γνωστὰ βατολογοῦντες ἀλλὰ περὶ τὰ οὐσιώδη ἐν πλήρει συγχύσει διατελοῦντες οἱ θεολόγοι, Ἑβραῖοι κατὰ τὸ πνεῦμα γεγονάσι καὶ οὐσίᾳ ἐξαπατῶσι τῶν Χριστιανῶν καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων τὸ πλήρωμα, μακρὰν ἀπ' αὐτῶν κρατοῦντες τὸν Κύριον, καίτ' εἰς Αὐτὸν ἀναφέρονται! Μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὡς Ἀσιᾶται μεσολαβηταὶ καθίστασθ' ἐπιχειροῦντες, σκοτεινῶς ἀποκηρύξαντες τὴν Ἑλλάδα, τουτέστι τὴν ἱεράν τᾶνθρώπου προσπάθειαν Λογικῶς κατανοῆσαι τὸν Θεὸν καὶ τὸ πρὸς Αὐτὸν αὐτοῦ χρέος, οὐκ ἀντιλαμβάνουθ' ὅτι ἐν τῷ ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆς αὐτῶν κακοδόξου ἀνατολικῆς οὐχ ἑλληνικῆς περὶ τοῦ ἀκαταλήπτου τοῦ Θεοῦ διδασκαλίας δημιουργηθέντι χάσματι μετεωρίζονται, καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον ὁ Κύριος ὑπομονητικῶς ἀναμένει κληθῆναι προσδραμεῖν καὶ παραστῆναι παντὶ ἀνθρώπῳ ἀγωνιζομένῳ κατανοῆσαι Αὐτόν, οὗ τὴν ἐπὶ τοῦτο προσπάθειαν μεγάλως τιμᾷ!

(ζ) Ἀντὶ τοῦ κυρίου τούτου αὐτῆς χρέους, ἡ Ἐκκλησία, διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆς δηλουμένην τᾶνθρώπου ἀγάπην πέραν τοῦ δέοντος περι-

σπωμένη ἀμφὶ στομάχου καὶ σώματος, καταλείπει διαφυγῆν ἀπ' αὐτῆς ὅτι ταῦτα ὑπονοεῖ, κὰν οὐ δοκῆ, κύρια τάνθρώπου γνωρίσματα. Διὰ τοῦθ' ὡς καὶ δεδηλωμένοι ταύτης ἐχθροὶ ἀνέχονται ταύτης τὴν ὑπαρξιν· ἀναγνωρίζοντες μόνην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῶν ἀθέων τῆς πολιτείας ὑπηρετῶν ἀφ' ὧν αἶρει τὸ περὶ πτωχοῦς ὑπηρεσιακὸν αὐτῶν χρέος, ὥστ' ἀπερίσπαστ' αὐτοὶ ἐπιδιδῶντ' ἐς τὰ πονήρ' αὐτῶν ἔργα, ἃ εἰ καὶ κατ' ἐλάχιστον αὐτὴ ψέξει τὴν μεγάλην ὄργην αὐτῶν καθ' ἑαυτῆς ἔλκει. "Ὀλως ἄλλως εἶχον τὰ πράγματα ἂν, εἰ ἢ Ἐκκλησία περὶ τὰ πνευματικὰ πειστικῶς ἐπεδίδοτο: οὐκ ἂν τότε ποσῶς ἐφ' ὑψηλ' ἀξιώματ' ἐξελέγοντ' ἄθεοι, ἀλλὰ πάντες οἱ πολῖται, κυρίως δ' οἱ μεταξὺ αὐτῶν πρῶτοι, τὸν Λόγον ὑπηρετοῦντες κατὰ πᾶν αὐτῶν ἔργον, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἂν ὑπηρετοῦν!" Ἄλλ' ὡς νῦν ἔχει τὰ πράγματα, οὕτω συνεργαζόμενα, *μόνον τόνδε κόσμον ἀμφότερ' Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ὑπηρετοῦσι*. δι' ὃ καὶ περὶ πρωτείων καὶ καθεδρῶν ἀντιμάχοντ' ἀλλήλους οἱ ἐπὶ ταύτας ἀναρριχώμενοι, χῶτε ταῦτα καταλαμβάνουσι, κείθεν ἑαυτοὺς δι' αὐτὰ δι' ὀνύχων καὶ δι' ὀδόντων ὑπερασπίζονται, καίτοι ἐμφανεστάτη ὡς καὶ τυφλοῖς ἐστὶ πλέον ἢ κακίστη τοῖς ἀνθρώποις ὑπηρεσία ἢν ἐκείθεν προσφέρουσι! Κρίνον τόδε παράδειγμα: Τίν' ἄρα πλέον σκοπὸν Θεοῦ ἢ ἀνθρώπου ὑπηρετεῖ ἢ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου καὶ τῆς τούτου αὐλῆς *λυσσώδης* ἐκεῖ ἐμμονή, ἥς *μόνης* χάριν, τουτέστι χάριν τῆς ἱστορικῆς ἐκεῖ ὑπαρχούσης καθέδρας καὶ τῆς ὄλως ἀμφιβόλου πλέον δι' αὐτῆς αὐτῶ ἀποδιδομένης κατὰ κόσμον *τιμῆς*, ἐπ' αἰῶνας περὶ τὰ σπουδαῖα Θεοῦ *σιγᾶν* δέχεται, *οἰκειοθελῶς κίδιοτελῶς ἀλλοδόξων τε κάλλοτρίων πλέον ὑπάρχων ὑπηρετῆς χυπήκοος*, παρ' ὅπου γῆς *δῆθεν ὀρθοδόξων ἀλλ' ὄλως* περὶ τὰ πνευματικὰ *ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων ἀπαιτῶν καὶ λαμβάνων τὴν ὅλην αὐτοῦ ἐπιδότησιν*, ἐμφανεστάτα *στρεφομένην ὡς καὶ κατὰ τῶν κατὰ κόσμον ἐθνικῶν συμφερόντων τῶν προσφερόντων*; Παρ' ἀνωτέρου κληρικῶν *πρὸ ἡμισείας* ζωῆς ἐζήτησ' ἐξήγησιν τοῦ ὡς "θηρσκευτικοῦ τε καὶ ἐθνικοῦ" δηλωθέντος σκοποῦ. Ἐγήρασα καὶ ἔτ' ἀναμένω! Οἱ κατ' ἀμφότερα *δῆθεν Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες* ἔτι ἐλπίζουσιν ὅτι διατηροῦντες τὸν Πατριάρχην ἐκεῖ, ἐπὶ τῇ ποτ' αὐτοκρατορία προσ-αποκατασταθήσονται! *Καίγε ὑπ' ἄλλων, ἀναγνωριζόντων* ταυτῶν ἐκεῖ ἱστορικὰ "δικαιώματα"! Παιδιόθεν ἐμφυτευθεῖσα "δόξης" παλαιᾶς νοσταλγία, καὶ *νοσηρῶς ἐπιζομένη* ἱστορίας αἰῶνων κατάργησις! Καθαρὰ ἐνηλίκων παραφροσύνη! "Ἄλλοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς αὐτοκρατορίας ἐκοπίασαν! Οἱ μεσαιωνικοὶ "Ρωμιοὶ" *χρησικτησίαν ποιησάμεν' ἄλλοτρίων δικαιωμάτων*, εἰς μαρασμὸν κἀφανισμόν τὴν αὐτοκρατορίαν ὠδήγησαν! Οἱ κείνων σημερινοὶ κληρονόμοι ταῦτ'

+

+

ἀποκαλοῦσιν ἑαυτῶν ἱστορικὰ "δικαιώματα"! Περὶ τούτου μόνου τοῦ κόσμου ἐνδιαφερόμενοι, τὰς πυγὰς αὐτῶν διὰ νυκτὸς σείοντες ἐπὶ τραπεζῶν φαγητοῦ περιπαθῶς δι' ἤχων ἀσιατικῶν λικνιζόμενοι, τούτῳ τῷ τρόπῳ (ἵνα μὴ χείρνας σὺν αὐτῷ ἀναφέρω) δοκοῦσι προσανακαταλήψεσθαι τὰ ἱστορικὰ αὐτῶν "δικαιώματα", τῆς πνευματικῶς *σεσηπυίας* "Ἐκκλησίας" προσεπευλογούσης καὶ "τοῦ Ἁγίου Θεοῦ θέλοντος"! Καθαρὰ ἐνηλίκων παράκρουσις! Εἰ δ' οὐ, *βλασφημία ἠθελημένη!* ἠθελημένη διακαῶς! Ἐπιλέξωμεν!

(η) Παράδειγμα ἕτερον: Ἡ παρὰ τῶν Ἑβραίων ἀπόρριψις τοῦ Χριστοῦ χη παρὰ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπιβληθεῖσα ἐφ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορικὴν διασπορὰ ἐπήνεγκεν ἐν χρόνῳ τὴν μείξιν αὐτῶν μετὰ τῶν Χριστιανῶν, μεθ' ὧν μεγάλως, διὰ τὸ κατὰ τόνδε κόσμον συμφέρον καὶ παρὰ τὴν διαφορὰν πίστεως χῶς' ἐκ ταύτης δεινὰ, προετίμησαν παραμείναι, μᾶλλον ἢ ἐπανακάμψαι, *ὡς λίαν προσφάτως ἐν μέρει μόνον ἐποίησαν*, εἰς ἣν ἀπεκάλουν γῆν αὐτῶν, ὅτ' ἐξέλιπον οἱ ἱστορικοὶ τῆς διασπορᾶς λόγοι. Αἱ μεταξὺ Χριστιανῶν δογματικαὶ διαφοραὶ χη ἔμμογή τῶν ἐκκλησιῶν ἐπ' αὐτὰς ἐπήνεγκον ὡς καὶ διωγμοὺς καὶ φοικωτάτους πολέμους, ὀδηγήσαντας εἰς τὴν τῶν διωκομένων φυγὴν ἐς Ἀμερικὴν καὶ τὴν συνταγματικὴν θρησκευτικὴν ἀνοχὴν τᾶμερικανοῦ κράτους. Λογικὸν ἦν εἰς αὐτὸ καταφυγεῖν Ἑβραίων πλῆθος πολὺ. Ἡ παροιμιώδης τούτων φυλετικὴ συνοχή, ἐπιτεινομένη πρὸ τοῦ μηδέποτε ἀπὸ τοῦ νοῦ αὐτῶν ἀποβαλλομένου φόβου νέων διωγμῶν ὅπουδῆποτε γῆς, ἐπήνεγκε τὴν *δυσαναλόγως μεγάλην* τούτων ἐπιρροὴν εἰς τᾶμερικανικὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ τὴν ὡς *τυφλήν* ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑποστήριξιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ κράτους, *ἔτι καὶ ἐν μεγάλῳ ἀδίκῳ εὐρισκομένου*, χάριν τῆς παρ' αὐτῶν *εὐθέως καὶ μεγάλως παρεχομένην χρηματικὴν ὑποστήριξιν ἐξηρητημένων πολιτικῶν* τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ πλήρης ἀποτυχία τῆς παγκοσμίου κοινότητος ἐπιτυχῶς ἀπ' ἀρχῆς λύσαι τὸ Ἰσραηλιτικὸν πρόβλημα, ὅπερ οἱ Χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης [ἴν' ἀποφύγωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐσωτερικὴν πίεσιν ἐκ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἐβραϊκῆς παρουσίας ὀδηγησάσης εἰς τὰ ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον κατὰ τῶν Ἑβραίων δεινὰ] ἐπέβαλον ἐπὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἀράβων διὰ τῆς δημιουργίας ἐκεῖ ἐνὸς ὅλως ἐδαφικῶς περιέργου Ἰσραηλιτικοῦ κράτους, ὀδήγησεν εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐφ' ὑπερπενητηκονταετίαν συνεχεῖς πλέον πολέμους, ὧν ἕνεκεν οἱ Ἰσραηλίται ἐξωπλίσθησαν ὡς καὶ δι' ἀτομικῶν ἢ καὶ πυρηνικῶν ὄπλων, ἀνθ' ὧν ἀμύνεσθαι δι' ὁμοίων τὸ Ἰράκ ἀνομολογήτως ἠσθάνθη ἠναγκασμένον. Οἱ Ἰσραηλίται ἐξέλαβον τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου ἐν Ἰράκ πυρηνικοῦ ἐργοστασίου παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας (μεθ' ἧς

+

+

συμπαράγεται χή σ χάσιμος γόμωσις τών πυρηνικῶν ὄπλων) ὡς ἀπολύτως βεβαίαν ἐτοιμαζομένην μελλοντικὴν ἀπειλήν, δι' ὃ καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἄλλως ὄλως ἀπρόκλητον ἀπ' ἀέρος τοῦ ἐργοστασίου καταστροφὴν. Σημειωθῆτω ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ β' παγκ. πολ. μετὰ τὰ κατὰ τῶν Ἑβραίων ἀποκαλυφθέντα δεινά, ἡ παγκόσμιος τῶν Ἑβραίων κοινότης ἀνασυνέλαβε καὶ μεγάλως ὑπεστήριξε τὴν Ἡρώδου τοῦ Ἰουδαίου κατὰ τοῦ Νηπίου καὶ τῶν νηπίων ἀπολύτως ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ πρωτοφανῆ πρακτικὴν τοῦ προληπτικοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ πιθανοῦ ἐχθροῦ! Ἠθικὴ πράξις πλέον νομίζεθ' ἡ προληπτικὴ θανάτωσις τοῦ πιθανῶς κατὰ σοῦ ἀμαρτήσουτος, εἶγε νῦν τὴν ἰσχὴν ἐπιβαλεῖν αὐτὴν ἔχεις! Ἄρα κακῶς κατὰ ταῦθ' ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐδημιούργησε προγνοὺς τὴν μελλοντικὴν ἡμῶν ἀμαρτίαν! Ἄλλ' οὐδεὶς ἔκτοτε θεολόγος, φιλόσοφος, νομικὸς ἢ δικαστὴς διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς τοιαύτης καταργήσεως τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ φονέως ἀντιτείνοντος τὴν τοῦ θύματος κατ' αὐτοῦ πρόθεσιν, ὥστε παγκοσμίως καταγέλαστος γένηθ' ἡ τοιαύτη ἰδέα· νῦν καταλήξασα εἰς τὴν ἔναρξιν νέου, προληπτικοῦ καλουμένου πολέμου (ἀφανίσοντος ἑκατοντάδας χιλιάδας ἀνθρώπων) κατὰ τοῦ Ἰράκ διότι πιθανῶς ἐξαπολύσει ποτὲ μὴ τιμίως ὁμολογούμενον πόλεμον κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· λογικῶς φοβούμενον πιθανὴν ἐπίθεσιν κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποθεμάτων αὐτοῦ πυρηνικῶν ὄπλων καὶ τὴν τότε βεβαίαν τούτου καταστροφὴν! Τρομάζοντες πρὸ τοῦ πιθανοῦ καθ' ἡμῶν αὐριανοῦ τρόμου, βέβαιοι ποιοῦμεν τὸν σημερινόν παντὸς ὄν βουλόμεθα λέγειν καθ' ἡμῶν σκευωροῦντα! Οἱ Ἀμερικανοί, συνταγματικῶς ἀποκλείσαντες τὴν θρησκείας καὶ πολιτικῆς μεῖξιν, δέχοντ' ἀγογγίστως τὴν κρυφίαν θρησκευτικὴν ὑπονόμευσιν τῆς ὑστέρας, τιθεμένης ὑπηρετεῖν δι' αὐτῶν τάμοιβαῖον ἀπ' αἰῶνων μακρῶν θρησκευτικῶς εἰσαχθὲν μίσος τῶν ἀπογόνων τῶν νιῶν Ἀβραάμ! Οἱ δι' ἀγάπην Θεοῦ συνταγματικῶς ἀπαγορεύσαντες τὴν αἰτίαν τῶν διὰ τὰς θρησκείας πολέμων νῦν ἀποδέχονται τὴν σιωπηρὰν εἰσαγωγὴν καὶ διάπραξιν ἐγκλημάτων σκοποῦντων εὐθέως εἰς τὴν βλασφημίαν Θεοῦ, παρ' ἀνθρώπων οὐδεμίαν ἐχόντων μεταφυσικὴν πίστιν ἐνδιαφερομένων περὶ μόνης τῆς ἀπολύτου ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ κυριαρχίας! Ἄλλ' οὐδεὶς καθ' αὐτὸν Ὁρθόδοξος Ἑβραῖος, Χριστιανὸς ἢ Μωαμεθανὸς τοῦ Θεοῦ μύστης, φωνὴν πᾶσιν ὡσὶν ἠχηρὰν δι' ἀξίωμα ἔχων, ἐγείρετ' ἐξηγήσ' εὐθαρσῶς ἐνώπιον τοῦ κόσμου παντὸς τήνδε βαρυτάτην κατὰ Θεοῦ ὕβριν! Ὡς ὅτι διὰ τὸ δῆθεν "ἀκατάληπτον κλπ" τοῦ Θεοῦ ἀπέλιπεν ἀπὸ παντὸς τοιούτου ἢ πίσις, χούτως ὑπὸ πάντων αὐτῶν ὄλως ἐλησμονήθη ὁ Κύριος καὶ μηδενίζεται τὸ δι' αὐτῶν χημῶν πάντων ἔτι ποιείσθ' ἀναμενόμενον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔργον!

(θ) Ἀλλὰ μὴ βάλλοις κατ' ἄλλων: Οὐδ' ἡ ἡμετέρα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐπιδιοδομένη εἰς ἀτέρμονας δεήσεις καὶ γοερούς θρήνους (ἃ οὐδόλως καταναυγόμενοι ὑπὸ τῆς Θεοῦ κλήσεως ἐπὶ κατανοήσιν ἀποκαλοῦμεν "κατάνυξιν" καὶ "ἰλιγγιώδη θεολογίαν"), κατώρθωσεν ἐκφράσ' ὡς καθαρὰν ἀπεριφράστως ἀγαλλομένην ἐκ βάθους ψυχῆς τε καὶ νοῦ ἐκρηγνυμένην Θεῖαν Δοξολογίαν οὐδεμίαν ἐμπεριέχουσαν δέησιν αὐτὴν τὴν Ἀναστάσιμον Λειτουργίαν, διότι χῆμεῖς οἱ δῆθεν Ὁρθόδοξοι αἰεὶ ἐξοργιστικῶς φίλαντο καὶ ἐμμανῶς τὸν πρὸ ἡμῶν θάνατον καθορῶντες οὐδ' ἅπαξ αἰρόμεθ' εἰς τὸ μηδὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκζητεῖν ἀλλὰ σὺν Οὐρανῷ ἀκαταπαύστως δοξολογεῖν τὸν Νικητὴν Κύριον διὰ μόνην τὴν Νίκην Αὐτοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ! Ψάλλοντες τὸ "θανάτῳ θάνατον πατήσας" μόνον τὸν ἤδη καταργηθέντα θάνατον πεισματικῶς καθορῶμεν δεόμενοι, οὐχὶ τὴν λαμπρὰν πρὸ ἡμῶν Θεοῦ Δόξαν! Ὁπώπαμεν ἀλλ' οὐκ ἀναθροῦμεν! Ἡ βλασφημία ἐνδημεῖ, ὅμως ἡμεῖς ἀθρότοι ἐν μακαριότητι μένομεν, Θεοῦ θέλημα κἀδυναμίαν τῆς Οὐσίας Αὐτοῦ (αὐτοῦ γε τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου) σιωπηρῶς κηρύττοντες (ὅσοι γε τοῦτο ποιοῦμεν) τὸ "ἀκατάληπτον"!

§59 Οὐκ ἔστιν ἱστορία μόν' ὅσ' ἡμεῖς ἐνθυμούμεθα, ἢ μόν' ὅσ' ἡμεῖς καταγράφομεν, ἀλλὰ πάνθ' ὅσα ἀπ' αἰτίου πρὸς αἰτιατὸν ῥέοντα γίνεται, ὡς ὅτι γεγενημένα ὑπάρχοντα καὶ καταγεγραμμένα ἐν τῷ εἶναι ἔστιν. Ἀνεφέρθησαν λεπτομερῶς τὰ ἐν (η) ἀνωτέρω ἵνα καταφανῆ πῶς, μόνοις τυφλοῖς ἀφανῶς, ἐνεργοῦνται δι' αἰτίων τὰ πράγματα, κἄν ἡμεῖς ἠθελημένως ἀγνοῶμεν αὐτά, οὐ δὲ μόνον διότι "μακρὰν" χρονικῶς τὸ αἰτιατὸν ἀπὸ τοῦ προκαλέσαντος αὐτὸ αἰτίου δοκεῖται, ὥστ' εἰκάζητ' ἄσχετον!: Εἰ οἱ ἄνθρωπ' ὀρθῶς κατενόουν τὴν πλήρη σημασίαν τῆς Ἐναθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ ὅλως ἄλλως τὰ πράγματ' ἔκτοτ' ἐξεκρίνοντο ἄν: π.χ., ὁ Ἰουδαϊσμός ἐπεραιούτ' ἂν ἐκπληρώσας τὸ χρέος αὐτοῦ, ἢ ἐπ' ἀνατολῆ τῶν λαῶν ἐκχριστιάνισις οὐκ ἐγκατελίπετο ἂν ὥστ' ἐν χρόνῳ ἐπενέγκη τὴν ἐμφάνισιν τοῦ μωαμεθανισμοῦ, καὶ τὸ κυρίως θρησκευτικὸν βᾶθρον τῶν παρουσῶν ἐν Δυτικῇ Ἀσίᾳ τριβῶν οὐκ ἂν ὑπῆρχεν! Αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ ἱκανῶς καταδείξαι τὴν ἀνάγκην κατανοήσεως τῆς πλήρους σημασίας τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως, ὅτι δι' αὐτῶν ῥιζικῶς μετηλλάγη ὁ κόσμος, καίθ' ἡμεῖς τὸν θάνατον, οὐ τὸν Θεόν, καθορῶντες, ἔτι καταγιγόμεθ' εἰς τὸ ἠθελημένως διὰ τὸν φόβον τὸν θάνατον λησμονεῖν, δι' ὃ καὶ οὐδέποθ' ὡς Χριστιανοὶ ἐπεδόθημεν εἰς τὸ κατανοῆσαι καὶ καθορίσαι, καθ' ὃ μέτρον ἐκάστοτε φύσει δυνάμεθα, τὴν ὄντολογίαν (τὸν μετὰ Λόγου λόγον περὶ τοῦ ὄντος) τῆς πρὸ τοῦ θανάτου ὑπάρξεως, τὴν ὄντολογίαν τῆς τῆς Ἀναστάσεως πράξεως, καὶ τὴν ὄντολογίαν τῆς μετὰ ταύτην ὑπάρξεως! Προσε-

κολλήθημεν τῷ *σιωπηρῷ* Ἰουδαϊκῷ, *δήθεν* "ἀνθρωπολογικῷ", δόγμαθ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀδιαχωρίστως εἷς καὶ ἐνιαῖος κατὰ τό τε σῶμα καὶ Πνεῦμα ἐστί, κούδῳλως κατενοήσαμεν ὅτι τοῦτο *φύσει ἀδύνατον* ἦν διὰ τὸν Χριστόν, ὅτι οὐ δύνατ' εἶν' ἀδιαιρέτως ἐνιαῖος ὁ Ἄϊδιος ὄλος ἀκέραιος Αὐτὸς Πνεῦμ' ἐνανθρωπήσας Θεὸς καὶ τὸ ἐν Ἰησοῦ *κτιστὸν πρᾶγμα!* Προσέτι, ἐξ *ιουδαϊκῆς συγχύσεως* δέχονθ' οἱ χριστιανοὶ θεολόγοι τὸν ἄνθρωπον *ταυτοχρόνως* χῶς ἀδιαίρετον ὑλικὸν σῶμα-πνεῦμα καὶ κατ' εἰκόνα χόμοίωσιν Θεοῦ παρ' Αὐτοῦ δημιουργηθέντα, μὴ ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἐν τοῦθ' ὑπάρχουσαν ἀντινομίαν!: Διότι εἰ μὲν ἀδιαίρετον ὑλικὸν σῶμα-πνεῦμ' ὁ ἄνθρωπός ἐστιν, ἄρ' *ὁμοίός* ἐστί χὸ Θεός, κᾶρα ψεύστης ἦν ὁ Χριστὸς εἰπὼν ὅτι Πνεῦμά ἐστιν ὁ Θεὸς καὶ ἐν *καθαρῷ* Πνεύματί τε καὶ Ἀληθείᾳ δεῖ ἡμᾶς Αὐτὸν προσκυνεῖν· εἰ δὲ Πνεῦμά ἐστιν ὁ Θεός, ἄρ' ἡμεῖς *οὐκ* ἐσμὲν σῶμα-πνεῦμα κτισθέντες *κατ' εἰκόνα χόμοίωσιν Πνεύματος*, ἀλλ' ἐσμὲν ἀπὸ κτίσεως *δισυπόστατοι*, ὄντες ἔξωθεν μὲν ὁρατὸν-ψαυστὸν σῶμα συμβατὸν τῷδε κόσμῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ ἡμετέραις ἀνάγκαις, ἔσωθεν δὲ *καθαρὸν* πνεῦμα πάντῃ *διαμένον ἐν ἡμῖν διαχωριστόν!* Ἰκανῶς διὰ τούτων δεῖ ἡμᾶς πάντας ἐπὶ τέλους κατανοῆσαι τὸ ἐντελῶς *διάφορον* τῆς δίποδος ζωώδους ἀπὸ τῆς *ἀνθρωπίνης* ἡμῶν ὑποστάσεως! Πᾶσ' ἄρνησις τούτου καταδήλως ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν, ὅτι μειοῖ τὸν Θεόν! Οὐ διὰ ταῦτα διάφορον ἡμῶν τὸν Κύριον λέγω, *ὡς μοιραίως* τὸ περὶ τᾶδιαιρέτου τοῦ σώματος-πνεύματος δόγμα *ὑπονοεῖ*, οὐδέ τινα τῶν περὶ τὴν Χριστοῦ φύσιν αἰρέσεων ἐπανεισαγαγεῖν βούλομαι! Ἄλλὰ *δισυποστάτους ἡμᾶς πάντας* λέγω: ἔξωθεν μὲν ὕλην, *ἄλλης οὐ θείας φύσεως* κτιστὸν πρᾶγμα, ἔσωθεν δ' ἡμᾶς τοὺς λοιποὺς φέροντας *καθαρὸν ἀνθρώπινον Πνεῦμα, ὡσαύτως δημιουργηθέν, οὐκ αἴδιον μὲν ἀλλ' ἐπὶ τὸ μέλλον αἰώνιον*, τὸν δὲ Χριστὸν Κύριον φέροντα *δύο*, τὸ κατ' ἄνθρωπον καὶ τὸ κατὰ Θεόν, καθαρὰ Πνεύματα, *πλήρως πρὸς ἄλληλα ἡνωμένα* ὑπάρχοντα ἐν Αὐτῷ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Λόγου, *ἀλλ' ὀλοσχερῶς ξέν' ἀπὸ τῆς φύσει διαφόρου ὕλης τοῦ σώματος!* Ἀρέσκονθ' οἱ ἐπὶ πλήθῃ μεγάλ' ἀγορεύειν ἀρεσκόμενοι "πτωχοὶ τῷ πνεύματι" θεολόγοι καλεῖν τὸν πλατωνικὸν διαχωρισμὸν τῆς ἀφθάρτου ψυχῆς ἀπὸ τοῦ φθαρτοῦ σώματος, μεταξὺ ἄλλων, ἑλληνικὸν σφάλμα, διὰ τὸν "ἐθνικοῦ" τῶν Ἑλλήνων πνεύματος "πλοῦτον", καὶ σχηματικὴν ἐκλαίκευσιν, ὡς ἂν ὁ πλατωνισμὸς ἦ λαϊκὸν πολιτικὸν πρὸς ἄγραν ὀπαδῶν κίνημα, κούχι *μακραίων προσπάθεια, πέραν τῆς ἰσχύος τῶν πολλῶν ἰσταμένη, κατανοήσεως τῶν ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ συνηρημένων* πλήν *Λογικῶς διεστῶτων!* Νῦν κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω, κατανοοῦμεν ὅτι ὀρθότερον τὰ πρᾶγματ' εἶδεν ὁ Πλάτων· καθότι *ἀδύ-*

νατον μὲν ἐστὶ τὸ ζώης διαρκούσης ἐν σώματι κλειόμενον Πνεῦμα ἐν τάφῳ μετ' αὐτοῦ κατατίθεσθαι κείνης τερματιζομένης, ὡς ὅτι τούτου σηπομένου Κεῖνο ποῦ ὑπάγειν οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὅτι δ' ἐσφαλμένη ἐστὶν ἢ περὶ Ἄδου θεωρία αὐτοῦ! Μυρία γὰρ προβλήματα τίθεται τιθεμένης τῆς πίστεως ἐπὶ τὰ διαίρετον σώματός τε καὶ Πνεύματος, ἄπερ ἐν μὲν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς κορυφούται, κατὰ δὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας οὐδόλως ἐλύθη! Λέγουσιν ἰουδαϊκῶς οἱ θεολόγοι ὅτι ἀπὸ συλλήψεως ὁ ἄνθρωπος ἔχει ψυχὴν, ἤτοι Πνεῦμα. Ἄλλ' εἰ ἔχει Πνεῦμα, ἄρ' ἔχει καὶ τὰ τούτου γνωρίσματα: πνευματικὰ αἰσθήματα, νοῦν, βούλησιν, κρίσιν—παντάπασι πέραν τῶν κατ' ἐγκέφαλον γνωρισμάτων αὐτοῦ. Ἄλλα τοιαῦτα καθ' ἃ γε γινώσκωμεν ὅλως ἀπουσιάζει τοῦλάχιστον κατὰ τὰ πρῶτα τῆς κυήσεως στάδια· π.χ., τίς ἀγαπᾷ τότε, ἔτι ὅλως ἀδιαμορφώτου ὄντος τοῦ σώματος, ἄρα διὰ τὸ ἐνιαῖον, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος, μὴ ποσῶς δυναμένου τοῦ τόθ' ὑπάρχοντος ὄντος λέγεσθ' ἀνθρώπου, διὰ τὸ ἔτι ἀδύνατον τοῦ ὄραν καὶ τοῦ ἀναθρεῖν, ἃ κατὰ Πλάτων' ἐστὶ καθαραὶ τάνθρώπου (οὐγε τοῦ δίποδος χοϊκοῦ ζώου) πνευματικαί, οὐχὶ βιολογικαί, λειτουργίαι; "Ὅτι οἱ "ψυχολόγοι" καὶ "ψυχίατροι" καλούμενοι καθηγηταὶ ἠθελημένως συγχέουσι τὰς ἐγκεφαλικάς καὶ πνευματικὰς λειτουργίας ἀδιαχωρίστους ὑπονοοῦντες αὐτὰς οὐδόλως συνίστησι γινῶσιν ἢ ἐπιστήμην, ἀνεπιλύτων παραμενόντων τῶν κατὰ Λόγον ἐρωτημάτων!

§60 Ἄλλ' οὐκέτι ἐξητηθήσαμεν ἃ ἤδη ἔχομεν λέγειν περὶ τῆς καθ' ὕλην ὄντολογίας τάνθρώπου καὶ τῆς πῶς διαφόρου ταύτης καθ' ὕλην ὄντολογίας αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ: Κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν μακρὰν ἡμῶν ἐν τῆδ' ἐργασίᾳ ἀναφορὰν εἰς τὰ Δημοκρίτεια ἄτομα (σελ. 36-41), ἀνενηνόχαμεν τὴν ἐκ μῆδος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως παντάπασιν ἴσων χόμοίων Δημοκριτείων ἀτόμων σύνθεσιν πάντων τῶν ἐξ ὕλης σωμάτων (σελ 38). Νῦν γὰρ ἐρωτῶμεν· εἰ ἐκ Δημοκριτείων ἀτόμων ἢ ὕλη, ἐκ τίνος παντάπασι τοῦ αὐτοῦ πράγματος κατανεμημένου εἰς παντάπασιν ἴσα χόμοια τμήματα ταῦτα; Ἐκ φωτός! Ἐξ αὐτοῦ μόνου συναπετελέσθη ὁ φυσικὸς κόσμος! Ὅτι τοῦτο μόνον ἐκάλεσεν ὁ Κύριος ἐλθεῖν εἰς τὸ εἶν' ἐκ τοῦ μὴ ὅλως εἶναι εἰπῶν "γενεθήτω φῶς", καὶ ἐκ τούτου μόνου τούτῳ μόνῳ τῷ τρόπῳ ἐπιτυγχάνει ἢ ἀπλουστάτη τοῦ φυσικοῦ κόσμου κατασκευή! Φῶς διενεμήθη εἰς ἀκριβῆ ἑλαφρὰ-light-φωτεινὰ Δημοκρίτεια ἄτομα! Ταῦτα πάντ' ἀριθμούμεν' εἰς περὶ τὰ 5.89×10^{120} ἐδημιουργήθησαν ὁμοῦ ἐν ἀρχῇ ἐν χώρῳ μηδενικῷ ἐνθ' ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ ὑπ' ἀπειρον πυκνότητα συγκεντρωθεῖσα ἠύρέθη πᾶσα ἢ μᾶζα τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος συμποσοῦσα περὶ τὰ 1.15×10^{56} gm, ἢ διενεμήθη ἐκάστῳ ἀνὰ περὶ τὰ

1.95×10^{-65} gm. Αὐτὸς ὁ ἐν ἀρχῇ μηδενικὸς χῶρος καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἐν ἐκείνῃ τῇ δημιουργίᾳ στιγμῇ διερράγησαν καὶ ὑπὸ ταχύτητ' ἀρχικὴν ἄπειρον ἐτέθησαν ἐν κινήσει διαστελλόμενα. Παρὰ τὰ κατ' ἐπιστήμην νῦν πιστευόμενα, ἡ τοιαύτη διαστολὴ ἐπ' ἄπειρον ἔσται, ἡ πυκνότης μάζης ἀπὸ τῆς ἀπίρου ἀρχικῆς βαίνει πρὸς τὴν μηδενικὴν τελικὴν, καὶ πάντα τὰ σώματα ἐξ ἔτι πυκνῶν κᾶρα βαρέων μάζης τμημάτων ἀναλύοντ' ἀναλυθήσονται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τάρχικ' ἀκριβῆ ἑλαφρὰ-light-φωτεινὰ Δημοκριτεῖα ἄτομα, ἥτοι εἰς τὸ λεπτότατον δυνατὸν light-φῶς, καθότι αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη Λογικὴ ὑφ' ἐνιαῖον μονοτονικὸν βαρύτητος-διαστολῆς-ταχύτητος-τοῦ-φωτὸς νόμον τῶν φυσικῶν πραγμάτων κατάληξις. Ταύτην ἐπιβάλλει εἶναι τὴν τε φύσιν τῶν Δημοκριτεῖων ἀτόμων καὶ τὴν ἐκ τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος κατὰ $T^{-1/3}$ ἐξηρητημένην ταχύτητα τοῦ φωτὸς ἢ παγκοσμίως γενικὴ τοῦ τῆς βαρύτητος νόμου ἐφαρμογή, ὡς ὅτι ἐκ φωτὸς καταφαίνεται ἀποτελούμενα τὰ κοινὰ φυσικὰ πράγματα μετὰ περαιτέρω ἀνάλυσιν τῶν ὀρθῶν (οὐ τῶν νῦν ἐσφαλμένως παρεδεδεγμένων) εὐρημάτων τοῦ πειράματος τῶν Michelson-Morley, καὶ ὀρθῶν ἐξέτασιν τῆς ἐν ἐπιταχυνταῖς παρατηρουμένης αὐξήσεως μάζης τῶν σωματίων δι' αὐξήσεως τῆς τούτων ταχύτητος! "Ἄλλως εἰπεῖν, τὰ quanta μάζης καὶ ἐνεργείας ἐστὶν ἡ μᾶζα καὶ ἐνέργεια, ἀντιστοιχῶς, ἐκάστου Δημοκριτεῖου ἀτόμου, ἃ μὴ συγχέεσθαι χρὴ μετὰ τῶν quantorum τῆς δράσεως, ὧν μονὰς ἡ δῆθεν σταθερὰ Planck ἐστὶ. Τὰ μὲν γινώσθ' ἄλλως ὕλης σωματῖα συντίθετ' ἐκ Δημοκριτεῖων ἀτόμων δι' ἔτι ἀγνώστων πλὴν ὅμως κατὰ Λόγον σαφῶν νόμων καθοριζόντων τοὺς ἐπὶ τοῦτο τούτων συνδυασμούς, ἡ δὲ δράσις μεταξὺ πάντων τῶν σωματίων συμβαίνει κατ' ἀκέραια πολλαπλάσια τῆς "σταθερᾶς" Planck, ὥστ' οὐδεμία δύναται συντελεῖσθαι μεταβολὴ τῆς πρὸς ταύτην δράσεως μὴ καταβαλλομένης! Ταῦτα μὲν γενικῶς διὰ τὰ σώματα ὕλης, μεταξὺ ὧν καὶ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἐν τῷδε σημείῳ εἰσέρχεθ' ἕτερα παράμετρος. Ἡμεῖς μὲν οἱ κοῖν' ἀνθρωποι τοῦδε μόνου καιροῦ ἐν ᾧ καὶ ἐγεννήθημεν ἐσμὲν μέλη, ὥστε καὶ τὰ σώμαθ' ἡμῶν καὶ τὰ ἐξ ὧν ταῦτα συντίθεται Δημοκρίτει' ἄτομα φέρονθ' ὡς μέλη τοῦδε μόνου καιροῦ, κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὀρίζοντας τούσδε μόνους καιροῦς. Ἄλλὰ κατὰ ποῖαν Λόγου αἰτίαν ἔξεστιν ἡμῖν ἀπαιτεῖν καὶ τὸ ὑλικὸν σῶμα Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ-Λόγου, μόνου τοῦ καιροῦ ἐν ᾧ ἐγένετο ἐπὶ γῆς εἶναι μέλος; Ἡμεῖς μὲν καθ' ὃν ὀλίγον νοῦν ἔχομεν ἀποτιμῶμεν τὰ πράγματα. Ὅμως δ' ὁ Κύριος οὐ κατὰ Λόγον καθολικῶς ἀποτιμᾷ ταῦτα; Πῶς οὖν οὐκ ἐστὶ μάλιστα λογικώτερον τὸν Χριστὸν συγκεφαλαιοῦν ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν τὴν δημιουργίαν Αὐτοῦ, οὐ δὲ μόνον τὸν

τότε καιρόν; Τίς ἐστίν ἡ φυσικὴ διαφορὰ; Ἄλλ' ἡ *λεπτότης* τῆς ἀναλύσεως, ἢ *ταχύτης* μεθ' ἧς τὸ φῶς διαθέει! Δύο ἔχομεν εὐκαιρίας ἰδεῖν διὰ τούτου τοῦ τρόπου τὰ *ἱστορηθέντα συμβάντα*: Τὴν *Μεταμόρφωσιν* καὶ τὴν *Ἀνάστασιν* τοῦ Σωτῆρος! Τὸ *πλήρες* τῆς Μεταμορφώσεως θαῦμ' ἀπαιτεῖ οὐ μόνην τὴν ἰκανότητα τῶν φυσικῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν ἰδεῖν τὴν γνησίαν οὐσιώδη φυσικὴν σύνθεσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά, ἵνα μὴ τὸ ὄραμα κατὰ παραίσθησιν ἦ, χῶπως τὸ ὄραθῆν παραστῆ ὡς ἀληθῶς ἐν ἑαυτῷ ἦν! Κατὰ δὲ τὴν *Ἀνάστασιν* *μόνον* φῶς ἐγένετο ἐκ τοῦ τάφου! Καὶ ἰδοὺ νῦν ἦν, καὶ ἐκεῖ νῦν παρῆν! Καὶ εἶτα, διὰ *κεκλεισμένης* τῆς θύρας εἰσῆλθε καὶ τὸ πρότερον *ψαυσθῆν' ἀπαγορευθῆν* (ὡς ὅτι οὐκ ἦν ψαυστὸν τῆ στιγμῇ κείνῃ;) σῶμα, πάλιν ψαυστὸν ἐγένετο Θωμᾶ χάριν! *Συγκεφαλαιῶν δ' ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν* τὴν δημιουργίαν Αὐτοῦ, χῶς φυσικὸν φῶς κατὰ σῶμα ὁ Χριστὸς ἀδέσμευτος παραμένει μεθ' ὅσης ἐκάστοτε ταχύτητος βούλετ' ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῇ ἀπίρου μέχρι τῆς ἐν τέλει μηδενικῆς τοῦ φυσικοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰ σύμπαντα τῆς δημιουργίας Αὐτοῦ διαθέειν. Κατὰ γε καὶ τοῦτο ἡ διαφορὰ Αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἴσταται, τέκνων τοῦ καιροῦ ἡμῶν ὄντων ἡμῶν, Ἐκείνου δὲ Κυρίου ὡς καὶ τοῦ χρόνου. Πολλὰ οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξηγεῖται τῶν ὡς ἀρρήτων θαυμάτων ἱστορηθέντων! Τὰ ἐπ' ἀντικειμένων τῆς φύσεως θαύματ' *ἐνέχει ἅπαν τὸ ἐμπλεκόμενον φυσικὸν μέρος*. Οὐδόλως διὰ θαυμάτων ὁ Κύριος καταργεῖ ὅπερ ἐδημιούργησεν, οὐδ' οὖς νόμους ἐθέσπισεν, ἀλλὰ μόνους οὖς κατ' οἰκονομίαν ἐπιβάλλει ὁ Λόγος, ἐπιτρέπων κατὰ τὸ λοιπὸν τῇ φύσει μετέχειν, ὥστε *πλήρη τὴν ἐορτὴν* γίγνεσθαι! Καὶ μεθ' ἡμῶν ἕως τῆς συντελείας ἔσεσθ' ὑπεσχέθη ὁ Κύριος! Ἄρα γε μόνον ὡς κατὰ τὸ Πνεῦμα Θεός, ἢ καὶ κατὰ τὸ σῶμα ὡς αὐτὸς ὁ *ἀναστὰς Χριστὸς Κύριος καὶ Κριτὴς; Τί τᾶριστον;*

§61 Ἄλλ' ἔστι καὶ ἕτερον καιριώτατον τῶν Χριστοῦ λόγων μέρος ὃ οἱ θεολόγοι *δι' ἀπιστίαν* ἠγνόησαν, τουτέστι *τᾶναφερόμενον εἰς τὰπολύτως ἐπικείμενον* τῆς Θεοῦ βασιλείας, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἐμφαντικῆς ὑποσχέσεως τοῦ "οὐκέτι οὐ μὴ φάγω... καὶ οὐ μὴ πίω... ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ", τοῦ *γεγονότος συμφαγεῖν* τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Μαθητῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τῆς ἀκολουθησάσης ἐτέρας ὑποσχέσεως τοῦ "ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσομ' ἕως τῆς συντελείας"! Ἡ περὶ τούτου *πλήρης* ἀδιαφορία τῶν θεολόγων *οὐσιωδῶς παρεποίησε* τὰς οἴας ἀληθῶς ἔδει εἶναι δισχιλιετῆ χριστιανικὴν πίστιν καὶ πολιτείαν! Τί οὖν εἴπωμεν; Ὅτι οὐκ ἐγίνωσκε τί ἔλεγεν ὁ Χριστός; Καίγε οἱ "θεολόγοι" σιωπηρῶς ἀκριβῶς τοῦτο διανοοῦνται καὶ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ καταγεγραμμένως ὑπονοοῦσι καὶ λέγουσιν! Ἡ ὅτι ἐψεύσθη ὁ Κύριος; Καίγ' ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦτο

σιωπῆς καὶ τῶν λόγων αὐτῶν ἀκριβῶς τοῦτο συνάγεται! Τοσαύτη γάρ ἐστὶν ἡ σοφία αὐτῶν! Ἄλλ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποκλειομένων, ὅτι ἀληθῶς ταῦτ' εἶπεν ὁ Κύριος! *Τί οὖν ἀπὸ τῆς ἀληθείας τούτων τῶν Χριστοῦ λόγων χρὴ ἡμᾶς πάντας συναγαγεῖν; Πῶς οὐκ ὅτι διὰ τοῦ τότ' ἀμέσως ἐπερχομένου Μαρτυρίου καὶ Ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκολουθησάσης αὐτῶν παρελεύσεως ὄντως τότ' ἐπήρχετο, καὶ εἶτα γενοτόως ἄρα ἐλήλυθεν, ἡ Θεοῦ βασιλεία; Τί ἄλλ' ἄρα σημαίνει ὁ λόγος ὅτι "ὁ ἄρχων τούτου τοῦ κόσμου ἤδη κέκριται", εἰ οὐκ ἤδη ἐλήλυθεν ἡ Θεοῦ βασιλεία; Πῶς οὖν ἄρα πεισματικῶς ἡμεῖς διὰ τῆς δισχλιετοῦς "θεολόγων" διδασκαλίας ἔτ' ἀναμένομεν τὴν ἐν χρόνῳ αἰεὶ μελλοντικῶν ἀπροσδιορίστῳ Δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Ἑλευσιν καὶ Βασιλείαν; Μὴ οὐκ αἰεὶ πρὸ πάσης δίκης ἐπικειμένης πρῶτος διὰ καταλληλότητα κρίνεθ' ὁ ὑπὸ διορισμὸν δικαστῆς; Πῶς οὖν οὐκ ἄρ' ὅτι τὸ Μαρτύριον ἦν ὁ τελικὸς δημόσιος ἔλεγχος τοῦ Κριτοῦ, ὃς οὕτως ὠρίσθη κρίνειν πάντα τὸν κόσμον!; Τί συναφῶς λέγω καὶ χρεῖα μεγίστη ἐστὶν ἡμᾶς πάντας Λόγῳ συναγαγεῖν; "Ὅτι ἄλλος ὁ φυσικὸς χρόνος τῶν πραγμάτων τῆς ὕλης ἐφ' ᾧ οἱ "θεολόγοι" ὡς ἄνθρωποι τούτου τοῦ κόσμου προσεκολλήθησαν, ἄλλος δ' ὁ τοῦ Θεοῦ-Πνεύματος! Τὸ Πάθος ἦν ἐν ταῦτῳ ἡ Κρίσις τοῦ Κριτοῦ καὶ τοῦ κόσμου! Καθότι οὐκ ἔτερματίσθη τότε ὁ κόσμος, ἄρα κατὰ μὲν τὸν φυσικὸν αὐτοῦ χρόνον αὐτὸς συνεχίζεθ' ἕως τελικῶς ἂν παρελεύσοιτο, κατὰ δὲ τὸν χρόνον Κυρίου πάντες ἔκτοτε παριστάμεθα τῇ Κρίσει τοῦ κόσμου παντός, ἔνθα καὶ κρινόμεν' ἀσχημονοῦμεν! Τοῦτ' ἦν ὅπερ οὐκ ἠμέσχοιτο οἱ ἀντακηρυχθέντες κριταὶ τοῦ Θεοῦ "θεολόγοι" εἴτε τῆς τότ' ἐποχῆς εἴτε ὡς καὶ τῆς ὕστερον, καὶ διὰ τοῦτ' ἐκήρυξαν "ἀκατάληπτον" τὸν Θεόν! Διότι οὐδέποτε αὐτ' ἔκριναν κατὰ Λόγον ἀλλὰ μόνην τὴν "πίστιν" αὐτῶν εἰς μόν' ἄρ' ὅσ' αὐθ' οὕτ' αὐθαιρέτως κατὰ τὸ πλεῖστον πιστεύουσι! Διὰ τοῦθ' ἡ τοῦ Πάθους ἀνάμνησις ἔτι γίγνεται κατὰ μόνην περιγραφὴν, ἀπολύτως ἄνευ καὶ τῆς πλέον στοιχειώδους τῶν πνευματικῶν διατρεξάντων κατανοήσεως, κὰν τοῖς θρήνοις ὡς γυναικῶν ὅλως ἀπώλετο ἡ οὐσία—ἐπὶ μεγάλη ζημία τῆς Λογικῆς Πίστεως! Ἡ δ' Ἀνάστασις ἦν αὐτὸς ὡσαύτως χὸ κατὰ/μετὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Παρουσίαν τελικὸς Αὐτοῦ θρίαμβος, τούτων τῶν δύο οὐδόλως ὄντων διαφόρων ἀλλήλων, ὡς δοκοῦντ' ἐκ συγχύσεως τῶν χρόνων ὕλης καὶ Πνεύματος, ἀλλὰ πνευματικῶς ταυτοσήμων!*

§62 Ἄλλ' ἡ πνευματικὴ ἐν χρόνῳ Κυρίου ταυτότης τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας καταδείκνυσι καὶ τὴν αἰετοπε διαρκῆ (οὐ γ' ἔκτοτε!) κενότητα πνεύματος τῶν μνημείων αἰεὶ ξένων αὐτοῦ ὄντων, ἦν οἱ "θεολόγοι", προσκολλώμενοι τῇδε ψαυ-

στη ὕλη καὶ ἐμμένοντες ἐπὶ τὴν θεωρίαν ὅτι ἐν κἀχώριστόν ἐστι τὸ ἐν ἡμῖν συγκέραςμα ὕλης καὶ πνεύματος, *οὐδέποτε ἀντελήφθησαν* καὶ ἔτι θρηνοῦσιν *ἀπρεπῶς-ἐβραϊκῶς* τὸν θάνατον, κἀγωνιῶσι κἀναμένουσι τὴν κατ' αὐτοὺς καὶ νῦν "μελλοντικὴν" ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ὡσὰν *οὐδὲν* καινὸν ἐσήμανεν ἡ Ἀνάστασις καὶ πάντα τὰ πράγματα συνεχίζουσιν ὡς πρότερον εἶχον! Διότι καίτοι *καινὰ ἐκήρυξε καὶ ἤνεγκεν ἡμῖν* ὁ Χριστός, αὐτοὶ προτιμῶσιν ἐμμένειν ἐπὶ τὰς ὄλως ἐσφαλμένους προηγηθείσας ἰουδαϊκὰς δοξασίας! Ἀπὸ τῆς Κρίσεως τοῦ Θεοῦ-Κριτοῦ καὶ τοῦ κόσμου παντός, οὐδενὶ προτεθειότι, τότε ἐν τῆδε ζωῇ ὄντι, ἢ μελλοντικῶς ἐν τῆδε ζωῇ ἐσομένῳ ἀνθρώπῳ ἐξῆν, ἔξεστιν, ἔξεστ' ἀπουσιάζειν! Πάντες παρόντες, ὡς μαρτυρεῖται χυπὸ τῆς μετὰ τὴν Σταύρωσιν παρουσίας τινῶν τῶν ἀνεστηκότων προτεθειότων! Ἄλλ' ἢ ἔτι τὴν Ἐκκλησίαν συνέχουσ' ἀκαταληψία τῶν συμβάντων κατὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καταφαινομένη καὶ ἐκ τοῦ γενικοῦ πέπλου σιωπῆς τοῦ καλύπτοντος ἐκεῖνα τὰ γεγονότα πλὴν τῶν ἐλαχίστων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις ἀναφερομένων, ἐμποδίζει τὴν ἐπὶ τούτων περισκεψιν τῶν πιστῶν! Τί γὰρ δεῖ με δοκεῖν; Ὅτι ὁ Κύριος τὸν ληστήν τε καὶ ἄλλους μὲν συνανέστησεν, ἄλλους δ' ἐν τάφοις ἐτήρησε καὶ τηρεῖ "ἕως καιροῦ"; Πῶς ὁ Παράδεισος διασπᾶται καὶ τὸ προσωποληπτεῖν ἐστι Θεῖον; Τί ἐστι θειώτερον· τὸ *προσωπολήπτως νομοθετεῖν ἐν περιπτώσει κατὰ περίπτωσιν*, ὡς *μετὰ τὰδικεῖν* χαριζόμενοι ποιοῦσιν οἱ ἀνόητοι ἄνθρωποι, ἢ *τὰπροσωπολήπτως νομοθετεῖν ἀπ' ἀρχῆς γενικῶς*; Διατί τῶν πλείστων ἡμῶν τηρουμένων ἐν τάφῳ ἀδιασπᾶστος ὡς σῶμα-ψυχὴ, εἰ ἀληθὴς ἐστὶν ἢ κατ' Ἐκκλησίαν τοιαύτη κατάστασις, *οὐδεμίαν* ὁ Κύριος ἐποίησεν αὐτῆς μνεῖαν, χὴ μὲν "Ὁρθόδοξος" Ἐκκλησία *ψελλίζει ἀκατανόητα*, ἢ δὲ "Καθολικὴ" *ἐφήυρε φαντασιώσεις*; Τί γὰρ ἄλλο ποιῶμεν τοῦ διατηρεῖν *ἰουδαϊκὰς* πρὸ Χριστοῦ δοξασίας οἱ ἔτι "προσδοκῶντες τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν"; Τὰ σώματα σήπεται κάποσυντίθεται τελικῶς ἐν τῷ χῶ εἰς ἀνόργανον ὕλην. *Τίτι* οὖν ὕλικῷ σώματι τεθνεότος ἀνθρώπου προσκολλᾶται τό ποτ' ἐν αὐτῷ πνεῦμα; Ἔτι ἐν ζωῇ ὄντων ἡμῶν, ἀναδομούμενα τὰ σώμαθ' ἡμῶν *ἀποβάλλει πάντα* τὰ συστατικὰ αὐτῶν ἀνὰ μέσσην ἑπταετίαν· κἀν φαινόμεθα οἱ αὐτοί, οὐκ ἐσμὲν οἱοὶ ἡμεν πρὸ δεκαετίας! Ἀναστησόμενοι, ἐκ *τίνων* πρότερον ἐν ἡμῖν ὕλης ἀτόμων ἀνασυσταθησόμεθα; Τί δὲ γενήσεται ὅτε τὰ πρότερον ἐν ἡμῖν ὕλικὰ εἰς σώματ' ἀνακυκλωθήσεται ἄλλων ἀνθρώπων; Οἱ μὲν παλαιοὶ "θεολόγοι" ἐν *καιρῷ ἀγνοίας* ὡμίλησαν ὡς ὡμίλησαν. *Τίτι* δικαιολογία ὅμως δὲ οἱ νεώτεροι *εἰς ἀγνοίαν πεισματικῶς καὶ δῆθεν διὰ τὴν "πίστιν"* ἐμμένουσι, ψελλίζοντες ἀκατανόητως τὸ "ὁ Θεὸς ἔχει"; Ἀσφαλῆστατα ὁ Θεὸς ἔχει, κυρίως

Λόγον, ἄρ' οὐχὶ κενούς λόγους πάντως, οὐδ' ὑποχρεοῦται καλύψαι τὰς ἀλόγους ἡμῶν δοξασίας, κἄν δῆθεν εὐσεβεῖς φαίνωνται! Ἀντιλαμβάνονται ποσῶς οἱ τῆς Ἐκκλησίας ταγοὶ καὶ πάντες οἱ δῆθεν "πνευματικοὶ" ὅτι ἡ ἐκ πνευματικῆς ὀκνηρίας ἀμήχανος, αἰδήμων καὶ σκανδαλώδης σιωπὴ ἴτων μειοὶ τὴν πίστιν καὶ περιάγει τοὺς ταλαιζομένους εἰς *δεισιδαιμονίαν καὶ ἀπιστίαν*; Τοῦ Κυρίου ἕως τῆς συντελείας μεθ' ἡμῶν ὄντος, κἄρ' οὖν ὡς ἤδη καθημένου Κριτοῦ ἐνεργοῦντος τὴν Κρίσιν, τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἔτι συντελεῖται καὶ ἐπιτείνεται καθ' ἡμέραν, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν "πιστῶν" κἄν οὐ τῷ πολλῷ αὐτοῦ συμμετέχωσι, πάντως καὶ δικαζόμεν' ἀσχημονοῦσι διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑποθαλομένην ἀκαταληψίαν τῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν πνευματικῶν συμβαινόντων! Ἡ πρόσθετος ἁμαρτία, ἵνα συγχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου, δεῖτ' ἐξομολογεῖσθαι Αὐτῷ, οὐ διὰ μόνην τὴν ταύτης διάπραξιν ἀλλὰ καὶ διὰ ταύτης τὴν ἄγνοιαν ὑπὸ τὴν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας παρεχομένην *κακὴν* καθοδήγησιν τῶν πιστῶν! Μὴ οὖν ἐπὶ ταύτης προσθῶμεν τὴν ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἔτι *μείζον'* ἁμαρτίαν τῆς ἀδιαφορίας!

§63 Ἐξετάσωμεν νῦν τὰ γιγνόμενα κατὰ θάνατον. Ἡμεῖς μὲν, χοϊκοὶ κατὰ μέρος, *θνήσκοντες κατὰ μόνον τὸ σῶμα, μέρος ὄν μόνον τοῦδε καιροῦ, διαμέεινον μόνον ἐν τῷδε καιρῷ, ὀρθῶς* ὡς ψαστὴ ὀργανικὴ ὕλη ἀποσυντιθέμεθ' ἀκολουθοῦντες τὰ ὀρισθέντα διὰ τὴν ὕλην τοῦδε καιροῦ! Ἀλλὰ τί ἡμῖν πνευματικοῖς κατὰ τὸ κύριον ἡμῶν μέρος; Πῶς ἕξεστι ποσῶς τάφῳ Πνεῦμα συνέχειν; Ἀρ' ἀμέσως κατὰ τὸν θάνατον καὶ τὰ ἡμέτερα πνεύματα ἐν τῷ χρόνῳ ἔρχεται τοῦ Κυρίου καὶ ἀμέσως μετέχει εἰς τὴν Κείνου Ἀνάστασιν τὴν ἐν ταύτῃ οὖσαν καὶ Δευτέραν Αὐτοῦ Παρουσίαν καὶ Κρίσιν τοῦ κόσμου! Οἱ μὲν ἐξ ἡμῶν ἐν ζωῇ γνόντες ὡς αὐτοῖς ἤρμοπτεν τὰ τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Θεοῦ, ἄρ' οὖν καὶ ἐντυγχόντες τῆς Κρίσεως αὐτῶν ἤδη συντελεσθείσης πρὸ τοῦ Βήματος τοῦ αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ὄντος Χριστοῦ-Κριτοῦ, εἰσερχόμεν' ἀμέσως ἐν τῷ χρόνῳ Κυρίου, πορεύοντ' ἀμέσως εἰς τὴν Ἀνάστασιν κατὰ τὴν Διδασκαλίαν Αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν! Οἱ δ' ἐξ ἡμῶν ἐν ζωῇ ἀλλ' οὐκ ἐξ ἰδίου ἁμαρτήματος μὴ γνόντες τὰ τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Θεοῦ, κἄρ' οὖν μὴ δυνάμενοι ἐντυχεῖν τῆς αὐτῆς κρίσεως ὡς οἱ γνόντες, κατὰ θάνατον εἰσερχόμενοι εἰς τὸν χρόνον Κυρίου συντάσσονται μετὰ τῶν ἀρχαίων τῶν θανόντων πρὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ μετὰ κείνων γέονται τῆς Διδασκαλίας Αὐτοῦ ὡς πλεόν αὐτοῖς ἀρμόττει ἀπὸ Κείνου ἀκούειν, καὶ γὰρ περὶ τούτων ὁ Ἰεζεκιὴλ γέγραφε (κεφ. λζ' 1-14), χῆμεῖς ἀναπαριστάνομεν

παριστάμενοι κατὰ τὸ "Δεῦτε λάβετε Φῶς"! Ἄλλο γὰρ Ἐκεῖνο τὸ Φῶς, κἄλλο τὸ τῶν κηρίων! Πνευματικὰ μόνα ἐκεῖ εἰκονίζεται, οὐχὶ ὑλικά, ὡς ἀναγνωρίζεθ' ὑπὸ τῶν μὴ ἀπωλεσάντων τὴν τοῦ Πνεύματος αἴσθησιν! Μεθ' ὃ καὶ συναιστώμενοι κρίνονται κατὰ τὴν Διδασκαλίαν ἣν ἔλαβον καὶ τὸ μέρος τοῦ νόμου Κυρίου ὃ ἔγνωσαν καὶ τὰ ἔργ' αὐτῶν ἃ ἐποίησαν ἐν ζωῇ. Καὶ διὰ ταῦτα ὁ Κύριος ὁμοῦς δέ, παραγενόμενος μετὰ τὸν θάνατον ἐν τῷ "Ἄδῃ"⁵, πλὴν συγκεφαλαιῶν ἐν ἑαυτῷ οὐ μόνον τὸν ἀεὶ Ζῶντα Ἐνα Ὁλον Θεὸν καὶ σύμ-

⁵ Ἀκριβῶς δ' εἶπεν, "Ἄδης ἐστὶν ἡ ὀνομασία τῆς πρὸ Χριστοῦ ἀρχαίους ἀγνώστου μετὰ θάνατον καταστάσεως. Ἄλλὰ τοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος καὶ δηλώσαντος Ἐαυτὸν αὐτὴν τὴν Ζωὴν εἶναι, καταφαίνεθ' ὅτι οὐκ ὄντως ἐστὶν Ἄδης! Ὅτι καὶ τὸς γνωστὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ γέγονε χηρῆ κενός! Θάνατος δ' ἀπλῶς ἐστὶν ὁ χωρισμὸς ὕλης καὶ Πνεύματος, μεθ' ὃν ταῦτα συντάσσεται τῇ καθαρᾷ ἐκάστου αὐτῶν ὄντολογικῇ τάξει, ὥστε νῦν, διὰ τοῦ Χριστοῦ σαφῶς καθωρισμένα καὶ τὰ μετὰ θάνατον πράγματα καταφαίνονται! Ἡ ἱστορομένη "ἀνάστασις τῶν νεκρῶν" ἦν ὁ μοναδικὸς τρόπος αἰσθητῆν ἄρα καὶ πιστευτῆν ποιῆσαι τὴν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ προσώπου πνεύματος ὑπαρξίν ἀνθρώποις δι' ἀπαιδευσίαν περὶ τὰ πνευματικὰ ἀδυνατοῦσιν ἄλλως τοῦτο κατανοῆσαι πλὴν ὡς μετὰ τῆς τοῦ σώματος ὕλης ἐνότητος. Ἄλλὰ πῶς ἄρα τοῦτ' ἀπαραίτητον καὶ διὰ τὰ μετὰ ταῦτα ποιεῖ αὐτὴν τὴν ἐνότητα; Ἄν ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον ἐκκληφθῇ κατὰ τὸν τύπον τῆς γνωστῆς ἡμῖν πρὸ τοῦ θανάτου, ἤτοι ὡς ἀνέωσις τῶν ἤδη θανάτῳ ἀπ' ἀλλήλων διαστάτων ὄντολογικῶς ξένων ὕλης καὶ πνεύματος, Λογικῶς διαπορεύεται χῆ ὅλη τοῦ θανάτου πνευματικῇ σημασίᾳ, χῆ πάντων τῶν ἀνθρώπων καθ' ὕλην-σῶμα συμμετοχῇ εἰς τὴν ἐν χρόνῳ Κυρίου μίαν οὐσαν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ἐπάνοδον τοῦ Χριστοῦ Κριτοῦ, χῆ ἀντίστοιχος τόπος καὶ τρόπος τῆς καὶ καθ' ὕλην μετὰ θάνατον παρουσίας. Λέγεθ' ὅτι καινὴ τότε γενήσεθ' ἢ κτίσις. Ἄλλ' οὔτε τὸ Πνεῦμα χρῆ γενέσθαι καινόν, πλὴν μόνῃ ἢ κατὰ βούλησιν ἐλευθέρῳ ἦν καὶ νῦν ἔχομεν ἐπὶ καλῷ μόνῳ τούτου διάθεσις· οὔτε ἢ ὕλη, ὡς οὐδέποτε καθ' αὐτὴν ἀμαρτήσασα! Ἄλλ' οὔτε καλλίων γενήσεθ' ἢ κτίσις καταργησομένης τῆς ἐλευθέρως βουλήσεως, οὔθ' ἢ διάθεσις ἡμῶν ἐπὶ καλῷ μόνῳ δυνήσετ' ἐπιβαλεῖσθ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τηρησομένης τῆς ἡμετέρας ἐλευθέρως βουλήσεως! Πάντῃ ἐλευθέρως χρῆ ἡμᾶς καὶ νῦν ποιεῖν καὶ ποιῆσειν διηνεκῶς τὸ καλόν! Ταῦτα κατανοήσωμεν: ὅτι ἀβούλως κἄρ' ἀναμαρτήτως καὶ νῦν ἢ ὕλη μετέχει ἐν ἀμαρτίαις, κἄρ' ἀπαλλαγῆσετ' ἀπὸ καταδίκης· ὅτι μόνον τὸ πρὸς καλλιέργειαν πειραζόμενον ἄλλὰ τῷ πειρασμῷ ἐνδιδὸν πνεῦμ' ἀμαρτάνει, κἄρα τοῦτο μόνον ὑπόκειτ' ἐς ποινὴν· ὅτι οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ὕλης, εἴποτ' ἀπ' αὐτῆς, παρέχεθ' ὁ πειρασμός· χῶτι ὡς ὁ Κύριος κρίνει τὴν ὕλην βοηθοῦσαν εἰς τὴν τοῦ πνεύματος καλλιέργειαν αὐτὴ καὶ ἔσεθ' ὡς καὶ νῦν ἔχει, πέραν δὲ τούτου καταργηθήσεται καθότι οὐ περιττὰ ἐπιτρέπει ὁ Κύριος! Ὡς δ' εἰκόσ, οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν λέγειν ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἐμμένειν ἐπὶ τῶν "παραδόσεων", ὡς ὅτι ὁ Κύριος οἶδε καὶ ἔχει! Ἀσφαλῶς τὰ πάνθ' ὁ Κύριος οἶδε, ἄρ' οὐν καὶ ὅσ' ἐστὶ περιττὰ, καὶ ὅσα παρεδόθη ἡμῖν ἐσφαλμένα, καὶ τάντιβαίοντα πρὸς τὸν Ἀίδιον Λόγον· ἐφ' ὧν πάντων ὡς φωτιζόμεθα χρῆ ἡμᾶς βελτιοῦσθαι! Οὐδένα συνεπῶς δυνάμεθα προτείνειν Λόγον υπάρξεως μετὰ θάνατον τοιαύτης ἄλλης ζωῆς ἀπλῶς ἴν' ἐν αὐτῇ ἢ παρούσα ὕλη μετέχουσα παραμείνη ἐν τῷ εἶναι, χῆμεις χάριν αὐτῆς ὑπεκφύγωμεν τοῦ χρέους ἀεὶ κατὰ τὸν Ἀίδιον Λόγον, δι' Οὐ μόνου χῶ Κύριος ἔχει, ποιεῖν τοὺς ἡμετέρους διαλογισμούς! Οὐδεμία ἄρ' οὐν ὑπάρξει δικαίωσις δι' ἐξ ἀβελτερίας ἀναφορὰς καὶ μεταθέσεως εἰς "Παράδοσιν"!

παντα τὸν παρ' Αὐτοῦ δημιουργηθέντα φυσικὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ τὸν Διδάσκαλον τὸν μὴ προλαβόντα τοὺς μαθητάς ἐν ζωῇ, καὶ ὡς Διδάσκαλος ἐν τάφῳ ἐνεργεῖν ἔδει! Ἰν' ὡς πρότερον τοῖς ζῶσιν ὡς αὐτοῖς ἤρμωττειν, ἀναλόγως ἐκεῖθεν διδάξῃ ὡς αὐτοῖς ἤρμωττειν καὶ τοῖς προτεθνηκόσι καὶ γενικῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἀκούσασιν τὸν Λόγον Αὐτοῦ ἐν ζωῇ, ἀμέσως εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν χρόνου Κυρίου πᾶσιν ἐλθούσιν ἵνα καὶ αὐτοὶ γεύσωνται τῆς Διδασκαλίας Αὐτοῦ καὶ τῆς εἰς Αὐτὸν δι' αὐτῆς αὐτῶν πίστεως!

§64 Κάκειθεν ἀνέστη, συναναστήσας καὶ πάντας ἐκείνους, ἐκεῖ ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῳ κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν κριθέντας κατὰ τὴν Διδασκαλίαν Αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν! Αὐτὸς μὲν ἀνέστη ὡς ὅλως φύσει ἀναλλοίωτον ἄθνητον Ἀκέραιον Καθαρὸν Θεοῦ Πνεῦμα, Αὐτὸς ὁ Ὅλος Θεός, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ ζωηρὸν πλὴν ὑλικὸν δημιουργηθέν φῶς, οὕτω συγκεφαλαίωσας τὸν Θεὸν καὶ τὴν ὅλην δημιουργίαν! Ἐκείνους δὲ συνανέστησεν ὡς ἤδη κριθέντα πνεύματ' ἀνθρώπων, ἵνα μηδὲν ποτε πνεῦμα μείνη ἐν τάφῳ! Τί οὖν ἡμῖν γίγνεται μετὰ καὶ τὴν Ἀνάστασιν; Κατὰ τὸ ὅμοιον ὅ,τι καὶ τῷ Κυρίῳ, κατὰ δὲ τὸ ἀνόμοιον ὅ,τι αὐτῷ δεῖ: Ἐκεῖνος μὲν, Τέλειος πρότερον ὢν, εἰς τὰ ἴδια Τέλειος "ἐπανήλθεν" ὡς Καθαρὸν Πνεῦμα, καὶ ὅπερ ἐκ τοῦ κτιστοῦ κόσμου παρέλαβεν ὡς κτιστὸν ὑλικὸν βαρὺ φῶς κατὰ τὴν Αὐτοῦ Γέννησιν, ὡς κτιστὸν ἐλαφρὸν-light-φῶς κατὰ τὴν Αὐτοῦ βούλησιν διαθέον ἐπὶ τὰ κτίσεως πέρατα ἐν αὐτῇ ἐγκατέλιπε. Τῇ ἐκ Μιᾶς Ἀκτίστου Θείας Οὐσίας ἀποτελουμένη συμπᾶση Τελείᾳ Ἀγίᾳ Τριάδι τὸ ἐκ κτιστοῦ φωτὸς Ἰησοῦ σῶμα ξένον καὶ δάνειον δημιούργημα παραμένει! Ἀσφαλῶς πολλὰ δι' ἡμᾶς ὡς Ἀνθρώπου σῶμ' αὐτὸ ἔπαθεν! Ἄλλ' ὡς φῶς οὐδὲν ἔπαθεν! Ἡμεῖς δέ, δυσπόστατα δημιουργήματ' ἀπ' ἀρχῆς ὄντες καὶ κατὰ τὸν θάνατον χωριζόμενοι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθημεν ὑλικὸν κέλυφος καὶ πρὸς Θεὸν Πνεῦμα, τὴν μὲν νεκράν τε καὶ πλέον ὅλως ἀναίσθητον τοῦδε καιροῦ κοινὴν ὕλην καταλείπομεν ἐν τάφῳ ἵνα κείθεν σὺν τῇ λοιπῇ κοινῇ ὕλῃ μετάσχῃ εἰς ὅσα ὁ Κύριος περὶ αὐτῆς προδιέγραψε, κατὰ δὲ τὰνθρώπειον ἡμῶν Πνεῦμα μεταβαίνομεν εἰς τὸν μόνον ὑπάρχοντα πνευματικὸν "τόπον", αὐτὴν γε τὴν Καθαρὰν Πνευματικὴν Θεῖαν Ἀγκάλην, ὅπου ἡ εὐφροσύνη καὶ ὁ κολασμὸς, ἐκείνη μὲν Θεοῦ δῶρον, αὐτὸς δ' ἐξόχως ἡμέτερον καθ' ἡμῶν δημιούργημα, κατὰ τὸ μῖσος ἡμῶν κατὰ παντὸς τοῦ καλοῦ, προστατευόμενον ὑπὸ τῆς Κυρίου Ἀγάπης, φύσει πᾶν ὅπερ καλὸν ἐστὶ περιεχούσης καὶ μηδὲν καλὸν ἐκτὸς ἐαυτῆς καταλειπούσης!

§65 Τὰς θύραθεν "ψυχολογικὰς" ἡμετέρας στρεβλώσεις μετὰ τῆς Ἀκτίστου Ὀντολογίας μειγνύναι οὐχ ἡμῖν ἔξεστι! Δεῖ ἡμῖν μέ-

τρον! "Ὅπερ ἀπωλέσαμεν διὰ τὴν περιφρόνησιν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου, εἰ χῶς εὐσεβεῖς παριστάμεθα! Ὁ Κύριος ὠμίλησε καὶ *μόνα τάλθηθῆ* εἶπε!: Πρῶτον μὲν δι' αὐτῆς τῆς ὅλης δημιουργίας καὶ τοὺς νόμους δι' ὧν αὐτὴν ἔστησεν! Εἶτα διὰ τῶν προφητῶν καὶ τῶν φιλοσόφων ὡς ἐδίδου αὐτοῖς τάλθηθῆ λέγειν διὰ τῶν γλωσσῶν τῶν λαῶν ὡς αὐτοὶ ταύτας συνέτασσον τὸν νοῦν αὐτῶν ἀναπτύσσοντες! Εἶτα δέ, *ἐν ταῖσδε τελευταίαις ἡμέραις ἃς ἔτι ἀπὸ τῆς Πρώτης Ἐκείνου Ἐλεύσεως πνευματικῶς διανύομεν*, δι' αὐτοῦ παντὸς τοῦ σὺν Λόγῳ λόγου Αὐτοῦ, ὃν μόνον ἐν μέρει κατενοήσαμεν, *καταλιπόντες δι' ἀπιστίαν τὸ κύριον λοιπὸν αὐτοῦ μέρος ὡς "ἀκατάληπτον"*! Ἐπὶ τέλους νῦν καθορῶμεν ὅτι *πλήρως καταληπτὸς κατὰ πανθ' ὅσ' ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς ὡς ἐκάστοτε δυναμένους αἰεὶ ἐστὶν ὁ Κύριος*. Οὐδὲν κέρδος εἶχομεν ἂν εἰ ὁ Κύριος παρεδίδου ἡμῖν ἀληθείας πέραν τῆς ἡμετέρας διανοίας κειμένας, ἀλλὰ ταύτας πάσας παρέθηκεν ἵν' ἀπ' αὐτῶν λαμβάνωμεν ὡς δυνάμεθα· οὐδ' οἱ ὄντως ταπεινοὶ τῷ πνεύματι ἄνθρωποι ἔπαυσαν πιστεύοντες εἰς Αὐτὸν ὡς *ὄντως ἀληθῶς προσπαθοῦντες* ἐδύναντο, οὐ πλέον ὁ Κύριος ἀφ' ἡμῶν οὐ ζητεῖ, διότι τινὲς ὑπερόπται, δι' ἀκαταληψίαν τοῦ μεγέθους τῆς ἑαυτῶν ἀγνοίας τε ἀπιστίας, ὠνόμασαν Αὐτὸν εἶτ' "ἀκατάληπτον", εἶθ' ὅπως ἀνυπαρκτον! Νῦν, πᾶσι τοῖς ἐν ἡμῖν καὶ περὶ ἡμᾶς ὡς δυνάμεθα κατανοῆσ' αὐτὰ συντιθέμενοι, καθορῶμεν πολὺ πλέον μέρος τῆς Ἀληθείας, κἄρ' οὐδεμία δικαιολογία ἀπομένει ἡμῖν ἀρνεῖσθ' ὅσα πλήρως κατανοητὰ ἡμῖν γίνονται. "Ἄρα συνέλθωμεν!

§66 Διὰ παντὸς δεῖ ἡμᾶς ἐπὶ τέλους τοῦτο κατανοῆσαι· ὅτι *τοῦ δημιουργηθέντος ὑλικοῦ κόσμου* μέρη τό τε σῶμα ἡμῶν καὶ ὁ τάφος, ἀλλὰ *τοῦ δημιουργηθέντος πνευματικοῦ κόσμου* μέρος τὸ Πνεῦμα ἡμῶν! Ἐκεῖνα μὲν διὰ τὰς ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἀνάγκας· τοῦτο δὲ μόνον κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν! "Ἔως πότε δὲ τὰ παρόντα; Ἔως καιροῦ ὅτε πληρωθῆ πᾶς ἡ ἀνθρώπου ἰκανότης ἐπὶ τὰ βελτίω, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ χείρω, ἵνα μὴ πως ἡ ἐλευθερία ἡμῶν προσβληθῆ, πλὴν δ' ἵν' ὡσαύτως μὴ πᾶς δίκαιος ἀπολεσθῆ ἐν τῇ δίνῃ τῆς ἐσχάτης ἀπιστίας! Διὰ ταῦτ' ἐστὶν ἀπιστία τὸ ἐμμένειν ἐπὶ τὸ νῦν ὑδαρέστατον ποτε "γάλα", καθότι οὐκέτι ἐξηιτλήθη ἡ Θεία Σοφία, οὐδὲ τὸ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔργον, οὐδ' ἦν δυνατὸν τὰ ἔξ ἔτι *μᾶλλον ἡσσοнос* μέρους προσβατὰ ἡμῖν καὶ κατανοητὰ παρ' ἡμῶν ὡς ἐδοκήθη ἐν τοῖς παρελθούσι καιροῖς δεσμεῦσαι τὸ μέλλον τῆς διὰ τοῦ κόσμου προσπαθείας τοῦ Κυρίου Θεοῦ!

§67 (α) Λέγεθ' ὅτι ἡ Πολιτικὴ ἄγαν ἐστὶν ὑπόθεσις σοβαρὰ καταλείπειν αὐτὴν εἰς τοὺς κοινῶς γνωστοὺς "πολιτικοὺς" μόνους, καίτοι γ' ἀκριβῶς τοῦτο ποιοῦμεν! Ὁμοίως καὶ περὶ πολέμου καὶ

στρατηγῶν. Ὅμοίως καὶ περὶ γνώσεως καὶ διδασκάλων. Ὅμοίως φεῖ καὶ περὶ Θεολογίας, *περὶ ἧς οὐσία καὶ ἅπας ὁ Λόγος χό σὺν Αὐτῷ λόγος*, καὶ τῶν κοινῶς γνωστῶν ἡμῖν "θεολόγων". Διότι ἡ Πολιτικὴ *πολλὰ πλείονα* τῆς περὶ τὸ κατανοεῖν ἰσχύος τῶν κοινῶν "πολιτικῶν" περιέχει· ὁ πόλεμος ἀφορᾷ εἰς πράγματα πολλῷ πέραν τῶν τῶν ἐκατέρωθεν στρατηγῶν συμφερόντων· ἡ γνώσις ἀσφαλῶς οὐ παράγεθ' ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἰσταμένων ὡς μεταφορέων-μεσολαβητῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν· χῆ Θεολογία ἐστίν, ὡς οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα, ἢ *κατ' ἐξοχὴν Γενικὴ Ἐπιστήμη* περιλαμβάνουσα πᾶσαν τὴν γνώσιν Θεοῦ τε καὶ κόσμου, τοῦ μὲν Πρώτου ὡς τοῦ *ἐξεχόντως* ὄντος, τοῦ δὲ δευτέρου ὡς παντὸς τοῦ παρ' Αὐτοῦ παραχθέντος ἔργου, *ἄγοντος εὐθέως τοὺς ἐντίμως παρατηροῦντας*, εἰς τὸν τοῦτον Παραγαγόντα. Ἐπέστιν οὖν ἄρ' ἐφ' ἡμᾶς νῦν ὁ καιρὸς τοῦ κατανοεῖν ὅτι καὶ ἡ Θεολογία μάλιστα σοβαρὰ ἐστίν ὑπόθεσις καταλείπεσθ' ἐς τοὺς κατὰ "Παράδοσιν" "θεολόγους" χ' "ἱερωμένους", οἵτινες, ταῖς παλαιαῖς λίαν αὐτῶν ἀντιλήψεσι καὶ πάθεισι μαικῶς προσκολλώμενοι, ἐπ' αἰῶνας μακροὺς *οὐδὲν καινὸν* πρὸς δόξαν Θεοῦ εὐλαβῶς ἐν ταύτῃ προσέθηκαν! Εἰ ὄντως εὐλαβεῖς ἦμεν, *Θεολογία ἦν ἂν καὶ ἅπασα* ἢ "φιλολογία" ἡμῶν! Εἰ ὄντως εὐσεβεῖς ἦμεν, ὡς *Θεολογία ἦν ἂν ἀνεγνωρισμένη* καὶ ἡ "Λογικὴ" ἡμῶν ἅπασα, κοῦδεμῖα διάστασις ὑπῆρχεν ἂν μεταξὺ Θεολογίας καὶ Λογικῆς, ὡς ἔτι παρατηρεῖται, ἐν ἧ καὶ σχεδὸν πάντες ἐμμένουσιν! Εἰ δ' ὄντως *σὺν Θεῷ τε κ' Ἀνθρώπῳ σεμνοὶ ἦμεν*, οὐτ' *ἀφιλοσόφητος* ἦν ἂν ἡ ἐπιστήμη ἡμῶν, οὐτ' *ἀνεπιστημόνητος* ἢ *δῆθεν* "φιλοσοφία" ἡμῶν, ἀλλ' ἀμφοτέραι τόπ' ἀναψύξεως τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν! Ὑπὸ τοῦτο τὸ φῶς, πᾶς πλέον δύνατ' ἰδεῖν τίς ὄντως ἦν ἢ *ἀνατολικὴ* "Θεολογία" ἢ ὑπὸ τῶν "Πατέρων" παραδοθεῖσα ἡμῖν, καὶ διατί αὕτη τόσον ὀλίγον ἀπέχει τοῦ δικαίως ὡς δεισιδαιμονία πλέον λογίζεσθ' ἐν τῷδε ξηρῷ τε κἀνύδρῳ καιρῷ ἐν ᾧ τᾶνθρώπων πνεύματα κατακαίονται κοῦδαμοῦ ἐν τῷ κοινῷ ἡμῶν βίῳ, παρὰ τὰς *τόσας ἐν τῷ κόσμῳ* "θεολογίας", "ἐκκλησίας" χ' "ἱερωσύνας", ἀνευρίσκειται τις δρόσου σταλῖς· καὶ ποία νῦν ὄντως ἦν ἂν ἡ τῆς Θεολογίας καὶ τοῦ κόσμου κατάστασις εἰ ἢ δροσερὰ αὔρα τῆς τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων *κατὰ πάντα Λόγον τῶν πραγμάτων μελέτης* συνεζεύγνυτο τῇ ἐρήμῳ, διαποτίζουσα ταύτην, ἐν ἧ ἐξ ἀνάγκης πνευματικῆς, *ἵνα διασωθῇ καὶ ὁ ἔσχατος*, διεσπάρη διὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου ὁ τοῦ *μηδέποτ' εἰσέτι πλήρως καρποφορήσαντος* Ἐνοποιοῦ Λόγου Σπόρος! Διὰ τὴν *τούτων διάζευξιν* παρατηροῦμεν τὰ νῦν παγκοσμίως γιγνώμενα διὰ τῆς *νόθου χόλως ἀνόμου* συζεύξεως, πανταχόθεν εὐλογουμένης, τῆς νέας *δῆθεν* "ἰουδαιοχριστιανικῆς θεολογίας", τῆς γυμνῆς ἰσχύος

δι' ὅλως ἄλογον ἐπικράτησιν ἐπ' ἀσθενεστέρων καὶ τῆς παράφρο-
νος μέθης τῆς κατὰ τὸν τρίτον πειρασμὸν βλασφημίας Θεοῦ! Οὐκ
ἔστι μόνα τὰ νῦν ὑπ' Ἀμερικανῶν καὶ Σιωνιστῶν καὶ Μωαμεθανῶν
συντελούμενα, πάντα *δήθεν* πρὸς δόξαν Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ *συνολι-
κῶς πολὺ τούτων μείζον' ἄδικα* παραγόμενα ἐν τῷ κόσμῳ παντὶ ὑπὸ
παντὸς δυναμένου ἐπὶ παντὸς μὴ δυναμένου! Μὴ οὖν φρικιῶμεν μό-
νον πρὸ κείνων παραβλέποντες ταῦτα, ἃ ἡμεῖς αὐτοὶ ὡς κάκεινοι
ποιοῦμεν, ἕκαστος κατ' ἄνομον δύναμιν! "Ὅτι ὁ Θεὸς μένει! Καὶ
παρατηρεῖ! *Χὴ οὐχὶ ἄπειρος Αὐτοῦ ὑπομονὴ ἐξαντλεῖται!* Συνεχό-
μεθα; Διὰ ταῦτα πάνθ' ὡς ὄρος πρὸ ἡμῶν ἴσταθ' ἡ Θεολογία! Ἐφ'
οὐ πάντες καλούμεθ' ἀναρριχᾶσθαι! "Ὅτι *κοινὴ ἐστὶ πάντων ὑπό-
θεσις, καὶ εἰς πάντας ἀνήκει τὸ χρέος καταβαλεῖν αὐτῇ τὸ σὺν
Θεῷ τε καὶ Λόγῳ κατὰ τὴν ἐκάστου ἡμῶν αὐτῶν δύναμιν δίκαιον
ὄφλημα.* Οὐδεμία οὖν ἄρ' ἐν ἡμῖν δύναθ' ὑπάρχειν ἀμφιβολία ὅτι τοῦ
Κυρίου "ἀναστείλαντος" τοῦλάχιστον ἕως τοῦ παρόντος καιροῦ τὴν
συντέλειαν, κατὰ Λόγον ὀρθὸν τὸ συναγαγεῖν ὅτι *πλείονα κάφ' ἡ-
μῶν τοῦδε καιροῦ δικαίως* Αὐτὸς ἀναμένει δοῦς ἡμῖν τόσ' ἄφθον'
ἀγαθὰ πρόσθετα, ἃ περισπῶμεν καὶ δι' ὧν ἡμεῖς αὐτοὶ περισπῶμεθ'
ἐπ' ἔτι πλείονα ταπεινά!

(β) Ὡς μόνον ἔσχατον δέιγμ' ἐστὶ τὰ ἐμφανῶς ἐν τῷ κόσμῳ παντὶ
νῦν συμβαίνοντα. Παλαιοτάτη γάρ ἐστιν ἡ ἀνθρώπων προσπάθεια
μοναχῶς ἢ ὁμαδὸν βάλλεσθ' ἐπ' ἀσθενεστέρων—εἴτε δι' ἀγῶνων ὡς
καὺτοὶ οἱ Ὀλυμπιακοί, εἴτε διὰ πολέμων ὡς ἱστορικῶς ἀπὸ τῶν Μη-
δικῶν καταγέγραπται. Οὐδ' εἰσὶν εὐγενεῖς οἱ ἀγῶνες, χοῖ πόλεμοι
ἀγενεῖς! Καὶ ἀτίμως πολλοὶ ἀγωνίζονται κἄς τὰ τῶν ἀγῶνων μετέ-
χουσι καὶ ἐντίμως πολλοὶ πολεμοῦσι. Κοῦδεμίαν οἱ πλείστοι ποιοῦ-
σι διάκρισιν κατ' Ἀλήθειαν, ἧς ἀναπόσπαστον μέρος καὶ ἡ τιμιό-
της. Οὐδεὶς ἐρωτᾷ εἰ ἡ ἰδίᾳ προσπάθεια ἐπιβολῆς ἐστὶ καὶ δικαία ἢ
καὶ θεάρεστος, ἢ μόνον προσκαίρως ἀνέχετ' αὐτὴν ὁ Θεός, ἀκριβῶς
ἴν' ἀμφότερα τὰ μέρη συνέλθωσιν ἐπ' ἀγαθῷ παρατηροῦντα τὰμφο-
τέρωθ' ἀδίκως γιγνόμενα. Ἀντὶ τοῦ τοῦτ' ἐρωτᾶν πάντες σπεύδου-
σιν ἐφευρίσκειν κατὰ σύμβασιν *δήθεν ἀληθοφανῆ* ψεύδη πρὸς παρ'
ἡλιθίων μόνων δικαίωσιν τῶν ἀδίκων. Κἂν τῇ προσπάθειᾳ αὐτῇ, οὐδ'
ἐπὶ στιγμὴν δισταζοῦσιν ἐμπλέξ' ὡς καὺτὸν τὸν Θεόν! Δογματικῶς
τοῦτο πρῶτοι διδάξαντες οἱ διὰ *δήθεν* "Διαθήκης" (ἀκριβῶς ὅμως
εἰπεῖν διὰ "συμφωνίας", "συνθήκης", "συμβάσεως", "covenant", ἀλ-
λ' οὐσίᾳ *one-sided commercial near-eastern-style bargaining on this
for that* τῶν πολλὰ λεγόντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἐγγύς κυρίως ἀνα-
τολῆς ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἀεὶ σιωπηλοῦ διαμένουτος κοῦδέν ποτ'
ὑπογράψαντος Κυρίου Θεοῦ) ἀεὶ προσπαθοῦντες ἐπιβαλεῖν ἑαυτοῦς

Ἰουδαῖοι! Ἐναντὶ τῆς εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν δοκοῦν "πίστεως" (ὃ ἐνέδυσαν ὡς ἔξ αὐτοῦ τοῦ μηδὲν εἰσέτι εἰπόντος Θεοῦ ἀποκάλυψιν), Αὐτὸς παραδώσει αὐτοῖς πάντα τὰ ἔθνη τε καὶ τὸν κόσμον! Τοιαύτης οὔσης τῆς Ἑβραϊκῆς διαθέσεως ἔναντι τοῦ Θεοῦ, μόνοι ἀπελπιστικῶς ἀφελεῖς δύνανται θαυμάζειν τὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ ῥῆξιν. Διατί μεταξὺ αὐτῶν ἦλθεν; Ὡς ἤδη εἴπομεν, ἵνα καὶ τῷ ἐσχάτῳ δῶ ἀμφοτέρας πληροφορίαν τε καὶ εὐκαιρίαν ἀνόδου εἰς Οὐρανόν! Οἱ Ἑβραῖοι προετίμησαν τὰ κατὰ τὴν "Παράδοσιν" αὐτῶν ἐν τῇδε ζωῇ βέβαια ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑποσχεθέντων περὶ τῆς ἀκολουθούσης, εἰς ἣν οὐδεμίαν εἶχον κατὰ "Παράδοσιν" πίστιν. Τῶν δὲ Χριστιανῶν ἐπελθόντων ἀλλὰ τὴν "Παλαιὰν Διαθήκην" συλλήβδην ἀποδεχθέντων ὡς "Θείαν" καίτοι ἐστὶ μόνον ἀμαρτωλοῦ, ὡς καὶ τὰ λοιπά, ἔθνος ἱστορία τε καὶ παράδοσις, καὶ πλήρως ἀποφυγόντων ποιεῖν τὴν δέουσαν ἐν αὐτῇ διάκρισιν Θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων, πλέον περιήλθομεν εἰς σύγχυσιν πλήρη: Πάντα τὰ ἐκ τῶν τῶν λοιπῶν ἐθνῶν παραδόσεων Θεῖα καὶ εὐγενῆ ὡστρακίσθησαν· ὡσεὶ ὁ Θεὸς οὐδεμίαν περὶ τῶν λοιπῶν ἐκείνων ἔσχε φροντίδα πρὸ τῆς διὰ τῶν Ἑβραίων ὡς μόνης εὐγενοῦς ὁδοῦ ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡσεὶ οἱ Ἰουδαῖοι οὐκ ἦσαν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη *μείγμ' ἀχρειότητος τε καὶ ἀγιότητος, χεῖρον δὲ διὰ τὴν τοῦ Νόμου ἐπίφασιν*, ὡσεὶ εἰς οὐδὲν ἀπέβη ἡ ῥῆξις μεταξὺ Παύλου καὶ Πέτρου. Ἑβραϊκῶς φερόμεναι ὡς καὶ αἱ "Παυλικαὶ" *τοῦ Χριστοῦ* Ἐκκλησίαι, ὡσεὶ συνέχειαν ἀδιάπτωτον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ μόνου ἐξέλαβον ἑαυτάς. Καὶ ἐν αὐταῖς ἀπ' ἀρχῆς παρεισέφρησαν (ἤδη ὅτ' ἔτι ἔζη ὁ Παῦλος καὶ ἦσαν αὐταὶ παρασυναγωγαὶ Ἰουδαίων) στοιχεῖα ὑποκαταστατικά τοῦ Χριστοῦ: *Διὰ κείνων τῶν στοιχείων* περιήλθομεν ἀπὸ τοῦ Παυλικοῦ "*Ἀδελφοὶ*" εἰς τὰκολουθήσαν, *οὐχὶ τὸν Παῦλον ἀλλὰ μόνα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, βλάσφημον* "Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά", δι' οὗ, καίτοι ὁ Κύριος ῥητῶς ἀπηγόρευεν ἐπὶ γῆς τοὺς "πατέρας", οὗτοι ἀνευθριάστως παρυπεισῆλθον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ ὡς "Πατέρες" ὑποκαταστήσαντες τὸν Θεὸν Κύριον καὶ διδάξαντες τὰ ἴδι' αὐτῶν ἕκαστος δόγματα, δι' ὧν οὐσίᾳ ἔτι ἐπιζητοῦσι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐπιβολὴν ὡς "Πατὴρ ἐπὶ γῆς μείζων"! *Διὰ τοῦτ' οὐκ ἐστὶ πλέον Ἐκκλησία Χριστοῦ ἐπὶ γῆς! Κακόδοξοι* καὶ οἱ *δηθεν* Ὀρθόδοξοι, *οὐ πρῶτον καὶ μόνον* προβάλλουσι τὸν Χριστόν! *Κακόδοξοι* καὶ οἱ Καθολικοί, *ἐκτὸς* καθολικότητος ὑπολαμβάνοντες τὸν Θεὸν Κύριον, *εἰς ὃν μόνον ἀποκλειστικῶς* ἀνήκουσι τὰ πρωτεῖα! *Κακόδοξοι* καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι, *μὴ ἀπαιτοῦντες τὴν πάντων προσήλωσιν ἐπὶ τὸν Χριστὸν Κύριον* ἀλλ' εἰς μεμερισμένα *κᾶρα* κενὰ καινὰ δόγματα, δι' ὧν *κατηργήθη οὐσίᾳ ὁ ἀναστάς*

Κύριος καὶ ἐπανήλθομεν εἰς τὸ πρὸ Αὐτοῦ παλαιοδιαθηκικὸν καθεστῶς, ὅθεν ὡς "Ἰουδαιοχριστιανοὶ" λαμβάνομεν τὰ διδάγματ' ἐπιβολῆς! Διὰ τοῦ *μερισμοῦ* τῆς πίστεως καὶ τῆς προβολῆς καὶ ἐπιβολῆς *ἀλλοτρίων "Πατέρων"* περιήλθομεν ἀπ' ἀρχῆς εἰς ὀλιγοπιστίαν κὰς τὴν σημερινὴν ὡσεὶ γενικὴν ἀπιστίαν, καὶ σπανιώτατος γέγονεν, εἴ τις τοιοῦτος ἔτι ὑπάρχει, ὁ μετὰ τοῦ Λόγου παντὸς περὶ τοῦ Θεοῦ μόνου τὸν λόγον ποιῶν Θεολόγος! Ἐλθόντες πρὸς τὸν Κύριον διὰ τῶν διδασκαλιῶν *ἀλλοτρίων "Πατέρων"*, καὶ *ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἄνευ ποσῶς τῆς διανοίας ἡμῶν πάσης* τὸν Κύριον "ἀγαπήσαντες", *ἐκτὸς καὶ ἔναντι καὶ ἐπέκεινα* τοῦ Λόγου ὡς κατ' ἐπίφασιν "Ἐκκλησία" ἔθεμεν τὸν Χριστόν! Διὰ τοῦτο ἀντιπαρερχόμεθα τὰ ἐν §61-66 ἤδη συζητηθέντα, ἅτιν' εἰ ἀπ' ἀρχῆς κατενοοῦντο καλῶς εἰς ὅλως ἄλλο σημεῖον τὸν κόσμον νῦν ἠγηγόχασαν ἄν! Καὶ διὰ τοῦτο πᾶς ἐχέφρων δικαιοῦτ' ἐρωτᾶν πῶς ἀληθὴς ἐστὶν ἡ τῶν χριστιανῶν πίστις εἰ ὁ Θεὸς *διὰ τόσον ὄντως ἄκρως ὀλίγα*, ὡς ἐκκλησιαστικῶς ["ἵνα δῶ ἡμῖν τὴν χαρὰν μόνην τῆς Ἀναστάσεως", ἥς ἡ ὄντολογία πάντως οὐ συζητεῖται!] καὶ ἱστορικῶς [διὰ τῆς συμβολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐπὶ δισχιλιετίαν καθόλου ἐπὶ γῆς δράσειν, δοθείσης, π.χ., καὶ τῆς *μηδέποτ' ἐπισήμως ἐν Βυζαντίῳ καταργηθείσης* δουλείας, τῆς *βλασφημίας* τῆς *δῆθεν* "Ἱερᾶς Ἐξετάσεως", τῆς ἐν Ἀμερικῇ *αἰσχρᾶς* δράσεως τῶν Εὐρωπαϊῶν κατακτητῶν, τῶν θρησκευτικῶν *ἕως τοῦ νῦν ἀδιαλείπτων* πολέμων, τοῦ ἐν ταῖς ΗΠΑ *χάριν τῆς δουλείας μεταξὺ "Χριστιανῶν"* ἐμφυλίου πολέμου, ἢ τῆς σιωπηρᾶς ὑπὸ τοῦ ἀγάμου ἱερατείου διδασκαλίας περὶ τοῦ *μαροῦ ὡς φύλου* (ἀναγκαίου δὲ μόνον πρὸς διαιώνισιν—"σὺ ἐν ἀμαρτίαις ὅλος ἐγεννήθης, σὺ διδάξεις ἡμᾶς;") τῆς γυναικός, πρὸ τῆς διαχροικῆς σαρκικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὁποίας ἡ καθ' ἡμᾶς "Ἐκκλησία" ἀναισχύντως σιωπᾷ ὡς ἔτι καὶ μετὰ τοὺς διεθνεῖς κολάφους οὓς ὡς χώρα δεχόμεθα, καίτοι *προφασίζονται σεβασμὸν* αὐτῆς, χάριν τῆς Θεοτόκου (περὶ τῆς γυναικείας λειτουργίας τῆς ὁποίας τόσα πολλὰ μοναχοὶ ἐν μοναῖς ἄγαμ' αὐτοὶ ἀνευδοιάστως συνέθεσαν καὶ ψάλλουσιν ἐν ναοῖς παρουσίᾳ καὶ ἐπ' αἰσχύνῃ παρθένων καὶ παίδων!)] μαρτυρεῖται, ἦλθε καὶ *προσωπικῶς* ἐμαρτύρησε! Καὶ διὰ τοῦτο κλονίζονται οἱ καλλιόνως τῆς κατ' ἐπίφασιν Ἐκκλησίας ἐπιθυμοῦντες τιμᾶν τὸν Θεόν, "εἰ ὄντως ὑπάρχει" ὡς λέγουσι, δι' ὃ κάπέχουσιν ἢ κἀντιδιαστέλλονται πρὸς αὐτήν. Γνωστὴ ἐστὶν ἡ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἱερατείου περὶ τῶν γεννητικῶν τὰνθρώπου ὀργάνων *μανία!* Ἦς ἕνεκεν μετὰ τὸν β' παγκ. πόλεμον ἐπιχειρεῖτ' ἐπιβαλέσθαι *γενικὴ ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον περιτομή*, ἵν' ἐν τοῖς πολλοῖς ἀποκρυβῶσι καὶ οἱ ὀλίγοι, τῶν ψευδωνύμων "χριστιανικῶν" Ἐκκλησιῶν *σιωπουσῶν ἀναισχύν-*

τως πρὸ τῆς βλασφημίας τοῦ παρουσιάζειν ὡς σφάλμα τοῦ Πανσόφου Παναγάθου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ τὴν ἀκροβυστίαν, ἣν σοφώτεροι τοῦ Θεοῦ γεγονότες οἱ ἄνθρωποι ἀφαιροῦσιν εἴτε χάριν τῆς εἰς Αὐτὸν "πίστεως" (θαύμασον αὐτῶν τὴν βασιλικωτέραν τοῦ Βασιλέως εὐλάβειαν), εἴτε διὰ πρόληψιν πιθανῆς οὐδέποτε βεβαίας μελλοντικῆς ἀσθενείας, τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου παντός (θαύμασον καὐτῶν τὴν ἀζήμιώτον τάνθρώπου ὑπηρεσίαν) διὰ τε τὸ κέρδος, τὴν πρὸς συναδέλφους ἀβρότητα καὶ τὴν πίεσιν τῶν Ἑβραίων ὡσαύτως σιωποῦντος, παρὰ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ χρέος (πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, τὸν Ἱπποκρατικὸν ὄρκον καὶ τὴν κοινωνίαν) ἀποκαλύψεως τῶν τεκταινομένων! Πάντα τὰ συμβαίνοντα τελευταίως (μέχρις ὡς καὐτῆς τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος καὶ ἐπέκεινα) ἰουδαϊκὴν θρησκευτικὴν (καίτοι ἀντιθεϊστικὴν) ἔχουσι τὴν αἰτίαν! Οἱ ἀποκαλούμενοι πολιτισμικοὶ πόλεμοι θρησκευτικὴν ἔχουσι τὴν αἰτίαν! Ἡ κατὰ περιφρόνησιν τοῦ τρίτου πειρασμοῦ ἐπιδίωξις ἐκβιαστικῆς, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου καταστροφῆς κάφανισμοῦ τῶν ἀντιφρονούντων, μονοκρατορικῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ πάντων, διὰ τῆς κρυφίας χρήσεως, ἢ καὶ τοῦ σκαιοῦ ἐκβιασμοῦ, τῆς Ἀμερικανικῆς Διοικήσεως καὶ ἰσχύος ἐν πολέμοις προληπτικοῖς κατ' ἀντιφρονούντων καθ' ὧν τὰ δῆθεν ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα χαλκεύοντ' ἀνευδοιάστως καθαρὰν θρησκευτικὴν ἔχει αἰτίαν! Ἀπολιπόντος τοῦ δέους ἀντιπάλου ἰσοδυνάμου, καὶ δοθείσης τῆς ἐπ' αἰῶνας μακροῦς ὑπ' αὐτῶν τῶν ἱερατείων ὑπονομεύσεως τῆς Λογικῆς ἔναντι τοῦ Θεοῦ πίστεως καὶ εὐλαβείας τάνθρώπου, νῦν, οἱ μανικῶς ἰστάμενοι κατὰ τοῦ Ζῶντος Θεοῦ ἔκριναν ὅτι νῦν ἐλήλυθεν ὁ καιρὸς τοῦ μετωπικοῦ κατὰ Κείνου πολέμου! Τὰ λοιπὰ πάντ' ἐστὶν ἀπροκάλυπτοι κἀναίσχυντοι φλυαρίαι ἀνάξια σκεπτομένων ἀνθρώπων. Βαπτιζόμενος "ἀμυντικὸς" ὁ προληπτικὸς πόλεμος καταργεῖ λογικῶς πᾶν ἐπὶ γῆς ἔγκλημα, οὐ δὲ μόνου παντὸς ἰσχυροτέρου κατὰ παντὸς ἀσθενεστέρου! Πᾶς δύνατ' ἰσχυρίζεσθαι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κατ' ἀντιπάλου ὑπόνοιαν! Κούδεμίαν χρὴ παρέχειν ταύτης ἀπόδειξιν! Τοῦθ' ὅμως οὐ μόνου ἀνατρέπει ἅπαν τὸ ἀπ' αἰῶνων ἀρχαίων δικαιοκὸν σύστημα, ἀλλὰ βάλλει εὐθέως κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, σιωπηρῶς ἀλλὰ καθαρῶτατα κατηγορουμένου δι' ἔλλειψιν σοφίας, εὐφυΐας, θάρρους, τόλμης, καὶ προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας, ὡς ἐμπνευσθέντος καὶ προβάντος εἰς τὴν δημιουργίαν τάνθρώπου παρὰ τὴν πρόγνωσιν τῆς τούτου ἀμαρτωλότητος! Ὑποτιθεμένης δὲ τῆς Χριστιανικῆς ἐκδοχῆς τῶν πραγμάτων, ὁ Θεὸς κατηγορεῖτ' εὐθέως καὶ δι' ἀνοησίαν, ὡς ὅτι ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον διὰ τὸν ἴδιον Αὐτοῦ ἐξευτελισμὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ! Κατανοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἰδιαιτέρως οἱ ἀπαντα-

χοῦ τῆς γῆς ἄγιοι πιστοὶ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν, ἰδιαίτατα δ' οἱ ἐν ταῖς ΗΠΑ τοιοῦτοι, τί νῦν συντελεῖται, ἐν ὀνόματι καὶ ἐξόδοις ἀλλ' ἀπληροφορήτως τούτων τῶν τελευταίων; Πόση ἄρ' ἐστὶν ἡ ὀλιγοπιστία, τί λέγω, ἢ γυμνὴ ἀπιστία πάντων τῶν ἱερατείων; Ποῦ δ' ἐστὶν ἡ λεπτότης τῆς αἰσθήσεως αὐτῶν τῆς κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας; Τὸ πρᾶγμα βοᾷ! Καὶ ἕως Οὐρανοῦ ἔφθασεν ἡ βοή ταύτης τῆς ἀξιωματικῶς ἐν τῷ κόσμῳ παντὶ μεγίστης πασῶν βλασφημίας! Πῶς οὖν αὐτοὶ παρίστανται ὡς κωφοί; Πῶς ἀναλίσκοντ' εἰς δροσεροὺς πλόους καὶ λόγους κενοὺς περὶ χλόης, ἐν ἧ' στιγμῇ διασύρετ' αὐτὸς ὁ Θεός; Αὐτῶν μαθόντων ἀποκρούειν ἐξ ἀριστερῶν μόνον ἐρχόμενα βέλη, ἴδωμεν τί νῦν οὗτοι ποιήσουσι κατὰ τῶν ἐκ δεξιῶν ἐρχομένων βελῶν τούτων! Ἐκμανοῦνται κατὰ τούτων τῶν λόγων, ἢ αὐθωρὶ συγκαλέσουσιν ἑαυτοὺς εἰς εἰλικρινῆ δημοσίαν ὁμολογίαν τε καὶ μετάνοιαν, ἀπερίφραστον κατὰδειξιν τοῦ δικαίου, καὶ στράτευσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ; Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ διακυβεύεται αὐτὸς ἅπας ὁ σὺν Θεῷ πνευματικὸς κόσμος; Ὅτι οὐδέποτε γέγονε πόλεμος ὡς οὗτος ὁ πόλεμος; Ἐνοχλεῖ ὁ λόγος; Ἀπὸ τοῦ Βήματος δικάζει ὁ Λόγος! Πᾶσ' ἄρ' οὖν ἔνστασις Ἐκείνῳ ὑποβληθήτω!

§68 Κατὰ ταῦτα καὶ διὰ ταῦτ' οὖν πάντα, κἀγὼ μὲν τῷ Θεῷ τε καὶ σοί, Ἀδελφέ, τὰ παρόντ' ἀνατίθημι, ὡς μοι ἐδόθη κατανοῆσαι τὴν παντάπασι πλήρη κάπολυτον Λογικότητα τοῦ ἐπὶ πᾶσι χυπὲρ πάντα Θεοῦ. Σοὶ δέ, κυρίως ἂν ὡς Θεολόγος ἢ Ἐπιστήμων ἢ τις προεστῶς ἕτερος θέλοις τυγχάνειν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γενικοῦ σεβασμοῦ, εἰ ἐγὼ σφάλω, ἀνήκει τὸ χρέος τοῦ μετὰ πάσης προσοχῆς τὰ τυχόντα σφάλματά μου ἀνασκευάσαι, ἢ ὁμολογῆσ' ἅπερ ἐγὼ μὲν λέγω σὺ δ' οὐ δύνασ' ἀνασκευάσαι. Ἐξήρκεσε πλέον ἢ μέχρι τοῦδε κατὰ τοῦ Θεοῦ σιωπηρὰ συμφωνία "θεολόγων" ἀλλ' οὐ Θεολόγων, καὶ "ἐπιστημόνων" ἀλλ' οὐκ Ἐπιστημόνων, καὶ λοιπῶν θεωρητικῶν, πρακτόρων χυποστηρικτῶν τῆς παγκοσμίου κενῆς διανοήσεως καὶ ἀνόμου πολιτικῆς, ἀγαστῶς μετ' ἀλλήλων συνωμοτούντων κατὰ τοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου! Σφάλω; Προσκόμισον τὴν ἀπόδειξιν! Ἀμφιβάλεις; Σὺν Λόγῳ δεῖξον τὴν ἀμφιβολίαν! Οὐ πλέον ἔξεστί σοι, ἀνδρὶ ὄντι, τὸ κρύπτεσθαι! Οὐ πρὸς Κύριον ἢ ἀνανδρεία οὐδ' ἡ κρυψίνουα! Ἐπηνέγκετο ἐφ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Τέλους καιρὸς, ὡς ὅτι καὶ διὰ τῆς σιωπῆς, ὅτ' ἀντ' αὐτῆς θόμιλεῖν ἐπιβάλλεται, περισσῶς ὁ Θεὸς βλασφημεῖται, κἄρ' ἢ οὐχὶ ἄπειρος ὑπομονὴ Αὐτοῦ ἐξαντλεῖται! Ἀναφωνεῖς σὺ σὺν ἐμοὶ τὸ "ἐξεγέρθητι κατὰ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν Σὺ ὁ Θεὸς μου προστάγματι ὃ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει Σε δοξάζουσά Σε καὶ τρέμουσα"; Εἰ οὐ, οὐ φεῦ εἶ μετὰ τοῦ Κυρίου! Ἀλλὰ τοῦτο μὴ γένοιτο, ἀλλ' ὡς ὁ Κύριος θέλει!

9

ΤΟ ΓΑΡ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΗΔΗ ΕΝΕΡΓΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ

§69 Εἰ ὄντως σεμνή τε καὶ φιλότιμος ἦδ' ἐποχή ἦν, παντάπασις ἰκανὸν ἦν ἂν ἐν τῷδε σημείῳ περαίνειν τοῦτον τὸν λόγον, ὡς πάντες διὰ ταύτην ἐγίγνωσκον ἂν τί ἐστὶν ὅπερ ὁ Κύριος θέλει. Ἄλλ' ἡ ἐποχή αὕτη ὑπὲρ πάσαν ἄλλην κατέστη ἄσεμνός τε καὶ ἀφιλότιμος, καὶ πάντες ἀγνοοῦσι καὶ περιφρονοῦσι τί ὄντως ὁ Κύριος θέλει! Ὑπερβάλλω;

(α) Ταῦτ' ἰδὲ πρῶτον: Πῶς ὡς καὶ ἀνώτατοι κληρικοὶ δημοσίᾳ βαβίζουσι κατ' ἀλλήλων—καίτοι "ἀγίαν" διδάσκοντες τὴν ἱερωσύνην ἑαυτῶν καὶ ἀλλήλων, ἵνα τὸν πολὺν καὶ δεισιδαίμονα λαὸν τηρῶσι πειθήμιον ὑπὸ τὴν σκληρὰν αὐτῶν πλήν θρασύτατ' ἀποκαλουμένην "ποιμεικὴν" ῥάβδον διὰ τοῦ κἀνευθριάστως ἐσπουδασμένου μιλίχου αὐτῶν ὕφους πρὸς ἀσφαλὴ αὐτοῦ παρ' αὐτῶν ἀπομύζησιν· ἐν ἧ μακράϊων πρακτικῇ παντοιοτρόπως κἀνευθριάστως συνεταιρίζονται καὶ τὴν ἄθειον κοσμικὴν κρατικὴν ἐξουσίαν ἦν κατὰ περίπτωσιν καὶ ἀνταγωνίζονται, μεθ' ἧς, ἢ καθ' ἧς, ἐμφανίζουσι τῷ παρ' αὐτῶν πάντων σκοπίμως διὰ τῆς ἀπολύτως παρ' αὐτῶν πάντων ἐλεγχόμενης "παιδείας" τηρουμένῳ πνευματικῶς ἀπαιδεύτῳ λαῷ εὐφάνταστα εὐσεβοφανῆ πλήν βλάσφημα "νομικὰ" καὶ "συνταγματολογικὰ" ἐφευρήματα! Πᾶς ὠξυμμένην ἔχων τὴν κρίσιν συνάγει πῶς καὶ τί μεταξὺ αὐτῶν διαμείβεται τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῆς κρυφίας συναλλαγῆς, πάντως γ' οὐχὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ δόξα! Πῶς αἱ ποικιλώνυμοι "ἐκκλησίαι" Θεοῦ χοῖ ἀνίερ' ἱεροφάνται αὐτῶν ἐπὶ γῆς ἀγωνίζοντ' ἀποκρύψ' ἀπὸ τῆς κοινῆς θέας τὰ ἐν αὐταῖς συντελούμενα φοβερά, ἀντὶ τοῦ ῥιζικῶς ἀποκαθαίρειν ἑαυτὰς πρὸς πάγκοινον ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ δόξαν! Τίνες ὡς καὶ κατ' ἰδίαν ὁμολογίαν διεστραμμένοι ἐκλέγοντ' ἐπίσκοποι "χριστιανικῶν" δῆθεν ἐκκλησιῶν, ἵνα κάπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διδάξωσιν ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν τὴν ἄκραν βλασφημίαν τε κἀσέβειαν κατὰ τοῦ Ζῶντος Θεοῦ, λάθος Θεοῦ διδάσκοντες τὴν ἑαυτῶν ἰδίαν διαστροφὴν· εἰ μὲν

ἠθελημένον ἄρα κακόν, εἰ δ' ἀθέλητον ἄρ' ἄσοφον Αὐτὸν σιωπηρῶς λέγοντες, πάντως ὅμως δὲ τὴν αὐτῶν διαστροφὴν στεντορίως ὡς ἄλλον δῆθεν σὺν Θεῷ ζωῆς τρόπον διακηρύττοντες, ἵν' ἀφεύκτως σπουδαῖοι τοῦ διαβόλου οὐχὶ τοῦ Θεοῦ ὑπηρεταὶ τοῖς ἀνθρώποις καταφανῶσι καὶ καταδειχθῆ τάληθες ἐν τῷδε καιρῷ μέγεθος τῆς κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας, οὐ πρό, ὡς μὴ τι συμβαίνει οἱ ἄσεμνοι λοιποὶ ἀρχιερεῖς τῶν ὅπου γῆς ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ μακαριώτατα παρίστανται θρασύτατα μειδιῶντες! Ταῦτα κατώρθωσε γὰρ μεθ' ὅλην δισχιλιετίαν ἢ ἀνωτάτη ἐν ἀνθρώποις "τάξις", δῆθεν ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ συσταθεῖσα, τῶν δῆθεν κατὰ "θεολογικὴν ἐπιστήμην" καὶ "κλίσιν" Θεοῦ, πλὴν πάντων πλέον κατὰ μόνον ἐπ' ἀγγελμα καὶ διὰ τὴν δόξαν τὴν παρ' ἀνθρώπων τὰ θεῖ' ἀγνοούντων προσφερομένην, "μυστῶν" τοῦ Ἁγίου Θεοῦ· ὧν τὰς χεῖρας καταφιλεῖ ὁ ὅλως ἀπαιδευτος θεολογικῶς παραμείνας λαός, περιφρονῶν τὴν ἀπερίφραστον ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ! Τοῦτο δ' ἐρώτησον ὕστερον: Πῶς καὶ πότε ἤρξατο αὕτη ἢ κατωφέρεια. Ὅτι κείνο τὸ σημεῖον δεῖ ἐν ἀρχῇ ἡμᾶς διορθῶσαι, εἰ ἀληθῶς πρὸς τὸν Κύριον ἐπανελθεῖν θέλομεν!

(β) Ἄλλὰ καὶ τί ἄρα πλέον τούτου ἐστὶν ὅπερ ἀληθῶς ὁ Κύριος θέλει; Πάντως οὐχὶ τὸ "ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὁ σῶζων ἑαυτὸν σωθήτω", ἐρμηνευόμενον ἀπλῶς ὡς καταφυγὴ εἰς τὸ ταμίειον τῆς προσευχῆς! Ὁ Θεὸς νῦν καταβλασφημεῖται, χήμεῖς μόνον ἐροῦμεν τὸ "παρέμβηθι Κύριε, εἴ γε τὴν κατὰ Σοῦ βλασφημίαν καταπαῦσαι ἐπιθυμεῖς!"; Ἐὰρ μόνον ἕως ἐκεῖ ἐξικνεῖται ἢ "πίστις" ἡμῶν; Εἰ μόνον ἕως ἐκεῖ, οὐκ ἐστὶ πίστις! Οὐ μόνη σῶζει ἢ προσευχή! Ἄλλὰ τ' ἀκολουθοῦν διὰ πίστεως συντελούμενον ἔργον, ὅπερ νῦν, ἐν ὧφει τῶν ἐκτεθέντων ὡς ἄνω, οὐδὲν ἄλλο δύναται εἶναι ἢ ἡ συντριβὴ ὡς σκευῶν κεραμείως τῶν κατὰ τοῦ Θεοῦ διδασκαλιῶν, ἔργων καὶ αἰσχυρῶν θεατρισμῶν τῶν ταῦτα ποιούντων! Οὐδ' ἐστὶ πάντως Θεοῦ θέλημα τὸ "μωραίνειν ὃν βούλεται ἀπωλέσαι", ὃ εὐκόλως προσφέρομεν ὡς αἰτιολόγησιν τῆς συνήθους μεγάλης ἡμῶν ἀδρακείας πρὸς τὸ ποιεῖν μηδὲν ἢ ἐλάχιστα, ἔτι καὶ κατόπιν μελέτης σοβαροτάτων καταγγελιῶν! Οὐδὲ τὸ "πέμπειν αὐτοῖς [τοῖς ἀπολλυμένοις] ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα [κατα]κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεῦσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλ' εὐδοκίμησαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ"! Ὡς ὅτι οὐδένα ὁ Κύριος βούλεται ἀπολέσαι, καθότι τοῦτο ἀντίκειται τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος· χοῦτοι οἱ λόγοι, εἰλημμένοι ἐκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, καταμαρτυροῦσι τὸ πρὸ Χριστοῦ ἰουδαϊκὸν περὶ Θεοῦ πνεῦμα, τὸ κηρύξαν πάντα τὰ καλὰ καὶ κακὰ ὡς ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Δημιουργοῦ τοῦ παντὸς προερχόμενα, καὶ ὡς

καὶ δι' αὐτοῦ φεῦ ἔτι τοῦ Παύλου διαλαθὸν ἐν τῷ Χριστιανισμῷ, καὶ τοσαύτην *μεγάλην ὄντως ζημίαν* ποιῆσαν τῇ Θεολογίᾳ καὶ καθόλου φιλοσοφίᾳ! Εἴπομεν γὰρ ὅτι διὰ τῆς ἐλευθερίας, *κατεπιγνώστως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις δοθείσης*, τελειώτατον τὸν κόσμον ἐποίησεν ὁ Θεός, δοὺς αὐτῷ *πλήρη* τὴν δυνατότητα παραγαγεῖν ὡς καὶ πλήρεις ἀγίους τε καὶ διαβόλους, *πλὴν ὅμως κατὰ μόνην τὴν πλήρως ἐλευθέραν τῶν ἀνθρώπων ἐπιλογὴν*, ἣτις πάντως οὐ μινεῖ *ἀτιμώρητος* ὅτι οὐκ ἴσα ἐστὶ τὸ Καλὸν καὶ κακόν! Ἄλλὰ τί διαπιστοῦται ἱστορικῶς, ὅπερ ἀμφὶ τῆς *τοιαύτης* ἐλευθερίας οὐδόλως κατέγνωσαν οἱ Σημίται καὶ πάντες οἱ ἀπὸ κείνων ὅλως ἀφιλοσοφῆτως λαβόντες τὰ *δήθεν* "θεολογικὰ φῶτα"; "Ὅτι ὡς κὰν ταῖσδ' ἡμέραις καταμαρτυρεῖται διὰ τῶν μεγάλων τριβῶν τῶν ἐχουσῶν καθαρὰ θρησκευτικὰ μόνα αἴτια, ἢ *τοιαύτη* σὺν Θεῷ *πλήρης* τῆς ἐλευθερίας συναίσθησις οὐδέποθ' *ὑπήρξε* *σημιτικὸν ἢ ἀσιατικόν, ἀλλὰ μόνον ἑλληνικὸν εἶδος!*

(γ) Μὴ δέ μοι σὺ εἶπες "τίς εἶ σὺ ἐπιχειρῶν διορθῶσαι τὴν Βίβλον, πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ χῶς καὺτὸν ἔτι τὸν Παῦλον;"! Οὐχὶ κείνος ἦν ὁ ἰσχυρισθεὶς πρῶτος ὅτι *κατ' εὐθείαν ἀδιαμεσολαβήτως, ἥτοι ἄνευ τινὸς προηγηθείσης ἐγκρίσεως τοῦ ὑστερον θεωρηθέντος ὡς ἤδη ὑφισταμένου "ἱερατείου" τῶν Μαθητῶν, ἐκλήθη* ὑπὸ τοῦ Κυρίου; Ὡς ἐκεῖνο ἔργον ἦν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, διατὶ ἀναποδείκτως καὶ τὸ μόνον τοῦ εἶδους; Ἄλλωστε, οὐκ εἶμι κἀγὼ Χριστιανὸς βεβαπτισμένος καὶ κεχρισμένος, ὑπ' αὐτῶν γε τῶν διατεινομένων ἀποστολικῆν ὡς κἀπ' αὐτοῦ ἔτι τοῦ Παύλου ἔχειν τὴν διαδοχὴν; Ὅτι νῦν ἐγὼ σὺν Θεῷ ἐξανίσταμ' ὀργίζονται; Ποῖον δ' ἱερατεῖον ἔδωκε ποτ' ἄδειαν ἐκθέσεως τῶν ἀνομημάτων αὐτοῦ; *Σὺν Θεῷ* κρῖνον τὰ λεγόμενα, καὶ φάθι εἰ ταῦτα ἐκ Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἐκ μόνου ἀνθρώπου, οὐδέποτ' *ἐξ Ἐκκλησίας λαβόντος ὀβολὸν ἓνα*, ἐστὶ! Κἀγὼ μὲν δέχομαι τὸ πλήρες τοῦ δυνατοῦ σφάλματος βάρος, ὅτι μόνον ὁ ἄνθρωπος σφάλλει, οὐδέποτε ὁ Θεός! Δέχεσαι δ' ἄρα καὶ σὺ τάντιστοιχον βάρος τοῦ λέγειν τὰ παρόντα ὡς οὐκ ἐκ Θεοῦ; Εἰ μὲν ναί, δεῖξον· εἰ δ' οὐ, σιώπα κἀνάγνωθι ἄνευ τῆς σῆς, κατὰ σὲ μόνον *δήθεν* "ἀδίκως" προσβεβλημένης, ἐπάρσεως! Ὅτι ὁ Παῦλος ὡμολόγησε τὸ "ἐκ μέρους γὰρ γινώσκωμεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους [εἴτε προφητεῖαι εἴτε γλῶσσαι εἴτε γνώσεις] καταργηθήσεται. ... βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον"! Ποῖον γὰρ ἐστὶ κείνο τὸ "τότε"; Αὕτη ἢ διὰ τῆς "ἱερᾶς Παραδόσεως" μέχρι τοῦδε ἐν τῷ νῷ ἡμῶν ἐγχαραχθεῖσα *στιγμὴ* Κρίσεως; Εἰ ἀληθῶς αὕτη, πῶς κριθησόμεθ' ἄρα δικαίως; Οὐ τὰ ἐκ μέρους ἐν ἐσόπτρῳ ὀρώμεν' *ἀβέβαια*; Δικαία

ή κρίσις; Ἄρ' ἀπαιτεῖ σαφῆ τὴν προτέραν διατύπωσιν καὶ τὴν παρὰ τοῦ παραβάτου προτέραν κατάγνωσιν τοῦ παραβαθέντος δικαίου! Ἄλλὰ ταῦτ' ἀπαιτεῖ εἶναι τὸ "τότε" πρὸ τῆς ὑστάτης ἐκείνης στιγμῆς! Ἡ κατάγνωσις τῆς Ἀληθείας, ἐκείνο τὸ τί δεῖ με ποιεῖν, ἢ δρᾶσις ἢ ἡ ἀδράνεια πρὸ τοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸ ἡμῶν τιθεμένου καθήκοντος τοῦ σὺν Ἐκείνῳ αὐτοβούλως χόλοσχερῶς ἐλευθέρως χάριν τοῦ δέοντος μάλιστα πρῶτον, εἶτα καὶ ὑστάτα δὲ χάριν τῆς τῆς ψυχῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀναλαβεῖν μᾶλλον ἢ ῥίψαι τὰ κατὰ τοῦ σκότους πνευματικὰ ὄπλα, ὅποτ' ἂν γένηται, αἰεὶ ἐστι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον! Πῶς οὖν ἄρ' ἀπηγόρευθ' ἡμῖν, ζηλοῦσι τὰ πνευματικὰ μᾶλλον ἢ τὰ "ψυχικά", τὸ διυλίζειν καὶ πᾶν ἰῶτα, κόμμα καὶ πνεῦμα εἰς ἀναζήτησιν πάσης τῆς αἰεὶ ἀκεραίας πρὸ ἡμῶν Ἀληθείας;

(δ) Δεχόμεθ' ὡς ἀληθὲς τὸ "τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται, καὶ τότε ἀποκαλυφθήσθ' ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανείαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ"; Ἄρα δεῖ ἡμᾶς καταφάσκειν καὶ τὸν "κατέχοντα", τὸν ἐμποδίζοντ' ἀποκαλυφθῆναι τὴν ἀνομίαν, ὃς σαφῶς εἶπ' ἐμμέσως εἶπ' ἀμέσως οὐκ ἐστὶν ὁ Θεός! Ὅτι ἤδη πολλοί, βραδεῖς ἀλλ' αἰεὶ ὀξυνομένης βλασφημίας αἰῶνες παρήλθον, ὁ "κατέχων" διὰ τὴν ἡμετέραν τυφλότητα οὐκέτι ἀπεκαλύφθη, ἀλλὰ ψυχαὶ πολλαὶ παρεσύρθησαν! Ὅπερ οὐκ ἦν ἐπιθυμία Θεοῦ! Πῶς δ' ὁ Κύριος οὐκ ἀναλίσκει πᾶν ψεῦδος διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰεὶ ἀληθεύοντος Λόγου Αὐτοῦ; Καὶ πῶς αὐτὸ οὐ καταργεῖται ἅμα τῇ καταδείξει διὰ τοῦ Λόγου τῆς ἐπιφανείας τῆς πανταχοῦ Παρουσίας Αὐτοῦ; Ὡς δὲ λέγει ὁ Παῦλος ὅτι "ἤδη ἐνεργεῖται" τὸ τῆς ἀνομίας μυστήριον, ἄρα τοῦτο ἤδη τότε προἠρκτο καὶ ἔκτοτ' ἀφόθεν ἤρξατο ἐνεργεῖται! Διὰ παντὸς ψεύδους, ὅθενδήποτε ἐρχομένου, διατηρουμένου, ἔτι δὲ καὶ καλῶς κρυπτομένου ὡς κὰν αὐτοῖς ἂ χλευάζει τοῖς θείοις, ὧν ἐπ' ἰδίῳ συμφέρουσι χρεῖται! Διὰ παντὸς ἐσόπτρου· διὰ πάσης ὑποθέσεως παρορώσεως τὰ σὺν Θεῷ κείμενα πράγματ' ἐφ' ὧν δῆθεν ὡς ἐρμηνεία προσεπιτίθεται· διὰ πάσης θεωρίας ἀντικειμένης πρὸς τὸ σὺν Θεῷ ὑφιστάμενον ὅλον, ὃ ἐπιχειρεῖ καταδείξ' ὡς ἰστάμενον δῆθεν ἄνευ Θεοῦ· διὰ πάσης ἀκατανοησίας· διὰ πάσης ἀνοησίας· διὰ πάσης συκοφαντίας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔργου Αὐτοῦ· διὰ πάσης ἀποκρίψεως τῆς περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔργου Αὐτοῦ Ἀληθείας· διὰ πάσης ἐν παντὶ ἀδυνάτου πλην ὅμως προσπαθουμένης ἀποφυγῆς τῆς συναγωγῆς τῆς ἀφεύκτου τε κάμειλίκτου Ἀληθείας τῆς πανταχοῦ Παρουσίας τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ἣν παντοιοτρόπως πᾶς Θεῷ ἀντικείμενος ἀγρύπνως συκοφαντεῖ!

(ε) Διὰ τούτων καὶ ἐπὶ πάντων αὐτῶν καὶ τῶν τοιούτων ἢ ἐπ' αἰῶ-
 νας μακροὺς ἀποστασία οἰκοδομεῖται! Καὶ καταρρεῦσει ἀκριβῶς
 ὅτ' εἰς τὸν τελικὸν αὐτῆς θρίαμβον λογισθῆ! Ἀναγιγνώσκων τὸ
 "μὴ τις ὑμᾶς κατὰ μηδένα τρόπον ἐξαπατήσῃ· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ
 ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ
 υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα
 λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς
 Θεὸν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός"[, οὐκ ἐλεύσεθ' ἢ
 ἡμέρα Χριστοῦ], τί σὺ δοκεῖς; Ἀσφαλῶς ἐν τέλει, εἶς λογικῶς, ὁ
 τελικὸς τῆς σειρᾶς τῶν ἀποστατῶν, λογισθήσεθ' ὡς ὁ μείζων τοιού-
 τος! Ἀλλὰ πόσοι ἕτεροι ἤσσαν θεοὶ καὶ θεῖσκοι ἄραγ' ἠτοίμασαν
 τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν; Οὐχὶ κατὰ πᾶσαν ἑαυτοῦ αὐτῶν ἕκαστος δύνα-
 μιν ἔπραξαν κατὰ τοῦ Ζῶντος Θεοῦ; Πᾶς ἄρ' οὖν τούτων, εἴτε ἡγέ-
 τῆς εἴτε καθηγητῆς εἴτε πολιτικὸς εἴτε ἱερεὺς καὶ ἀρχιερεὺς εἴτε
 τις προεστῶς καταχρώμενος θέσεως ἐμπιστοσύνης καὶ ὁδηγῶν ἐ-
 αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς ἀπώλειαν, καίτοι ἡσόντως τοῦ τε-
 λευταίου τῆς σειρᾶς τῶν ἀποστατῶν, πάντως ἐξαπατᾷ κατὰ πᾶσαν
 αὐτοῦ δύναμιν, ὥστε δικαίως λογίζεσθ' ὡς ἄνθρωπος ἀμαρτίας καὶ
 υἱὸς ἀπωλείας!

(ς) Φύσει ἢ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπιβιούσα ἀποστασία, ἢ ἐπ' αἰῶνας
 μακροὺς στάσις ἀπὸ καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ *is team work*, οἰκοδομουμέ-
 νη διὰ λίθων διὰ γενεῶν κατεργαζομένων μεθοδικῶς κατὰ τοῦ Θεοῦ!
 Πῶς ἄρ' οὖν ἐσμέν ἡμεῖς βέβαιοι ὅτι οἱ *συνειδητῶς ἀπορρίψαντες*
τὴν ὡς Μεσσίου-Χριστοῦ ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ ἔλευσιν οὐ παντοιοτρό-
πως, συνειδητῶς καὶ ἀγρύπνως διὰ τῶν γενεῶν ἔτι βάλλουσι κατὰ
τοῦ Θεοῦ ὡς κάπ' ἐντὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ γενικωτέρου Χριστια-
νικοῦ ἡμῶν κόσμου, ἐν ᾧ συνειδητῶς προστατεύονται καὶ συνειδη-
τῶς ἐπετράπη αὐτοῖς διαβιοῦν τε καὶ πλουτεῖν τε καὶ κρύπτεσθαι,
ἐν ᾧ ἐν ἡμέραις διωγμῶν καὶ λιμοῦ πολλοῖς αὐτῶν ὅλως ἐλευθέρως
ἔναντ' Ἰσοῦ κινδύνου παρεσχέθη διὰ τὸν Χριστὸν ὑπὸ τῶν Χριστια-
*νῶν καταφύγιον καὶ ἐμερίσθη καὶ τοῖς ἢ ὀλίγη τροφή, οἱ *τολμῶσι**
*κατὰ πρόσωπον λέγειν τοῖς Χριστιανοῖς *κάμοι μαρτυροῦντι* ὅτι*
 "πολλὰ διὰ τῶν αἰώνων παθόντες ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ, μάλιστα
 στέργουσιν ὅπως ὀλωσχερῶς τὸ ὄνομα τοῦτο λησμονηθῆ!"; Πῶς
 τοιοῦτο τι διανοεῖται καὶ λέγεθ' ὑπ' ἀνθρώπων ἐχόντων ἀνωτάτην
 ἀκαδημαϊκὴν μόρφωσιν, διπλώματα, θέσεις ἐπιβολῆς καὶ ἐπιρροῆς,
 ἄνευ πλήρους κατὰ Λόγον, οὐχὶ γ' ἄλογον "*πίστιν*", Θεολογικῆς
 ἀναψηλαφήσεως τῆς Δίκης ἐκείνης, ἐφ' ἣν καὶ διὰ τοῦ παρόντος
 ἔργου καλοῦνται; Καὶ πῶς ἄρ' οὖν ἐσμέν ἡμεῖς βέβαιοι ὅτι οὐ καὶ δι'
 αὐτῆς ἔτι τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὑπηρετήθη καὶ ἔτι ὑπηρε-

τείται ή άνομία; Ού δι' αὐτῆς ὅλης τῆς Ἐκκλησίας ἀπ' ἀρχῆς συνωμολογήθη κενός ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἰπόντος τὸ οὐ μὴ φάγω καὶ οὐ μὴ πῖω μεθ' ἡμῶν ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ, καὶ συμφαγόντος μετὰ τῶν Μαθητῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, πλὴν ὅμως ὡς καὶ κατ' αὐτὸν φεῦ ἔτι τὸν Παῦλον καὶ καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦδ' Ἐκκλησίαν οὐκέτι ἐλθούσης τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ; Τί ἄρ' οὖν ἄλλο ὑπονοεῖ ὁ λόγος τοῦ Παύλου εἰπόντος τὸ "μὴ ταχέως σαλευθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦ μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα Χριστοῦ", ἢ ὅτι ἤδη ἠπῆρχε τότε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τουλάχιστον ἡ ἰδέα, κατασβεθεῖσα ὑπ' ἀνθρώπων οὐδόλως κατανοούντων τὰ ὀρώμεν' ἐν ἀτελεῖ τὸτ' ὄντως ἐσόπτρῳ, τῆς πλήρους σημασίας τῆς τηρηθείσης ὑποσχέσεως τοῦ Χριστοῦ; Πάγνωστος ἐστὶν ὁ τρόπος συγκροτήσεως ὑπὸ τοῦ Παύλου τῶν πρώτων ἐκκλησιῶν. Βεβαίως ἐξ Ἑβραίων προῆλθον οἱ πρώτοι προσήλυτοι, κὰν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ κατενόησαν ὅσα κατενόησαν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου ἔργου τοῦ Θεοῦ ἐν ἀνθρώποις. Πάγνωστος ἐστὶν ἡ Παύλου καὶ Πέτρου διάστασις περὶ τὴν συνεχισθησομένην ἰσχύν, ἔτι συνεχιζομένην, τῆς ἰουδαϊκῆς παραδόσεως ἐν τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Πόσον ὀλίγον καθολικὴ καὶ ὀρθόδοξος, δοθέντος τοῦ εὗρους τῆς τοῦ Θεοῦ ὅλης Δημιουργίας, ὑπῆρξεν ἔκτοθ' ἡ κατανόησις τῆς διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως προσπάθειας τοῦ Θεοῦ καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐλλειπεστάτης τῆς πραγματικότητος γνώσεως ὡς αὕτη τότε ὑφίστατο καὶ ἰουδαϊκῶς μέχρι τοῦδ' ἐπαγιώθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, σκοπίμως ἀγνοηθέντος τοῦ καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν χρέους, ἐν ᾧ, ὡς δι' ὅλης μαρτυρεῖται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οὐδέποθ' οἱ Ἑβραῖοι διέπρεψαν. Πάγνωστος δ' ἐστὶν ἡ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὡς δῆθεν κενῶς κατὰ τὸ Πνεῦμα "ὑψηλοφρόνων" τοῦ Παύλου φορὰ, ὅθεν εὐθέως ἢ δῆθεν "χριστιανικὴ" περιφρόνησις τῆς συμβολῆς τῆς διανοίας ἡμῶν ὅλης εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν! Ἀνεπισφαλῶς οὖν ἄρα συνάγομεν τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τοῦ ἰουδαϊκοῦ ἤθους [εἰ μὴ καὶ τὴν ὑπαρξίν ἐγκαθέτων, κυρίως ὅτε ἡ Ἐκκλησία ἤρξατ' αὐξανομένη, δι' ἔλεγχον τῆς ἐν αὐτῇ ἀναπτύξεως τοῦ περὶ Θεοῦ δόγματος] τῶν ἐκ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ προσηλύτων ἐν τῇ πρώτῃ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐφ' οὗ ὠκοδομήθη τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν οἰκοδόμημα. Διατὶ οὖν φοβούμεθα ἐρωτᾶν μήπως, τῶν ὑστέρων Χριστιανῶν ἕως τοῦ νῦν διαμεινάντων ἐν ἀκαταληψία ἀσυγχωρήτῳ, ἐδόθη διὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῷ ἤθει αὐτῶν πρόσφορος διὰ μόνον τὰ ἐπὶ γῆς διωκόμενα ὑπ' αὐτῶν ὑλικά, οὐχὶ τὰ πνευματικά, ὁ τρόπος τῆς αἰεὶ ὑπ' αὐ-

τῶν ἐπιζητουμένης ἐπιβολῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, *κατὰ πλήρη παρανόησιν ἕως καὶ σκόπιμον περιφρόνησιν τῶν καιριωτάτων τοῦ Χριστοῦ λόγων, ὅπερ ἀσφαλίστατ' οὐκ ἦν Θεοῦ θέλημα*; Πᾶς σὺν Θεῷ ἄνθρωπος καταθλίβεται καθορῶν τὰς ἀδιαλείπτους ἐπὶ δισχιλιετίαν ἐν τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ βλασφήμους κατατριβάς τῶν ἱερωμένων περὶ μόνην τὴν κυριαρχίαν, τὰ ὑλικά, τὰ περὶ τὸν *πλήρη πνευματικόν*, οὐχὶ τὸν κατὰ τοὺς κληρικούς "πνευματικόν", βίον ἀνάξια, νῦν δὲ καὶ πᾶσαν ὡς ἐκ Θεοῦ δῆθεν διαστροφὴν (δι' οὗ τελευταίου οὐσίᾳ ἐπιχειρεῖται ἡ *πλήρης "θεολογικὴ"* τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλαγὴ, ἥτοι ἡ *ἐκκοπή* αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ *καθαρώς πνευματικοῦ* θελήματος τοῦ Θεοῦ), *ἅπερ οὐκ ἦν τοῦ Χριστοῦ ἢ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (λαοῦ, ἱερωμένων, ἢ φιλοσόφων) κατασυκοφαντηθέντων δῆθεν "χριστιανικῶς" ἀλλὰ μόνων τῶν Ἰουδαίων ἀσχολία τε καὶ μακραίων παράδοσις*, ἔναντι τοῦ πόσον *ὀλίγον ὄντως* προήγαγον τὴν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατανόησιν τοῦ μέχρι τοῦ νῦν δι' *αὐτῶν διαμένοντος* "ἀκαταλήπτου κάπερινοήτου καὶ πάντων ἐπέκεινα" Θεοῦ καὶ Κυρίου! Εἰ καὶ νῦν οἱ Χριστιανοὶ ἀδυνατοῦσι, διὰ τὴν ἐξ ἀπαιδευσίας πνευματικὴν αὐτῶν ἀνεπάρκειαν καὶ τὸν ὀξύτατον τῆς συνειδήσεως ἔλεγχον, κατανοῆσαι πῶς ὄντως ζῶμεν ἐπὶ δισχιλιετίαν τὴν Κρίσιν, τῆς Ἀναστάσεως ἀληθῶς οὔσης καὶ τῆς Δευτέρας Ἐλεύσεως, ἐπιβεβαιωθείσης διὰ τοῦ *μετὰ τὴν Ἀνάστασιν* συμφαγεῖν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Μαθητῶν, πᾶς τις δύναται κατανοῆσαι τὴν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχεν ἡ ἰδέα αὐτῆ ἐν τῇ πρώτῃ καθαρώς σχεδὸν ἐξ Ἑβραίων Χριστιανικῆ Ἐκκλησίᾳ, *ὅλως ἄλλα ἢ πνευματικὰ μόνον δοκούση περί, καὶ προσδοκώση διὰ, τῆς Δευτέρας τοῦ Χριστοῦ Παρουσίας*, ἔτι ζώντος τοῦ Παύλου! Δεῖ μ' ἄρα σαφέστερον λέγειν ὅτι *οὐδέποθ' ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀπεγαλακτίσθη ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ*, δι' ὃν *ἐπαρκῆ* λόγον ἀΠνευματίστου "πνευματικῆς" συγγενείας μαίνεται νῦν κἀν αὐτῇ ἡ δεινὴ θύελλα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀπιστίας, ἡ πασιφανέστατα δέρει τὴν Ἑβραίων κοινότητα, ἐν ἧ ὅτι ἔτι τηρούμενοι λατρευτικοὶ τύποι *διαφανές* ἐστὶ καταπέτασμ' ἀδυνατοῦν ἀποκρύψαι τὴν *παντελεῖ ἀπουσίαν τοῦ Πνεύματος*; Εἰ ἐτετήρητο ἔκτοτ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ πίστις εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν *καιριωτάτων τούτων* τοῦ Χριστοῦ λόγων, *ὅλως ἄλλη* καὶ πλησιεστάτη πρὸς τὸν Κύριον ἦν ἂν ἡ ὅλη πορεία καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κόσμου παντός! *Οὐδὲν μένος*, ὅλως ἀληθῶς ξένον πρὸς τὴν σὺν Θεῷ πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπιχειρῶ διεγείρει κατὰ τῶν Ἑβραίων διὰ τῶν λόγων αὐτῶν! Καὶ γὰρ μάλα μείζων τῆς ἀρχικῆς ἐκείνων συμβολῆς εἰς τὸ περὶ Θεοῦ δόγμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξεν ἡ ὑστέρᾳ *ἠθελημένη αὐτῆς ἀρνήσις ἀπογαλακτίσεως* ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊ-

σμοῦ. Καταθλιβόμενος καθορῶν τάπιδισχιλιετίαν συντελούμενα φοβερὰ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὅμως δ' ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως ὀδηγούμενος, ἄνευ τινὸς φόβου ἀνθρώπων προσπαθεῖ ἀνευρεῖν τὴν ἐκείνων αἰτίαν. Ὡς πρότερον ἔδει αὐτὸν ἀπορρίψαι τὴν ἰδέαν τῆς Ἐνανθρωπήσεως πρὸς τὸ ἐγκαθιδρῦσαι λαὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν πάντων, μάλα πλέον νῦν δεῖ αὐτὸν ἀπορρίψ' ὡς βλάσφημον *κἀσύμβατον* τῇ Θεῖα Μεγαλοπρεπείᾳ τὸ δοκεῖν ἀναγκαίαν τὴν Ἐνανθρώπησιν καὶ τὴν Σταύρωσιν ἀπλῶς πρὸς τὸ ἐγκαταστήσαι κοινωνικὴν τάξιν παρέχουσαν *κατ' ἐπάγγελμα* τῷ μὲν Θεῷ *δῆθεν* λατρείαν, τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅλως *ἀμφίβολον* ψυχολογικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἄνευ τῆς διανοίας αὐτῶν πλήρως μετεχούσης *δεισιδαίμονος* τηρουμένης αὐτῶν πίστεως ἐπὶ τῷ *δῆθεν ἐγγενῶς* διὰ τὰς φύσεις αὐτῶν τε *κἀΚείνου* αἰεὶ αὐτοῖς διαμένοντι Ἄγνωστῷ Θεῷ!

(ζ) Διὰ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς, Ἰουδαίους, Χριστιανούς, καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας *ἐξουχιστικῶς* ἐξετάζειν, διανοεῖσθαι, ἀκούειν καὶ λέγειν, ἵνα μήπως ἡ Ἀλήθεια βλασφημηθῆται! "Τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ", *κὐδὲν ἐν τῇ ἐρευνῇ φοβεῖται, ὅτι τέλειός ἐστιν ὁ Θεός, ἀλλ' οὐχὶ ἀνάγκη* τελεία χη' ἐπ' Αὐτὸν πίστις ὡς καὶ τῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, *σιωπηρῶς* πλὴν *ἐπισήμως οὕτω* διὰ ταύτης τῆς ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπιστίας αὐτῆς ἐπιτρεψάσης τῇ ἀμβολίᾳ περὶ τοῦ Χριστοῦ τε καὶ τοῦ Θεοῦ *εἰσελθεῖν!* "Ὅτι "τὸ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη [*πρὸς τὸν Θεόν, κυριώτατα*] ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως [*καθ' ὅλα*] ἀνυποκρίτου, ὧν [*πολλοί*] τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται"⁶. ὅτι ὁ μὲν "ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται, ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ παρ' οὐδενὸς [ἡσσοнос πνευματικῶς] ἀνακρίνεται". Διὰ τούτων τῶν λόγων τὴν περιφρόνησιν ἐγένοντο *ὡς κἀν ταῖς δῆθεν Χριστοῦ Ἐκκλησίαις* θεοὶ καὶ θεῖσκοι διδάσκοντες τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος δόγματα, *κουσιαστικῶς ὁ Κύριος* ἀπ' αὐτῶν

⁶ Οὐκ ἐστὶ τοῦτο εὐθεῖα ἀναφορὰ εἰς τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ πᾶν αὐτῷ ὁμοιονομοθετικὸν ἦθος; Τί ὄντως ἐγίνωσκον τότε ἢ καὶ νῦν ἔτι γινώσκουσι περὶ πάντων τῶν πρὸ ἡμῶν πάντων κειμένων οἱ περὶ νόμων καὶ διὰ νόμων *κενώτατα κἀρ' ἀσεμνότατα* διδάσκοντες τοὺς ἀνθρώπους "κατέχοντες"; Ἐναλογίζου πόσην *ἀπαιτουμένην* πρὸ τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων *ὀρθόδοξον καθολικότητα, μάλλον ἢ μόνην προχειρότητα κἀρα παντελῆ* περὶ τὸ Πνεῦμ' *ἀνικανότητα*, προδιδόασιν οἱ "κατέχοντες" διὰ τῶν, ἂ οὐδ' αὐτοὶ σέβονται, *πονηρῶν* διδασκαλιῶν καὶ νομοθετημάτων αὐτῶν, "μὴ νοοῦντες [*καὶ μὴτ' ἐνοοοῦντες*] μήτε ἂ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται"!

έξεβλήθη! Αύτη μία, ή έκκλησιαστική, κατηγορία τής άνομίας.

§70 "Ότι έστι και δευτέρα, ή άκαδημαϊκή, έκπηγάσασα από τής πρώτης, άφ' ής άπεσπάσθη, άπορρίψασα μέν μετά τόν Μεσαίωνα τήν έπί τής Παιδείας κηδεμονίαν τής Έκκλησίας, μη άποβαλοῦσα όμως δέ τās έν τοίς κόλποις αύτής ένσταλαχθείσας κακίας. Πολλά γάρ δηλοῖ τὸ "φεῦγε τὸ καλογηρικὸν μίσος", ὅπερ αύτούσιον μετεπήδησε καν τή άκαδημία παρά πāsαν κάκει *φαινομένην* άβρότητα! "Ήδη άπ' άρχής του παρόντος κειμένου έπαρουσιάσθη ή πλήρης άπουσία έν τή Έκκλησία τής "και δι' ὄλης τής διανοίας ήμῶν" άγάπης Θεοῦ, μετά τήν έπιβολήν έν αύτῇ του "ψυχικοῦ" μάλλον ή του *ὄντως πνευματικοῦ* ανθρώπου, παρά τήν *άσύγνωστον μεγάλην κατάχρησιν* ὑπό τῶν έν τή Έκκλησία του ὄρου "πνευματικός"! Οὔκ έστι τυχαία ή ὑπό τῶν έν τή Έκκλησία μακρά περιφρόνησις και σκωπτική αναφορά του Καθαροῦ Λόγου, και ή στάσις αύτῶν έναντι τῶν *θετικῶν* έπιστημῶν (ας μόνως οί 'Αγγλοσάξονες *δικαίως* ὀνομάζουσιν *Έπιστήμας*, ως *μόνας οὔσας* *πέραν* τής *συνήθως σφαλλούσης ψυχολογικής* άποτιμήσεως τῶν ανθρώπων), ως πολλοῖ *έκκλησιαστικοί*, κατά τήν έν πολλαίς μοναίς *έτι ζῶσαν άμετάβλητον* παράδοσιν του Μεσαίωνα, *έτι* θεωροῦσιν ως *έργον* του διαβόλου, καιτοι ή ὕλη *έστιν* *έκκλησιαστικῶς άμολογημένον* *έργον* Θεοῦ *καν-αρίθμητ'* *έστι* τὰ *έκ* τής *Έπιστήμης* *εὐεργετήματα* τῶν ανθρώπων, ὦν *χοι* έν ταις μοναίς *εὐγνωμόνως* *άπολαμβάνουσιν!* *Εἰ* οί *έκκλησιαστικοί* *άλλως* *κόρθως* παλαιόθεν *έθεώρουν* τήν *σύν* τή *διανοία* *άγάπην* *πρὸς* τόν Θεόν, *οὔδεμία* *ρήξις* μετά τῶν τής *Έπιστήμης* *ύπηρετῶν* *έπήρχετο* *άν*, *χῶλως* *άλλη* *ήν* *άν* ή *πάντων* τῶν ανθρώπων *έναντι* του Θεοῦ *πίστις*. Οὔδόλως δια τούτων νοεῖται ὅτι πάντες οί *ύπηρεται* τής *έπιστήμης* *ήσαν* *ή* *είσιν* *άθεοι*. Πολλοῖ τούτων *ήσαν* *τε* *και* *είσι* *πιστοί* *ένθερμοι*. *Άλλά* *πάντως*, *έν* ὄλως *φεῦ* *κεχωρισμένοις* *διαμερίσμασι* τής *ψυχῆς* *και* *του* *νοῦ* *αὐτῶν* *διατηροῦσι* τὰ *θεολογικά* *και* *έπιστημονικά* *αὐτῶν* *ένδιαφέροντα*, *ως* *άν* *ὄντως* *δουικός* *είη* ὁ *πνευματικὸς* *άνθρωπος* *κούχι* *μία* *και* *ένιαία* *ένότης* *άδιαχώριστος!* *Και* *δια* *τουτο*, *μη* *άντιλαμβανόμενοι* *τās* *βαρείας* *Θεολογικὰς* *συνεπειὰς* τῶν *έπιστημονικῶν* *αὐτῶν* *άναζητήσεων*, *θεολογικῶς* *"άθώας"* *πιστεύουσι* *πολλάς*, *ή* *έτι* *και* *οί* *ίδιοι* *άπεργάζονται*, *θεωρίας* *σκοπίμως* *πλὴν* *κρυφίως* *ύπηρετούσας* *καθαρώς* *άντιθειστικά* *δόγματα*. *Ύπερβάλλω;* *Κρίνον!:*

(α) Οὔδόλως τυχαίον *έστιν* *άλλα* *συνάπτεται* *πᾶσι* *τοίς* *ως* *άνω* *λεχθέσι*ν *ὅτι* *μέγα* *πλήθος* *Έβραίων*, *δεδηλωμένως* *μη* *πιστευόντων* *εις* *Πρόσωπον-Πνεῦμα* *Θεόν*, *έν* *τῇ* *άκαδημία*, *συνεργεί* *μετ'* *άθέων* *πανταχόθεν* *προσερχομένων* *και* *πρωτοστατεῖ* *εις* *τὴν* *ανάπτυξιν*

ἐπιστημονικῶν *δηθεν* θεωριῶν σκοποῦσῶν εἰς τὴν *δηθεν* κατάδειξιν τῆς ἄνευ Προσώπου-Πνεύματος Θεοῦ Δημιουργοῦ παρουσίας τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου τοῦ ὑποκειμένου ταῖς θετικαῖς ἐπιστήμαις καὶ *δηθεν* κατ' αὐτὰς ἐκτεινομένου πέραν παντὸς ὁρίου αἰσθήσεως ὡς καὶ διανοήσεως! Ἦδη ἱκανῶς ἀνεφέρθημεν ἀνωτέρω καὶ ἐξέθεμεν πολλὰ δεινὰ σφάλματα τῶν μεγάλων θεωριῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐφ' ὧν ἡ σύγχρονος κοσμολογία ἐδράζεται. Ἀλλὰ τὸ ἀντιθεϊστικὸν μένος ὅρια οὐ γινώσκει! Ἀγνοοῦντες οἱ ξένοι σύγχρονοι ἄθεοι κοσμολόγοι τὴν ἔννοιαν τοῦ Κόσμου ὡς "κόσμου", ἥτοι διατί οἱ Ἕλληνες "κόσμον" τὸν Κόσμον ὠνόμασαν, καὶ τὰς παρασχεθείσας ἀπὸ τοῦ 1985 *ἱκανῶς* ἀποδείξεις (*σκοπίμως τηρουμένας ἀνομολογήτους ἐν σκότει τε καὶ καταπίεσει*) τῶν δεινῶν ἐγγενῶν λογικῶν-νοητικῶν-ἐπιστημονικῶν σφαλμάτων τῶν ὑπαρχόντων ἐν ταῖς μεγάλαις θεωρίαις τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἃς ἔτι (ἐκάστην καθ' αὐτήν) ὀρθὰς θεωροῦσι *παρὰ τὴν φυσικὴν τούτων ἀδύναμίαν πρὸς τὸ συνεργάζεσθαι καὶ συνάπτειν ἐνιαίαν λογικὴν καὶ στοιχειωδῶς πείθουσιν* ἀθεϊστικὴν θεωρίαν περὶ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ἐκκινοῦσιν ἐκ τῆς ἐτυμολογικῆς συνθέσεως τοῦ λατινικοῦ ὅρου *universum* (< *unus* = ἐν, *ἀδιαίρετον* ἐν, μονάς, ἐνότης) + *versum* = ἐστραμμένον) καὶ κατὰ τὰ λεξικά ἐννοοῦντος "πάντα συλλήβδην", ἥτοι ὅτι καὶ ὁ ἑλληνικὸς ὅρος *σύμπαν*, ἵνα εἰσαγάγωσι τὸν μείζονα ἐννοιολογικὸν ὅρον *multiversum* (< *multus* = πολλὸς, πολλὰ + *versum*) καὶ ἐννοήσωσι δι' αὐτοῦ τὸ "λογικῶς", πλὴν *ἄνευ οἰασδήποτ' ἄλλης τινὸς ὑπονοίας, ἄφες δ' ἐνδείξεως, δηθεν ὑπάρχον* μέγα σύνολον πάντων τῶν *universorum* (= *συμπάντων*). Καίτοι ἑλληνιστὶ λέγομεν "σύμπαντα", καὶ γραμματικῶς ὀρθὸς ἐστὶν οὗτος ὁ ὅρος, λογικῶς καὶ φιλοσοφικῶς, ὡς *ἐν μόνον φυσικὸν σύμπαν γινώσκομεν, οὐδέν τι φυσικῶς ὑπάρχον πλέον αὐτοῦ ἐννοοῦμεν, ἢ ἔξεστιν ἡμῖν ἐννοεῖν*. Καὶ περιττὸν εἰπεῖν ὅτι *ὡς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἐνὸς φυσικοῦ σύμπαντος ἐπιστάμεθα, ἀπολύτως οὐδεμίαν ἄρα κεκτήμεθ' ἄδειαν ἐπεκτείνειν τὴν ἐπιστήμην ἡμῶν ἐπ' ἀντικειμένων ὧν οὐκ ἐπιστάμεθα, οὐδέ πως γινώσκομεν εἰ ὄντως ὑπάρχουσι! Ποιητικὴ μόνη ἀδεία* εἰσαγόμενοι, οἱ ὅροι *universa* (= *σύμπαντα*) καὶ *multiversum* (= τὸ μέγα σύνολον τῶν *universorum* = *συμπάντων*) προσάπτονται *ὑποτιθεμένῳ* συνόλῳ ὡς ἔαν τοῦτο ὄντως ὑπάρχη ὡς *φυσικὸν ἀντικείμενον* ἐκεῖ ἔξω! Τοῦτο νῦν λέγεται σύγχρονος κοσμολογία, παρ' ἐπιστημόνων καὶ καθηγητῶν *ἀδυνατούντων, ἢ καὶ σκαιῶς ἀρνούμενων, κατανοῆσαι* τὸ παρὸν τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἐν ἡμῶν σύμπαν, ὅπερ ἐν τούτοις, διὰ τοὺς *καθαρῶς ἀθεϊστικούς* αὐτῶν λόγους, ἀγρύπνως ἐπιθυμοῦσι συκοφαντῆσαι ὡς οὐδενὸς Νοῦ ἔργον! [Σημείωσον πρὸς τούτους ὅτι ὁ ὅρος *universum*

προσδίδωσι τῷ ἀντικειμένῳ καὶ δομὴν ἐνότητος ἐσωτερικῆν, μὴ ἐννοουμένην διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ὄρου! Καὶ τοῦτ' ἠθελημένως παρ' αὐτῶν ἀγνοεῖται! Ὡς ἐπίσης ὅτι εἰ ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ὄρου ἤργητο, οὐκ ἂν ἐπετρέπετ' αὐτοῖς ποιεῖν τὴν ἀναγωγὴν εἰς τι μείζον, καθότι "σύμπαν" δηλοῖ "πάν ὅπερ ὑπάρχει" κούδέν τούτου τι μέρος ὀσοῦδήποτε μέγα! Ποίησον τυχαῖον τινα διὰ τοῦ στόματος ἤχον. Λέγεις ἄρ' οὖν διὰ τοῦτο ὅτι κέκτησαι δικαίωμ' ἐπιστημονικὸν διδάσκειν, καὶ δὴ ἐπὶ πληρωμῇ, ὅτι ὄντως ἐστὶν ἐκεῖ ἔξω ἀντικείμενόν τι λογικῶς καὶ ὑπαρκτῶς ἀντιστοιχοῦν τῷ ἤχῳ ὃν σὺ παρήγαγες, κἂν ἔτι ἀπεκτῆσω "νόμιμον" ἐπὶ τοῦ ἤχου δικαίωμα προσάπτειν αὐτὸν ἐπὶ παντὸς ὃ σὺ φαντάζεσαι; Κάποκαλεῖς σὺ τὴν διδασκαλίαν σου ταύτην σύγχρονον ἐπιστημονικὴν κοσμολογίαν; Κἂν ταῦτα συμφέρη τισί, πάντως οὐκ ἐστὶ πράγματα σοβαρά!]

(β) Τί δὲ λέγουσιν οἱ τελευταίας ἐσοδείας σύγχρονοι κοσμολόγοι; Ὅτι αὐτὸ ὄλον τὸ μέγα μέχρι τοῦδε παρὰ πάντων ἡμῶν ἐννοούμενον ἐκεῖ ἔξω ὑπάρχον φυσικὸν ἡμῶν **universum**-σύμπαν ὡς ὅλως καθ' αὐτὸν ἀσήμαντος κόκκος ἴσταθ' ὅλως τυχαίως ἐν ἐνὶ *multiverso* ἐν ᾧ μυρίοι εἰσὶν οἱ κυριολεκτικῶς ἄπειροι κόκκοι-σύμπαντα συνερχόμενα διὰ τῆς καθ' οἰανδήποτε μείξιν σωματίων, παραμέτρων, συντελεστῶν συρροῆς εἰς ὄσασδήποτε τις βούλεται νοεῖν *δήθεν* φυσικὰς "διαστάσεις" ὑφ' οἰουσδήποτε *δήθεν* "νόμους" οὓς μηδεὶς οὐδέπω ὡς νόμους νενόμικε! Πῶς δ' οὐδεμίαν ἀντικειμενικὴν περὶ πάντων τῶν λοιπῶν συμπάντων ἔχομεν πληροφορίαν τινα; Διὰ τὴν αἰτίαν, λέγουσι, τῆς διαστολῆς, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τοῦ φυσικοῦ ἡμῶν σύμπαντος ἀλλ' αὐτοῦ τούτου τοῦ "χώρου", ἣν ὀνομάζουσι "πληθωρισμόν" χώρου (**space inflation**), λαβόντες τὴν ιδέαν ἐκ τῶν κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1970 συμβάντων ἐν τῇ παγκοσμίῳ οἰκονομίᾳ! Ὡς καὶ τὸ φῶς, λέγουσι, διατρέχει κατὰ τὰ κοινῶς παρεδεδεγμένα *μόνον* τὸ γνωστὸν ἡμῶν σύμπαν! Πέραν τῶν ὀρίων αὐτοῦ οὐδεὶς γινώσκει τί ὄντως συμβαίνει, ἀλλὰ πάντως αἱ ἠγαπημένα ἡμῶν (τουτέστιν, αὐτῶν) θεωρεῖται λογίζονται δρῶσαι! Ὅπερ *δήθεν* δίδωσι τοῖς νέας ταύτης κοπῆς "κοσμολόγοις" ἀκαδημαϊκὴν ἄδειαν "κοσμολογεῖν" ὡς ἀρέσκονται! *Δήθεν* ἐρευνηταὶ τῆς τὸν ἐγγίζοντα κατακαιούσης πραγματικότητος, *δήθεν* θετικοὶ ἐπιστήμονες, καθηγηταὶ πανεπιστημίων διδόντες ἀλλήλοις βαρύτιμα βραβεῖα καὶ ἔπαθλα, μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ *δήθεν* κοινωφελῶν ἰδρυμάτων ἐπὶ σκοπῷ μορφώσεως πολιτῶν καὶ τῶν αὐριανῶν ἡγετῶν, χρῶνται τοῦ νοῦ αὐτῶν ἵνα δεινῶς πλὴν ἀκαδημαϊκῆ ἀδείας καταχρῶνται τῆς Λογικῆς, καὶ εἰσαγάγῃ τὴν ιδέαν ὅτι ὡς πάντα τυχαῖα κἄρα πάντ' ἀσήμαντα, ἄρ' οὖν ὁμοία ὡς καὶ τὴ ἔτι πᾶσα ἡ Λογικὴ τῶν ἀνθρώπων,

καλουμένων ἀφ' ἑδρών ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως ἀποδεχθῆν' ὡς ὑπερτάτην *δῆθεν* ἐπιστημονικὴν (ἀπ)αξίαν τὸ μηδὲν διαφέρειν τοῦτο τὸ σύμπαν ἀπὸ τῶν λοιπῶν πλὴν τοῦ ὡς ἐκ *καθαρᾶς καὶ τυχαίας μόνης συμπτώσεως* κατέχειν "νόμους", συντελεστάς, παραμέτρους, στοιχεῖα εὐνοήσαντα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ζωῆς [*οὐδεμίαν ἄρ' ἐγγενῆ, ἄφες οὖν ἠθικὴν καὶ κυρίως πνευματικὴν, ἀξίαν ἐχούσης*], ἧς μόνης *καθαρᾶς συμπτώσεως ἔνεκα*, ἡμεῖς ἐσμέν ὧδε καὶ παρατηροῦμεν τὰ συμβαίοντα ἐν *τούτῳ μόνῳ* τῷ σύμπαντι, εὐρεῖ μὲν ὄντι ἀλλὰ πάντως ὡς ἂν εἴη κατάκλειστος φυλακὴ ἰσταμένῳ περὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὄντα (ἦγουν, ἡμᾶς), ἃ πολλὰ λίαν νομίζουσι περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ νῦν ἀκαδημαϊκῇ ἐπὶ τέλους παρεχομένη ἀδεία **are cut to size** (καὶ μετ' αὐτῶν ὡς καὶ τὸς ὁ Μέγας Θεὸς αὐτῶν, ὅπερ αἰεὶ ἦν τὸ μέγα ὑπὸ τῶν "κοσμολόγων" τούτων ζητούμενον), ὡς καθ' αὐτὰ οὐσία ὅλως ἀσήμαντα! Πολὺ γὰρ χρήμα δεῖ δαπανᾶσθ' ἐς τὴν πολιτῶν μόρφωσιν σήμερον ἢν' αὐτοὶ δι' ἡμᾶς μάλα πλέον χρήμα (ἀδιαμαρτυρήτως, ὡς ἐν εὐδαιμονία ἑαυτοὺς εἰκάζοντες διατελεῖν) παραγάγωσιν αὐριον· ἄρα θεμιτὴ ἢ δαπάνη τῆς σήμερον, εἴ κε μὴ εἰς ἐμπόδιον αὐριον καταστῆ! Τίς ἀντερεῖ αὐτοῖς; Πάντως οὐδεὶς φιλοσοφικῶς ἢ θεολογικῶς διστάμενος τῇ Διανοίᾳ! Διὰ τοῦτο αἱ Ἐκκλησίαι σιωπῶσιν ὡς κενοτάφια, ὅτι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν αὐτὴν "παιδιάν" ἀντλήσεως χρήματος ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς δαπανῶνται! Οὕτω γὰρ ἐν σιωπῇ τε καὶ ζόφῳ τὸ μυστήριον ἐν παντάπασι ἀγαστῇ τῶν ἐπὶ τῆς κοινωνίας καθεστηκότων *συνωμοσίᾳ* ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας! Διὰ τοῦ μεγάλου *δῆθεν* ἐπιστημονικοῦ "εὐρήματος" τοῦ **multiverse**, ὁ Εἷς Λόγος-Θεὸς καθηρέθη καὶ μυριοὶ *δῆθεν* θεοί, ἀκαδημαϊκῆς παραφροσύνης κατασκευάσματα, ἀνυψώθησαν καὶ λατρεύονται! Τίς ποτ' εἶπεν ὅτι ἄθεός ἐστιν ὁ ἄθεος ἄνθρωπος!; Διὰ τὴν ἀκοίμητον αὐτοῦ κυρίως ἀκαδημαϊκὴν ἐνοχίην, τὸν Ἔνα Μόνον φοβεῖται Θεόν· τοὺς πολλοὺς, οὓς μάλισθ' ὑπὲρ τὸν Ἔνα τιμᾶ, οὐ! Διότι γινώσκει ὅτι αὐτὸς τοῦ μὲν Ἐνός ἐστι πραγματικὸν δημιούργημα, τῶν δὲ πολλῶν ὁ ἐπὶ χάρτου μόνον δημιουργός! Ἄει γὰρ περὶ πρωτείων ἢ διαμάχη, καὶ ὁδηγὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀκοιμήτου κατὰ Ζώντος Θεοῦ μίσους αὐτοῦ ὁ ἀκοιμητὸς φόβος τῆς ἀπολογίας!

(γ) Πόθεν δ' ἀκριβῶς αὐτὰ πάντα; Ἐν ἀρχῇ ἦν οὐχ ὁ Θεὸς ἀλλ' ὁ **Albert Einstein**! Οὗτος ἐν ἀρχῇ τὸν ὅλως κενὸν πλὴν *παρὰ τοῦτο δῆθεν ἐνέργειαν ἔχοντ'* ἄναρχον χωρόχρονον εἰσήγαγεν ὡς ὑψίστην τετραδιάστατον ἀπρόσωπον ἀναφοράν! Ὅφείλεις, ἄνθρωπε, κατανοεῖν τί νῦν σοι λέγεται! Λησμόνησον τὸ τριδιάστατον ὃ καθορᾶς καὶ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ἐγγίζεις τοῦ χώρου! Τρεῖς μόναι, λέγεις, αἱ πρὸς ἀλλήλας κάθετοι διαστάσεις τοῦ ὁμογενοῦς χώρου; Ἐγὼ ὁ

Einstein σου λέγω σοι ὅτι μικρονοεῖς ἐν τῇ μικρᾷ διανοίᾳ σου ἐπιμένων ὁμογενῶς! Ἴδου, δίδωμί σοι καὶ τετάρτην τινά, τὸν χρόνον (καὶ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ νιοστήν, ἀπ' αὐτῶν λαβὲ σὺ ὡς βούλεσαι)! Ἀποδεσμεύω σ' ἀπὸ τῶν δεσμῶν σου τῶν ἐν τρισὶ διαστάσεσι! Νῦν δύνασαι ταξιδεύειν κὰς τὸ παρελθὸν ἢ τὸ μέλλον ὡς βούλεσαι (ἢ ὅπου ἐντελῶς βούλεσαι): ἀρκεῖ σοι δι' "ὀπῶν" τοῦ χωροχρόνου ὡς σκώληξ διαπερᾶν πέραν καὶ τῶν ὀρίων τῆς δεσμευτικῆς Λογικῆς, ἔνθα ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δυνήσῃ φονεύειν ὡς καὶ τὸν πατέρα σου πρὸ τοῦ γεννηθῆσαι σε, ἢ φονευθῆναι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σου πρὸ τοῦ γεννηθῆσαι αὐτόν! Αὕτη ἐστὶν ἡ ὑπὲρ πάντα ἐλευθερία σου, ἢ ἐγὼ δίδωμί σοι! Πῶς; Οὐ μισεῖς τὸν πατέρα σου, εἴτε τὸν ἐπὶ γῆς εἴτε κυρίως τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς; Τολμᾶς ἀγνοεῖν τί ὁ φίλος **Sigmund Freud** ἐδίδαξε τοῖς ἀνθρώποις; Ἄτολμε! Ὁρθὸς ἐπιθυμεῖς περιπατεῖν ἐπὶ γῆς; Οὐ προτιμᾶς δι' ὀπῶν ὡς σκώληξ διαλανθάνειν; Οὐκ εἶ σὺ υἱὸς μου! Τίς ἄρ' ἦν ὁ ὄφις ἐκεῖνος ἐν τῇ Ἑδέμ; Μάλιστα μείζονα θαυμαστά, ἐγὼ λέγω σοι, δυνήσῃ ποιεῖν ἔαν πεσῶν προσκυνήσῃς με! Τὸ **Hollywood** δείξει σοι πῶς ταῦτα ποιοῦνται καὶ πιστευτὰ γίνονται! Μέγας μου νόμος ἢ τῆς τοῦ φωτὸς ταχύτητος σταθερότης! Ἴδου αἱ μεταβολαὶ τῶν συντεταγμένων καὶ μὴ ὀμιλῆς περὶ κακῆς ὀνομασίας αὐτῶν ἢ κακῆς ἐρμηνείας τοῦ πειράματος **Michelson-Morley**! Εἶπας ὅτι ἐν χώρῳ ἀπολύτως κενῷ οὐδ' αὐταὶ αἱ συντεταγμέναι τοῦ κλασσικοῦ χώρου ἴστανθ' ὡς νήματα ἀλλ' ὡς μόνα νοήματα, οὐδ' αὐτὸς ἔτι ὁ χρόνος μετρεῖται διὰ τινος μετρονόμου ἢ χρονομέτρου ἀλλ' ἐπίσης νοητικῶς, κἄρ' οὐ δυνάμεθ' ὀρίζειν ποσῶς φυσικῶς τὴν ἐνέργειαν, εἰ μὴ μόνον διὰ μαζῶν κινουμένων καὶ ταχυτήτων δι' ὠρολογίων καὶ μέτρων ἀκριβῶν μετρομένων, ὡς ML^2T^{-2} , ἄρ' οὖν μόνον ἐν μὴ κενῷ χώρῳ! Διατί ἀναλίσκεις σαυτὸν ἐν μετρήσεσιν ἀκριβέσι μηχανιστικαῖς; Ἄνθρωπε, *κατάλαβε τοῦτο καὶ σίγα*, ἵνα μὴ ἡμᾶς διὰ τοῦ γέλωτος αὐτῶν πέραν τῶν ὀρίων τοῦ ἄστεως τούτου διώξωσιν: ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν μηχανικοὶ ἐπιστήμονες· ἐν τοῖσδ' ὑψη(ψι)λοῖς λόγοις τε καὶ πράγμασι, τιμίως εἰπεῖν, *ἐλαφρότερον ἢ περὶ ἀέρος ἀερολογούμεν!* Ἄφες τοῖς τρέφοσιν ἡμᾶς σπουδάζειν περὶ σταθμῶν τε καὶ μέτρων! Λέγεις ὅτι σταθερᾶς, ὡς λέγω, οὔσης τῆς ταχύτητος τοῦ φωτὸς ἀδύνατόν ἐστι διαστελλεσθαι τὸ σύμπαν εἰς τὸν ὄγκον ὃν νῦν τοῦτο κατέχει; **Well**, οὐδεὶς ἐστὶ τέλειος! Ὅτε συνέτασσον τὰς θεωρίας μου, ἢ κατ' ἀνάλυσιν προσεκτικὴν τοῦ τῆς βαρύτητος νόμου διαστολῆ ἦν ἄγνωστος! Οὐχ ὁ **Alan Guth** ἔλυσε κείνο τὸ πρόβλημα; Λέγεις ὅτι ὁ παρατηροῦμεν ἐστὶν ὁ τοῦ σύμπαντος διαστελλόμενος ὄγκος, οὐχὶ ὁ δῆθεν διαστελλόμενος περιέχων αὐτὸν χώρος, καὶ ὅτι ἡ ἀνάλυσις τοῦ νόμου τοῦ Νεύτωνος διατάσσει

+

+

ἀπ' ἀρχῆς ὁμαλὴν τὴν διαστολήν, ἀναλόγως πρὸς τὴν $\frac{2}{3}$ δύναμιν τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος καὶ ὁμαλὴν τὴν μείωσιν τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός, ἀναλόγως πρὸς τὴν $-\frac{1}{3}$ δύναμιν τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος, ὑπὸ τὴν φύσει ἀναγκαίαν σταθερότητα καὶ τῆς μάζης καὶ τῆς σταθερᾶς τῆς παγκοσμίου βαρύτητος, ὧν γιγνομένων ἀντιληπτῶν τὸ σχετικιστικὸν οἰκοδόμημα καταπίπτει; Παρακαλῶ σε, ἀνάφερε ταῦτα τοῖς νῦν ζῶσι μήπως δυνηθῶσιν ἀποφυγεῖν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν! Τὸ κλίμ' ἐν τῷδ' ἀνωτέρῳ ὅπου νῦν πλεόν εἰμι τόπῳ ἐστὶν ἤδη ὑπέρθερμον, καὶ πᾶσα περαιτέρω αὔξησις τῆς θερμοκρασίας μου φοβοῦμ' ὅτι κατακαύσει με! Ἔχε τινὰ λύπην καὶ δι' ἐμέ! [Ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ, ὡς λέγεται, ἡ "δια-διαστημικὴ" σύνδεσις "διεκόπη"! Οἱ δὲ ζῶντες εὐρίσκοντ' ἐν μονίμῳ "συσκέψει", ὡστ' εἶναι ἀδύνατον μετ' αὐτῶν ὁμιλεῖν!]

(δ) Ἐὰρ ἀποτελεῖ τὸ **multiverse** ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐνστάσεις; Λόγισαι τὴν ἀναλογίαν: Περιπατεῖς ἐν τινι κακῶς φυλασσομένῳ σημείῳ τῆς πόλεως ἔνθα καταλαμβάνη ὑπὸ συμμορίας ἀπαιτούσης ἀπειλητικῶς ἀπὸ σου ὅπως κυβίσης *διὰ μιᾶς ὑπ' αὐτῶν ῥίψεως τῶν κύβων αὐτῶν* πᾶν πολῦτιμον ὃ ἐφ' ἑαυτοῦ φέρεις ἀντὶ τῶν ἐκείνων. Συμφωνεῖς, πρὸ τῆς ὠμῆς βίας! Οἱ κύβοι ῥίπτονται, ζευγὸς τῶν ἔξ ἐμφανίζεται, κάκεῖνοι γελῶντες ἀποκομίζουσι τὰ πολῦτιμά σου! Τί λογικῶς συμπεραίνεις; Πῶς οὐχὶ ὅτι νόθοι ἦσαν οἱ κύβοι ἐκείνοι; Πῶς ἀσφαλίζεθ' ὅτι γνήσιοι ἦσαν οἱ κύβοι; Μόνον *διὰ προτέρου ἐπισταμένου ἐλέγχου αὐτῶν* (ὅπερ αἰτήσ' ἀπὸ τῆς συμμορίας ἐκείνης ἐπικινδυνότατον)! Ὅμοίως, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ **multiverse**, ἀπαιτεῖθ' ἢ *προτέρα ἐπισταμένως ἐλεγχθεῖσα φυσικὴ παρουσία πάντων αὐτοῦ τῶν μελῶν, χὴ διαπίστωσις τῆς "κατασκευῆς" αὐτῶν πάντων δι' ὅλως τυχαίας λήψεως, ὡς ἐκ τελείως μεμειγμένων σωρῶν, τοῦ ὅλως ἀθαιρέτου ἀριθμοῦ "νόμων", συντελεστῶν, παραμέτρων, στοιχείων ἔξ ὧν αὐτὰ συναποτελοῦνται! Πλὴν ὡς χὴ ἕτερα διὰ τῆς γυμνῆς βίας, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὡσαύτως σκοπὸν ἀλλὰ διὰ τῆς πονηρίας τῆς τοῦ "πληθωρισμοῦ" τοῦ χώρου ἐπινοήσεως, ἢ συμμορίας τῶν "κοσμολόγων" κατέστησεν ἀδύνατον καὶ τούτου τὸν ἔλεγχον, πέραν πάσης δυνατότητος κάπὸ μάλιστα μακροῦ ὁρατότητος ἐγκατακρύψασα πάντα τὰ λοιπὰ τοῦ **multiverse** μέλη!* Ἄλλ' οὐκ αὐτὰ πάντα πάσας ἱκανοποιοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις!: Ὅτι οἱ κύβοι εἶχον δημιουργίαν! Ἴνα τὸ **multiverse** συναχθῆ ὡς ἡ ὀρθὴ λύσις τοῦ μυστηρίου τῆς φύσεως, ἀπαιτεῖθ' ὅπως τελείως ἀποκλεισθῆ *πᾶς δυνατὸς τούτου δημιουργός!* Ὅμως περὶ αὐτοῦ, οἱ καθηγήτ' ἀπόλυτον τηροῦσι σιωπὴν, καίτοι γινώσκουσιν ὅτι ἄνευ καὶ τούτου τοῦ τελευταίου, ἀπολύτως οὐδεμίαν λύσιν παρέχουσι τοῦ μυστηρίου

+

+

ου τῆς φύσεως, καὶ δεινοτάτην λογικῶς ποιούσι τὴν θέσιν αὐτῶν, προσπαθοῦντες ἀποκρύψαι τὴν ὑπαρξιν καὶ τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης εἰς τὴν πονηροτάτην φλυαρίαν τοῦ "πληθωρισμοῦ"! Εἰ hoodlums ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ἄλλοι οἱ πάντως ἀφέντες σε διασῶσαι ζωὴν καὶ ψυχὴν, τί περὶ αὐτῶν εἴπωμεν; Πῶς οὐχ ὅτι οὐδέν εἰσιν ἕτερον ἢ ἀπατηλοὶ *tricksters*, θλιβεροὶ ἀπατεῶνες τῆς "διανοήσεως", ἀπαιτοῦντες θρασύτατα ὡς καὶ τὴν τὴν ψυχὴν σου!; "Ἴν' ἀποφύγῃς τὴν Δωρικὴν τοῦ Λόγου Ἀπλότητα, ἐφηῦρον τὴν πέραν παντὸς λόγου πολυπλοκότητα, καὶ ἠῤῥησαν ἀδιανοήτως τὸ ἐν μεγάλῃ θυέλλῃ τε καὶ ὀργῇ διατελοῦν "πέλαγος" ἐν παντὶ οὐ σημείῳ διειρηθήσαν τὸν ὄλως ἀγνώστως, ἀναιτίως, ἀνόμως, ἀτάκτως καὶ αὐτομάτως ἐνεργηθέντα τοῦ χώρου "πληθωρισμόν", αἴφνης, ἐν βραχεὶ καὶ βραχὺ μετὰ τὴν δημιουργίαν (**big bang**)! Κὰν αὐτῷ τῷ πελάγει ἐπνίγησαν, "λησμονήσαντες" καταδεικνύει τὸ τοῦ πελάγους αὐτοῦ αὐτεξούσιον!

Ἴδὲ ἐπὶ τέλους τοὺς διδασκάλους σου, δυστυχῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν σου αὐτῶν ἀνθρωπότης! Τίνες πρὸς τί ἄγουσί σε! Πάντως οὐχὶ πρὸς τὸν κλαίοντα πρὸ τοῦ θαύματος τούτου τῆς ἐλευθερίας καὶ παραφροσύνης σου μόνον ἐγγυητὴν τῆς ὀρθοφροσύνης σου Κύριον! Ἐπιθυμεῖς ὄντως πορεύεσθ' ὡς νῦν ἰλιγγιωδῶς ὀλισθαίνεις πρὸς ὃ αὐτοὶ διὰ σ' ἐτοιμάζουσι τέρμα; Ἡ ἀναπνεῖς ἐπὶ τέλους ἀέρα ζωογόνον, αἰθέριον; Εἰ ὄντως τοῦτο, κατάγνωθι τὸ σημεῖον ἐφ' οὗ νῦν ἐσμέν, ὅτι ἤδη παρατηροῦμεν τάνεπισφαλῶς μαρτυροῦντα τὸ ἐπερχόμενον Τέλος γιγνόμενα! Δι' αὐτῶν πρὸ τῶν διὰ τὴν ἀπιστίαν ἀνομιῶν ἡμῶν πρὸ τοῦ Κριτοῦ συνεχόμενοι, ἀνανήψωμεν ἀπὸ τῆς τοῦ πολέμου κατὰ τοῦ Θεοῦ ζάλης! Κἀναμνησθῶμεν τῆς τοῦδέποτε ψευδομένου Κυρίου ὑποσχετικῆς ἐντολῆς τοῦ "ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν [οἱ πιστοί], ὅτι ἐγγίξει ἡ [τελικὴ χόλοσχερῆς] ἀπολύτρωσις ἡμῶν [καὶ τῆς φύσεως πάσης ἀπὸ τῆς κορυφωθισομένης κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας]"! Καὶ μηδὲν ἀποκάμωμεν τῶν πρὸς τὸν Κύριον καὶ Κριτὴν ἡμῶν Χριστὸν καθηκόντων, ἀλλὰ χαρῶμεν κάγαλλιῶμεν ὅτι ἐν ταῖσδ' ἡμέραις, ἀψευδῶς τῶν καιρῶν καὶ ἡμῶν μαρτυρούντων, πάντες οἱ κενῶς ἐπάραντες κατὰ τοῦρανοῦ πονηρὸν νοῦν τε καὶ βλάσφημον χεῖρα κατακρημνισθήσουτ' ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ περατωθήσεθ' ἢ κατὰ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ βλασφημία! Καὶ οὕτως ἐπὶ τέλους ἠτοιμασμένοι, ἀναφωνήσωμεν πάντες ὁμοῦ τὸ "ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γενηθῆτω τὸ θέλημά Σου, ὅτι ἐξηράνθησαν σφόδρα τὰ ὄστα ἡμῶν καὶ ἐξηντλήθησαν ἅπαντες οἱ διαλογισμοὶ ἡμῶν κατὰ Σοῦ, μόνε Ἁγαθὲ καὶ μόνε Ἁγιε Θεέ Κύριε"!

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

(τὰ λατινικά μετὰ τὰ ἑλληνικά)

- Ἄγάπη:
— οὐχ ὑγιής ἢ παρὰ Λόγον 70
Ἄδης 81, 87
Ἄθεϊα:
— καὶ σχετικότης 107-8
— περιφρόνησις τοῦ Κόσμου ὡς κόσμου 105
— πορεία πρὸς τὴν σύγχρονον 36
Ἄθηνά: Θεοῦ Νόσις 34, 68
Αἰτία Λόγου καὶ Νόμου 43
Αἰτίου-αἰτιατοῦ φυσικὴ σχέσις 43
Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ ἀθεΐα: ὁ φόβος τῆς ἀπολογίας 107
Ἀλήθεια:
— αἰσθητήριον 68
— ἢ κατάγνωσις αὐτῆς ὅρος Δικαιοσύνης 99
— καὶ διάψευσις τῶν ψευδῶν 12
— καὶ Δικαιοσύνη 15
— καὶ ἔλεγχος, κἂν προσβάλλωνται τάνθρώπων συστήματα 30
— αἱ ὑπολειπόμεναι ἀποκαλύψεις οὐ περιτταί 29
— ἔργον τοῦ Ἁγ. Πνεύματος 29
— οὐδὲν ὑπηρετουμένη φοβεῖται 103
Ἀλήθειαι:
— δεινότητος δυνατὸς ἔλεγχος 32
— ἐξ ἀποκαλύψεως: ἀνθρώπων δηλώσεις 32
— σύγκρουσις μεταξὺ 32
Ἀναγνώστης: τὸ πρὸς Θεὸν χρέος 95
Ἀνηθικότης καὶ ἀσχημία 21
Ἀνθρωπικὴ ἀρχὴ 43
Ἀνθρώπος:
— εἰκὼν Θεοῦ κατὰ Πνεῦμα 80, 89
— μέτρον αὐτοῦ: ἢ εἰκὼν ἣν ἔχει Θεοῦ 34
— πολύτιμος διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Πνεῦμα 69
— καὶ σκάνδαλα ἐπὶ τὴν πορείαν 57
— σκοπὸς αὐτοῦ ἐν Οὐρανῷ 57
Ἀνθρωπότης: καλεῖται ἰδεῖν τοὺς διδασκάλους αὐτῆς 110
Ἄνομία:
— ἀκαδημαϊκὴ 104-110
— διὰ τοῦ νόμου 10
— ἐκκλησιαστικὴ 96-104
— ἔλεγχος αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ 98
— πόθεν ἢ ἄδεια 98
— ἢ κατάγνωσις αὐτῆς ὅρος Δικαιοσύνης 98-9
— ἱεραρχῶν 96
— κορύφωσις διὰ τοῦ *Multiversum* 107
— πότε ἤρξατο 99
— πότε καταρρεῦσει 100
— πῶς ἐνεργεῖται 99
— τίς ὁ "κατέχων" 99-100
— τὸ ταύτης Μυστήριον 96 κ. ἐ, 99
Ἀντικείμενον καὶ ὑποκείμενον πραγμάτων 18 σημ.
Ἄπιστία καὶ νομοδιδάσκαλοι 103
Ἄπιστίας θύελλα παρ' Ἑβραίοις καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ 102
Ἀποστασία διαχρονικὴ: φύσει *team work* 100
— καὶ οἱ ἀπορρίψαντες τὸν Χριστὸν 100
Ἀρμαγεδδῶν 58-9
Ἄρχαι:
— γενικαὶ τῆς ἀνεξετάσεως 31
— Λογικαὶ κοιναὶ
— θρησκείας καὶ ἐπιστήμης 42
— προβάδισμα ἐν περιπτώσει συγκρούσεως 42
Ἄρχὴ ἀπροσδιοριστίας 51
Βλασφημία κατὰ Θεοῦ μείζονες
— ἢ γενικὴ ἐπιδιωκομένη περιτομὴ 93
— ὁ δῆθεν προληπτικὸς πόλεμος 94
— ἀναισθησία καὶ δημόσιον χρέος τῶν ἱερατείων 95
— χρέος τῶν ἐπὶ Θεῷ πιστῶν πάντων 94-5
Γῆ: πνευματικὴ ἔδρα τοῦ σύμπαντος 59

- Δημιουργία: πιστευομένη κατά λέξιν
καὶ κατ' οἰκονομίαν 54 σημ.
- Δημοκρατικός νόμος ἢ ἀνομία 10
- Δημοκρίτειον ἄτομον: 37-41, 46, 81-2
- ἀριθμὸς αὐτῶν 39
 - ὡς θεοὶ 38
 - καὶ πιθανότης τυχαίας
ὑποθέσεως νόμων 39-41
- Διάβολος:
- ἀσιατικὴ προσωποποίησις τοῦ
κακοῦ 58
 - ἢ ἐν Ἑδέμ παρουσία 59
 - καὶ καλὸν ποιεῖν δύναται ἀλλ' οὐκ
ἀγαθοεργεῖ 67
- Διάλογοι "Ἑλλήνων" 71
- Δίκαιον καὶ Ὁρθόν 47-8
- Δικαιοσύνη:
- καὶ ἀπαίτησις ἀποδείξεως τοῦ
Θεοῦ 27-8
- Δογματισμὸς 33 κ. ἑ.
- Ἑβραῖοι καὶ ὁ σιωνηλὸς κατὰ τοῦ
Χριστοῦ πόλεμος 100
- Ἑγκέφαλος ὡς ὀργανικὸς ὑπολογιστὴς
23
- Ἐκκλησία:
- ἀπιστία καὶ νομοδιδάσκαλοι 103
 - ἀπόρριψις τοῦ "καὶ δι' ὅλης τῆς
διανοίας ὑμῶν" ὅρου 72, 93, 101
 - βαρεῖα ἢ ἐπιρροή τοῦ ἰουδαϊκοῦ
ἥθους 101-2
 - διάσπασις δι' ἑγωισμούς 74, 92
 - διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀπιστίας ἢ
ἀμφιβολία 103
 - διδάσκουσα τὴν διαστροφήν 96-7
 - ἐπιβολὴ τοῦ "ψυχικοῦ" ἐπὶ τοῦ
πνευματικοῦ ἀνθρώπου 104
 - ἢ ἔναντι τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν
στάσις αὐτῆς 104
 - ἱεραρχῶν κατατριβὴ περὶ τὰ
κοσμικὰ ἰουδαϊκὸν οὐχὶ ἑλληνικὸν
κληροδότημα 102
 - καὶ Ἐπιστήμη: ἢ ῥήξις αὐτῶν 104
 - καὶ κακοδοξία 72, 92
 - καὶ σύγχρονος κοσμολογία:
ἢ σιωπὴ αὐτῆς ἔναντι τῶν
ἐξελίξεων 107
 - καὶ Παιδεία: χωρισμὸς μετὰ τὸν
Μεσαίωνα 104
 - καὶ Πατριαρχῶν ἀπιστία 76
 - καὶ Πολιτεία: περὶ κυριαρχίαν
96
 - κατασκευοφάντησις τῶν Ἑλλήνων
102
 - λόγος ἀνοχῆς ὑπ' ἑχθρῶν 76
 - ὀφειλομένη μετάνοια διὰ
κακοδοξίαν 86
 - περιφρόνησις τοῦ Καθαροῦ Λόγου
104
 - σιωπὴ πρὸ τῶν συντελουμένων 97
- Ἐκκλησιαὶ Χριστιανικαὶ Ἀρχαῖαι:
- Ἑβραίων παρασυναγωγαὶ καὶ αἱ
τοῦ Χριστοῦ Παυλικαὶ 92
 - διὰ τῶν ἐν αὐταῖς "Πατέρων" ὁ
διχασμὸς 92
 - ἄρα κακόδοξοι πᾶσ' αἱ
ἀκολουθήσασαι 92
 - διδάσκονται καὶ ἐνεργοῦσιν
ὡς "Ἰουδαιοχριστιανοί", οὐχ
ὡς Χριστιανοί 93
 - δι' ὃ δικαίως κρίνεθ' ὡς
τόσον "ὀλίγοι" τὸ ἱστορικὸν
ἀποτέλεσμα τῆς Ἐνανθρω-
πήσεως τοῦ Θεοῦ 93
- Ἐκκλησιαστικὸς Κλήρος 71
- καὶ ἡ Χριστοῦ Σταύρωσις 97
- Ἐλευθερία:
- δι' ἀγιότητα 58
 - καὶ τελειότης τῆς Δημιουργίας 98
 - πνευματικὴ ιδιότης 59
 - συναίσθησις ὅτι ἐκ Θεοῦ: εἶδος
ἑλληνικὸν 98
- Ἑλλήνων κατασκευοφάντησις: ἰουδαϊκὴ
καὶ ἢ δῆθεν "χριστιανικὴ" 102
- Ἐννοιαί 24 κ. ἑ., (ἰδὲ καί: Ἰδέαι)
- φυσικῶς ἀγνωστος ὁ τρόπος
εἰσόδου αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ 24
 - καὶ ἀλληλουχία ἠλεκτρ. φορτίων ἐν
μνήμη 24
 - καταγωγὴ αὐτῶν
 - ἀνάγκη ἐπιστημ. ἐξηγήσεως 27
 - μακρὰ λίαν ἢ πλήρης καταγραφή
24-5
 - ἀπίθανος ἢ τυχαία παραγωγὴ 24,
26-7 σημ.
 - πηγὴ αὐτῶν ὁ Θεός 26
- Ἐπιβολὴ ἐπ' ἀσθενεστέρων:
- πολυσχιδῆς καὶ παλαιότατη 91
 - παράχρησις ἢ Βιβλικὴ ἐμπλοκὴ τοῦ
Θεοῦ 91
- Ἐπιστήμη:
- ἀνεξεταστέα ἢ θεμελίωσις 43
 - χωρισμὸς ἀπὸ τῆς θρησκείας 47
- Ἐπιστήμονες:
- καὶ Πίστις 104
 - Ἑβραῖοι καὶ ἄθεοι κατὰ τοῦ Θεοῦ
104 κ. ἑ.
 - περιφρονούντες οὐσιώδη
ἔρωτήματα 37-9
- Ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι: τὰ ἐν αὐταῖς
σφάλματα 105
- Ἔπος:

- καὶ Λόγος 17
- καταγραφή αὐτοῦ, οὐχὶ τοῦ Λόγου 17
- φυσικὸν σῆμα Λόγου 17
- Εὐλάβεια καὶ εὐσέβεια:
 - ἄλλαι τῶν συνήθων αἰ ἀληθεῖς 90
- Ζεὺς καὶ Deus: ταυτοσημία 33
- Ζωή:
 - ἀναζήτησις ἀλλαχοῦ ἐν τῷ σύμπαντι 59
 - σκοποῦσα εἰς ἔκπτωσιν τῆς ἀξίας 60-61
 - ἀπνευματίστος ἢ νῦν δημοσία 71
 - μέλλουσα: πᾶσα ἐν τῇ Θεῖα Ἀγκάλῃ 88
 - παροῦσα
 - ψεῦδος ἢ παρουσίας ὡς μεγίστου ἀγαθοῦ 20 σημ.
- Ἠθική:
 - καὶ Κάλλος 21
 - ὡς διάκρισις τινῶν τῶν πνευματικῶν κατηγοριῶν 20
- ἦθος καὶ ἔθος: 20
 - καὶ μεταβολὴ τῆς πραγμάτων ἀξίας 20
- Ἡλιακὸν σύστημα 59
- Ἡμέρα Κρίσεως 71-2
- Θάνατος:
 - διὰ τι ἀθάνατον 58
 - τὰ συμβαίνοντα μετ' αὐτόν 86
- Θαύματα ἐνέχει τὸ ὕλικόν μέρος 83
- Θεῖου Ὄνόματος ἰδιοποιήσις 74
- Θεογονία Ἑλλήνων: θρησκείας ἐξέλιξις 34
- Θεολογία:
 - ἢ κατ' ἐξοχὴν Γενικὴ Ἐπιστήμη 90
 - “ἰουδαιοχριστιανική”
 - ἄνομος καὶ νόθος ἢ παροῦσ' αὐτῆς χρήσις 90-1
 - ὄρος καλοῦν ἀναρριχᾶσθαι 91
 - οὐκ ὀρθῶς νῦν ὑπηρετεῖται 90
 - χρεωκοπία τῆς πατροπαραδότου 90
- Θεολογία καὶ Φιλοσοφία:
 - ἐκ διαζεύξεως τὰ νῦν ὀρόμενα 90
 - ποία ἢ ὀρθὴ ζεύξις 90
- Θεός:
 - Ἁγία Τριάς οὐχὶ ὡς Ῥωμαϊκὴ τριανδρία 21, 74
 - φύσει πνευματικῇ ἀδιάρετος 21
 - Ἁΐδιος Νόσις 18
 - ἀκατάληπτον 12-6, 28, 46, 69 κ. ἐ., 78-9, 84, 89
 - ἄθεα κἀντίθεα διανοήμαθ' ὑπηρετεῖ 73
- μεταφορὰ εὐθύνης κατανοήσεως 14
- βλασφημία τῆς Σοφίας καὶ Δικαιοσύνης Αὐτοῦ 28
- παρὰ Λόγον κυβεῖα 28
- ἀντιπρόσωποι ὑπηρετοῦντες συμφέροντα κοσμικά 12
- Ἄξιολογῶν: τὸ Ἅγιον Πνεῦμα 21
- ἀποβολὴ Αὐτοῦ χάριν ψευδῶν 10
- ἀποδείξεως τὰ δύνατον:
 - εἰ ἀληθῆς, ἐγγενῆς τοῦ κόσμου ἀδυναμία 27
- ἀπόδειξις φυσικὴ τῆς ὑπάρξεως: 53
 - ἀποκρύπτεται 60
- ἄρ' ἀποκαλύπτεται δι' ἀπίστων; 49
- Ἄρρητος Λόγος: ὁ Πατὴρ 18
- αὐτοσεβασμὸς Αὐτοῦ 21
- δημιουργία δι' οἰκονομίας 54 σημ.
- Δρῶν-ἐνεργῶν: ὁ Υἱός 21
- ἐνανθρώπησις 54
 - καὶ ἡ καλλιόνων εὐθύνη 55
- καὶ Μεσσίας 56
- μεταξὺ τῶν ἐσχάτων 55
- σκοπὸς αὐτῆς 55-6
 - πειστήρια πέραν ἀμφιβολίας καὶ ἀντικρούσεως 55
 - σωτηρία καὶ τοῦ ἐσχάτου βουλομένου 55
- ἢ κατ' Αὐτοῦ συνωμοσία ἐξήρκεσε 95
- θέλημ' Αὐτοῦ ἐν τοῖσδε καιροῖς 96
- καὶ ἀνθρώπων φιλία 35
- καὶ ἐσωθεν ἐμπειρία τοῦ φυσικοῦ κόσμου 53
- καλοσύνη κατ' ἐλευθέραν ἐπιλογὴν 15
- κατανόησις Αὐτοῦ: προσπάθεια ἑλληνικὴ 75
- κατανότης οὐχὶ ἀκατανότης 14, 21
- λατρεία κατὰ παράδοσιν καὶ προσήλωσις ἐπ' Ἀλήθειαν 11
- μέτρον ἄριστον Λόγου 13
- μισεῖ τὴν ἀτέλειαν καὶ τὴν σύγχυσιν 44
- μονομελῆς τοῦ εἶναι κατηγορία 19
- Νομοθέτης: τρόπος ἐλέγχου 45-6
- ὀντολογικόν, κατηγορικόν, ὑπαρκτικόν εἶναι 14-18
- Οὐσία Ἁξιακὴ 21
- οὐχὶ βασανιστῆς ὧδε ἐντάξας ἡμᾶς 57
- παράλογοι ἀπ' Αὐτοῦ ἀπαιτήσεις 56

- παρανόσεις διδασκαλίας Σωκράτους και Πλάτωνος 35
- περιττά και άχρηστα ού ποιεί 60
- πηγή τῶν Ἰδεῶν 26
- ανάγκη Δικαιοσύνης ἢ πλήρης Αὐτοῦ ἀποκάλυψις 28
- Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον 14 κ. έ., 74
 - παράλειψις σαφοῦς δηλώσεως ἐν τῷ Συμβόλῳ 16
- Σκεπτόμενος: ὁ Πατήρ 21
- τιθέμενος ὑπηρετεῖν ὑλικὰς ἐπιδιώξεις 12
- τροχόπεδη ὑλικῶν ἐπιδιώξεων 11
- Ῥητὸς Λόγος: ὁ Υἱὸς 18
- Θεωρία σχετικότητος 27 σημ., 48, 50
- Θρησκείαι:
 - ἀνεξέλικτος ἢ ἰουδαϊκὴ 35
 - ἐκφρασις γνώσεως κἀντιλήψεως 29
 - ἐξέλιξις παραδοθειῶν 34
 - κατ' ἐπιστήμην 36-7
 - μοιθεϊστικαί
 - ἀπόρριψις μελέτης τοῦ φυσικοῦ κόσμου 47
 - τίς ἢ ἐπιτυχεστάτη 28
- Ἰδέαι:
 - καταπίεσις τῶν καθ' ἡγετῶν 10
- Ἰεζεκιήλ 86
- Ἱστορία:
 - πνευματικὴ σημασία
 - ἔλλειψις κατανοήσεως 9
- Ἰουδαίων καὶ Θεοῦ "Διαθήκη"
 - μονομερὴς ἢ ὠφέλεια 91-2
 - δι' αὐτὴν ἢ μετὰ τοῦ Χριστοῦ ῥήξις 92
- Καθολικότης καὶ Ὁρθοδοξία:
 - ἀδιανόητοι ἀπ' ἀλλήλων 30
- Κακόν:
 - ἀπότοκον ἐλευθέρως ἐπιλογῆς 16
 - χάριν Ἐλευθερίας 16
 - καθαρῶς πνευματικὸς ὁ κατ' αὐτοῦ πόλεμος 59
- Κάλλος: ἢ ἠθικὴ ἀξία αὐτοῦ 21
- Καλὸν καὶ κακόν:
 - ἀσιατικὴ καὶ ἑλληνικὴ πίστις ἐπί 34
- Κοινὴ Γνώμη:
 - χειραγώγησις 10
- Κοσμολογία σύγχρονος: ἢ πέραν τῶν ὀρίων Φύσεως καὶ Λόγου ἐπέκτασις φανταστικῶν ὑποθέσεων 105
- Κοσμολόγοι:
 - καὶ ἀπάτη 110
 - ἐν ὑπηρεσίᾳ σκοπῶν
- ἀνομολογήτων 105 κ.έ.
- Κόσμος:
 - ἀδυναμία ἢ ἔλλειψις ἀποδείξεως τοῦ αὐθυπάρκτου ἢ τοῦ Θεοῦ 27
 - ἄνευ συγχύσεως καὶ δυσλειτουργίας 44
 - ἢ περὶ αὐτὸν ἐσφαλμένη θέσις τῶν θεολόγων 27
 - καὶ Ἐλευθερία 15
 - οὐχὶ κοιλὰς πειρασμῶν 57
 - περιγραφὴ ἀτελῆς ἄνευ ἐξηγήσεως νοημάτων καὶ ἰδεῶν 27
 - πτωχὸς ἄνευ Ἐλευθερίας 16
 - τρόπος συνθέσεως Λόγῳ καὶ Νόμῳ 42
- Λέξεις:
 - καὶ ἀλληλουχία ἠλεκτρ. φορτίων ἐν μνήμῃ 24-5
 - καὶ ἔνοιαι 22
 - καὶ Λόγου κατηγορίαί 19
 - καταγραφὴ ἐν μνήμῃ καὶ νῶ 22
- Λόγος:
 - ἀδύνατον ἐκ τοῦ μὴ εἶναι ἐλθεῖν 19
 - ἐκταμιευόμενος οὐκ ἐξαντλεῖται 23
 - ἢ Ἄρρητος Νόσις 19
 - οὐκ ἀνήκει μετὰ τῶν πεποιημένων 19
 - ῥητοῦ ἀπὸ τάρρητου διάσπασις ἐν ἡμῖν 18
 - καὶ ἔπος 17
 - τὸ μετὰ αὐτῶν ὄριον 18
 - μέτρον Αὐτοῦ ἄριστον: ὁ Θεός 13
 - κἀπὶ τοὺς θεοὺς Ἑλλήνων 33
 - ὡς νόημα 17
 - οὐχὶ τυχαῖος 13
- Μεσσίας: (ἰδὲ καὶ Χριστός)
 - δίκη (καὶ ὄροι) καὶ κακοδικία 63-7
 - ἐσχάτων ἐνστάσεων νῦν ὁ καιρὸς 66
 - τὰ ψεύδη κατὰ Ῥωμαίους 67
 - Ἐλευσις: ταυτόσημος τῆς τοῦ Θεοῦ 56, 61
 - ὁ καθ' Ἑβραίους σκοπὸς αὐτῆς ἐσφαλμένος 56
 - ποιότης αὐτοῦ 62
 - τὸ ἐρώτημα τῆς Πατρότητος 64
 - ὑποψηφιότης τῆς ἰδιότητος 61
- Μηδενισμός:
 - μῖσος κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς εὐγενοῦς 61
- Μνήμη:
 - διακρίσις σήματος καὶ νοήματος 22

- έκταμύεις ἐξ αὐτῆς 23
- καὶ νοῦς, ὄριον μεταξύ 23
- καταγραφή ἐν αὐτῇ 23
- μηχανική-ὕλική
 - ἔλλειψις (καὶ ὡς ἀνάγκη) αὐτοβουλίας 23
 - τρόπος λειτουργίας 22
 - οὐ κατανοεῖ τὸ νόημα τῶν σημάτων 23
 - περιέχει μόνον τὸ σῆμα 22-3
 - ὕλικῶν σημάτων καταγραφή φυσική 22-3
- Μονὰς ἐλαχίστης δράσεως 51
- Νόμος βαρύτητος 49
- Νόμος ἰχνους καθ' ὃ ἡ βαρύτης 49-50
- Νόμοι:
 - ἀναζητήσις φυσικῶς ὑπαρχόντων 44
 - ἄνευ ἀντινομίας οἱ ὑπάρχοντες φυσικῶς 44
 - ἄνευ ἀντινομίας οἱ ἐκ Θεοῦ 42
 - Γενικοῦ ἀναζητήσις 43, 45
 - κατὰ τῆς Ἀληθείας καὶ Δικαιοσύνης 11
 - κατὰ τὸ συμφέρον 11
 - τὰ δι' ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἀναγκαῖα 46
 - τῆς φύσεως καὶ τῆς φυσικῆς 44-5
- Ὁρθοδοξία καὶ Καθολικότης:
 - ἀδιανόητοι ἀπ' ἀλλήλων 30
- Παγκόσμιον Ὁμοιοῦμενον:
 - ὕλικὰ οὐχὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ 9
- Παιδεία: ἐλεγχόμενη ὑπὸ τοῦ "κατέχοντος" 96
 - λαοῦ: ἀποῦσα ἢ σὺν Θεῷ 97
- Παλαιὰ Διαθήκη:
 - ἀντίληψις Ἑβραίων 91
 - παρανόησις Χριστιανῶν 92
- Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη:
 - ἐλεγχος τοῦ ἐν αὐταῖς ἰουδαϊκοῦ πνεύματος 97-8
- Πανθεΐα: 33 κ. ἐ.
 - κεκρυμμένη ἀλλὰ δῆθεν ὀρθόδοξος 36
- "Πατερική" εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀπιστίαν 93
- Παῦλος 74, 97-102
 - ἄδικος ἢ κατὰ τῶν Ἑλλήνων φορὰ 101
- Παύλου καὶ Πέτρου διάστασις 92, 101
- Περιήλιον πλανητῶν 49
- Πλάτων 26, 35, 80, 81
 - οὐχὶ παράφρων ἢ πίστις εἰς τὰς ιδέας 26-7
 - πρόσταγμα ἐπίσκεψεως ὀνομάτων 26-7 σημ.
- Πνεῦμα:
 - ἡ δρᾶσις Αὐτοῦ 69
 - καὶ ὕλη: 87 σημ.
 - ἀνεπερκῆς ὁ διαχωρισμὸς 56
 - κατ' Αὐτὸ μόνον εἰκῶν Θεοῦ 89
 - οὐδέποτ' ἐν τάφῳ 81, 85
- Πνευματικὰ πράγματα:
 - μετὰ καὶ ἄνευ ἠθικῆς ἀξίας 20-1
- Πνευματοφθόρος φιλοσοφία: 57
 - ἡ ἐν αὐτῇ ἐνασχόλησις διασήμων Ἑβραίων 57
- Πόλεμος τελικὸς κατὰ τοῦ Θεοῦ 94
- Πολυθεΐα 33 κ. ἐ.
- Πολιτική: ὑπόθεσις σοβαρὰ ἄγαν ὑπηρετεῖσθ' ὡς εἴθισται 89-90
- Πράγματα:
 - ἀπόδειξις τοῦ πράξαντος 28
 - ἐνεργουμένα δι' αἰτίων 79
- Προσευχή: ἐπὶ τῷ καιροῦ τέλει 95
- Σάρξ:
 - πονηρῶς συκοφαντούμενη 59
- Σταθερὰ Planck 82
- Σύμπαν:
 - ἀπουσία τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς αὐτοπροσδιορισμὸν 53
 - διαστολὴ βάσει τοῦ νόμου τῆς βαρύτητος 109
 - ἡλικία: παράμετρος τῆς δομῆς 50
 - ὄργανον ἐπιδιώξεως πραγμάτων πνευματικῶν 53
 - φυσικὴ τούτου ἐξάντησις 53
- Σχετικότης
 - καὶ ἀθεΐα 107-8
 - ὀδηγεῖ εἰς παραλογισμοὺς 107-8
 - καὶ quantum theory:
 - ἐγγεινῆς ἢ ἀδυναμία πρὸς τὸ συνεργάζεσθαι 105
 - ἀπόκρυψις τῶν σφαλμάτων αὐτῶν 105
- Σχολὴ Κοπενχάγης 51
- Σωκράτης 20 σημ., 35, 60
- Φυσικὸς νόμος 36
 - πιθανότης τυχαίας ἐφαρμογῆς 39-41
- Φῶς:
 - καὶ σύμπαν 50
 - ταχύτης 50
 - ὕλης συστατικόν 80, 83
- Φωτοηλεκτρικὸν φαινόμενον 51

- Χριστιανική δισχισιολογία 70
 — καὶ Κρίσις ἐνεργουμένη 86
 Χριστός: 69 κ. έ., (ιδεὲ καὶ Μεσσίας)
 — Ἄναστασις: 69 κ. έ.
 — καὶ Δευτέρα Παρουσία 84
 — Ἰουδαϊκὴ ἢ ἀπόρριψις τῆς
 ιδέας 102
 — καὶ "πιστῶν" ἀπιστία 79
 — ὑφ' ἡμῶν παρανοηθεῖσα κόσμου
 μετάλλαξις 75, 79, 87 σημ.
 — ἀπόρριψις δι' ἔλεγχον δογματικῆς
 πίστεως 36
 — δῆλωσις Ἐλεύσεως ἐκ Θεοῦ 56
 — δῆλωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
 φιλίας 35
- ἔλεγχος ἀμαρτωλότητος 62
 — ἡ κρίσις Αὐτοῦ 58 κ. έ.
 — ἀναψηλάφησις τῆς δίκης
 Αὐτοῦ 67, 100
 — Θεοῦ ἐνανθρώπησις:
 — σκοπὸς αὐτῆς οὐχὶ ἡ ἀνθρώπων
 ἐπ' ἀνθρώπων ἐπιβολή 103
 — Μεταμόρφωσις 83
 — οὐδεμία Θεοποίησις τῆς ὕλης 75,
 79
 — Πάθος καὶ Κρίσις 84
 — πῶς τάληθῆ εἶπε 89
- Ψυχολογικαὶ παρορμήσεις:
 — ἀπόρριψις αὐτῶν 46-7, 88
- Bohr, N. 51
 Dies Irae 71
 Einstein, A. 26-7 (σημ.), 37, 50-1, 107-8
 — ἀπόρριψις τῆς ἀπροσδιοριστίας
 51
 — ἀπόρριψις τῆς σχετικότητος
 περὶ τὰ ἠθικά 26 σημ.
 — ἀπόρριψις τοῦ Προσωπικοῦ
 Θεοῦ 26 σημ.
 — ἄρα "πεδίων" ὁ Θεός; 26 σημ.
 — εἰς Θεὸν πίστις καὶ ἀπιστία
 26 σημ.
 — καὶ Bohr, N. 51
 — καὶ Spinoza 47-8
 — συνεπέστερ' αὐτοῦ οἱ ἐπίγονοι
 27 σημ.
 — προτίμησις ψυχολογικῶν ἀντὶ
 Λογικῶν κριτηρίων 48-9
 Fitzgerald, G. F. 50
 Freud, S. 108
 Guth, A. καὶ πληθωρισμὸς χώρου 108
 Heisenberg, W. 51
- Hylleraas, E. 52
 Lorentz, H. A. 50
 Maupertuis, P. L. M. de 52
 Michelson, A. A. & Morley, E. W.
 50, 82, 108
 Multiversum: πλήρης ἢ ἀποτυχία
 ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ 109
 — κορύφωσις τῆς ἀνομίας
 διὰ τῆς "ἐπιστήμης" 107
 — τυχαίότης πληθωρισμοῦ
 καὶ μείξεως παραγόντων 107-7
 — σκοπὸς αὐτοῦ ἡ μείωσις τοῦ
 ἄνθρωπου καὶ τοῦ Θεοῦ 107
 Newton, I.: νόμος βαρύτητος 49
 Planck, M. 51,
 Space inflation 106
 Spinoza, B. καὶ Δικαιοσύνη 47
 Universum: παραποίησις καὶ
 κατάχρησις ἐνοιῶν 105 κ. έ.
 — καὶ Multiversum: πληθωρισμὸς
 χώρου 106
 Voltaire (Arouet, F. M.). 52

+

+

ΤΟΥ ΘΕΟΥ

117

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ,
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ:

Α. Χονδρορίζος & Σια, Ο. Ε., Μαραθωνομάχων 51, Ἀθήναι 10441

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΧΑΡΤΟΥ:

Δ. & Σ. Ἀναστόπουλος Α. Ε., Λ. Βουλιαγμένης 429, Ἀθήναι 16346

ΧΑΡΤΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ:

Chamois 120 g/m²

ΧΑΡΤΗΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ:

Silk 250 g/m², plasticized

+

+

ΘΕΟΥ

ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΥΠΟ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΟΣ: Τάπ' ἀρχῆς Ἱστορίας μόνιμος καὶ σταθερῶς μέγιστον ὀρθοῦμενον πρὸ ἡμῶν, αὐτῷ προσαναμετρούμενος καὶ δι' αὐτοῦ μόνου ὡς ὄντως ἀνθρώπων ἢ ὡς καθαρῶς ἀπὸ μόνου τοῦ χροῦ χροικῶν (human) οὐσία τε κἀναστήματ' αὐτοκαθοριζομένων, ἐρώτημά τε καὶ πρόβλημα! Λογικὸν ὡς ἐρώτημα. Ἀλλὰ πῶς καὶ ὡς πρόβλημα; Μὴ μόνον διὰ περίσσειαν ἐν νῷ καὶ ψυχῇ ζόφου καὶ φόβου ἐκ καθαρῶς δεισιδαίμονος πίστεως ὑπὸ τὴν φενάκην τῆς φαμένης ὡς ἀγαθῆς πλην ἐπὶ τιν' ἀκαθορίστῳ κἀγνώστῳ διαμένοντι "πίστεως"; Μὴ μόνον διὰ τὴν σκόπιμον σκαιὰν περιφρόνησιν τοῦ "καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν" ὄρου; Μὴ μόνον διὰ τὴν σκληρὰν καὶ τυφλῶς πείσμονα προσκόλλησιν ἐπὶ σχήματα σκέψεως παρωχημένων ἐποχῶν καὶ κοινωνιῶν ἐλλειπεστάτης ὄντως κατανοήσεως τῶν ἀδιαφιλονεικῶν ἀεὶ πρὸ ἡμῶν κειμένων πραγμάτων, ἃ οὐδέποτε (αὐτὸ) ἐδιδάχθημεν ὀρθῶς ἐξετάζειν, παρεορακότες τὴν διὰ τὴν τάνθρώπου, οὐ γὰρ τοῦ χροῦ, ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ τᾶν τελείωσιν ἐνδελεχῆ δυναμικὴν ἐντελέχειαν τοῦ "καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν" ὄρου, ἢς παροράσεως ἕνεκ' ἀκατανόητον κάκατάληπτον καὶ πάντων ἐπέκεινα διεκηρύξαμεν τὸν "ἀγνώστον" βλασφημῶς κληθέντα Θεόν, ἐν τέλει ὅλως ἐκβαλόντες Αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πρὸ ἡμῶν πεδίου ἐπόψεως, ἀλλ' οὐχὶ γὰρ κάπο τῆς κατ' ἀλήθειαν ἐλεγχούσης ἡμᾶς συνειδήσεως; Μὴ μᾶλλον χεῖρονα ποιοῦμεν τὰ ἐν ἡμῖν πράγματα διὰ παντὸς τρόπου, πλην ἀνομολογητῶς, προσπαθοῦντες φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχου, δι' ὃ ἐτι δεινότερον συναισθανόμεθα τούτου γιγνόμενον, δι' ὃ μᾶλλον ἐτι προσεπαυξάνομεν φυγῆς τὴν προσπάθειαν, οὕτως ἀτελεῦτητον ποιοῦντες τὸν θλιβερόν κύκλον τῆς ἐν ταύτῃ τῇ μέθῃ παραφροσύνης ἐν ἡμῶν κυλιδούμεθα;

Ἦν πρὸ, ὅλως ἄλλως νῦν τὸ πρόβλημα τίθεται, ἐρευνᾶται, ἀπαντᾶται καὶ λύεται ὡς οὐπόποτε παγκοσμίως—τῇ αἰωνίᾳ ἑλληνικῇ διανοήσει τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος ὀρθωτικῆ συμβολῆς. Δυσπιστεῖς; Εἰ μὲν "πιστεῦεις", ταῦτα ἐρώτησον: Ἐντειλάμενος τὸ "Γενηθῆτω φῶς" ὁ Θεὸς ἵνα διὰ φωτὸς κοσμήσῃ τὸ ἔρεβος, πῶς ἄρ' οὐκ ἔθηκε πάνθ' ὑπ' αὐτὸ τούτο τὸ πάντα φωτίζον φῶς τῆς ἐρεύνης; Τί δ' ἄρ' ἀφ' ἡμῶν φοβεῖθ' ὁ Θεός, ὡς δῆθεν "θεολογικῶς" πλην ἀκατανόητως τε καὶ βλασφημῶς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τῆς "ἀποβολῆς τάνθρώπου ἀπὸ τῆς Ἐδέμ ἵνα μὴ κάπο τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς φάγῃ" καὶ τοῦ τῆς Βαβέλ μύθου ὑπονοεῖται, ἵν' ἐπέκεινα τῆς καὶ Αὐτοῦ τούτου ἡμετέρας ἐρεύνης ἑαυτὸν θῆ; Ὁ Ἀδάμ Εὐὰ χαῖτη "ὄφει" (ὡς καὶ κατ' Ἐκκλησίαν ἐν Παραδείσῳ παρόντι κἀνεξηγήτως μὴ ἐκβληθέντι!) ἐπειράθησαν θεῖναι τὴν εὐθύνην τῆς τῆς ἐντολῆς παραβάσεως ἢς ἐντολῆς ἀνευ, οὐσης ἀδιανοήτου ἀνευ τῆς ὑπ' αὐτὴν ἐγκειμένης ἡμετέρας ἐλευθερίας δι' ἢς μόνως ἢ ἀρετῆ χῆ ἀγιότης πελάζονται, ἀδύνατός ἐστιν ἡ δόκιμος ἐπὶ τᾶν τελείωσις! Μὴν ἄρ' οὐν οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ ἐδιδάχθης ἐμμένων πεισματικῶς Ἀγίῳ Θεῷ ἐπιρρίπτειν τὴν εὐθύνην τῆς σῆς διὰ πνευματικῶν ὀκνον ἀποτυχίας κατανοήσεως τούτου σαφέστατα πρὸ ἡμῶν ἱσταμένοι, μὴ καθορωμένου ὑπὸ μόνου τῶν ἐμμενόντων ἐρμητικῶς κεκλεισμένους ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς; Εἰ δ' "οὐ πιστεῦεις", τί φοβῆ κἀρὴν ἐρευνᾶν τᾶναμφιβόλως πρὸ ἡμῶν φωτεινὰ κείμενα καὶ τὸ πού αὐτὰ λογικῶς ἄγει, ἀντὶ τοῦ καταδαπανᾶν σαυτὸν εἰς ἐφευρέσεις πραγματολογικῶς ἀθεμελιῶν καὶ νῦν ἀποδεδειγμένως ἐσφαλμένων καὶ καθ' αὐτὰς ὅλως ἀμφιβόλων θεωριῶν ἀρνούμενων τὰ φωτεινὰ ταῦτα καὶ τηρουσῶν σε μοιμῶς ἐν σκότει; Δι' αὐτῶν οὐτως ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ ζόφῳ ψυχῆς δέσμιος διαμένων, πῶς ἀληθῶς ἐλεύθερον δοκεῖς σαυτὸν; Πῶς οὖν ἄρα, ἀνευ λογικῆς ριζικῆς ἀναδιατάξεως τε καὶ λύσεως τῶν ἀμφοτέρωθεν πιστευομένων, ἃ τελικῶς ἐστὶν ἀπαντα περὶ αὐτὴν ταύτην μόνην τὴν Θεοῦ φύσιν, φευξόμεθ' ἀπὸ τῆς δεινοτάτης ταύτης λαβῆς τῶν ἀγαστῶς καθ' ἡμῶν μετ' ἀλλήλων συνεργαζομένων δύο τούτων "πίστεως" κ' ἀπιστίας", δι' ὧν ἀσφαλῶς καὶ ταχέως πρὸς μόνον τᾶπόλυτον μηδὲν ὀλισθαίνομεν, καὶθ' ἡγούμεθ' ἑαυτοὺς εὐδαιμόνως πορευομένους καίτοι πρὸς ὅλως ἀδηλον τέλος; Ὁ Οὐρανός, ἢ ἀληθῆς εὐδαιμονία βιάζεται, ὑπὸ τῶν ἀφόβως ἐπὶ τούτο καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας αὐτῶν ἀεὶ ἐργαζομένων—ὡς ὁ Πατήρ· οὐ χαρίζεται τοῖς ἀκαταλήπτως τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης ὀμφαλοσκοποῦσιν, οὐδὲ τοῖς ὡς οἱ σκώληκες ἐν ὄπαῖς τῆς γῆς, νῦν δὲ καὶ τοῦ "χωροχρόνου", ἀεὶ συρομένοις! Σὺ τολμᾶς ὀρθοπορῶν ἐφ' ὕψι αὐθιέσθαι, ἢ κἄλλους δι' ἰσχύος ἀσυνειδήτως πρὸ τοῦ Κριτοῦ ὠθεῖς ἐπὶ τὸ μηδέν; Ἔστιν ἐν σοὶ τι λειτουροῦν ἀσυστηρὸν συνειδός;

ISBN: 960-85044-3-0

Τιμή: Δέκα Εὐρώ.